

Virbe para
Cedicion de la casa
en Zatorria

No. 2

In. Dña Concepcion
de Garduabal a 26
de Julio de 1898...

comidas

M-51230
F-51267

ATU
25017

AITA SAN IGNACIOREN

EJERCICIOEN GAÑEAN AFECTOAC,

BEREN EJEMPLO, ETA DOTRIÑAQUIN:

EDO

EJERCICIOEN BIGARREN PARTEA.

JAINCOAREN MINISTRO CELG SOAI;

JESUSEN COMPAÑIACO

AITA AGUSTIN CARDABERAZEC

ESQUEINTZEN, TA DEDICATZEN DIENA.

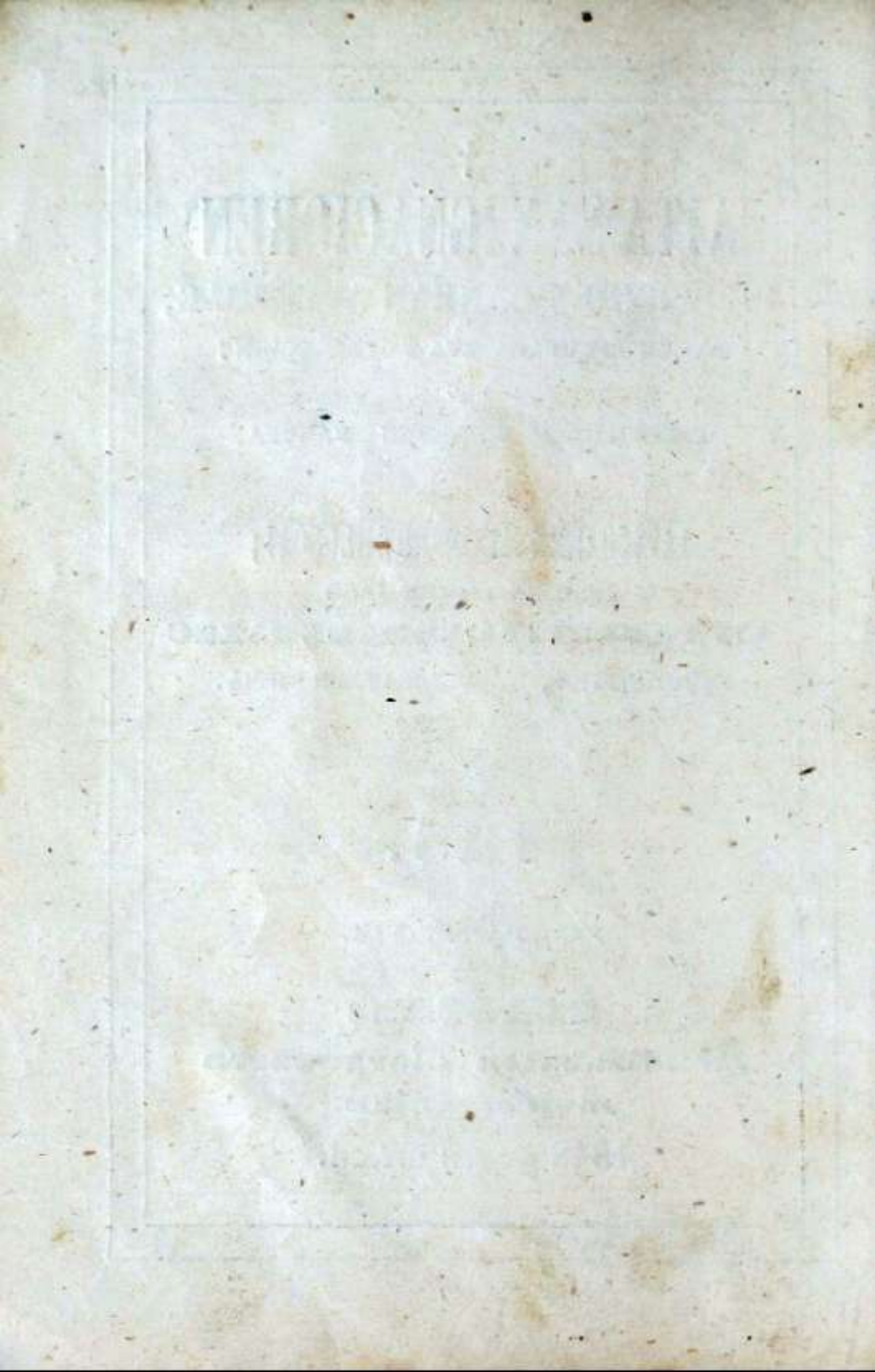
IHS.

BEAR DAN BECELA.

TOROSAN:

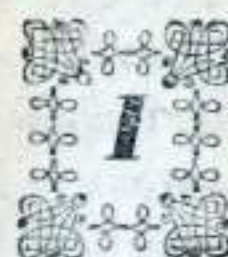
**Méndizabalen alargunaren
moldeteguan.**

1848 garren urtean.

SACERDOTE JAUNARI

JESUCRISTOREN PAQUENA.

 rugarren aldian, Jaungoicoaren Mi-
nistro andiac: irugarren aldian, San-
Pabloc apostoluaquin esan dezaquet,
zuetara nere centrora becela, oraingoan
natorrela: Ecce tertio hoc venio ad vos. 2.
Corin. 15.

Zuen diñaco presente, edo obra berrizco doai-
ric ezdacart, eta ez nator, ez orien edo beste
gaucen billa. Era onetan obra berriac ateratzea,
edo asmatzea da amets erobat equitea, edo utsa
billatzea. Salomonec esan zuena, munduan gau-
za berriric ezda: Nihil sub sole novum. Eccles 1.
Mundu gucia obra zarrez, edo doctore Santu,
eta maisu jaquinsuen liburu ederrez betea dago.
Ala latinez, nola gaztelaniaz gauza aundiac
ditugu, eta chic aberatsac gaude; gure eusquera
ain pobre oraindaño izandu bada ere. Orietatic
onena artzea, eta bearrena ateratzea da gure-
tzat lanic egoquiena, eta consejuric seguruen.
Ez nator, ez zuen ondasunen, ezpada zuen

*anima estimatuen billá : Non quero , quæ ves-
 tra sunt , sed vos. 2. Corin. 12. Ondasunen
 zale ez naiz , eta orien bearric ezdet : nere guela
 pobre utsa onen testigu ona da. Len Jaincoā-
 ren pobre , edo santuentzat onguilleac eman ,
 eta ecer izan badet orain gogo ori ere quendu
 zat. Ez equiqui nere Jaunac , ez orrelacoric
 uste. Janean eta jancian , Jaungoicoac ematen
 diranarequin contentu naiz , apostoluac berac
 esaten digun becela : Habentes alimenta , & qui-
 bus tegamur , his contenti simus. 1. Tim. 6.
 Bacoitzac zuen joia bacar preciatuena indazute
 neri : eta zuenarequin batean , zuen provechuen
 animā estimatuac indasquidatzute niri ; eta bes-
 te gauza guciac zuentzat : Da mihi animas , cæ-
 tera tolle tibi. Gen. 14.*

*Zuec Jaun beneragarriac , Apostolo , edo
 Obispoen urrengo personac , eta Jaungoicoaren
 elizan aurreneco ministro paregabeac cerate.
 Zuec Elizaco gorputz misticoaren animac , ani-
 men espirituac : Izarren artean eguzquia , Jaun-
 goicoaren arteco ispillua , eta anima fielen vi-
 citza Jaunac berac dion becela , zuec cerate :
 Quoniam estis Presbiteri in populo Dei , ex qui-
 bus pendet anima eorum. Judit. 8.*

*Zuec ceruan , eta lurrean munduac duen es-
 tadu , eta lecuric altuena dezute. Zuec Jauna-
 ren suerte dichoso , eta zorioneco veraren orde-
 coac cerate. Zuen dignidadea lurreco Erregue
 gucien , ta ceruco aingueru gucien gañecoa , eta*

goragocoa da, bada aingueruai Jaincoac eman ezdien escu, autoridade, eta potestadea zuei eman dizute, dio San Agustin batec: Quod datum non est Angelis, concessum est hominibus. In Psal. Zuec Jaincoaren beraren persona, beste guizon, edo aingueruc ez becela, equiten dezute; ala meza esan, eta consagratcean, nola confesioac enzun, eta pecatuac barcatcean.

Baldin Jesu-cristo bera edocein persona zuen errira etorri, eta len becela aguertaco balitz, Jaincoa izanic ere, ecin gauza aundiagoric eguingo luque, meza bat berac esango luquean, becela esatea, edo peccatari bat absolvitcea baño. Zuec zuen escu cosagratuetan Jesu-cristo darabiltzute: orregaitic gucien artean alditequean reverenciari andiena zor zatzute, Jaincoari berari ematen zayon honra becela edo aren antcecoa zuei eman bear zatzute: Vide Sacerdotum dignitatem, quod divina sit: Dei enim est remittere peccata: sit igitur illi honorandi sunt, ut Deus. Theophilact. in c. 20. Ioan.

Eta ala da, Jaunari alabanzac gure artean: Sacerdoteac munduan honra eta errespeto andiagoric bear bada, gure alde oyetan baño ezdute: ¿Eta emen adiña non? Alacoa da gure pobrechoen fede, eta legue ona: Oyen anima zuen contura daudenetan, Jesu-cristoren odola zuen escuetan, eta zuen cargura dago: ta Abel justu, ta Josef santuarenac baño deadar andiago emangodu eta orren contu estua zuen viciera, egemplo, doc-

triña, eta misericordiazco obren gañean eman bear dezute: Ecce vox sanguinis fratris tui clamat ad me det erra. Gen. 4. En sanguis ejus exquiritur Gen. 42.

Eguia da Jaunac, zuen lan, neque eta icer-di dichosoen paguric munduan izango ez dezute-la. Lurreco ondasun guciac, zuen meritu, ta irabacien aldean oimpeco auts pusca bat dira. Eztago emen lurrean cer uste, eta cer icheden, ezpada goyen ceruan zuen sari justud. Zuen seniparte edo herencia ezta besteaquin batean, eta ez lurrecoa, batic Jainco guztia bera, berac dionez. Non habemunt Sacerdotes partem, & hæreditatem cum reliquò Israël... Dóminus ipse est hæreditas eorum. Deut. 18.

¡O Cein altura andia dan au! Baña beguira ondo, burua zorabiãtu eta erortceco cer peligroan zauten. Altura andian cegoan deabrua beste aingueruaquin; baña Jaincoac emanciozcan favore, eta erregalo gueyegyiaz gaizqui bere naiez usatu, eta bea jozuen, eta galdu zan. Arrezquero janari erregalatuen zale da, dio Jaincoac: Cibus eius electus. Habac. 1. Eta Sacerdote bat galtcea nayago du beste asco baño. Badaquit zuetatic bat on, edo gaiztoa izatea ascoren salvacio, edo condenacioa dala. Sacerdote bat gueyenian, ez beretzat bacarric, ezpada ascorentzat dá ona.

Orregatic nere Jaunac, zuetatic bat ejercicio santuetan irabaztea, eta zuen altura miragar-

rian Jaincoarentzat seguratcea, eta ona bada, egunero obe eguitea da nerequico erri oso bat irabaztea. Ala deritzat eta esan oidet, Jaunaren onelaco ministro fel batec, bere egemplo, doctrina eta misericordiazco obraquin, santu ez izanic ere, edo santu izan baño len gure eserian milagroac bere errian eguiten dituela.

Bai Jaunac, bai, eta deabruaren damugarri gaiztoan, santuac bear dezute izan, ceren Jaincoac ala dion, eta zuen estaduac ala escatcen duen. Sint ergo santi, quia ego sautus sum. Exord. 21. Zuen estimacio, eta veneracioac, guciac Jaungoicoaren deseo onezaz batean, santu izateco gogo andi iracequi batec ematen dit. Oñen gañean ozta nago: auts equina, edo orren aldean nago: ortcetan anima, esan oidana, ascotan itsusia nago; beste culparic agudoac esaten cidana: nere vicia edo osasuna udan cartoiezcoa, eta neguan paperezcoa dedala nago.

Baña, orregatic ere Jaun veneragarriac, nere azqueneco asnaseac zuen ondoren, zuequin zuen artean, zuen billa, zuen oneraco, eta zuen favore eman nai ditut. Zuen gañean San Pabloe ceucan bildurra daucat, zuec beste ascori predicatu, ceruco bidea eracutsi, eta salvatcen lagundu, eta ceroc galdu etzaitzten: Ne cum alijs prædicaverim, ipse reprobus efficiar. 1 Cor. 9.

Zuen alivio, eta provechuraco bada eta zuen celo beroaz anima asco salvatceco, egercicioen bigarren parte au ateradet, ta ez nere buruz,

*baicic guizon andien consejuz. Gauza jaquiñac
dira guztia. Lenengo liburuchuan animen vici-
tza berria asitceco pausoac emancirán. Egerci-
cioetan berriz, vicitza ondo asentatu, eta Jain-
coaren videan ondo iviltcen eracustenda. Orain
consideracio eta afecto oyetan obeto aurreratu eta
irauteco anima berotcenda ondo iltceco ta zuec
Jaunaren ceruco ministroac becela, ondo iltcen
laguntceco ejercicio santua aguintcen, esquin-
tzen, eta dedicatcen dizutet.*

Iracurleari Jesu-cristoren gracia.

DAVID penitenteac dio: bere barrenean viotza berotu citzayola, eta bere meditacioan sua iracequico citzayola. *Psal.* 38. Jaincoaren gracia bere misericordiaz gure barrena arguitzen, eta berotcendu. Arguizco arrazoi fuerte, eta consideracio indarsuac beti ere obeto anima onean, edo virtutean segurutzen dute.

Alaere ascotan edo beti consideracio luceac eguiteco cristava eztago: ta Jaincoac batzue-
tan viotza arguitzen eta berotzen du voronda-
teco afecto edo gogo bero vici batzuequin,
bestelaco arrazoi andiaquin becin ondo. Bata
eta bestea Jaunaren ontasunac, berac daquien
becela, gure oneraco eguiten du: eta au berau
santuen vicitzac era ascotara eracusten digute.

Fede eta viotz oneco gure jende pobrechoen-
tzat afectoz betericaco consideracio argui eta

labur oyec asco servituco dutela deritzat. Orain baño len apeiz batec pulpitan gaztelaniazco liburutic altzuen becela bere ardiai iracurtzen cien, eta provechu andiaz. Maisu eta guizonic andienac beren sartzean, oyetara viurtzen dira; eta orrelacoen consejuz, animen onagatic neque pusca au nie ere pocic artuco det.

Meditacioa luzaro ecin eguin dutenac, eguia eder asco eta laburcho emen idoroco dituzte. Gucioe nolerebait eta nola ez daquizutela badere, meditacio, consideracio edo oracio mentala eguin oidezute ascotan. Consideracioaren faltac, dio Jaincoac, mundu gucia dauca galduric: *Desolatione desolata est omnis terra, quia nulus est, qui recogitet corde. Ier. 12.* Meditacio au escriptura sagraduac lecu ascotan dionez, oneraco, eta gaitzeraco izan diteque. Gaiztoac ere beren gaitzeraco pensatzen dute, eta sobra edo gueyegui.

Baña emea diogun meditacioa ona da bein eta herriz edo berriro biurtuaz, zure salvadoraco gauzac pensatzea, eta orretatic viotzeco afecto santuac ateratzeco pensatzen egotea; eta afecto oriec liburu onetan dituzu. Ezta asco oriec bein, edo nola nai iracurtea. Munduco gaucetan sarturic dagoen viotz bat arguitu, berotu eta beratzeco, ascotan, eta soseguz onelaco consideracioac igaro bear dirade.

Gure Jaungoico emalle ona beti on eguiten eta bere gracia ematen dagoquigu, orregatic

ere esaten digu, bear edo nai deguna Jesu-cristoren icenean escadiozagula ta emango digula eta meditacioaren fiña au da. Baña cembait bider oracio edo peticio eguin edo escatu bear degun ezdio. Eta ala beti bear degunac becela, beti escatubear degu eta oracioa eguin: au da Jesu-cristoren consejua: *Oportet semper orare. Luc. 18.*

Beiñ eta berriz, ta ascotan afecto oyec, edo onelacoac bacoitzac bere viotzetic eguin, edo atera bear ditu, eta hein ezpada bestean, gaur ezpada biar arguitu, eta berotuco dá; egunero argui guchiago, eta Jaunaren favore aundiagoac izango ditu. Beñere egercicio santu au utzi bear ezta: legor eta otzac zaudenean iracurri pusca bat, munduco gauzac burura etorriarren, ezta antsi; equin orregatic: eta ez conteñtatu aoz iracurriaz bein, baicic afectoac viotzetic eguin, eta soseguz, ase ase artean aldezun moduan pensatu: ta icusico dezu cer provechu andia ceregan arguituco dezun.

Orai, consideracio oriec ceren gañean diran, eta oriezaz nola baliatu bear ceran laburcho esango dizut:

Zure erretiro edo bacarrean, Jaincoaren aurrean jarri, eta esca zayozu bere arguia, eta gracia, berac nai duen frutua consideracio artatic ateratzeco. Ejercicio bacoitzean cere burua, edo zuri ondo dagoquizun gauzaren bat ispillu argui batean becela, bereala arguitu,

eta consideracio bacoitzean icusico dezu,

Lenengo ejercicioan, zure dicharic andiena, eta azqueneco fiñ, edo zori ona, edo nola cecuraco eguiña ceran.

Bigarrenean, fiñ altu orren contraco etsairic dezun andiena: au da pecatua, alde guciatic arrigarri ichusia: eta pecatuaren calteac.

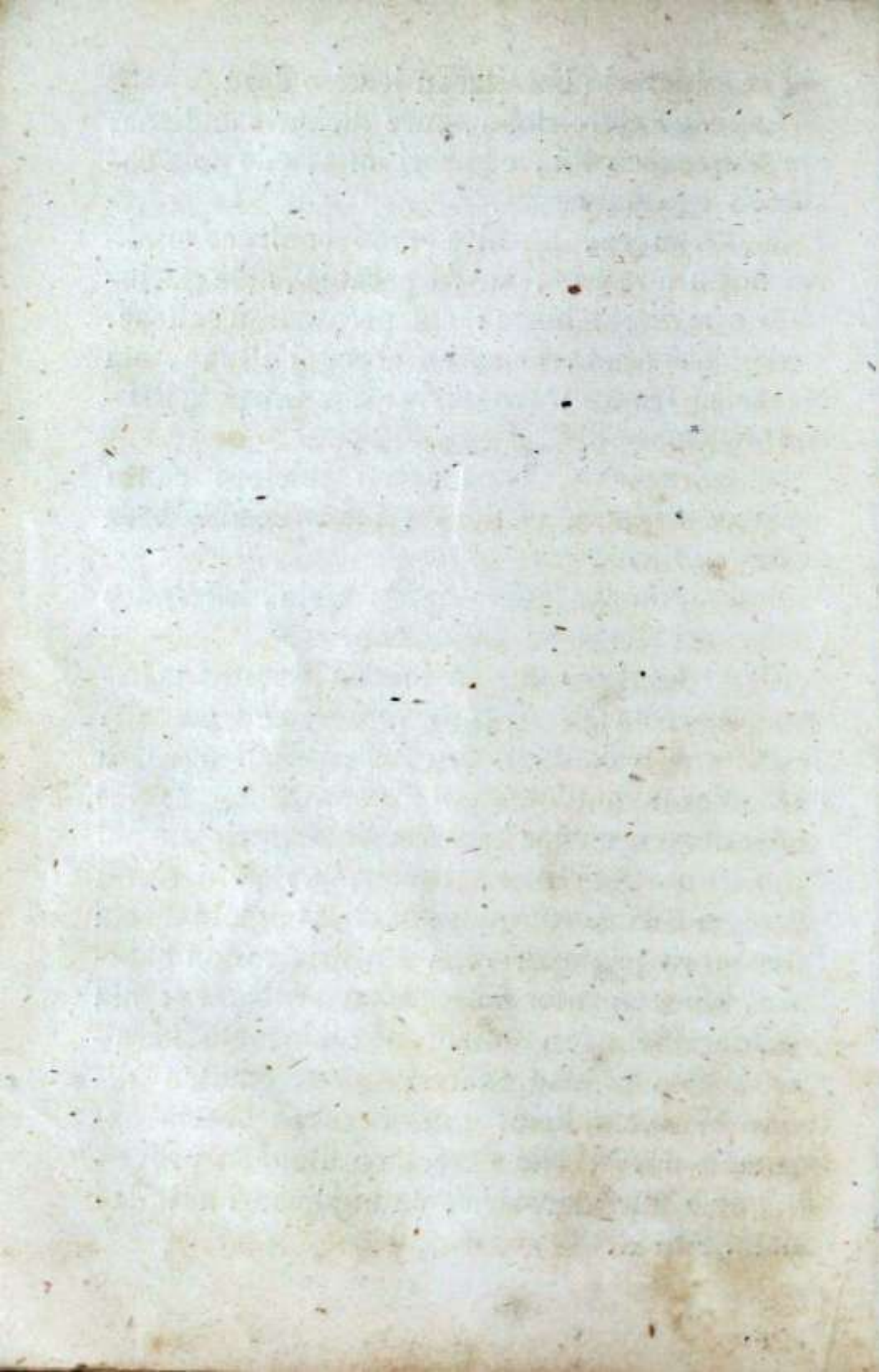
Irugarrenean, erioaren arpegui illuna, eta eriotzaco trance icaragarria: eta Gorputz illaren ispillua.

Laugarrenean, bacoitzaren juicioco contu estua eriotzan, eta juicioan naico dezuna bera orain eguiteco.

Bostgarrenean, pecatuaren saria, infernuco pena, eta tormetu beticoetan.

Seigarrenean, gucién juicioa, contua ta betico sententia: edo gucioc gueren gorputz eta animaquin nola Jaunaren tribunalean aguertu bear degun

Aita San Ignacioc bere ejercicio gucietan naiduen frutua nola dan, bacoitzac viciera santu batequin bere burua gauza gucietan, moldatu eta Jaincoaren paquean vici, eta eriotza on batequin beraren amorio santuan acabatzea: ala consideracio oyen ondoren ondo, eta berriaz becela eriotza onaren gañeco ematen ditudan ejercicio biac, gucién coroa becela azquenean datoz. Nic deseaten dizudan provechu gucia zue ateratzea, Jaungoicoari nai daquiola. Amen.

JAUNGOICOAC GUIZONA

CERTARACO EGUINZUEN :

EDO ZURE FIN AZQUENECOAREN GAÑEAN,
CONSIDERACIO ETA AFECTOAC.

LENENGO CONSIDERACIOA.

O nere Jaungoicoaren ontasuna ! ; O misericordia paregabea ! ; O nere Jaun maitea ! Zuc bacarric ecer ecetic eguin ninduzun , eta zuc bacarric aldatequean dicharic andieneraco eguin ninduzun , ; Onelaco beneficio , edo oneguin soberanoa gatic cembait Jauna zor dizut ? Onen favore andia zuc neri eguiteco , cer merecimentu nigan arkitzen duen ; Zuc nere bearric ecertaco etzenduela , ni ain andi eguitea ! ; O nere eguillea , eta nere onguiguillea ! ; O Jauna ! ; Nic beste on , beste fiñ , beste dicharic , zu cerori baicic ez iduquitzea , nai izan dezu !

Zu nere Jaungoico bacarra , zu ontasun cabu gabea : zu jaquintasun neurri gabea. Zu , nere Jaun andia , cera nere atsedena , atseguña , eta betico gloria. Zugana ni zori onecoa izateco , nere gogo , intencio , itz , obra , eta aleguin guciac zucendu bear ditut.

¡Ay Jauna ! Munduco beste fiñ guztiac , onen aldean beude isilic. Quen ortic , bada lurreco beste fiñ , edo deseo eroac : quen nere beguetatic , guizonac lurrean dicha eta zori ona esan oy duten guztia : bada munduco dicharic eraguñena , eta gogora alditequean andiena , nere fiñ onen aldean , sarra pusca ba , edo eguiac ecer ez da. ¡O Jauna ! Lurreco gauzac zurequin ¿Cer dute cer icusi ? Gucien eguillea zu cera. Acabatzen diran gauzac , caburic ez duenarequin cer dute , Jauna , cer icusi. Gueroenean nere fiñ azquenecoa nere Jaungoico guztia bera da.

¿Eta Jaun audi au beti icusi , eta beti alabatzeo , berac eguiña nago ni ? Bai. ¡Ay ene bada ! Ta onelaco bere dichaz conturic eguin ez duenac ¿cer mercedu ? Lurreco ona (ona esan albadedi , eta ez desventura) bere Jainco eguiac on gucia , eta on gucien gañecoa baño nayago duenac , cer mercedu ? ¿Cer criatura , ecer ez utsa , eta dembora guchian , zu gucien criadorea betico baño , gozatu naico luqueenac ? Ta orren losagaberic , eta lurreco gauzac Jaincoa baño gueyago estimatzen ditue-

nic inor ote da? Balanza batean Jaungoicoa, eta gauza billau bat paratu, eta ori artu, eta zu nere Jaun eta ondasun gucia utzico zaitue-
nic? ¡Ay, eta cembat Jauna! Zuc daquizu ondo. Ay ta nic ere ori eguindet?

¡Ay nere dicha gabea! ¡Non zan nere fe-
dea, ta leguea! Abereac baño abereago eguin
naiz. Ceruac eta lurrac entzun ezazute: ain
lotsa gabe, ain itsua izan naiz, non da nere
Jaungoicoa, ta nere Aita onari onelaco agra-
bioa eguin diodan ¡Au eguin duenac cer me-
reci du! Nere castiguraco milla infernu asco
ez dira. Ay nere Jauna, eta zure beguetan
cer lotsa daucadan. Ay, ta ¿Nola beguiratuco
dizut? ¿Ametsa ala eguia da au? Ay ¡Eguia
eta cierto eguia! Bada nere bici guztian, zu
ofenditzea baiçic eguin ez det.

Erraz Jauna ta arrazoyaz quejá zaitezque
nizaz ta niri esan: Ni onela tratatzeco, ¿Cer
gaitz eguin dizut nic? Ecer ecetic atera ta ce-
raña eguin cindudan, eta aldatequean azquen
fiñ altueneraco, edo ceruraco: len, orain, eta
beti, nere eternidade guztitic amatu zaitut:
ta ¿Zuc orrela erantzun dirazu? ¿Esquer eta
pagu ori ematen dirazu? ¿Zure dicharic
andienaren iguesi orrela zabiltza? ¡Ay nere
itsua! ¡Ay nere zoroa! ¡Ay eta gaitz onen
gañean odolezco negarrac emateco, iturri bi,
nere beguiac norc eguin litzaquean!

Ay! zurequin det, nere viotza: zurequin

nere anima ! Ceren onela utci, eta desamparatu nazu, zure queja naiz. ¿Cer zoraqueria eguin dezu? ¿Cer atrevimentu da au onen arrigarria? Jauna, misericordia nizaz. Misericordia arren, Jauna. Nere erremedioa zugar dago: zugar nere esperanza. Zure misericordia andiaz usaesa, niri nere pecatu, eta zure ofensac barcartzeco. ¡O norc viotz guztitic, eta ceruetarañoco deadarrez esan, eta barcacioa esca lezaquean! Barcacioa bada Jauna, piedadeanizaz, barcacioa.

Ea ceruco Aingueruac, ea Santuac, lagun zadazute, eta deadar eguizute: lastima, Jauna, misericordia: Jaun piadosoa: barcacioa peccatori itsu galdu onentzat, ceren cer eguin duen jaquin ez duen. Ceruetaco erregiña Jaincoaren ama, Virginiã ama, eta peccatarien amagozoa: bitarteco jarri zaite, escua arrezazu, eta ondøen daquizudan becela, zure seme maiteari barcacioa neretzat escazayozu. Ea Santu, eta aingueru guciac, zuen erreguiñaz batean: barcacioa, Jauna, anima galdu onentzat.

Ea nic ere zuequin batean animatu, eta deadar eguin dezadan. Misericordia, Jauna nizaz, ceren nere culpa ezagutu, eta zu aimbeste ofendituaz damu dedan. Ea, Jauna ez nic mercedi dedan becela, baicican zure ontasunac escatzen duen becela, nerequin eguizu, eta indazu arguia, zu billatu, eta arquizeco. Ceruco guciac esan bezate: *fiat, fiat*: izan bedi,

eta eguin bedi. Zure aotic entzun dezan,
Jauna: izan bedi: eta zue nai dezuna eguin
bedi. Amen.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Ceruco glorian Jaungoicoaren edertasuna beti
icusi, ta gozatzeco ni izanie: dicha ori izango
dedan, edo ez, dudan nago. Ay! ta ori baño
gueyago! Cierito nago, icusi, ta jaquiñaren
gañean, ori galdu nai izan dedala! Erreal gu-
chiren promes bat, orren erraz galduco ez nuen,
Jauna, nola zure gloria gozatzeco zue niri
eguindaco promes andia galdu nai izan dedan.
¿Baña cer diot errealac? Champon gaizto bat
orren erraz emango ez nuen. Ta champon bat,
Jauna, zu baño gueyago estimatu det? Ta cuar-
to bat galtzea gueyago nic sentitzen dedala, zu,
nere zori on gucia galdu izana baño.

Ay au lana! ta cer daquit bein galdua ber-
riz cobratuco dedan! edo nere zoraqueriaz fiñ
dichoso ori betico galduco dedan! ta nere hon-
ra galdua cobratzea gatic nic cer eguiten det?
Baña, cer eguiten ez det? Ta nere animaco
calte onen andia icusi, ta jaquin nere Jaungoi-
coa galdu dedala: eta cer eguitea convenico dá?
O nere Jaun ona: zu arquitea gatic gucia gal-
duco det pocic. O zori oneco gucien ontasuna!
Prest nago, Jauna, munduco ontasun, interes,

alseguinac, eta nere honra, eta vicia galtzeco, zu bacarric irabaztea-gatic.

Ah! beste gauzac billatu, eta eriotza arquitzen det: zu billatu eta nere bicia arquitzen det. Zu bacarric, Jauna, zu eta ez besteric, nere eguiazco honra, eta gloria vicia cera. Zu bacarric nere guztia, eta guztizcoa cera. O Jauna: zurequin dagoana, cein aberatsa dan: eta zu gabe, munduco aberatsena ere cein laster galdua dan! Ez, Jauna, lurreco gauzac gatic, orain daño becela, zu galdu nai etzaitut. Itz au cumplitzeco, eta viciera berri santu bat eguiteco, arren indazu gracia. Amen.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

O Cein dichosoa dan justu; eta santuen suertea, bada Jaungoicoa beti icusten, eta gozatzzen daude aren glorian! Au nolabait arrasteatzeco, contu daguidan, Ceruco cortea, eta an espiritu, edo anima zori onecoac gloriáz, eta contentuz beteric icusten nagoala: guero fedeaz beguiratuco det, ni ayen lagun izateco, eta ayen artean egoteco Jaungoicoac eguin ninduela. ; O zorionecoac! Mundu galdu onetaco ondasun guciac baño cembat gueyago zuen dichazco suerte orrec balio du; lurreco Erregue gu cien aicezco anditasunac eguiazco zuen orren

aldean, cer du cer icusi? Eta orain zuec cer deritzazute, zuequin batean or egotea gatic batec eguin lezaqueala, emengo neque, eta aleguin guciac, eguiaz ecer ez dirala, arrazoyaz esango dirazute.

Zuec bada ondo daquizute, Jaungoicoac neri eguin dirala mesedea: eta nic nai badet, betico zuen lagun izateco eguiñic naucala. Ta dicha au cembat nic estimatu bearnuen, eta estimatu bear det? Esazute. Baña ay nere dicha gabea! Estimatur bearrean, ori aiñ erraz galdu det! Eta ez Erregueen, ez bada Satanasen esclavoen suertea, zuena baño nayago izan det! suerte batetic bestera orrembeste dijoala, nere pecatuaquin dicha ori galdu, eta desdicha gucia artu det! Cembat aldiz au entzun det, eta aleric sentitcen ez det!

Ta nic eraqueria ori eguin, eta penaz iltzen ez naiz? ; O itsutasun arrigarria! ; O arriac baño sortuago ceran nere anima! ; Cer eguin dezu? Esazu albadezu. ; Cer eguin dezu? Baña nere zori gaiztoa, ecin adieraci. Ay! ; Cer utzi eta cer artu det? ; Cer galdu eta cer irabaci det? Arri zaitezte, ceruac, eta itsutuac becela zoraqueria oni beguira zayozute. Ceruco bidean zuazten guciac ondo icusi, eta esadazute, nere damu gay onen antzescoric edo dolore onen pareric ote dan.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

EA bada, nere eguille, eta Jaungoico ona! Contuetan sar gaitean. Nigandic ¿cer naizu? Nic zu alabatzea, seruitzea, eta amatzea? Nerea da dicha. Ori Aingueruen officioa da. Eta ni lurreco ar, edo arrastacaco abere au honra orretaraño igo nai nazu? Eguiteco andia, eta zor justua da ori. Baña, Jauna, dacuscun, orain daño nic cer lan eguin dedan. ¿Aingueruena, ala aberatsena? ¡Ay ene! Aberiena baño ere gaiztoago: bada demonioen officioa zurequin eguindet. ¡O zure paciencia neurri gabea, eta nere zoraqueria eragabea! ¿Nola sufritu nazu? Zuc ceran becela, Jauna nerequin eguin dezu.

Nere tratu, eta bicierac Aingueru, eta Santuaquin izan bear zuen, eta deabruaquin izanda. Nere vici guztia zu ofenditzen igaro da. Ay! nere desdicha gucien ondartetic nere Jaungoicoari deadar eguingo diot. Ea misericordien Jauna, nere deya entzun ezazu. Ez arren nere culpai beguiratu. Oriei beguiratzen badiet, galdua naiz. Nor zuri itzeguitera atrebituco da? Zure ondasun, eta piedade ondo gabe orri beguira zayozu: eta nere culpaz sartu eta ondaturic nagoen leizondo onetatic atera nazazu. Emendic aurrera, ematen dizut itza, nere viciera berri gucia, zu alabatzea, zu viotz guztiaz seruitzea izango dala.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Nere anima, ¿cer contu da au? Nere azquen fin, edo ceruco gloria alcantzatzen ez badet, ¿certan gueratuco naiz? Jaquiña da: betico infernuan. ¡O cer fiñ bi, edo cabuac! ¡O cein alcarren urrutiac! Eta bietatic bat bear dala. Fiñ zorionecoa nere pecatuaz galdu det, eta barcatu zadan jaquin ez. Bandera destolatuaz, ajolacabe, corrica, eta egaca becela, nere desdicharaco ibilli naiz. O! ¿Cer eguin det? ¡O Jesus nereaa! ¡Eta nere burua galtzeco cein gogotic ibilli naizan! Fiñ oyen artean orrembeste dijoa: eta bata edo bestea izan bear da; ta ni aiñ erreparo gabe besoac zabaldu ta nere calte ta betico eriotzara joan izan naiz. ¡Ay Jauna, ta cembat bider ori ondo daquidala!

Eta orain nizaz ¿cer izango da! Nere culpae barcatuac diran badaquit? Ez. Bada ¿nola nagoque soseguz? ¿Nola ceruraño deadar eguiten ez det? ¿Cerua seguru baneuca becela vici naiz? ¡Ay! cerua edo infernuua izan bear, eta cer izango dedan jaquin ez. Cerua galdu, eta infernuratzen banaiz ¿cer izango da nizaz? Urte edo dembora guchiren buruan, cer suerte dedan jaquingo det. ¿Nola soseguz ló eguin dezaquet? ¿Nola lurreco gauzaric nay edo billa dezaquet?

Cer ¿peligro onetan nagoala, munduan cer-

bait baliatu, paper eguin, cerbait jaquin atseguin artu, jan eta edan, guizonari ondo iris-tea honra ta estimacioa gogoan artuco det? Ay ¡Cer peligroetan nagoen, ondo beguiratzen ezdet! ¡Ah nere Jaungoicoa! Nere desgracia guciaren berri zue ondo daquizu. Misericordia, Jauna nizaz: eta arren zure argui bici bat indazu, ceruco eta infernucio eternidadeaz icaratu, eta vici berri bat ardezadan.

SEIGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Jaungoico maitea! ¿Zure gloria betico nic izan dezadan, zue cer eguin ez dezu? Ceruac, eguzquia, eta aibeste gauza onetaraco eguin ciñituen: lurrean janaria, jancia eta beste bear diran gauzac eman dizquidatzu: aingueruac mandatari eta lagun, santuac bitarteco, eta oriequin batean inspiracio, edo barrengo argui eta deseo onac, eta campotic egemplo, conseju eta mirari andiac. ¡O Jaun amoroso! ¿Eta nor, edo cer naiz ni, cerura ni eramateagatic zue orrembeste eguiteco? O eta ni ara joateco zure ontasunac cembat eguiten duen ¡Eta ay nic cein guchi eguiten dedan!

Criatura guciac deadarrez dagozquit: nere animaz beguira dezadala, nere fiñ zorionecoa billa dezadala: eta ni lotsaric gabe guciai ain gorra ¡gauza guciac, zu nic amatzea naidute, otseguiten, eta laguntzen dirate: ba-

ña ori eguin bearrean , ni oriezaz gaizqui baliatu , eta orietan nere fiñ , eta zoriona balego becela , zu ofendituzāitut. Ay cer esquer gaizto itsusia ! Barca zadazu arren , Jauna , cerenitsu jaquiñez bat izandu naizan : nere bequiac ondo argui itzatzu , zu obeto ezagutu , eta lurrean icusten ditudan criatura gucietatic zugana zucen igonadin.

ZAZPIGARRER CONSIDERACIOA.

Jaincoac nere salvacioa aimesteraño deseatu du , non da bera guizon eguin , eta gurutze batean , eta lapur biren artean bere odola , eta bicia deshonra ; eta pena andiaquin eman zuen. ¡ O nere Jesus gucisco maitagarria ! Eta amorio onegatic nic cer zor dizut ? ¡ Eta zugan ori icusi , ta nere burua salvatzeagatic cer eguiten det nic ? O ¡ Cer eguin ! Aleguin gucia , nere anima galtceagatic. Dacuscun bada orain eguiteco au norena dan , edo nori eta cer dijoaquinon. ¿ Ni salvatcean Jaincoari cer dijoaquinon ? ¿ Eta neri cer dijoaquit ? ¡ Ay Jauna , eta cembat neri dijoaquidan ! Guztia , eta izanal guzcia. Buru eta fede gade ibilli naiz. O Jauna , eta nere beguiac arguitzen hacindu nic ori ondo icusteco eta oraindañoco calteac ezagutu , eta aurrera zuc naidezun becela , nere salvacioa vicimodu santu batequin viotz guztitac billatzeco.

Ea bada , lurreco gaucetatic becela eta be-

tico despeditu naidet, nere azquen fiñ au alcantatzeco laguntzen ezpadirate. Ló eguiteco dembora ezta au, baicie neregan biurtu, eta contuz ibiltzeco. Zuri nere Jesus ona jarraitu bear dizut. Zure viotz guciaz nère salvacioa nai dezu: bada nic ere naidet, eta mundu gucia galduco badet ere, orrequin irten bear det.

Zu Jauna, ni salvatzeagatic, desonratua izan ciñan, bada ona neri ere edocein desonra eramateco prest, eta pocie, condenatu ez nadin. Zuc pena, eta dolore andia igaro ciñituen: ona bada ni ere zuc naizun guciraco. Beste gaiztoric nai ezdet, zuri gusto ematea baicie: lurreco gaucetan gonsueloric nai ezdet, baicie bacarric zugaran. Zu cera, eta beti izan bear dezu nere Aita, nere Jaun eta jabea, eta nere ondasun gucia.

ZORTZIGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Jaungoicoa! Zure gloriaco fiñ au seguratzegatic Santua cer eguin zuten? Eta nic cer eguiten det? San Agustin batec ceruraco Jaincoac eguin zuelaco mesede au cembait estimatzen zuen lurreco gauza, eta criatura guciac ceertan etzeuzcatzien. Eta San Pablo batec, diranae basa edo simaurra becela: argatic lurrean vicizala, bere tratu, edo conversacioa ceruan ceucan. Eta vitardean ni dicha gabe au vicio, edo pecatuen loyan gartua, eta ceruco ondasunaz ain aztua, beste

batec au eguiten balu , nic cer esango nuque ,
buru gabe , eta zoro anditzat iduquico nuque.

Bada ay nere itsua , bestec gaizqui eguingo
luqueala juzgatzeco diña buru badet , eta nere
gaitza icusteco diña ez det ! Cer nai det bada
edo cer estimatzen det ! ¿Nola edo cer da
au ? Jaingoac bere seme eguin nai nauela , eta
dicharic aundien onetara convidatzen nauela :
eta nic Satanasen esclavo izan nayago dedala ,
alafede Erregueren seme izatera deitueo banin-
dute : cer contentu eta poza . Eta ala izate ar-
ren , edocein neque ontzat artueo nuque . Bada
Jaungoicoaren beraren seme eguiatz izate ar-
ren , eta Jesucristoren glorian eternidade gu-
cian parte iduguitzarren , cer nic eguitea on-
do izango dá ?

Baña oraindano cer eguin det ? Ay eta glo-
riaz , eta honraz betericaco nere sin ori cein
guchi estimatu dedan ! Badirudi , fedeco eguia
andi au sinisten ez dedala ; eta amets edo ipui
bat becela ori gucia artzen dedala . Ah ; nere
obretan beintzat ala eracusten det ! Ez , ez , ne-
re Jauna , zuc eracutsitaco eguia au ondo pisa-
tu , eta berriz eta berriro onetan firmetu nai
det . Ea bada , contu , eta beguira ondo : Jain-
coac bere seme eguin , eta beti izateco nauca
ni , bai . Dembora etorrico da , eta laster ceñean
orain ni bear becelacoa banaiz , aingueru eta
santuaquin batean , atseguin , contentu ta glo-
riaz beteric Jaincoa gozatzen egongo naizan .

O egun dichoso eta zorionecoa ; Eta orren dicha aundiaren beguira nago? Bai, eta ona banaiz, aguinduric seguru daucat. Eta nic ori billatzea, eta gozatzea nai du? Bai. Eta ori alcantzatzen ezbadet, condenatu, eta infernuco tormentuetan egon bearco det? Bai. Eta orregatic ere ajola gabe ló eguiten det? Ah! Nere esayac ori eguiten ez du, eta nic bai? Nundic infernura ni eramango nauen errebertantzen, e-lo deseguiten dabil: eta ni, ez nola nai, lo pisuan orrez asturic; ezpada auno eguiten, eta iltzen aimeste urtean, infernura cierto bota, eta ondatzen nauten deseo, eta gusto charrac cumplitecarren.

O arrigarrizco desdicha paregabea! O Jau-naren piedade onetan, eta onela gorde nauena! Bada calte, eta peligro andi ori quendu eta cerua irabazteco cer eguin bear det? Santuac cer eguin zuten? Munduarentzat, eta berentzat ill: nequeac, penac, desonrac, tormentu eta eriotzac pocic ceruagatic artu. Dem-bora guchi batean, bada orobat cergatic nic ere eguingo ez det. ¡ Ay Jesus guciz ona! Argui andi bat nere biotzean indazu: zure indarrezco gracia betor Jauna, zugatic mundu gucia utci, eta nere burua ucadezadan, hon-ra, eta gustoentzat illa becela, zuretzat bacarric eta zurequin, zure gracion beti vici nadin. Amen.

PECATUEN GAÑEAN

EDO PECATUA BEREZ ETA BEREGAN CER DAN EZAGUTZEKO

CONSIDERACIOAC.

LENENGO CONSIDERACIO ETA AFECTOA.

CERTACO. Jaincoac eguin ninduen ezagutu, eta igaro beardet, nere azqueneco fiñ, edo dicha onen contra nic cer eguin dedan icustera. O nere Jaungoicoa; cembait pecatu Jauna, zure contra eguin izan ditut? Eta baldin culpa batar bat icara eguiteco sobra bada, cer izango dira aimbeste, eta ain pisuac, nola nereac diran? O nola carga eraguin baten guisan, guciac ondatzen nauten. Milla errota arri nere lepoan lotu, eta ichasoaren erdian botaco banindute; cer pena, cer naigabea artuco nuque?

Nere burua dacust, Jauna, zure aurean ecin contactu ala peaturequin, ta arri andi guciac baño gueyago pisatzen dute, ya infernucio ichaso cabu gabeen ondatzen nauten! Ay nere Jaincoa! Cargadi pisu onetatic nola libratu, ta gora igo naiteque? Quen arren, Jauna, zure amofeagatic, ta nere peca-

tuen soca, ta amarra nastu oyec ascatu, ta autsi itzazu. Ay ta nere animaco catea oyec puscatu, ta deseguiñic noiz icusico ditut? Nere viotceco atseguñaz noiz esango dizut? Nere loturac urratu dituzu, Jauna, ta nic alabanza, ta esquer onen sacrificio emango dizut?

Ea, Jauna: izan bedi laster: bereala, bertatic libranazazu, zure-icen santuagatic. Baldin zue laguntzen ezpadidazu, ecin libratu, ta zugana igoconaiz. Misericordiazco ontasuna bera cera: zure escu indarsu ori laster indazu: bestela galdua ñaiz ni. O ceñ estu, eta cer itotzeco zorian nagoen! Ay Jauna, Trance onetatic libratzen banazu, desdicha onetara gueyago munduco gauzac gatic ez ni biurtu. Zure misericordiac echedendit, ta ez alperrie, ezpada ni libratzeco. Ea bada penitenciaco bidera bein edo bein gaitz onetatic atera nadin, zure gracia indazu, Zu gogotic billatzeco, ta viciera santu batez arquitzeco.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Eri, edo gaiso triste batec cer naigabea izan-goluque, bere burua leguenez, edo lepraz, ta gaitz aldi guciaz beterie, ta viotzerañoco puñaladas josirie icusico balu? Eri au norda? Ni: bada burutic oñetara guztiac lepraz, ta gaitzez betea nago. Ay nere anima tristea! Ezdaquizu, nola zauden? Zure pecatuac nola-

coa, eta cer peligro andian paratu zaituzten icusten ezdezu? Nere buruaz ni erruqui ezba-naiz, nor izango da? Caleco edocēn zacur oguei edo berroquei estodaz josiric icusico banu, lastima emango liraque: ta nere anima orrela josi ta galduaz lastimarie ezdet? O gaitz gucien eraguiñena! O modorra gucien pisuena!

Nene Jaungoicoa, au cerda? Nere Redentorea, zugana biurtzen naiz. Eri bat, cembait eta etsiago dagoen, ambait obeto medicuaren jaquintasuna eragusten da. Beste asco baño, onelaco eri bat curatzea honra andiagoa da. Nere medicu bacarra, zue ni curatzea, zure gloria andiena da. Nere gaitza baño andiagoen-tzat ere zure viotzeco botican, eta zure llague-tan erremedio segurua ditzuza. Zure odol pre-ciosoaren Jaincozco balsamo orren tanta bat nere gñera betor, Jauna, ta eguiña dago guz-tia: nere anima bereala sendatu, ta garbi gar-bia gueldituco da. Onetaraco aiñ liberal, ta lurreraño ugari isuritzen duen tanta bat arren neri indazu. ¡O cer gogoa, cer ansia ori ar-tzeco dauzcan!

Ay Jauna! Ta baldin zue cerorrec badiozu, pecatu barcatuen ere bildur izan bear guerala, edo orien bildur gabe ez gaudela: nereac bar-catuac diran jaquin gabe, nola bildur izango ez naiz; eta are gueyago daquidala, ichasoco ondarrac baño, nere pecatuac gueyago dirala? Ay, bildur naiz eta are bildur gueyago iduqui

nainuque! Ay nere pecatuen, ta infernuaren bildur naiz! Ea bada, Jauna: Zu escás, ta urri etzera, ta ondo escatzen zatzun gucia eman nai dezu ta ematen dezu. Nic zure icen santuan erremedioa escatu ezquero, seguru nago: ecin ueatuco didazula. Senda nazazu, Jauna, ta salva nazazu.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Baldin persona ofenditua cembait andiagó dan, ofensa ere andiago bada: Ay nere Jaun andiena, ta eguiatz Jaun bacarra! Nere pecatu, edo zuri nic eguindaco ofensac cein andi arrigarriac izango dira? Au obeto edo nolabait zuc aditzeco, aldezun ondasunic aundiena zure erra pensazazu: doblaz areago, eta andiago ontasun ori berriz eta ascotan eguizu. Lauso, edo pits airean, eta ur tanta ichasoan diran baño gueyagotan, eta ascoz aundiago ontasun andi ori dala. Jaquizu bada orain, ontasun zuc pensatu al ori gucia gure Jaincoaren ontasun, eta aunditasunaren aldean, ecer eztala, ceren Jaincotasuna fiñ, edo cabu cabea dan. Santu eta aingueru guciac jaquin eta alcantzatzan duten gucia, Jaunaren aldean beti chit guchi da, eta izango da.

Eta nere Jaun orren guztizeo ona nic ofenditu det, ta ain aisa, eta aimbeste bider? Bai. O nere itsua! O cer gaitz eragabea eguin de-

dan! O secular orrelaco lanic eguin ezbanu!
 O nere Jaun guztiz ona, eta ondasuna bera!
 Damuaren damuz cer esan eta cer eguin ezda-
 quit. Zu ofendituaz, Jauna, damu det viotz
 gucitic: eta ez infernuaren bildurragatic, eta
 ez cerua galdua gatic, ezpada zure ontasun
 fiñ gabeagatic, det damu. O amorezco damu
 garbi edo nazgabe, zure ontasunac aimbeste
 nai, eta estimatzen duena! Ó amorez ill ar-
 teraño nere viotzaren erdian, eta beti nic ori
 banu! Ah Jauna, zure ontasunagatic niri ori
 indazu. Bada nigandic ori naizu: nic zugabe
 ecin det, eta zugandic beardet. Zure icen san-
 tu, eta amorezco ontasuna gatic amorezco da-
 mu ori indazu. Pecatua ill bedi, eta ni ere bai
 peccatuarentzat: munduco gaitcic andiena bece-
 a nere viotzetic secularo quen bedi, eta zure
 gracia nigan beti, vici bedi. Amen.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Lurreco chingurri, edo ar chiqui batec buruaz
 ceruraño allegatzen dan gigante batequin cer
 du cer icusi, Jesus, eta cer bidastia, edo dis-
 tancia; orain bada nigandic Jaincoagana cem-
 bait dijoa; ni cer naiz, auts pusca bat: lenago
 ecer ez, eta laster arren janari, eta lür biur-
 tucó naiz. Eta auts pusca bat Jaungoicoaren
 aunditasuna ofenditzera eta gaizqui tratatzera
 atrevi dedilla. Oh ¿nic cer eguin det? Eta ni

onela sufritzean , zue Jaun aundia , cer eguin dezu ?

Baña ay, lurreco autsari becela, nere buruari beguiratcen mesede gueyegui eguiten diot ; pecatua gatic ni cer naiz ; ecer ez baño ere guchiago : infernucio penac eramatera obligatu , eta Satanasen catibu eguiña. Eta Santu , eta aingueruac adoratcen duten Jaunaren magestadearen contra ni atrevitu naiz ? Oh ! aimbeste milloi aingueru , eta santuen erdian , edo gañean Jaun aundia zuri beguiratzen dizut : zure Magestadea icusi , eta guciac icara daude. Zure ontasun , justicia eta poderea icusi , eta beren aleguin guciac alabatzen zaituzte.

Oriece diranac ondo jaquiñic , zue mereci dezuneraco , millatatic bat ecin dutela deadarrez beti diote : *Santu, Santu, Santua da Ejercituen Jaungoicoa* : Bendicioa , arguitasuna , esquer onac , honra eta virtuteac izan , eta eman daquiola Jaungoicoa guciz Santu justuari , fiñ gabe andiari , secula gucien seculetan. Amen. Au esan , eta Jaunaren aurrean auspez jartzen dira , ondo icusiric ayen gucien eguiñala baño gueyago beti mereci duela.

Orain ayen aldean neri beguiratu , eta nere ecerez , edo autsa icusten det : eta ah ! Ayec Jauna , ala honratzen zaituzte : eta nic zu ofenditu , eta munduco gauzaric billauena baciña becela , oñ azpian erabilli zaitut ! Jauna , arrituric nago eta cerzaz gueyago arritu , nic

ezdaquit: edo eta zure ontasun, eta pacienciaz, edo eta nere lotsa gabeco atrevimentuaz. O nola lurpetu ez nazu edo infernuan ondatu; Nola sufritu eta echeden didazu; Baña ez ori bacarric: ni sufritzea baño are gueyago eguin dezu, bada zure amorioaz otseguin, palacatu, eta erregalatu nazu: zugana biur nadilla, eta artuconazula erregutuaz neri deituta esandidazu.

O nere Jaun amoroso! Eta zure amarez nola ni deseguiten eznaiz? Seculan infernuri ezbalitz ere, zu ofendituaz damudet eta damuco det, ta beti damu beardet: ta zu ceranagaticta ceren ain ona ceran damu det Jauna; ta munduco gauza guciacgatic ez det nai zure ofensaric eguin, O Jainco ontasun guciz miragarria! Eta nola sufritu nazu ni? Aimbeste desonra, ta alaco desacato itsutiac nola ni becelaco ar billau bategandic eramian dituzu?

Aingueruac, onen gañean cer diozute, Jaunaren ontasunaz, eta nere lotsa gabetasunaz cer deritzatzute, zuec bada, zuec beti alabazute: honra ta gloria seculaco nigatic emayozute, eta Jaun oni neretzat culpa gucien damu, ta viotzeco sentimentuac didala escazayozute. Oraindaño eguin dedan zoraqueriaz, eta nic eguin ditudan pecatuaz, nerau nago arrituric. O ¡Nola nic ori eguin nezaquean! Eta aingueruac beti aimbeste estimatzen, adoratzen eta amatzen dute nere Jaungoico guciz ona, aimbeste bider nic ofenditu det? Eta

Jaincoac bera servitceco eman dizquidan aleguin, eta sentiduaz, bera ofenditzeco baliatunaiz? O miagaiñ dicha gabe Jaunaren contra itzeguin dezuna! O escu madaricatu gaitz guilleac! O zori gaiztoco oñ oquer ta pauso gaiztoetan ibilli ceratenac! Nere anima, nere violetza cer eguin dezu?

Ay nere Jaincoa, ay, norgana viur naiteque, ezpada zure ontasun, eta paciencia andiagana? Ea aingueru eta santuac, barcacioa neretzat escazayozute: ontasun onen berri sucondo daquizute. Barcacioa, Jauna, barcacioa eta paqueac betico. Zu servitceco, eta amatceco ematen dizut itza; nere corputz eta animaz nere caltea oraiñ artean billatu dedan baño, ascoz gueyago, ta obeto zu billatu, eta amatu nai zaitut. Emendic aurrera zugaran beti, eta ez bestetan nere memoria: zugaran eta zure eguia andi santuetan nere entendimentua: zugaran ta zu beti amaten nere vorondate gucia: zu alabatzen nere mingaña; zuri jarraitcen nere oñac; zue nai dezuna, edo obra onac eguiten nere escuac. Alabitz, Jauna, eta ala beti eguiteco zure gracia indazu.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

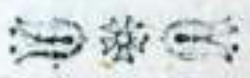
Zuc Jauna, ecer ecetic eguin, eta naizan eta dedan gucia zu billatzeco eman didazu eta beti ematen zaude. Zure escu poderosotic esequi-

ric nago beti, eta zugabe, ez izan, eta ez puntu batean vici naiteque. Au onela izanic, nola ni zu ofenditzera atrevitu naiz, eta ere gueyago pecatuari, gaitzic andienari becela zuc diozun gorrotoa jaquiñic; arrazoi bacar au sobra zan pecatu eguin baño len ni iltzeco. Eta arrazoi oni, bear becela beguiratzen ez banion, nere provechuari edolaric beguiratu bear nion, eta zure escutic ari batetic becela cincillic, edo esequiric nengoela.

Torre altu batetic, eta ari batetic esequiric guizon batec banenduca, bera ofenditzera atrevituco nintzaque? Ez: ez eguiqui, icusiric ceñ erraz ari ori arc utzi, ta milla pusca egingo nintzaquean. Ta aiñ cierto daquidala, zugandic cincillica nagoela: zu gabe, ez izan, ta ez ecer eguin dezaquedala ta infernura erortzen añ erraz zuc utci nazaquezula: ta ez erortzeco zuc bacarric naucazula: orregatic ere zuri aimbeste ofensa eguitera, lotsa eta bildur gabe ni atrevitu izan naiz?

Ori baño gueyago: nic ondo daquidala, aimbeste zuc sufritu, ascotan eta chit asco barcatu didazula: ta au gucia nic icusi, eta orregatic ere, berriro zu ofenditzera atrevitu naiz? Ta zuc ori guztia ere sufritu didazu? O nere Jaun guciz ona! O ceñ ona, eta gozoa zu, eta ceñ gaizto ichua ni! Zure ontasun onec eritzen, eta movitcen nau, Jauna, eta orregatic nere culpa guciaz damu det, ez arren Jau-

na , gueyago zu ofenditzen ní utzi : ez Jauna, ez ill lenago milla bider. Zure arguiatz eza- gu dezadan ondo, nola zure gracia, eta es- cutic beti nagoen esequia, edo cincillic : betor emendic, Jauna, nere viotzera zure bildur santua, penitencia eguiatzcoa, eta vici berri san- tu bat eguiteco, Amen.

PECATUAREN GAÑEAN

BESTE CONSIDERACIOAC,

ETA

JESUS GURUTCEIFICATUAREQUIN

COLOQUIO, EDO AFECTOAC.

O nere Jesus maitea eta nere Salvadorea ! Ay! Penaz damuzco ichaso illun bat eguiñic, nere culpa, ta zure ofensac gatic egon bear nuque nic ! Ay ! ta orrela banengo ! Oriec icaraz be- te, eta casi desconfiatzeraño ondatzen, eta ito- tzen naute ! Ichaso onen jasa deseguin, eta eraso andi onetan, nora biurtuco naiz, ezpada zure gurutceco portu segurura ? Nere pecatuen

esturac bildurtcen nau; baña zuc ondo artuco nazula jaquiñac animatzen nau. Zure penac bildur santuaz batera esperanza ematen didate: bada guciac, ta pocic zure amorio esanal baño andiagoac, ni salvatzeagatic, artu eta eramancituen. O Jauna! Gurutce orretan cerc josierazo cinduen? Pecatarien amorio, eta erremedioac.

Beraz becatarien erremedioa nai dezu? Bai. Ea bada, Jauna: ona becatari andi galdu bat: erremedia nazazu: bada siñ onetaraco gurutzean icusi ciñaden. Ta ay ceñ erraz obra andi au zuc eguingo dezun! Ea nere anima tristeari esayozu, zure pecatuac barcatzen zaizquitzun. Eta itz onequin Jauna gucia eguin dezu. Nere escuan balego, bereala eguiña legoque. Eta bada zuc diozu, peccatariaac edocein orduz, bere pecatuen damua duenean oriezaz gueyago acordatuco etzerala. Zuc, Jauna, ori ta gucia nerequin eguin bear dezu, eta damu ori ere zuc eman bear didazu. Ah; Cein erraz ur garbia ardo gozo biurtu cenduen! Ain erraz da zure Jaincozco sa beroa nere viotcean iracequitzea.

Betor, Jesus nereca, zure viotzeco suspirio, aice suabe eta inspiracio argui bero bat; nigan sua irazaqui bedi, ta ni zugana allegatu eta burria suteguiñan baño iracequiago irtengo naiz. Escua indazu eta lagun zadazu zure viotzeco amorearen sutegui viciaren consideracioan ondo sar-

tceco, eta burnia baño otzago ta gogorrigo bana-
go ere, or berotu, eta beratuco naiz. O su gar
amorezco onec nere viotza nola biguntzen duen!
O nere guela nola erazaquitzen duen! Ni pe-
catutic libratceagatic zuc aimeste eguin, eta
nic pecatua naico det? Ez arren Jauna, ez,
lenago il nai det. Gorrotoric aldedan andiena
pecatuari, zure amorioa gatic betico artzen diot.
Ori zuc nai dezun becela eguiteco, eta zu ne-
re viotz guztitic amatzeco gracia indazu. Ez
arren Jauna gueyago aserratu: oraindañoacoac
zure pasio, eta eriotzagatic barcatu, eta zure
amorean gorde nazazu.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

O Nere Jaungoico, eta jabe bacarra! Zu ain
Jaun aundi, justu-eta santua izanic gurutzean
orrela josiric cergatic, norc, edo cerc ipiñi
zaitu? Esango didazu Jauna, nere pecatuac
gatic. Ay! Nere culpac gurutzean josi zaituz-
te? Bai: oriec orrembeste tormentu gogor eman
dizute? Bai: oriec cabuan vicia quendu dizute?
Bai: ay nere Jesus ona! Ay nere Aita, eta
Aitaric onena! Milla vici albanitu nic zugatic,
eta zu amorezco eman bearrean, zu gurutzean
josi ta ill zaitut? O borrero gogorrac! O peca-
tu madaricatua! O milla bider lenago ilbanintz
zuec ez eguiteagatic, eta nere Jainco maitea
ez ofenditzea gatic! O pecatu nere viciaren

éralleac eta cein erio, eta arerio garratzac ceraten, eta nere gorrotoraco beti izango ceraten.

O nere culpac! O zori gaiztoco nere lanac! Zuec nere Jesus ona onela tratatu, zuec nere Jauna gurutzean josi, ta ill, ta ni vici naiz, au icusi eta negarrez urtutzen, deseguiten eta iltzen ez naiz. ; O Jesus nere culpac gatic, eta nere amorez illa! ; O misericordia gucien iturri ugaría! Zu ceranagatic, arren barca zadazu: eta nic Jauna, nic zure graciarequin nere culpa gucien penitencia, eta oriei dagoquion castigua artuco det. Ah gorputz traídore orrembeste Jaunaren ofensa eta nere calte ecarri, eta eraguin didana! Onec eguin duena, onec paga dezala. Nic óni zure bildur santua sartuco diot, eta mereci duen becela, nic dan gucia bere griña, eta gogo gaiztoaquin crucificatuco det. Eta esclavo, billau eta pecatuaren mendeco oraindaño izan cera. Bada orain zure damu gorrian, eastiguaren mendeco izango cera.

Zure nayac eguin dituzu oraindaño; bada orain nai eta nai eztezula nic estatu eta arrayan sartuco zaitut. Nic janaria tasan, eta Jaincoa servitceco bear beardana emango dizut, ta ez gueyago; ta ori ere ez zuri gusto emateagatic, ezpada Jaincoac aguitzen, eta naiduena eguiteagatic: nic loa ere neurrian, ta ecin gueyagoan emango dizut, ta ez orañ artean becein lasai, ceren mereci ez dezun.

Ea nere mingaña, nic Jaincoaren bildur san-

tuaren frenoa emango dizut, lotu ta issillago egoteco: contuz eta icusiagoric, ta ondo beguiraturic itzeguin bear dezu: nere escuac, zuec ere obra onac, ta Jaunaren vorondatea eguiteco ezpada, lotuac eta illac egonbear dezute. Ea nere beguian, eta orietatic daticen, eta viotzean jayotzen diran pensamentu loyac: zuenac eguindu, zuec eta beste sentidu guciac illac becela moldatu, ta modestiaz moderatu bear dezute. Ea gorputs lasayegui, eta aisa aisa zure gurari gaiztoetan oraindaño legue gabe-oitua: ya abereen guisaco libertade era gabeac joan, edo acabatu ciran. Etzera ez gueyago zureaz irtengo, Jaincoaren vorondatea bacarric gucian eguin bear degu. Ay Jauna, nere igaroco vici galduaz lotsa naiz: proposito berri oyec ondo gordetzeco zure gracia indazu.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Nere salvadore gucia amorezcoa: zure magestadeac inoren ere bearrie etzuen. Zu ceregan guciz aberats, ta zugaran gucia dezuna cera. Zu Jaungoico eta espiritu aundi gucia betetzen dezuna cera; ta ala aingueru guciac adoraten, onratzen, ta alabatzen zaituzte. Eta zu ecin ilco cerana ta penaric ecin eramango dezuna izanic; nere anima gatic, gorputza artu eta ilcor, edo mortal eguin ciñan, gui-

zon eguin, eta tormentuac, pasio, eta eriotza nigaticeman cenduen. O| zure amorio miragarri, eraguin gueyeguia! Onegatic bacarric, milla viotz ta milla vici banitu gucia zor dizut. O nere Jaun amorosoa! Ta zuc niri didazun amorioa onembesterañocoa izan dedilla. ¡ O anima nerea! Jaungoico fiñ gabe edo infinituac onembeste zu amatzea baño cer gauza andiagoric? Ala fede erraz emendic ateraco dezu zuc gauza aundia, ta zuc uste baño estimagarriago cerala. Jauna, eta zuc neri onembeste amorio? Eta au gucia, zu cerana izanic, ni onela amatu, eta ni zure etsai nintzala. ¡ Oh, oh! ó mirari paregabea! Onelacoric deseatzera, edo gogoan igarotzera nor atrevi? ¡ O consuelo pareric ez duena! Besteac nai dutenean consola eta gloria bitez; baña nic zugan, nere consuelo eta gloria bicia.

Zure gurutze orretan eracusten didazun amorioan nere eguiazco consuelo gucia, Or zure odol gucia emanaz, esaten didazu; orra anima galdua, arrezazu nere odola: ona ni guztia zuretzat: gueyago bear balitz gucia emango nizuque. O liberaltasun guciz eraguiña, ta gueyeguia! O nere gloria ta consueloa! O ontasuna! ¡ O amorioa! ¡ O nere Jesus gozoa! Nic nere burua baño, zuc ni gueyago amatzen nazu. Zuc nigatic adiña, noiz ni gatic nic eguin det? Zugandic bada, cer ustece ezdet? Zugan seguru daucat gucia.

Nere aita edo amagan balego, fiatuco ez nuquean gauzaric oteda? Ez Eguiqui. Ta ori, eta nai dedan gucia nere escuan balego? Gurre esaeran, ecin gueyago escatu edo desea liteque. Bada, ó dicha eguiaz ori, eta are gueyago, eta ascoz obeto, nere ceruco Aita eta graciaren Jabea, nizaz baño ere, zuzaz obeto fia naiteque. Ala fiatzen naiz ceren gueyago, cerdu cer icusi? Zuc niri, nic nere buruari baño, nai didazun. O! emendic aurrera nola confianza guciac zugana biurtuco naizan! O nere gauza guciac nola zure contura utzico ditudan! Eta nerera zu servitzea eta viotz gutitic amatcea nola artuco dedan! O Jesus nere, eta guztia nere, ta nere nereago, ni nerau neretzat baño? munduco gaucetan parteric nai ez det, ez bada zukan guztia. Zu cera nere partea, ta nere guztia: zu betico nere biotze-co Jaun ta Jabea.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Salvadore, eta amoriozco ispillu ederra! Cembait eta zuri gurutzean beguiratuago, ambat amorio andiago. O nere osasuna: zuri beguiratzea ezdezadan beñere utzi. Jaten bango: beti zuri beguira. Bearrean bango: zuri beguira. Lotara bango: an ere zuri beguira: nere ametsac ere zure amorioan beti: ta ci-coitz, edo avarientuac ondasunetan nola ametsac eguiten dituzten: nic ere ala ner eac zukan:

ceren munduco urre eta ondasun guciac baño zu gueyago eta obeago ceran.

Gurutzean zure dolore ta penai beguiratu, ta orietan, Jauna, zure amorioa dacuts. Zure buru, escu ta oñetatic, ta gorputz guztitic isurtzen dan odola icusi eta zure amorioa ordacuts. Zu erancia, edo soñeco gabe, lotsa andian icusi, eta zure amorioa or icusten det. Baña ay! Ori guztia amorio añ andia izanic, ur tanta bat ichasoen aldean bezala da, campotic icusten dan zure amorioa, barrengoaren aldean! O nolacoa izango oteda zure amorezco, eta ondo gabeco ichaso ori!

Zure barren, zure viotzeco secreto onetan gu sartcea nai dezu: au da ceruco, ta Jaincozco ardoaren bodega: ondo gucizeco gozo, santuen guisa orditzen edo embriagatzen duena. Arren, Jauna, ardantegui onetan sar nazazu; bada ni sartzeco, longinosen lanzada, zure costadu, eta viotzeco atea idiquitza nai izan cenduen. Eguia da Jauna, eznaiz diña or sartzeco; baña edolaric aterontz allegatcen uztazu, licore chitez precioso orren usaiz nere viotza anima dedin. O cer usai erregalatua! O nolaco espiritu, ta indarra ematen duen!

Zure viotzeco amorio au, Jauna su gar bici bat da, ta nere oztasuna berotzen du, nere viotza erretzen, ta arin gora ceruco gaucetara igotcen du. Zure amoreaz arritzen nintzan len, ceren zure odola, eta vicitza emateraño. empe-

ñatu cinduen. Baña orain gueyago arritzen nau zure barrengo amorio, nere viotza airean zurgana daraman orrec. Ta gogoticago, ni eracartzeco esaten zagozquidala deritzat: O! ni zugatic beñ ill nintzan baña zure erremedioraco bear balitz, eun bider ni iltzea, nere viotzac amorioa du guztiraco. O nere Jaungoicoa! Ta amorio onégatic cer zor dizut? Cer eguin bear ez nuque zugatic. Ceiñ obligatua nagoen zu bacarric amatzera! Ta al-banu, amore infinito edo neurri gabeaz zu amatzera! Baña ay! Amatu bearrean; alde gucietatic, ta aleguin guciaz ofenditu zaituena gatic, nic cer esan dezaquet? Esquer gabe ichusiagoric seculan adituda? Ori eguin duenac cer mereci du? O Jauna, cer eguin dezu zuc, eta cer eguiten det nic? Nola amatu nazu, ta nola amatu zaitut? Ah mereci nuen Jauna, criatura guciac nere contra biurtzea, eta vengantza artzea. Eguia da ta aitortzen det.

Nerea da culpa, eta culpa, guciz andia eta isusia. Orañ ezagutzen det ta gustiaz, zu ofendituaz damu det. Milla vicitza banitu, diranac emango nituque, ori deseguitea gatic. Zu aiñ ona izanic, Jauna, nic ofenditu zaitut? Viotz gucitic damu det, ta gueyago damutzea nainuque. Ea, Jauna, igaroco gucia deseguin bedi; ta contu vici berrian, ta ez gueyago pecaturaco bideric. Lenago mundua, eta nere burua galdu, zu ofenditu baño.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Salvadorea! Ta nola gurutze orretan issilic zaudela ere itz eguin didazun! Ay, ene seme, diozu: Nic zuri onembeste nai, eta ni enemigoa becela tratatzen nazu! Ta etsai izan banintz, ecin gaizquiago tratatuko ninduzun, eta ecin gueyago eguingo cenduen! Cer eguin dizut nic, ene seme: cer? Nere lotsa eta penac, nere odol zugatic isuria, icusten ezdezu? Nere semeari bezala, viotza partitzen ezdizu. Ni onela dolorez urratu, eta odol usturic icusteac? Cer eguin dizut? Emen nago, eta ez besteren fuerzas ezpada, nere vorondatez, eta zure amorioz: dolore oyec pocic daramazquit, zure biotza irabazteagatic: eta orregatic ere lastimatzen etzera, amatzen ez nazu; baicic aborrecitzen, eta ofenditcen? Cer eguin nezaquean nic zugatic eguin ezdet?

O Jesus amorosoa! Zure itz gozoac sayetac dira, eta erdiratzen didate viotza! Nic ezdaquit nola ezquerrac eman, ta zure amore oni nola erantzun. Cer esango dizut Jauna? Dacust, tasa gabeco amorea zure amore infinitoari zor diodala. O! amorio au indazu! Nere aleguin gucia, utsa, edo guchi da. Baña guchi au edolaric daquidan, ta fin gabe ama zaitzadan: ta guchi nic eguin arren, beintzat amorio, eta deseo guczico bat iduqui dezadan.

Badaquit , Jauna , nere amorioa laburra dala , eta orregatic lurreco gaucetan errepartitu nai ezdet , cergatic criaturai ematen zayena zuri quetzen zatzun. Batere quendu nai ezdizut , ezpada , dan gucia betico zuri eman.

Bertatic , Jauna , utzi nai diot aitari , amari , aide ta besteai , ta zugan eta besteac gatic ezpada , ezdiet nai bear : oriec zure amorioa neri eragozteia nai ezdet. Utzi nai diet adisquide ta ondasunai , ta zugatic baicen nai ez ditut. Bertatic utzi nai ditut honrac , atseguin eta consueloac , ta zugan baicic nai ez ditut. Bertatic nere buruari utzi nai diot , ta saldu erosia baintz becela , nereia izan nai ezdet , ta ez nere burua amatu , zugan ezpada. Ea beguiac , etzerate nereac , baicic Jaincoarenac , arc nai duena , ta ez zuec nai dezutena icusteco. Ea mingaña , nereia etzera , ezpada Jaincoarena , onec nai duena , eta ez zuec nai dezuna esateco. Ta orobat , escuac , oñac , gorputza eta anima , zure memoria , entendimentu eta vorondateaz. Nigan vici bear ez det , ezpaba Jaincoagan , eta Jaincoac nigan beti vici eta aguindu beardu.

Oraindaño Jauna , nereia becela , nere erara vici izan naiz : orañ beneric da. Ez naiz ya nereia , ezpada zurea. Ea naizuna nizaz , zure gauzaz becela eguizu. Ta nola bustin pusca bat erosi duenac , naiduana orrezaz eguin dezaquean , edo ontziac , edo zoyac , edo bazterre-ra bota nai badu : ala zuec , Jauna , nizaz nai

dezun gucia eguin dezaquezu: bada batetic erosi nazu, ta zure odolaren costuan, eta bestetic, nic nere burua aguindu eta vorondate osoaz eman dizut. Zure gustoa bada honratic nic ez eduzquitzea, zure vorondatea eguin bedi: zure gustoa bada, nere vicia dolorez eta afrentaz betteric izatea, ta guciac ni artu, ta utzi ta ecer-tan ez iduquitzea, contentu naiz, ta zure vorondatea eguin bedi. Zu bacarric nai zaitut: zu cera betico nere guztia.

CER DAN PECATUA,

BERE AFECTO EDO ONDORENGO CALTEE-

TAN EZAGUTZECO

CONSIDERACIOAC.

AINGUERUEN PECATUA TA CASTIGUA.

O ceñ ederrac ciran Aingueruac, Jaincoac eguin cituenean: ta cein itsusiac gueratu ciran pe-catua eguin zutenean! Cein dichosoac len, eta ceñ desdichaduac guero! Nola paratuco du ani-ma pecatu batec? Añ ichusi, añ desdichadu! O! nere anima nolacoa egongo da; bada aim-

beste ta aiñ andiac eguin ditu! Ay ceñ dichaga-
 bea dan zure suertea, anima nerea, bada Sa-
 tanasen esclava, eta betico penetara sujetatu
 eguintzera! O nolacoa ciñan gracion ceunde-
 nean, eta becatuaz nolacoa gueratu ceran!
 Cergatic cerua galdu dezu? Cergatic infernuc
 penetara obligatu cera aingueru gaiztoai jarrai-
 tu diezu? Bada bildur zaite orien calteaz.

Jaquizu oriec tormentu beticoetan daudela,
 eta atsedem, edo erremedio gabe egon bear du-
 tela. Zure zai daude, diotela, nola culpan
 lagun izan ceran, ala penan izan bear de-
 zula. Su andi ayetan zure toquia prestatua
 daucate: eta ori ceren zue nai dezun, pecatua
 eguitean, edo lecu debeatuan oña sartzean.
 Deadar eguin nai dizut nere anima tristea: be-
 guira, contu oña non ifintzen dezun. Falsoan
 zoaz, beguira: contu infernuc leiza ondoan
 eman ezdezazun. Aditzen ez dezu? Añ gorra
 zaude? Ceruco Aingueru eta Santzac: deadar
 nere animari, eguiozute deadar. Ay, onda-
 tzen naiz: itotzen naiz: Ay Ceruetaco Erre-
 guña, lagun zadazu. Nere Jesus maitea, be-
 tor zure escu amoroso, ta poderoso ori: betor
 nere Aita, nere Jauna, betor.

Ea, zure deadar indarsu bat eguidazu, bil-
 durnadin. Arren nere pecatuen demboral gaizto
 onec murguildu, eta onda eznazala, Jauna:
 infernuc putzuaren atea, nere gañean ichi ez
 dedilla seculaco erremedio gabe galdu es nadin.

Indazu Jauna, San Pedrori becela, zure escu bedeincatu ori, libra nadin. Ah! ta nere desdicha onen guescioa dala, orregatic ere casi sentitzen ezdet, eta casi sentimentu gabe escua escatzen dizut! Ichascaren erdian ondartzen, arquituco banintz: cer antsiaquin deadar eguingo nuque: Ay! itotzen nago! Ay! itotzen naiz!

Bada cer? Infernuco ichaso ondo gabea icaragarriago ezta? Ta or betico ondatzeco zorian nere burua icusi, ta nola deadarcia dezeguiten ez naiz? Baña cer diot ondatzeco? Baldin nere pecatuen leizendo izugarri, eta locaitz itsusian nastu ta itoric banago? Cer eguin aldezaquet bada? Nere viotzeco indar guciaz deadar eguin. Aoa necaitzen bada ere, viotza necatuco ezta. Viotza urtu, eta deseguin artean issilduco ez naiz. Salva nazazu Jauna, salva nazazu: nere culpen locarda onetatic atera nazazu deabruac becela, infernuan onda ez nadin. Libra nazazu Jauna eta ez gueyago zure ofensarie: mundueo gauzac gatic, ez zu galteco peligroan gueyago sartu. O Jesus izan zaite nere salvadorea: zугan daucat nere esperanza gucia.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Ay Jauna, eta pecatuari cer gorrotoa diozun, bada aingueruac ain ederrac, aberatsac, eta zure doayez beteac cirala pecatuagatic etziñen

barcatu ; cer izango da bada nizaz , gueroenean pecatuan arquitzen banazu , jaquiña da barcatuco eztidazula . Eta criatura aiñ altuetan castigu ain arrigarria icusirie , nola ni icaratzzen ez naiz , eta are gueyago ni culpaz beteric , eta lur puzca billau bat izanie ? Aingueruac ala condenatu ; eta badezu zue Jaincoaren cecularie , zuri barcatuco dizula ? Ay culpa asco dituzu , eta Jaunaren Justiciaren ezpata ya zurre contra descargatzeco dago ! O cer golpe izugarria ! Demonioac esan bezate nolacoa dan .

Bada ay zure tristea ! Golpe ori bera : eta aserre guztiaz dator zure contra . Beguira , contuz golpe onetatic igues eguizu : bestela , pecatuan bazaude , Jaunaren aserreac arrapatuco zaitu . Pecatua laster utzi , eta orrelaco peligro , eta pausoetatic zoaz igues . Bai nere Jauna , bai , naidetigues eguin , eta lenago ill pecatura biurtu baño . Lenecoen barcacioa indazu , ta ez arren Jauna zure aserrea nere contra descargatu . Zure piedadeari , Jauna , ta ez nere culpai beguiratu . Zure justiciaren aserrea quentzeco , Jesus zure seme maite gurutzean josiarri , beguira zayozu . Neretzat barcacio esque dagoquizu . Beguira zure semearen arpegui eder santua ta nere pecatuaquin ichutua . Ispillu au da nere amparoa . Au beguien aurrean ipiñico dizut . Zuc nai dezu ta eder deritzazu : orregatic bada , orren amorea gatic , escatzen dizut Jauna misericordia , eta erremedioa .

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Lapur batec bere lagunac castigatzen icustean eta are gueyago bere lapurreta jaquiña dala deritzanean, eta ecin igues eguin duela, cer bildurra dauca? Bada aingueru gaiztoetan Jaincoac eguin duen castigua nic icusi, ta nola bildurtzen ez naiz? Ta are gueyago, Jaincoac nere barren gucia, ta pecatu secreto guztien berri daquiela? Ta ecin igues eguin? Estura onetan cer eguingo det? Ay Jauna, badaquit, nere culpa guciac daquizquitza, ta eguiten nituenian zu beguira ceundela! Eta ecin iñora igues eguin? Cer eguingo det, eta nora joango naiz Jauna, ezpada zugana.

Zure oñetan etzin, eta esango dizut: Jauna, nere pccatuac ecin contatu ala, guciz andiac dira: baña zure misericordia andiagoa da. Ez arren, aingueruaquin becela nerequin eguin: orobat mereci dedala icusi, ta icaratzen naiz. Misericordia nizaz Jauna. Pecatarien eriotza eztezula nai ezpada converti, ta vici dedilla, diozu. Bada artcen dizut zure itza; eta beguira Jauna, eguiazco erreguearen itza dezu: lenago mundua galduco da, zure itzean zuc faltatu baño. Ea bada, ori cumplitu ezazu nere Jaincoa zure ontasuna gatic cumpli ezazu Jauna. Ta baldin bear becela convertitua ezbanago, arren converti nazazu, ta eracutsi zadazu nola ondo ori eguin.

Zu cere nere maisua : nola eguin bear det , nola damua iduqui eta esan bear det , damu dedala Jauna? Bada , damu det milla bider esango det , damu det viotzetic , eta milla vider damu det , zu ofendituaz . O seculan pecaturic eguin ez banu ! Zu ain ona ceran , damu det Jauna zu ofendituaz , ez seculan pecaturic gueyago . Lengoac deseguitea nere escuan ballego , milla bicitzaren contuan balitz ere : O nola gucia deseguingo naquean ! O damu eta deseo au nere leucaquean ! O nere Jesus , arren zure arguia , eta gracia indazu : nere viotzeco indar gucia , ta aldetequean intencioric garbienaz damu ori nic iduquitzeco !

Zure amorioa , zure penac , eta zue , nere culpac gatic zure viotzean iduquitzen duen dolore , eta sentimentur gorrotoz betea nere damu ordean izan vitez Jauna . Ay ; Ta onec esturata naigabearen pasioaz , zure negarrac eta odola atera eizquitzun ! Eta cer ? Zuri negar eraguin , eta odola emanerazo , eta neri negar malco bat ere ez ? Zu negarrez icusi , eta negar eguingo ez det ? Nere anima arritua ; beguira Jesus onari oracioan , odolezco negarrac ematen ; eta ez bere pecatuac gatic ceren etzituen , ezpada zureac gatic . Nola urtutzen elzera ? Bada or zaude arri baten guisa bada ere . Jesusen negarrac , eta odola arriac berac beratzeco poderosoac dira . Baldin ur tantac , arri baten gañean ascotan eroriaz , zulatzen , eta

deseguiten badute; odol tanta preciosoaz ascotan eroriaz, zure viotza bigunduco dute. Bai: ta ala ni ascotan Jesusen oñetara etorrico naiz ta deseguin artean, presto au utcico ez det.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

O cer caltea anima baten soberviac eguiten duen, bada deabruen guisa cerutic infernura botatzen du! Pecatu au nigan oteda? ay cein bildur naizan soberviac galdu nazan; dicha, ta doairic asco zuten aingueruac baña orregatic ere, humildadeac falta eguin cien. Bada cer izango da nizaz, baldin virtute au falta bazat? Beste doai, eta gracia banitu ere, nie daquidana da, estimacio eta honra zale naizala, ta zuzaz Jauna, eta zure doayaz aztutzen naiz, nereac, eta neregandic banitu becela. Libra nazazu, arren Jauna gaitz eta vicio itsusi-onetatic, eta zure gracia indazu beti humil izateco; bada eguiaz eztaguin humil, ala sobervia naizan: ta arrazoric asco det, sobervioa naizala pensatzeco. Ecer gauza enie nigan bada, eguiaz Jauna, zurea da: nie ezdet, eta ez naiz ni becatua baisen. Ezagutceco au ondo indazu beti zure arguia: eta gauza on gucien gloria, zurea becela, beti zuri eman dizudan.

GURE GURASOEN

EDO

ADAN GUCIEN AITAREN

PECATU TA ONEN CALTEAC.

LENENGO CONSIDERACIOA.

O guizon itsua nora zuaz? Adan cer eguiten dezu? ¿Sagar bategatic nay dezu Jaincoa galdu? ¡O bocadu garestia! ¡O sagar baten gusto beltza! Orren guchian daucazu Jaincoa? Seme batec plazaren erdian esango balu, sagar bat nayago duela bere aita baño; edo sagar bategatic bestec aitari bofetada bat ematen utcico balu: edo berac gucien aurrean emango balio: cer esango guenduque? O gaiztoenaren seme lotsagabea! Cer eguin dec? ¿Cer mereci dec? Puscatzea mereci dec, traidorea! ¡Baña ay! ¿Nor acusatzen det? ¿Noren contra suac artzen naute? ¿Seme ori bera ni banaiz?

Nic aingueruen aurrean bofetada nere Jainco, eta Aita onari emandiot: ontasun eta Jaun aundiari, ceñen aurrean aingueruac icara dauden. O traidore lotsagabea! Nic, eta Jaincoari? Nin, ta sagar bategatic? Nic, eta ceruaren,

eta lurraren aurrean? Milla zati eguitea, ondo mereci det. Betico sugarrac guchi dira nerretzat. Cer esango det Jauna, cer arpeguiaz zure beguietan jarrico naiz? Ay ene ¡Ay ene zori gaiztocoa ! ¡Ay ene dicha gabea! Cer eguin det? Onelaco traicioa? onelaco zoraqueria? Nic ori eguin det? Ay ! ezdaquit cer esan, eta ez cer pensatu.

Baña nere Jaun maitea, negarrezco iturri bi nere beguiac izan bite. Ay! nere bici guztico miña, eta negar gaya badet. Eta onelaco falsia eguin didan gorputz oni nola gusto emango diot? Ah nere etsairic mortalena! Nic emango dizut zure merecia. Lotsaren pasioz Jauna, cer esan, eta cer eguin ezdaquit. Alere ni negarrez zure onetan urtuko naiz : orrela nere viotzeco damua eracutsico det. Eguiña Jauna, Eguiña. Ay eta cein deseguin! Penitencia bada, ta ori eguin dezaquet. Misericordia bada Jauna, misericordia, erremedioa, eta vici berria.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Adan paraisotic deserritua izan zan, eta ni cerutic. O erri eta lecu venturosoa ! Eta nola deserri onetan contentu, eta gustoric billa desaqet? Cembaitec esaten dit, orain vici naizan artean atseguin ardezala. Baña nola contentu artuco det, deserri onetan naguela? Negarretaco lecu, eta penitenciaco dombora da au.

Ez arren, Jauna, permiti ni eraqueriai ematea. Ez naiz aspertuco adiaz, eta suspirioz, nere burua onelaco desdichan icusiric. Nere beguiai atsedenic ez diet emango, nere errian sartu artean. O cerua, cerua! O erria, ta nere erria! O eguiazco vicia dutenen erria! O corte soberanoa! Or dago nere ondasun guztia, or dago nere jabe, erregue, eta anima garbien esposa. O Jaun ta esposo guztiz gozo ta maitea! Zu gabe ni nola nagoque? Or dezu nere viotza, or dezu. Eraman idazu, ta or bici naiz, eta emen zu gabe iltzen naiz. O zure amorioz azquenic deseguin banedi.

Baña ay! Orrela izañ bear zan, eta orrela eguin ez det. Ay uso baten egoac banitu egaca igo, ta or atsedeteco! O cer negarrae Adanec eguingo cituen, sagar bategatic paraisutic deseritu ta icusi zanean! Ta ascotan, ta guchia-go gatic, nic ceruco atea ichi, eta negar eguingo ez det? Misericordia nizaz, Jauna, ez nequien cer eguiten nuen: piedadea deseritu pobre gnezaz, ceren negarretaco ibai onetan nequez heteric eta pecatuen locaitzean ondaturic nagoen. Nere Aita misericordiazcoa, ta consuelo guztien nere Jaungoicoa! Piedadea arren, Jauna, nere suerte desdichadu onetan. Ta bada, Aingueruac becela, castigatu eznazu, ezpada Adani becela echeden: deseo irazaqui bat indazu, lurreco gauzac azturic, bacarric nere cerua billa dezadan. Nere culpen eguiaz-

eo penitencia eguiteco gracia betor : ta bada nic eguin al gucia da guchi , edolaric deseo chitezco andia izan bedi. Indazu azquenic gracia, emendic aurrera eguiazco deserritua becela lur-reco gaucentzat vicitzeco ta ceruraco bidezcoac becela , zu billatu , servitu , ta betico amatzea, Amen.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

O nola sugue guezurtiac bere engañu , eta promes falsoaz Adan zoreraci zuen , Jaincoa beza-la izango zala esanaz ! O eta cembait aldiz one-la ni ere engañatu nauen ! Emengo honra in-terés , eta gusto pecatu eraguin didatenac cer dira ? Quea becela guciac deseguin ciran. Eta eriotzaco ordnan orobat izango ezta ? Cergatic bada nere etsayac engañatu nauen , ta orain en-gañatzen nauenean fiatu nai det ? Ta infernura botatzeagatic cer eguin ezdaquianaren consejua cergatic aitzen det ? Demonioac cer aguintzen dit berari jarraitzeagatic ? Ceruco gloria ? Ez eguiequi ; ezpada infernuco tormentuac. Ta orañ engañatzeco esqueintzen dizquidan ecerez quera edo ondasun gucien basca edo ceboaga-tic , betico eriotzaren amuari elduco diot ? Ar-raicho batec ere , ori icusi ta jaquiñic eguingo ezluque.

Ay bada , anima nerea , ay ! Beguira ondo : gozoa iritziagatic aurrean ipitzen dizuten boca-

dua : or dago , or dago barrenen eriotza beticoaren amua : infernuco pozoya , ta venenoa or dago. Neri sinisten ezpadidazu , sinista zayozu Jaunari , ceñac dion : Pecatu eguiten duenaren anima ilco da. Beguira Adanec janzuen sagarraren gustoa ceñ laster igaro zan , ta ondorea aimbeste urtean ceñ samiña izan zan. Beguira deabruac gozotan emancien bocadu beltza infernuan ceñ garratza condenuai biurtu zayen : ta ez oraiñ bacarric , ezpada secula gucietaco samiña.

Besteren buruan calte au icusi , ta nola beguiac arguitzen ez dituzu ? Ceren beguira zaude ? Zure gañean caltea icusi artean ? eta erremedioric ez dezula ? Ta obeto , Jaincoac eguiten dizun mesede ta ematen dizun demboraz baliatuco etzera ? Baldin Cirau batec eldu balizu , edo venenoz betericaco sagar bat jan bacendu : Ah ceñ gogotic erremedioric dan samiñena ere artuco cenduquean ! Edoceñ diru gastatuco cenduque. Bada infernuco sugueac pecatuaz eldu dizula , eta pozoyez beteric zaudela icusi , eta nola zaude orrela ? Ah betico iltzen duen pozoya da ? Ea jaiqui zaite lo pisu orretatic , ceñean sarturic zauden. Vicia acabatzen da.

O nere Jaungoicoa ! Infernuco venenoz nere etsayac onela nere anima betedu ! Ay nere triste galdua ! gaitz onentzat cer erremedio eguingo det ? baldin balitz mundu guciaren costuan ero ? ceñ pocic billatuco nuquean ! Ea bada,

nere anima, berri onac: erremedioa badezu, eta doarie. Cer erremedio da eta norc emango dit? Erremedioa da Jesucristoren odola, eta doarie emango dizu, gurutzean zugatic ill arte-raño, ta infernuc gaitz orretatic libratzeagatic isuri zuenac. O Aita nerea, ó ceruco Aita; nola nic misericordia andi au alaba dezaquet? Ori gucia nigatic eguin dezu? O nere Jauna, eta nere amorio guztia! Zure odol gucia, ni salvatzeco eman dezu? Orrelaco amorioa eta orrelaco erremedioa? Ta ori doarie prest daucazula?

Ah Jauna ondo garesti costa citzatzun bada zuri! Baña zure ontasunac au eguiten du. O alabatua izan dedilla ontasun ori ta eternidade gucian iduqui dezazula! Izan zaite fiñ gabe poderoso, jaquinsu, ona, ta justua: ala cera eta beti izango cera, eta chit atseguin det: biz ordu onean eta betico. Cer nai dezu, Jauna, nigandic? O! Badaquit, zuc cer naizun! Ni zure odolaz aprobechatu, ta nic zu amatzea. O cer dicha ori, zor dizudana pagatzeco! O ceñ doarie ematen zadan! Añ guchi ezcatzen zadan ta añ justua ta gustozcoa; eta neretzat añ balioa, non ta obeagoric eztan. Ama zaitzadan, bada nere Jaincoa, eta viotz guztitic: indazu gracia, amorio au, bici naizan artean egunero, ta andiago izan dedin, eta ceruan beti ama zaitzadan.

BACOITZAC BERE,

ETA NIC NERE PECATUEN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

Aingneru gaiztoac, eta Adanec eguin zuena ain gaizqui baderitzat, nic eguin dedanez, ¿cer iritzico diot? O egun illun tristea, ceñean lenengo pecatu eguin nuen, ta pena guciz andi pisu, ta cabu gabetara sujetatu nintzan! Colera batean guizon bat il banu, eta guero-urcazeco zorian nere burua icusi eta cer sentituco nuen? Bada nere anima tristea, egun artan eguin cenduen zoraqueria gatic, zure etsayen atzaparretara, eta betico iufesnura sentenciatua zaude. Norc sentencia onequin bocaduric, gusto eta descansuric ardezaque? Badirudi, ezagutzen, eta sentitzen ez dezula, eta amets balitz becela artzen dezula. Bada contu eguizu orain bertan Jaincoaren ministro, edo justiciaco juraduac gaiztaqueria andi batean arrapatu, eta beraren tribunalean presentatu eta eriotzaco sentencia ematen dizula: eta demonioac eraso ta infernuan sartzen zaituztela.

Cer esan, cer eguingo cenduque, erremedio gabe, ta betico leitzondo artan, eta tormentuz erretzen icusico baciña; O erregalo garostia!

O gusto samiña ! O pecatu garratza ! Bada orrela , eta betico tormentuen azpian egongo cerra. Biur zaite zugana anima tristea. Beguira ondo eguiaz , eta fedez , sententia zure contra emana dago : eta asco , ta aleguin guciac eguin badituzu ere deseguin dan ezdaquizu. Eta ondo iritzico diozu , jan edanian erregaloac billatzea , eta echean dan onena zuri ematea eta honra , eta puestoric andienac , eta guciac zu alabatzea ? Ezta burlen , farren , jolasen , atseguiñen eta banidadeen dembora au ; ezpada negarren , llantuen andia eta deadarrena : penitenciaz viotza deseguin eta trueatzeco : eta ez nola nai , ez honrac , eta ez atseguiñac billatzeco , baicic gucién oñpean cere burua icusi nai izateco ; eta zure gustoaren contra dan gucia gogotic , eta viotz guztiaz villatzeco.

Eta oguei , edo oguei eta amar urtean penitencia eguin badezu ere , ez necatu , ez aspertu , ez utzi ceren barcatua zauden ez daguizun. Eta mundu guztia esanagatic santu bat cerala penitencia ez utzi ceren barcatua zauden ez daquizun. Badaquizu Jaincoa dalajueza , ta aren juicioac emengoetatic besteric dirala. Eta oracio aldia luciác iduqui arren , ta ceruco consuelo asco ta milloi asco anima convertitu arren , milagroac eguin , ta mundu gucia zure ondoren ibilli arren ez sure puestoa utci , ez penitenciaz aspertu ceren zure sententia deseguin dan ez daquizun ; eta au ezpadezu , gnizonen

alabantzac , honrac ta gustoac cer servitucio di-
zute? O Jauna , ceñ eguia andia dan eta ceñ
importantea au ! josi ezazu ondo nere viotzean
beti humill nabillen. Zure outasuna gatic , ne-
re contraco sententia deseguin ezazu , ceren
pensatzeac , zu Jainco poderoso , ceñen contra
iñore quemenic eztuen , condenatu nazula ,
icara andia ematen dit.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Penatic culpa ateratzen , edo ezagutzen bada,
infernucio penaquin castigu eta ere , bear bece-
la , edo diña castigatzen ezdan culpa , cer izan-
go da? Pena ta aldiran icaragarrienac pensa
itzatzu , ta guciac batean dolorezco suz , eta
garrezco lar idiqui . eta ezurrac puscatzeraño ,
eta beste milla tormentu elcarrequin , eta eter-
nidade guztian ori gucia guchi da , infernuan
pecatu mortal bategatic ematen danaren aldean :
eta ori Jaincoaren magestadearen contra ceren
dan. Gorputzean senti alditezquean tormentu
guciac baño andiago da Jaincoaren arpeguia
ez icustea , ta ez icusi bearra.

Eta beguira orain , zuc milla pecatu mortal
ceñ erraz eguin dituzun. Cer ¿Papirote baten
bildur cera , ta castigu onen ez? Cer zoraque-
ria da au? Anima nerea , zure amorioric bade-
zu? Ondo beguiratzen badezu , zure gorrotoa
dezu. Batec iñor aborrecitzen duenean ari bi-

cia quenduaz contentatzen da ; baña zu aimbesteraño aborrecitu cera non orrezaz contentatu etzera , ta gañera eriotza animacoa , ta betico tormentuac ematen diozcatzu. Ay nere itsua ! Cer eguin dezu ? Zuc cere burua ezpatan sartu dezu : zure escuz eriotza artu dezu. Fin edo cabu gabeco pena badaquizu , cer dan ? Urteac urtearen gañean beiñ eta ascotan contatua gatic ecer ezta : eta penac gueyago dira : caburic ez dute.

Jaquizu bada , zure aleguin guciaz andiago ta andiago pecatua zuc pensatu , ta ezagutua gatic , millatatic bat ez dezula berez daneraco ezagutu. Nola eciñ iñore Jaincoa ceñ andia eta ona dan ezagutuco duen : ala aren ofensa edo pecatua cer dan iñore eciñ dan becela ezagutuco du. Eta zure vici guztian pecatuen artean egon eta cer eguiten dezu ? ; Ay nere galdu bearra ! ; Ay ay eun milla bider zori gaiztocoa ceñean pecatua eguiten asi nintzan ! Nere Jainco guciz ona ; Ez dedilla arren orrelacoric gueyago guertatu ! Misericordia nizaz ceren chit bearra ta desdichadua negoen. Baña zure ontasuna andiago da nere miseriac baño : ez oni beguiratu , ezpada zure piedadeari. Zugan dago nere esperanza gucia , eta ala ez naiz galdua izango.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Nere culpacgatic merreci nuen Jauna , infernuco

su eta garretan erretzen beti erremedio eta es-
peranza gabe egotea. Baña zu añ ona neretzat
izan cera, non ara bota ez nazun. O nere Jau-
na, nere Aita, eta nere Jaincoa: nere amorioa
ta on gucia! Nic nere naizan baño, nereago
cerade zu. Ontasun au nola pagatuco dizut?
O! eta mingañ bat ta viotz bat dedan becela,
milla ta milloi asco viotz ta anima banitu, gu-
ciaquin zu alabatzeco, ta amatzeco! Cer eguin
dezaquet Jauna, bada seculaco infernutic li-
bratu nazu? O cerbait, asco zugatic eguin al-
baneza! O zure amorioz urtutzen banintz! Cer
naizu, Jauna? Nic zu servitzea? Ona bada non
nagoen zure betico servitzari, edo esclavo.

Ta nola esclavoac berenac ez diran, ezpada
beren Jabeenac; ala nic ez det nai nereia izan,
ezpada betico zurea: ta ez ayec becela bildur-
rez, baicic amorioz gucia zurea izan nai det.
Zure amorioan iracequiric vici nai det. Betor
zure Jaincozco sua, ta erre nazala. Dicecandan
neri ta gueyago ta viciroago zure amorioan
erre nadin. Bedeinca eta alaba zaitzadan Jauna,
ta naizan ta dedan guciaz ama zaitzadan. Nor
zu becelacoric? guztia dagoquizu, Jauna, ta
chit ederqui. Ea Aingueru ta Santuac, nere
Jauna alabatzen lagun zadazute. Ta ceren,
zuc mercei dezuneraco Jaun aundi au gucia ecer
ez dan, zure ontasun, jaquintasun eta miseri-
cordia paregabecoa betico ta bear becela, ala-
ba zaitzala. Nic zu amatzea naizu? Bada nic

ñeráu baño gueyago amatzen zaitut, ceren aín
ona ceran ta ceren zuri, ¿cer du cer icusi?
Zuri, neroni baño gueyago zor dizudan. Betor
Jauna, zure amorio eguiazcoa, viotz guztitic
egunero ta beti gueyago, eta obeto ama zai-
tzadan.

Ah! infernua mereci nuela, naidezu nic zu
amatzea! Satanasen esclavo billau izatea me-
reci, eta aingueruen officioa nic eguitea naizu?
O nere Jainco maitea! Secula gucietan alava-
tua, ta glorificatua izan zaitela! Nola Jauna,
zure amorioan erreco naiz? Nola atseguin, ta
gusto emango dizut? Cer eguin ezdaquit. Zure
gusto ta vorondatea eguiten eracus dazu. Orra
ni cer naizan: orrembeste zuri zor, eta ama-
tzen etzaitut! bada zu amatu bearrean, egu-
nero pecatu gueyago eguiten det. ¡O esquer
gaiztoco traidore itsusi lotsagabea! Ala izan
naiz, ez det ucatzen. Baña, Jauna, zu cera ne-
re erremedioa: zu ni billatzera, ta salvatzera
etorri cihan. Ori eguizu, eta bareatu ta salva
nazazu zu beti alabatzeco.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Ni baño pecatu guchiagorequin infernuan cem-
bait daude? Eta ni vici naiz, ta ceruaren es-
peranzan, ¡O misericordia andia! ¿Cer dijoa
cerutic infernura? Cer icusi cenduan, Jauna,
nigan mesede au niri eguiteco? ¿Cer, nere vic?

gucian zu ofenditzea baicic cer eguin det? Zuc deitu, eta nic ez erantzun. Zu golpeca nere viotzean deyez, ta ni, ateaç ichi ta gortu. Ay ta cembat bider otses zu nere viotzeco atee-tan, ta ni beste aldera! Ta orregatic sufritu, ta berriz deitu didazu: ta batzuetan, amorez ta erregaloz; besteetan, icaraz ta bildurrez. Ta ni itsua ta gorra, ta pecatu gueyago egui-ten; Beste ascori echeden ez, eta neri eche-den ta dembora gueyago eman didazu. ; O be-deincatua izan dedilla beticó zure ontasuna. Esan oida, gauza ona galdu arte ezagutzen ez-dala. Contu eguin nai, bada besteac becela gal-du naizala, eta ayec becela castigatu nazula. Ay Jauna: nizaz cer izango zan? Cerua gal-du seculaco, eta cer sentituco nuen? Cer, nere burua consuelo eta esperanza gabe icusiric? Cer, su ta llama infernucoetan erretzen icusi-ric? Cer, demonioz alde guztitic beteta icusi-ric? Ay pensatzeac ere icara ematen du: cer litzaque igarotzea? Ta orain orietatic libre na-goela, ta ceruaren esperanzarequin! Alegui-ñaz, ta postaca infernura ninjoala, zuc guel-ditu nazu Jauna! Ondatzera, eta deabruen atzaparretara, eta zuc escua eman didazula; alabatuco zaitut Jauna beti, ceren zure escu bedeincatua eman, ta libratu nazazu. Jaun-goicoari esquerrac: graciaç eta esquerrac Jau-nari milla bider.

O nere Jauna, ta cembait-zor dizudan. Ain

obligatua nago, non cer esan, eta cer eguin ezdaquindan. Contentuz ta penaz deseguin nai nuque: contentuz ceren aimbeste gaitzetie libre nagoen: ta penaz, ceren ain esquer gaiztoa naizan. O nere aita guciz amorosoa; bada zu cera, ta aitac becela amatu nazu, indazu, ni zure ume ona izatea. Damu det Jauna, ta viotz guztitie damu det zu ofendituaz, eeren ain ona ceran, ain aita onguille amoriozcoa, eta esposo guztiz gozoa. Damu det orregatie zure ontazuna ofendituaz, propositu firmearequin ez gueyago peccaturic eguiteco. Ni zure graciarequin, Jauna obeto vicico naiz.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Jaungoicóa! Zu neri beguira ceundela nic ofenditu zaitut! Ta ez beguira nola nai, ezpada neri favoreac eguiten: eta ni lotsaric gabe zu ofenditzen, eta zu orregatie ere, on gueyago eta gueyago neri eguiten! Zu ain aundi, eta podesoia; eta ni añ billau ecereza, eta orregatie ere sufritu nazu! Beste ascori vicia quendu, eta infernura erortzen utzi diezu; eta ni ez nazu utci, eta ez bacarric sufritu egun batean baicic, aimbeste urtean, ta ez peccatu batean baicic, aimbeste millatan. Nie nere peccatuac beti aurrera, eta zue orduan beneficio gueyago! Cembait eta ni gogorrigo eta etsayarren obrac eguiten, ambat zu berágo deitzen;

palacatcen , eta Aitaric amorosoenaren obrac nerequin eguiten ! O ceñ itzu , gogor , eta portitza zuretzat izan naizan ! Ta zu Jauna , ceñ gozoa , eta amorezcoa neriechedeten .

Lasterca ni infernura nijoan , ta zu otsez neri . Ni beti gorra , eta zure deyai egun , aste eta urte ascoan erantzun gabe ! Ay Jauna ! Eguia esatera , badirudi , infernuratzea gatic ecin gueyago ala nie eguiten nuela , eta zuc eragozten eta guelditzen ninduzun ! Beste asco zure justuaren aserrea descargatu eta condenatu dituzu : ta ni ez ! azquenic zure amorio guztiaz : ols eguin , eta lo pisu artatic atera nazu , eta nere beguiac arguitu dituzu nere desdicha icusi eta zugana viurtzeco . O nere Jesus guciz gozoa ! Misericordia onezaz cer esango det ? Ni salbatzean cer cijoaquizun Jauna ? Bacenduan nere bearric ? Ez eguiequi . Baña ontasun fiñic eztuena infinito ta zu cerez izan . O ! izan zaite ordu onean ! O cer gloria dezun Jauna , on guztizcoa izatean ! Izan bedi , izan bedi ordu onean : atseguin det Jauna : izan bedi eternidade guztian .

Ontasun onetan , zure graciaz daucat ceruraco nere esperanza gucia . Beste ni becela , vici ciran asco infernucio zuloetan ondatu , ta nie zure glorian zu icusteco ta cozalzeco esperanza andia daucat . Ta au izan diteque ? Enemigoen atzaparretatic lib re nagoela ! Betico vicia uste dedala ! Dembora orretaco eman zadala ; eta ce-

ruan zu icusi uste zaitudala, nere Jaun guciz ona, ta guciz ederra! O cein misericordia paregabea nerequin eguin dezun. Ea anima nerea, alaba eta glorifica ezazu ontasun au zure viotz ta deseoa ceruraño jaso ta bedeinca ta alaba zazu ontasun infinito au. Dembora onetaco eduquitzean, cer dicha dezun, ondo ezagutu ta alic ere ondoena orrezaz balia zaite. Bai Jaun ona, nere viotza zurea da, ta ez nerea: seculaco ematen dizut, zu beti servitze-co; zure vorondatea beti eguiteco zure gracia indazu.

PECATUAREN GAÑEAN
 IRU COLOQUIO EDO ORAÇIO,
 IRU GAUCETARACO.

BATA AMA VIRGIÑARI, BESTEA JESUCRISTORI,
 TA AITA ETERNOARI BESTEA.

*Iru gauzac edo graciac dira: lenena, gure pe-
 catuac ondo ezagutu eta orien eguiazco damua
 alcantzatzea. Bigarrena, lengo vicimodu zarra
 eta eragabecoa icusi, eta vici berria eta Jauna-
 ren vorondatea beti eguiteco gracia. Irugarrena,
 munduco bide galduac condenatu, eta utzi, eta
 vanidade gucietatic igues daguigun.*

AMA VIRGIÑARI ORACIOA.

Jaungoicoaren Ama , eta nere Ama Andre mai-
tea. Nere pecatuac consideratu , eta icara an-
diac artzen nau. Icusi , ta pensatu det Jaincoac
nerequin cer ta cembait eguin duen , ta arrituric
nago. Eguia da , ta icusten det , nere pensamen-
tu , itz , obra eta gauza gucietan chit eragabe ,
chit gaizqui ibilli izan naizala. Vicimodu berria
artzeco , eta mundu galdua utzi , eta nere Jain-
coari jarraitzeco deseoa daucat. Nere deseoa ona
da , baña nere argaltasuna andia. O Virgiña
Ama , eta paregabea ! Zu cera peccatari tristen
amparo , eta consueloa ! Onen eta zure chit
premia andia daucat. Miscordiazco Ama cera :
izan zaite nere Ama : eta zure seme maitegan-
dic nere deseoa au , eta nie eguin ditudan pe-
catu gucien damu andi bat alcanza zadazu.

Ez det Andrea , mesede au nie mereci. *Ala-
da.* Baña ez neri beguiratu , ezpada peccatarien
Ama piadosa cerala. Beguira zayozu arren ne-
re miseria guciz andiari. Pobre eta misera-
bleac cer eguingo du , ezpada aberatsen atee-
tara allegatu , bere llagac aguertu , eta bere
premiac escatu. Ea bada , gucien Ama Andrea :
limosna bat esqueco pobre miserable onentzat.
Pobreen guisan deadarrez isilduco ez naiz. Chit
aberatsa cera eta guciaren jabea : ni berriz
chit pobrea. Ea ceruco Erreguiña , limosna bat

Andrea. Pobre bear oni begui onez beguira zayozu. Pecataria naiz ; cer miseria andiagoric! Baña peccatarien ama zu cera, ta izan zaite.

Acorda zaite zure semeac nere premia estua icusi ta limosna andi bat eman cidala eta zan zuri esafea : *Andrea*, orra zure semea. Pecataria ni izanagatic, zure semetzat ni artzea, zure semeac nai du. Ea bada, nie ez mereci arren, zure semeari diözun amorioa gatic, ar nazazu ni. Zure semeagatic eseatu ezquero, ¿cer eguingo ez dezu zue? Bada zure semeac ni artzea nai du : eguizu au, ta zure semearen amorez, eta aren icenean eguizu. ¡O ta ceñ poeic, arc aguinteen edo nai zuen guztia eguin oicenduen ! Bada berac encomendatu cizun, semetzat ni iduquitzea. Eguia da ; ain gaiztoa izan naiz, non zue utzitzea mereci dedan. Bano nola zure semea gugatic ill zan, ez arren ni utzi. Beguira, Andrea, peccatari galduac gatic arc bere odola eman, eta gurutzearen oñean zu egotea nai izan zuen zue aren odola icusi, eta peccatariac oyei laguntzeo encargatu eizquizun.

Ea Amarie onena, beguira zure semeari, ta gugatic esayozu lengo zure itza : *Ardoric ez dute* : eta zue esaten badiozu, nere contu, laster ta seguru nere viotzeco epeltasunaren ura ardo guztiz gozo, ta indarsu biurtuco duela, eta zure erreguz nere vici galduaren amoriozco damu andi bat, ta viciera berri santu bat, sure amparoan, eta zue naizun beccla

eguiteco gracia emango didala. Ala izan dedilla, Amen.

JESUCRISTO GURE JAUNARI ORACIOA.

Jesus, nere salvadore ta amorio gucia! Nic ez mereci arren, favore bat eguin bear didazu: ta da zure merecimentu, zure penac, zure odola, llaga ta viotzeco amorioa nigatic Aita eternoari presentatzea. Badaquit nere Jesus ona, zuc ori eguiten badezu, nic deseaten dedana alcanzatuco dedala. Zu cera Jauna, seme gutiz amatua, ceñean aitac bere atseguin gucia ceucan, eta beti daucan, eta chit pocie beti aditzen zaituena. ¿Cer costatzen zatzu bada Jesus nere guttia? Zu gurutcean nigatic esqueñ ta sacrificatu ciñan: -ta sacrificio ta ofrenda bat issilic deadar andiac eman cituena cerurano, eta aitac zuc nai dezun gucia eguiteraño.

O ofrenda guciz preciatua; lengo Abel justuaren odolac baño, deadar obeto zureac eguiten zuen; zure amorio guciaz ni aberatsago utzizeco, eta orain zure aitari presentatzeco zure llaga idiquiac cerura eramán ciñituen. Ea bada gure paqueuille maitea; itz bat atera zazu, ta eguiña dago gucia. Zure aitac esana dauca: esca zayozula ta gure animac zure erenciatzat emango dizquituzula. O cer dicha, ta cer gure gloria; Aitac nai du zuc escatzea eta zuri ematea. Ea, erregu zayozu arren nigatic, ta ni se-

gury zurea naiz. Cerura zu igo, eta badaquit, lurrean baño ceruan amorio guchiago ez dezula, ezpada orobat. Ta bada lurrean ni peccatari onegatic Aitari erregutu ciñion: O nere Redentore ona! Cergatic ceruan orañ eguingo ez dezu.

Emen zure odola, eta vicitza nigatic eman cenduen, ta orañ or itz bat ateraco ezdezu? Emen odolezco icerdiac, eta dolorezco negarrac nigatic eman ciñituen, ta pensa diteque oriñ or itz baten mesede au eguingo ezdidazula? Ez Jauna: ez neri orrelacoric gogoratu. Ta peccatariric galduena ni izanagatic, beragatic zure billa nator ta zugar daucat nere confianza gucia. Ea bada, nere Jesus ta jabe maittea, zurea ni izan bear det. Ez neri beguiratu, ezpada ni erosteco eman cenduen odolari: onegatic nere peccatuen barcacioa esca zayozu zure Aitari, eta oraindañoco nere vizitza galdu eragabearen damu, eta gorroto eguiazcoa emandizadala, eta zure amorioan viciera berri santu bat, eta zure viotzean eriotza on bat eguiteco gracia, Amen.

AITA ETERNOARI COLOQUIO EDO

ORACIOA,

O Aita eternoa, nere Jaungoico guciz poderoso! Emen nator Jauna: emen nator ni peccatariric andiena ta zure magestade andienaren aurrean presentatzera atrevitzen naiz. Badaquit

Jauna, zure ontasuna, zu becela cabu' gabe, edo infinito dala. Onezaz valiatu nai det. Eguizu arren, ez nie mereci dedan becela, ezpada zu cerori ceran becela. Ay Jaun justua; arrigarriac, itsusiac ta chit asco dira nere culpac, ta zure contra nie eguin ditudan ofensac. Ala ezdet mereci zue neri beguiratcea; baña zure seme maiteac merecidu. Oni beguiratu ta onec nigatic eguin zuenari, eman cidan itzari, eta eracutsi cidan amorioari atrevitzen naiz Jaun andia, zure beguietara aguertzera ta humill humill zure magestade aundiaren aurrean-jarri, eta esatzera.

Jesus zure seme guciz santu, guciz bedeincatuaren icenenean, bada ta aren amorez, nere culpa gucien bareacio osoa escatzen dizut. Indazu, arren Jaun guciz ona, Jesueristoren amorioagatic, zure argui vici eraguille bat, nere igaroco viciera galduaren eragabea ondo ezagutu ta bear dedan viotzeco damu, eta propositua, eta zue nai dezun diñaco penitencia eguiazcoa eguñteco gracia. Onequin batean, beraren ontasunagatic, indazu emendie aurre-ra nie beti gucian, eta guciro zure vorondate guciz santua eguñtea. Quelaco dicharie nie nere ez det mereci Jauna, baña zure seme arantzaz, eta iltzez josirio gurutzean dagoenari beguira zayozu. Ari beguira, eta ez neri: ta nere pecatuac andiac badira ere, are andiangoac dira aren merecimentuac. Ari beguiratu, eta zure

justiciaren aserrea bigundu ta acaba begui , ta betor nere gañera zure misericordia eta amorioa.

O Jauna ! zure semeac eman cidan itza , edo-
cein ere gauza , aren icenean escatzen nizuna ,
zuc emango ciñidala. Badaquit aren esana zuc
eguingo dezula. Orain bada , nic favore au
aren icen santuan escatzen dizut : eta beardan
fede , intencio , gogo eta aleguin guciaz escatu
nainizuque. Zure semearen amorez eguizu Jau-
na. Gracia au neri eguitea , zure semearen hon-
ra da. Ta bada zuc bera nai dezu aimbeste
honratu , orretaco neri mesede au eguidazu.
Jesus maiteagan daucat nere esperanza guztia ,
ceren bera dan zure semea , zuc nigatic vialdu
eta emana , nere erremedio , libertade , salva-
cio ta gloria vicia : berari gloria gucia zure-
quin , ta Espiritu santuarequin , nere Jaun , ta
Jaincoa , Amen.

*Coloquio edo iru oracio oyec beñ , eta berriz ,
eta ascotan , eta chit soseguz equin bear dira :
eta are gueyago ondo confesatzeco bat prestatzen
danean , fedeaz , eta confianzaz viotzeco amorio ,
damu , eta propositua equiteco ,*

ERIOZAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

O Nere Jangoicoa : ceñ gauza cierto , eta jaqui-

ña dan eriotza! Ta ceñ asturic ni vici naizan!
 Zuc, Jauna, esaten didazu, eta nic daquit,
 len, edo guero azquenic ill bear dedala. Orre-
 gatic ere nere viotza emengo gaucetan sarturic
 dago, ceren utzi bear ez banitu becela begui-
 ratcen diedan. O! ta ceñ ichua alde onetatic vi-
 ci izan naizan! O ceñ zoratua ill bear ez banu
 becela! Erremedio gabe ill bear det? Bai. Or-
 dua etorricoda, ceñean eguna asico det, eta
 gauric icusico ez det; edo gaba asi, eta egunic
 icusico ez det? Ordua etorricoda, ceñean
 anima au arrancatua izangoda gorputz one-
 tatic, ta au ill otza, desfiguratu, ta ichu-
 sia utzico duen? Bai. O trance arrigarria! Cer
 icara eman bear dezun! Ay ta nic ecin au quen-
 du, excusatu, eta ez igues eguin.

Certaco, bada nere viotza josi nai det gaur,
 biar utzi bear ditudan gaucetan? Certaco, or-
 ren laster utzi bear ditudan ondazunac eta
 interesac gatic galdu nai det? Emengo honra
 eta estimacioac gatic neri cerzat? Naiz ondo,
 naiz gaizqui nigatic diotela: cerzat? Bada ill
 bear det, eta guizonen esanac erio tristetic li-
 bratuco ez naute. Certaco oriei ondo iris-
 teagatic necatu, bada orien itzac eriotzan
 ecer baliatuco etzaizquit. O dana dan becela,
 nore leucaquean! O pisu justuan gucia pi-
 satzen baguendu! O gauza guciac bear be-
 cela, nore estima litzaquean! Cerucoac, ce-
 rucoac becela, eta lurrecoac lurrecoac becela!

Guezurrezcoac guezurrac becela, ta eguiac-coac eguiac becela. Ah! Orain puntu onetan erioac anima ateratzen balit, cer esango nuque munduco honra, ta ondasun, nere viotza lotu eta iduqui, edo arrastatu zutenac gatic.

O ceñ burlatua arquituco nintzaquean! O nola nere eroqueria cond natuco nuquean! Noiz artean bada, noiz artean, vanidadea billatuco det? Noiz juicioan sartuco naiz? Noiz oñ azpian honra, ta guezurrezco esanac utzico ditut? Cer? Ta honra pusca laño bategatic eternidade guciraco nere anima galdu bear det? Quea pusca bategatic ni orrela galdu? Ta nerequico aicezco eta aiceac daramian esamesa batec gueyago pisatuco du, nere salvacioac baño? O cembait dauden infernuan orrelaco: Cer esango dute bategatic, eta guizonen estimacio char bat ez galteeagatic! Neri orobat guertetuco otezat? Icus-ten, eta ezagutzen det, gucia vanidade eta zoraqueria dala, ori pensatzen, eta esaten det ascotan; eta acabatzen ezdet, eta ori bear becela utzitzen asi ere ez naiz: badirudi honra, eta estimacio ero ori nerequin bat eguin, ezurretaraño, eta viotzaren erdiraño sarturic dagoela.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

O nere Jaun soberanoa! Cer da au? Il bear ezbanu becela vici naiz. Noiz artean lo pistu

ñ nec iraungodu? O desdicha, eta ay nere desdichadua! munduaren esamesen Jainco guezurti au noiz lurrera, eta oñpera botacodet? Noiz milla pusca eguingo det? Ay Jauna, nic ecer balio ez det: chit argal, eta naguia naiz! Zugana nere beguiac jasotzen ditut: lagun zadazu, galdu ez nadin. Nere Jesus ona, zure piedadezco begui oriec biurtu itzatzu nigana, ta zu ceranagatic, ez arren permiti, aicezco honra orrec bere ondoren ni eramatea. Bada zuc zure Aita eternoaren gustoa bacarric billatu cenduen eta gendeen esanac ecertan iduqui etzinduen: eta orregatic deshonran lapur biren erdian gurutzean iltzera etorri ciñan: arren, honraren vanidade beltz orain daño arrastatu nauen au, nic eguiac arrastatzeco indazu indar, eta bear dedan graciã.

Ay Jauna, poderosoa cera, ta zure bear naiz. Armatu fuerte au viotzeco gaztelutic ateratzeco zure beso fuerteagoaren indarra bearda. Ea lagun zadazu Jauna, eta zurequin batean etsai onen contra eriotzaraño nic peleatuco det. Aice utsa ta vanidadea da honra eta estimasio gucia. Nere eriotzaco tranceaz acordatuco naiz beti, eta orrequin quea becela honra ori deseguingo da. Ta baldin azquenic nere gorputz au ere lurrac jateco utzi bear badet, cer zoraqueria da, au servitzen, eta erregalitzen, nere vicia igarotcea, eta are gueyago nere anima galtzeco peligran? Aragua servitzen vici bacerate, illece-

rate, dio San Pabloc: baña espirituco indarrac araguiaren obra, eta erresabioac sugetatzen badiuzute, vicico cerate. edo araguaia cervitu, eta betico ill bear det, edo araguaia mortificatu, eta betico vici bear det. Bietatic bat seguru izango da.

Araguiaren gustoac chit laburrac ta dembora guchico dira. Ta orren dembora guchico atseguin itsusi bategatic betico nic galdu naico det? Non da juicioa? Ta nere vician nic cerquin det? Araguaia servitu, eta nere anima galdu. Baña ay ene! Ay! Orain ere ori servitzen, eta erregalatzen det! Animo, bada, eta fuerza: ceruco erreinoac fuerza nai du, eta fuerza eguiten dutenac daramate. Ea, nere anima, gorputz oni fuerza eguiozu, bada laster utzi bear dezu. Beguira, dembora guchi dezu: fuerza eguiozu. Beguira, infernura zaramazqui, fuerza eguiozu. Beguira, ceruco gloria dijoaquizu, fuerza eguiozu. O nere Jauna, zu ceranagatic indarra indazu, orrequin nic emendi aurrera guerra vicia nere araguiari, eta onen griña gaiztoai eguingo diet. Ezagutzen det bai, nere etsaya dala eta onen adisquidetasuna falsia dala. Baña, Jauna, gauzaric dan erracena zu gabe ecin badet: gaitzic andien onetan cer eguingo det? Betor bada zure gloria, zue nai dezuna nic beti eguiteco, Amen.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Ill bearra cierto da, eta badaquit: Noiz, non, eta nola ezdaquit. Consideracio au iracurric dedan ezdaquit. Gaztetan, ala zartu ezquero, gauaz ala egunaz eriotzac arrapatuco nauen ezdaquit. Nic daquidana da ergai edo momentu bat cierto ezdedala. Jesucristoren eguia ta jaquintasunac berac esaten dit, beguira nagoela, ceren eriotzaren egun, eta orduric ezdaquidan: lapurren guisa, guchien uste danean, ta bat lotan edo ardura gabe dagoenean etorri oidala. Eguia au aditu ta nor icaratzen ezta? Ta nor ajola gabe egon diteque? Ay! Ta nola nago ni prestatu gabe? Nola nere eriotzaco ordua baniequi, ta cerua-escuetan baneuca becela?

Gauza izugarria! ¿Onela eriotzæ orain baño len artu banindu, asco gazteago artu dituen becela, nizaz cer izango zan? Ta nere peccatuen artean artzen banatu, nizaz cer izango da? Cembait bider jolasean, ta farrez, peccatuz heteric egon naiz? Eta lo eguiten det soseguz, alacorie ez balitz becela? Jaungoicoa nere contra asarreturic, eta ni farrez, eta ni lotan? Jaungoicoa bere ezpata maguitic ateraric, ya neri golpea emateco, ta ni añ ajola gabe? Ya infernuan ondatzeco zorian ni, eta demonioac neri bultzaca, eta ni orren ajolagabe, Jauna, zure golpea descargatu bacendu? cer

izango zan? ¡O nola infernuetan seculaco erretzen egongo nintzan!

Ta misericordia onegatic cer zor dizut? Cer costatzen citzatzun, colpea eman ta ni zure etsai au castigatzea? Baña ay! Ez castigatu, baicican deitu, avisatu, eta zue erregalatu nazu? O bedeincatua betico izan zaiteala! Zure ontasun andia ezagutzen, ta aleguin guciaz alabatzen det. Chit obligatua nago, eta cer esan ezdaquit Jauna: bada ez beñ, baicic ascotan echeden izan didazu. O misericordia esan al baño andiagoa! Eta orain, Jauna, cer naizu nigan dic? Jaquiña da, ta badaquit, nere Jabe maitea. Nere animaz ondo beguiratu, eta iltzeco becela bici nadilla. ¡O eta cein gauza justua aguintzen dezun, eta onetan cembait dijoaquidan zure esana eguin eta obeto vicitzean!

Bada orrela Jauna, eta eriotzaren golpea beguiz daucazuna becela vicico naiz: beti ordu orren zai egongo naiz, eta lotan ere bildur ori viotzean iduquico det. Ta bada, zure piedadeac dembora emandit, penitencia, eta damuz baliatu nai det. Viciera zar galduco contuetan sar gaitean Jauna, ta vici berri bat zurequin batean asi dezadan. Nere gustoen contra beti peleatu, ta eriotza on bat billatu, eta ehegongo det. Orain bereala iltzeco becela vicico naiz. O au eguiten bantu! O cer dicha, eta munduco gaucetatic nere viotza deseguiteco nola lagunduco litzaquean! O eta gaurco eguncan

oriec utzi, eta ill bear banu becela vici banintz!
 Au eguin dezadan Jauna, eta orain artean be-
 cein itsu ez nadin izan, Amen.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Eriotzaco ordua cierto edo jaquiña ez badaere,
 badaquit nere viciaren dembora laburra dala:
 Laroguei urte gueyenaz izan diteque. Baña epe
 luceagoac arditzagun. Demagun milla urte bi-
 ci nadilla: orrembeste inor vici izan ezta. Edo
 nai badezu, bi milla urte. Dana dala, azque-
 neco egunean nere burua icusi nai det. Gue-
 roñean au etorrigo da: eta contu ori eguin,
 ta orretan pentsatzea, chit ondo da. Eriotzaco
 gaitzac ematen dit. Ah! Ta norc daqui, bat
 batean ilco naizan? Ay, ta nor onezaz icara-
 tzen ez da? Beintzat eztaquit, cer gaitz nere
 atzenecoa izango dan, eta ez noiz, ta nola. Ez
 daquit modorra, bereala juicioa quenduco di-
 dan bat, izango dan, edo itoric, edo ezpa-
 taz asco becela josiric izango dan. Bein ez:
 gucia nai becela izan bedi.

Izan bedi bi milla urteco vicitza, ta orietan nai
 adiña ta gueyago honra eta hacienda, gusto,
 eta atseguñac: itz batean munduan desea
 alditequean gucia cumplitu, ta betea deda-
 la: eta ori gucia aleric pena eta quezca gabe.
 Bi milla urteac igaro, eta il bear eta atzeneco
 gaitzac ematen dit, neregán ta juicio osoan be-

fi nágoela. Démbora nola dijoan nere eriotzaco ordua badator, eta eguin contu, orainchen dala. O cein indar gabe, eta quemenie ezdedala arquituco naicen! beguiac ondaturic, ecer ez daquidala: ya oñac oztu eta anima falta zait: oñaceaz, ta viotzeco naigabeac estutu, ta eriotzaco icerdi otzac ematen dit. Echeccoac badatoz, eta arpegui erori tristean, eta beguietaeo illuntasunean badaquite, bereala ih bear dedala.

Laster, laster, diote: Oleacioa eman bequio. Badator presaca Jaincoaren Ministro Sacerdotea: Olio santuarequin beguietan ematen dit, asanaz: *Urcio Santu onegatic, eta bere misericordia chit piadosoagatic, beguiac equindaco pecatuac Jaincoac barca dizaiquitzula.* Eta onela beste sentiduetan. Amen, diote guciac, eta nic ere albadet esango det: Amen. Iltzecoen letania asitzen da, ta guciae diote: *Ora pro eo: Orate pro eo.* Santuac nigatic erregu dezatela: eta albadet nic ere esango det. Bularra estutu ta anditzen zat, ta asnaseric ya ecin artu det. Santo cristoac eta candela escuelan eman eta nic ecin iduqui, ta bestec lagundu bear. Oñaceac, icarac itonayac ematen didate. Medicuac diopulsuric ez daucadala: ta icusten det nereac eguin duela, bereala iltzen naizala.

Trance estu onetan gogoratzenzat: gaur, ta orain Jaincoaren tribunalean aguertu bear det, gaur, orain nere viciaren contu eman bearra det: ta betico salvacio, edo condenacioa.

ren sententia, erremedio gabé artu bear det. Ay ene, ay Jauna! Nere igaroco vicitzaz orduan cer sentituco det? cer nere gusto, honra, ta vanidadeaz? Icusico det oyen zale, ta billa ibilli nintzala, eta oyec guerra vicia eguiten didatela. Ay, certan vicitza igaro det? Ta igarro gucitic orañ cer daucat nic? ecer ez: beintzat gustoric baterez. Penac, eta latzac, eta garratzac: eta gorputzecoac aiñ andiac dirala, animaco oyec ascoz ere andiagoac dira. Vicitzan atera dedan irabacia da, onela erreben-tatzen iltzea. Ta ez ori nola nai, ezpada ill, eta nere anima eternidade gucico tormentuetara condenatzea. ¡Ay irabacia! ¡Ay caltea!

Cer da au? Nere Juicioa non zan? Oneta-co vicitza ain lucea Jaungoicoac eman cidan! Eta nic au nai ta-billatu izan det? Eembait bider avisatua izan naiz, eta belarriac ichi ditu? Nere viotzean issil mandatu, edo bere inspiracioac Jaincoac eman eta nic berariaz oriec aztu, ta casoric eguin ez? Cer? puntu onetan icusico nintzala ez nequien? Bai. Ay cer lancea jocatu dedan! Areguin laburrac gatic betico tormentuac: honren quea gatic betico desonrac! Ta betico suac nola eramango ditut nic? Nola au beguiratu ez nuen: edo nola ichutu nitzan? Erioa becejaco gauza izugarriac, icara ematen etzidan? Su gar beticoac bildurra sartzen etzidaten? Ascotan iracurri, enzuc, eta aditu edo pensatu n uen: ascotan ne-

re oneraco Jaincoac esan cidan. Baña nic farrara eta burla eguiten nuen. Bada orain nic cer eguingo det? Ay nere Jaincoa! Au cer da?

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Ela, trance estu onetan alde gucietara beguiratu, eta cer erremedio dedan icusi nai det. Anima nerea: goya eta bea, alde bata ta bestea, igaro dana ta etorquizuna, orain danarequin, ondo beguira dezagun. Ay, ta cer ispillu triste ez icusteco obeac! Alde guztietatic nequea, eta alde gucietatic naigabea! Gora beguiratzen badet, icusten det Jaincoaren aserrea, eta onen ezpata maguitic ateraric, nere gañean, eta golpea emateco zorian. Jaungoico guztia nere contra dagoela icusten det: eta guciz justua becela, arrazoi andiarequin, eguin diozcadan ofensa itsusiac gatic, aren ontasun, piedade, eta aimbeste beneficio, nola eguin dizquidan, nic ecertan iduqui gabe.

Bera beguiratzen badet, leizondo edo zulo andi illun bat, su ta gar icaragarriz betea nere beguira dagoela, icusten det, ta an asco deabru asarre, beren atzaparraquin nere eraso, eta nere zoraquerien pagua emateco. Ezquerretara beguiratzen badet, aimbeste demonio asco, trance onetan estutcen, eta icaratzen nautenac daude, eta diote, gaizqui bici izan zana, ezdala arrazoi, ondo iltzea, eta anima gorpu-

tzetic atera orduco, prest daudela berequin
infernura eramateco. Escuietara giratzen ba-
naiz, Aingueru Santu, Jaincoaren mandatariac
an daude. Baña Jaincoac oyezaz bialdu cizqui-
dan mandatu, edo inspiracioaz nie casoric e-
guin ez det.

Igaroco nere vicitzara beguiratzen badet,
dana gucia pecatuz, ta Jaincoaren ofensa, ta
aserrez betea icusten det: nere gustoac acabatu,
eta tormentu biurtu dirala. Ordu presente oni
beguiratzen badiot, bereala iltzen naizala da-
quit, eta munduan gueyen nai nituen gauzac,
adisquide, eta haciendac ecer baliatzen ez di-
datela. Aurrera, edo etorquizunari beguiratzen
badiot, conatu estua, eta eternidade guztia ne-
re beguira daucat, eta daquit, ecin atzera biur-
tu, eta ecin orrela ere nagoqueala. Ay cer
estura ta cer ansiac! Ay cer eriotzaren miñae,
eta cer infernuaren bildurrac!

Orain galde nai dizut: anima nerea, nola
vici izan naico cenduque? Cer penitenciac e-
guin izan? Nola Jaincoaren gauzai beguiratu
izan? Chiquitic andira zure pensamentu, itz,
ta obretan nolacoa izan? Bada orain eguizu
orduan naico dezuna. Ea bada: bijoaz nigan-
dic; ta bijoaz ordu gaiztoan lurreco deseoac,
eta petoz cerucoac. Quen ortic honra ta vani-
dade, ta torpeza itsusien deseoac: quen ha-
ciendaren deseo eragabeac: eta oyen lecuan
betoz, nere anima, Jaincoaren deseoac. Mun-

duac nai duena esan beza : naiz santua , naiz zoroa naizala. Mundua, eta munducoac nere-tzat ill bite : eta eriotzaco orduan naico dedan gucia eguiten asi nadin. O eta erioaren ispi-llu triste onetan ondo beguiratzea , ceñ gauza andia dan ! Ta azquenic onetan icusico ez naiz? Nere eguitecoa au ezta? Bada cer eguiten det? O nere Jauna ! Indazu arren onetaco zure gracia , ez itz bat , ez pensamentu , eta ez gauza chiqui , eta andiric eguiteco nic , ezpada orduan naico dedana , ta orduan naico dedan [intencio , ta zuc nai dezun voronda-teaz , Amen.

SEIGARREN CONSIDERACIOA.

Estura onetan , bi milla urten cabuan , ta alde gucitic antsiaz beteric nere burua illtecco zorian icusi , eta beguirada berri bat obeto eman naidet trance onen gañean. Ay ! Pensa-tzeac icara ematen du : pasatzeac cer eguingo du? Orduan , bada , nic cer sentituco det? Orain añ erraz galtzen ditudan ordu oyetatic bategatic cer emango nuque orduan ; baña Jaincoac dembora eman didan ezquero ondo da , erioarequin burruca berriro nere burua icustea. Onetan cordea galtzen det. Credo credoa , sinistendet , diote guciac. Esaten asitzen dira ; baña nic ecin esan. Viotza lutoz betetzen zait,

ta sentitzen det, anima gorputzetic deseguin, eta badijoala.

Anima ortzetan daucat, eta aleguiñaz, nere viciaren atzeneco gauza becela, neque andi artan credoa esatera animatzen ta saiatzen naiz. Ay anima tristea, zuzaz cer izango da? Batetic aingueruac, bestetic, deabruac daude. Ay ceñena izango otecera? Ta onetan icusi bear naiz? Ah nere Jaun piadosoa. Dedan dembora onetan, uztazu negar daguidan, O norc viotzeco deadarric andienac, igaroco vicitzaren negarretan eman litzaquean! Ta bada puntu artan lecuric izango ez det, oraiñ au soseguz artu bear det. Credoa asi, eta acabatu eciñic, atzeneco iru asnaseetatic bat estu estu eman det. Ay peccatari tristea, ta galdua, Jaincoari aimbeste falsia eguin, eta aren etsai cerana!

Are estuago bigarren asnasea jartzen det, eta eguin contu, puntu artan bertan, arrazoyaren uso ezquero vici gucian eguin izan dedan ona, ta gaitza beguietan jartzen zadala. Ay ceñ contu, eta arrazoi gabe vici izan naicen, ta ceñ estua artu bear zadan! Azqueneco asnasea ematen asitzen naiz. ¡O puntu! ¡O instante! ¡O momentua! ¡O demboraren ergaya mereci edo desmereciaren acaballa! O! onetan anima ateratzen zait! O momentua, cincillic eternidadea daucana! O momentu, eternidade guztia ondoren dacarrena! Ay! Ay! Jesus milla

bider. Puntu artan nola arquiteuco naiz! Justua ozta salbatzen bada : peccatari onezaz cer izagoda.

Au icusiagatic ere badirudi , calloac eguin eta nagoala , onelaco consideracio dan fuerteenac ere neri mellaric ez eguiteco. Nor au icusi, eta ondo vicitzera, erretiratzen ezta? Nor ondo iltzecoprestatzen beti egongo eta jarrico ezta? Nori onec fuereza eguingo ezdio? Bada neri nola eguiten ez dit? Nola illa bezela bertatic vici eznaiz? Ea bada, beñ edo beñ, nere eroqueriac acaba bitez: nere trazac, nere andinai, jaquin nai, estimacio, gusto eta erregaloen deseoc, beste vanidadeaquin beude betico. Nere Jaincoa, ta onen vorondate santua nai det, ta ez besteric. Ill bedi beste gucia, eta ni beste guciarentzat ill nadin. Jaungoicoa bacarric nere viotzean beti vici dedin, Amen.

AMA VIRGIÑARI COLOQUIOA.

ANDRE gucien artean bedeincatua, eta gure Jaincoaren Virgiña Ama maitea. Nere anima, eta gorputzarequin aurrera pasatu baño len, nere atzeneco trance au zuri enconmendatu nai dizut. Munduco ichaso nazu onetan, zu Añizar ederra cera: nere ecaitz eta peligroric andien onetan, arren zucendu nazazu. Esperanza eta consolacio guciaren Ama, ordu estu onetan penaz eta antsiaz itotzen dagoen oni atsedem, eta consueloa emayozu. Nere etsayac, dembora acabatzen zayela icusi, eta perseguitu,

juicioa galerazo , eta beraquin ondatu naico naute : arren ordu artan zuc lagundu , eta libra nazazu.

Ama guciz santa , eta piadosa : izan zaite orrela neretzat. Bertatic orduraco nere anima ematen , eta viotz guciaz , fede , eta esperanza osoaz encomendantzen dizut. Zuc zure amparoan artzen banazu , segurua nago. Ea , bada ni peccataria , zure mantupean arnazazu. Nere peccatu andiaz azturic , eriotza on bat segura zadazu. Dicharic andien au Jesus zure Seme , San José zure Esposo , ta San Joaquin eta Sta. Ana zure guraso maiteac gatic escatzen dizut , graciaquin zu alabatzeco glorian , Amen.

DEMBORAREN GANĒAN CONSIDERACIOA.

Ill , eta gorputz , eta animari beguiratu baño len , demboraren laburtasuna , eta merecitzeco dembora nola acabatzen dan icusi nai det. O eta cein laburra dan ! Atzeneco asnasea eman , eta ya demboraric ezta. Ah ! Lencheago bazan ! Ta onetan cincillica eternidade guztia dagoela ! Ta dembora ori nola nic aprovechatu bear nuquean ? O cembait dembora galdu izan , eta galtsen dedan ! cein guchi estimatzen dedan ! Escua emango balitzat , dembora pusca batean nai dedan adiña urre artzeco : ; Ah nola puntu-

ric galdu gabe , demboraz baliatuko nitza-
quean , eta are gueyago , laburra izan , eta ezba-
nequi noiz acabatuko zan ! Ta cer ? Demborac
guchiago balio du urreac , ta ondasunac baño ?
badaquizu cer balio duen ?

Zure animari galde , eriotzaco ordu estuan
icusten danean , munduco ondasun guciac baño ,
ordu laurden bat gueyago estimatuko luquean ?
Guchiagoan irabaci , edo galdu liteque cerua .
O cer ansiaquin dembora precioso onen pun-
tucho bat ere ez galtzeo , nic ibilli bear nu-
quean ! Eguarguia degun artean , Jesucristoc
dion becela , gabiltzan gueroco gau illunac ar-
guitzen baño lenago . Dembora momentu ba-
car bat galtzen badet , eternidade guztiraco ori
galdua det . Eguia da , dembora galduaz , edo
nere culpaz damu izan dezaquet ; baña beñic
beñ , demora galdua , galdua betico gueratzen
da : orrez ecin balia diteque . Igaroco dembora
igarozan : etorquizuna eztago nere escuan .
Oraño instante au det nereca . O nere Jaun an-
dia , cer eguingo det ? Nere igaroco desdicha ,
eta culpa barca zadazu ; eta oraingo demboraz
zure eternidadeco gloria irabazten lagun zadazu .

GORPUTZ ILLAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

Eguia da , animac gorputzetic irten , eta berea-
la Jaincoari contu ematera joan bear duela.
Alaere soseguz au artu nai det , eta nere mo-
dura beguiratu. Contu daguidan , bada ill eta
bereala gorputzarequin cer pasatzen dan , eta
ori enterratu arteraño , anima beguira para-
tzen dala. Icusten du nolacoa , ceñ ichura
gabe , ichusi , ori , illun , ta ill otza gueratzan
dan. An daudenac , beguiac ichi , besoac com-
pendu , eta ill jancia ecartzen didate. Batzuec
eta besteac ni icustera sartu , eta laster dijoaz
nigandic iguesi , ceren ni icusiac icara gogorra
ematen dien : ta presa andia prestatzeco , eta
lembait len enterratzeco eramaten dute.

Onetan ill campayac asitzen dira. Batac ta
besteac galdetzen du. Nor ill da? Urlia. Jain-
coac contu on ardiozala : eta bereala aztu , eta
beren eguitecoetara dijoaz. Ill jancia artu , ta
ni ez icusteagatic beguiac beste aldera biurtzen
dituzte. Beso bata batera , bestea bestera , eta
burua bere aldera erortzen zat. Gueroeneac ill
jancian sartzen naute. Ah trïstea , munduco
ondasunetatic cein guchi daramazun obira !
Echeandan erroparic zatarrena ; eta onena

bañtz ere laster zurequin ustelduco da. O ceñ guchi baliatuco zaizquitzun aide ta adisquideen negarrac !

Gorputz ori noren escuetan ibillico dan eta norc eleizara eramango duen ez daquizu. An zulo andia prestaturic egongo da, eta Meza esan, ta bereala an sartuco zaituzte, ta zure gañean lenagoeoen ezurrac, eta lur ustelac botaco dituzte : nola nai calcatu, eta zapalduco zaituzte : eta losa gañean bota ta alacoric ezbalitz becela, guciac dijoaz jatera, edatera, eta galanqui farra eguitera. O eta zu ceñ bacarrie ondatu, eta bético azturic gueratzen ceran.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Emen, nere anima, estacio bat daguigun : beguira zure gorputza lurpean, eta nolacoa guelditzen dan. O gorputz galdua ! zu cera nic aimebeste erregalatu, janci, eta apaintzen cindudana ? Zugatic nere Jaincoaz, eta animaren salvacioaz azturic vici nintzan ? O nola ceunden, eta nola zauden ! Lengo janari gozo, eta erregaloac non dira ? Soñecoac, eta galac non dira ? Joyac, ondasunac, eta gorputza servitzeco biribillaturicaco beste gauzac non dira ? Guciac eguiten cizuten ereverencia, zure honra : puntu, eta orien deseo vanuac non dira ? O aice utsa ?

O nere Jauna : efoqueria oriec oñ pean utzi

eta arren indazu gracia , zuri bacarric laztañ
 estu estu bat emateco ! Ay ! Ta gauza orren char
 ecerezac zugandic ni aparta nazatela ! Gorputz
 abereaquin bat , ta oriec baño löyago dan one-
 gatic Jaungoicoa nic utzi dezadala ! Cer gauza al
 tuago , eta obeagoric , Jaincoa baño ? O cer zo-
 raqueria nerea ! Ez arren Jauna , orrelacoric
 permititu gueyago. Ay cer ofensa eguin dizu-
 dan ! Orren gauza atsa , eta itsucia zu baño
 gueyago estimatu det ? Nere gorputza cerda ?
 auts pusca bat. Bada autsa becela tratatu bear
 det. Ta nola ill ezquero calcatuaz quejatzen
 ezdan , ala nic ere , illa becela quejatu bear ez-
 det. Oñpean guciac eduqui nazatela : ori dago-
 quio gorputz oni.

Betor Jauna , zure arguia , ondo icusteco
 oguei edo berroquei urte igaro , eta nere gorputz
 au nolacoa egongo dan. Emen buru ezurra,
 an bezte ezur utsac. Ay cein aztua ! Berreun
 urte igaro eta cer izango da ? Ta orain honra-
 gatic cer dioten , nigatic cer senti duten begui-
 ratzen det. Ay nere desdicha ! Ay ceñ ichua
 ibilli naizan ! Oñ azpian emendic aurrrera gor-
 putz au , eta vanidade guztia eduquico det.
 Gorputz illari , auts ustelari becela beguiratuco
 diot. Lagun zadazu Jauna , zuretzat , bacarric
 vici nai det.

BACOITZAREN JUICIO,

EDO PARTICULAREN GAÑEAN.

LENDABICICO CONSIDERACIOA.

Ill ezquero, zure gorputz ori arrac jateac, ecer esan nai eztu. Animān dago contua. Gorputza usteltzen utzi, eta orain sozeguz, gure erara, animari jarrai diozagun. Goacen bada, norre anima Jaincoari contu ematera: baña Jainco bati ceñaren Justicia ondo gabea dan: Jainco guciaren berri daquien bati. Ah eta ceñ urrutti dauden guizonen juicioac Jaunaren juicioetatic! Ah! Ez campotic dirudienaz, ezpada barrundic eguiaz danaz, arc juzcatzen du. Ay, Jauna: nola contu au emango det? Nola irten-go ote naiz? Eternidade gucia dijoa onetan, eta secula gucietaco cerua, edo infernua. O! O! cer itsua!

Orain cer izango dezun jaquin bear dezu. Ta contuetan alcantzatzan banaute, nizaz cer izango da? Cer contu det: ta Jaincoaren juicio onetan gauzac nola dijoaz? Ay ta ori norre esango dit? Juicio onen tela icusi duten batzuequin contu eguin nai det, an cer igarotzen dan nic icusteco. Contu daguidan, bada, arguitasun eder bat icusten dedala, eta Aingueru chit

eder asco : oyen erdian anima bat , emen munduan chit aztu , eta guizonen artean chit utzirikaco pobrecho batena : onec coroa guciz eder bat daramala , eta musica chit asco suavearequin Aingueruac cantatzen diotela modu onetan : Negu triste euriz , eta nequez betea zureztat igaro zan , eta udaberri gozo beticoa etorrico da. Ea anima fiel zorionecoa , aleguera zaite , eta zure Jaunaren atseguinetan sar zaite. O cein berri onac ! O cein suerte dichosoa ! O neque ondo eramanaac ! Suerte orregatic cer egingo eznuque nic ? Orren truquean , munduco neque , eta penac cer dira ? Religio batean cocinari , ontci garbitzalle humillena izatea penitenciaric arrigarrienac eta arrastacaco vicitza bat eguita Coroa ori irabazteagatic cer da ? Ecer ez. O Aita , Ama , aide , eta adisquideac , honra eta haciendac utzi , eta nere buru , edo vorondatea autsi ta ucatzea , dicha ori alcantzatzea gatic cer da ? ecer ez.

Aurrerago noala , icustendet que izugarrizco odei illun bat , eta adia dolozco deadar triste batzuec aditzen ditut : onetan demonio icaragarri batzuec beren erdian , dacarte itsatsiric guizon estimatu , aberats , jaquinsu bat , deadarrez diotela : Ea , vitoria , vitoria : guereaz irten guera : betor , botor , infernura betor. O ! desdichaduac cer esango du ? Ay ene ! Ay ene galdua ! infernuco cateaquin erremedio gabe nago ! O cer icara nic artu bear det , orrembeste *muertatiz*.

eo otezadan! Ta igaroco bere vicitzaz cer esango du orduan? O cer gorrotoa, honra, eta gustoen contra artuco duen! O cer aserre vici infernucoac artu, eta eciñ asperturic arrabiaz madaricatzen asico dan.

Madaricatua esango du, madaricatua izan dedilla nic jan nuen oguia, ta edan nuen ura: Madaricatua ni sortu ninduen aita, eta jayo ninduen ama: Madaricatuac nere gustoac, nere honra, hacienda, eta jaquintasuna: Madaricatua izan nadilla ni beti, ta betico. Madaricatua izan dedilla Jaincoa, eta arequin daudenguciac. Galdua eta condenatua naiz. Onetan icusten det, nola deabruac suz, eta garrezco atzaparraquin infernuaren ondarrera daramaten. Ah! Puntu onetan mundura viurtzen uzten balidate! Cer eguingo nuque? Baña cer eguingo eznuque? Orañ ezta dembora! Contu ematera goacen. O dembora, dembora! O dembora gaizqui estimatua, eta gaizquiago igaroa. O dembora munduco ondasun guciac baño preciosoagoa.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Nere modua contu daguidan, bada, Jaincoaren Tribunalean sartzen naizala, ta jarlecu guciz eder batean Jesu cristo eseriric icusten dedala, ta aren aldean Amā Virgiña chit santa, eta Aingeru asco. Beste aldetic chit demonio asco; nere vicitzaco liburua dacartenac: ta ehit

contentu , aucia clara , ta sententia berena dutenac becela Jaunaren Magestade aundia- ren aurrean presentatzen naute , onec nic eguin dedan guztia daqui , ta nere pausoac , ta pensamentu , itz eta obra guciae contuan dauzca . Aingueruae alduten erreverencia guciarequin auspez aren Magestadea adortatu , ta cantatzen diote : *Santu , Santu , Santua* , ejercituen Jauna : zurea da poderioa ta gloria : zure vorondate guciz poderosoari resisti diozaqueanic ezta . Ta gucia isildu ta.....

Bereala gure Jauna asitzenda , ta esaten dit : Nic vicia eman , eta gorde zaitut . Nic memoria , entendimentu eta vorondatea beste doai ascorequin eman dizut . Nic pecatuaz zu galdu etzindecen , zugatic guizon eguin , eta negar eguin nuen , gose , egarri , pobreza ta nequeac artu nien : zugatic azotatu , coronatu ta lapur biren erdian gurutzean josia izan nintzan . Nic annere odola , eta vicia eman nuen . Cer nic zugatic eguin alnezaquean eta eguin eztet ? Aimbeste urtean echeden , eta sufritu zaitut , misericordia , misericordiaren gañean eguin , eta ceruarequin convidatuaz . Orain bada , zuc esazu ta nic eman dizudanaz contu emazu : zugatic eman nuen odolaz contu indazu . Nere amorioari , aimbeste beneficio espiritual , ta demboral , nic eguin dizquit zudanac , nola pagatu dituzun , eta nola erantzun didazun orain icusi dezagun .

Ay ! Ay Jauna ! Nere concienciac cer sentitu-

eo du? Ay , ta cein alcantzatua contuetan arqui-
 tucó naizan! Cer eguingo det? Cer erantzungo
 det? Cer esango det? Onetan demonioac escua
 artu , ta esaten didate: gurea da , gurea da ,
 ta argatic Juez justua , entrega zaguzu. Liburuac
 idiqui : ta itz alpercho bateraño , eguin dedau
 gucia contatzen dute: Onelaco egunetan|Jauna, ta
 onelaco lecutan alaco pecatu eguin zuen : onelaco
 egun , ta onelaco bazterrean alaco pecatu : orren
 Jaincoa sabelazan: orren idoloa honrazan. Gau-
 za onen bat eguiten bazuen guizonen esanagatic,
 edo ondo iristeagatic zan. Certan dudatu ezta-
 go. Zure beneficioai ofensaquin eranzun die: be-
 re pecatuaquin onec gurutzean josi cinduen. As-
 cotan zu onen violzeco ateetan deyez, eta idiqui
 bearrean , ateaz arpeguian eman cizun. Zure
 aviso , eta inspiracioai casoric ez eta ascotan
 ondo cequizula pecatuaz cerua galdu , eta gure
 esclavo villau gueratzen zala , orregatic ere se-
 culaco galdu nai zuen. Bada berac nai zuen ,
 berac paga dezala : bere mereci duen pagua
 arbeza.

Juez justua nigana biurtzen da , eta descargua
 eman dezadala aguinteen dit. Nere Ainguerua-
 gana biurzen naiz , eta icara andiaz , nere vicia-
 ren procesoa iracurri dezala escatzen diot. Ain-
 gueru Santuac nere obra guciac , charro bat ur
 pobrecho bati emaneraño , ecer utci gabe dir-
 nac contatcen ditu; penitenciac eta beste vir-
 tuteac ere bai. Baña demonioac burla eguiten

‘dute , eta oriee Jaincoaren icenean , bear zan intencio , ta viotz onaz etzirala munduagati baicic. ¡ O cembait obra munduarequico onac , an utsac arquituco diran ! Lotsatu , arritu , eta cer esan ezdaquidala gueratcen naiz , ceren Jaincoagatic ecer eguin ezdedan. Emen Juezac nere sententia artzeco , beguira nagoela aguintzen dit , edo ala contu eguingo det.

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Ay ! Cer izango da zuzaz , Juezaren Tribunaleco atectan sententia echedeten zaudenean ? Ay eta sententia erremedio gabe beticoa ! O cer beltz zuriac , cer icerdilicac , cer bildur , ta naigabeac sentituco dituzun ! Salvatuco oteceran , edo ez. Emen nic galde nai dizut : cer eguin izan naico cenduen ? Cervici modu artu izan naico cenduen ? Vicitza naguiaz , edo gueti eguiñaz , ala gauza gucietan altzan ondoena eguiñaz contentuago izango ciñan ? Ta estura onetan zaudela mundura viurtzeco lecu emango balizate , ¿ cer eguingo cenduque ? ¿ Cer artu , eta cer utzico cenduque ? Zure pensamentu , iz , eta obrae nola ordenatuco cinduque ? ¿ Nola esamiñatuco cenduque ? Lengoen penitencia nola eguingo cenduque ? Ah ! Cein viotzetic Jaungoicoari esango ciñoquean !

Jauna , penitencia eguiteco lecu indazu : poeie , eta nere aleguin guciaz , vicitza icusgarri ,

eta icusi eztan becelaco bat nie eguingo det. Orain bada, contuetara. Zuc infernua mereci cenduela, Jaincoac dembora au eman dizu: bada orduan esan, eta eguingo cenduqueana, cergatic orain bereala eguingo ezdezu? Orduan juzgatu, ta gogotic artuco cenduqueana, oraingo zure obra, gogo, ta intencioen erregla cergatic izango ezta? O cein gogotic onena gucian orduan artuco cenduquean! Cergatic bada orain eguingo ez dezu? O nola zure salvacioraco egoquien zan estadu ta bidea artuco cenduquean! Cergatic bada, gaurtic biarrera, ta galtzeco, atzeraca ibilli gabe, orain ori artzen ez dezu? O nola, zure anima salvatzea gatic, honra, hacienda, ta aideac utzi ta cere burua urcatuco cenduen!

Cergatic bada, orain eguiten ezdezu? Ea: chit gogotic artu bear det, orduan naico nuquean gucia, orain bereala asi, eta eguitea. Nai duena costa bedi, nere gusto, eta deseo gucien contra badere. Gucia baño nere salvacioac gueyago balio du. O nere Jauna, zure bear naiz: zure indarra betor. Zu gabe nie ecer balio ez det. Ea zure arguia betor nie ezagutzeco zure vorondatea, ta conveni zadan vici modua, bere bereala artzeco. Nere Aingueru santua: nola eguingo nuque? Nere vicia nola zucenduco nuque? Virgiana Ama gucz maitea: zuc ere lagun zadazu, ta Jaunari esca zayozu, cer nie eguitea nai duen, eracutsi dizadan.

O Jauna balia daquidala ! Ni beste bat bainintz Aingueruac cer erantzungo luqueala deritzat ? Cer Ama Virgíña ? Cer aconsejatuco luque Jesucristoc berac ? Ea daquigun nola vicitzea aguinduco lioqueten ? Orra bada , nere bidea . orrelasse nere pensamentu , itz , ta obra izan bear dute : ta aurrera onela eguin dedan , ala ez , gau ero contuz esamiñatuco det. Aita Eterno , ta nere Jaungoicoa : Jesucristo zure semearen amorez , ta icenean , arren onetaraco bear dedan gracia indazu. Bada dembora eman didazu : ori nic galtzea , ez arren Jauna permititu.

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Ay nere anima ! Contu au garbitu , edo eman artean , nola atseder dezaquezu ? Batez ere chit santuac berac onen bildurra , eta andia ceucata icusiric. Bada nola ni icaratuco ez naiz , peccatari aín andia vici gucian izan naicela. Sobra peccatu eguin ditut : barcatuac dauden , ezdaquit. Gucien contu estua eman bear dedala , badaquit , ta Jaincoaren juicioa eguia bera dala. Eguin bear zadan carguaz oroitzea bat arritzeco asco da. O nere Jauna ! Bildur au beti viotzean josiric baneuca ! O nere vicio pauso guciac , eman bear dedan contu au beguien aurrean daucadala , ematen banitu !

Bada , anima nereea , juicio estu , aurrean daucazun au zure vicimoduraco freno izan bedi.

Ta gueroenean ere sententia bata , edo bestea eman bear bazat , eta salvacioa nic aimbeste deseaten badet , eta orandaño condenacioa asocotan mereci izan badet ; arrazoi izango da , sententia bata eta bestea ematen zadala , nic contu eguitea . Orrela icusico det , cer sentitucico nuquean , eta salvacioaren gogoticago artucico det condenaciotic igues eguiteco . Obeto onela , merecimentuen penac icusi , eta Jaincoari , eguiten didan favorea , viciera santu batez pagatucico diot .

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Lenengo , nere buruari , peccatari galdu bati becela , bada ala naiz , beguiratu nai diot nere modura gauza oyec artu , eta aditu , eta soseguz contu eguin nai det : Jaunaren Tribunalecto ateetan egon ezquero , sententia emateco , barrena deitzen , ta aguintzen didatela . An Jueza nerequin aserre dagoela icusten det . Ay nere Jesus ona ! Zu aserre , eta bere contra icustea norc sufri dezaque ? Beste infernu edo penaric ez balitz ere , onegatic bacarrie , munduco gauza guciacgatic etzinduzquet ofenditu nai . Ta au nere vician nic bildu , au nic irabaci det ? O nere desdichadua ! Zure ao gozotic condenacioco itzac enzun bearra pensatuac berac icaratzen nau . Jaun guciz poderosoa , eta nere contra aserraturic ?

Ay ene! Cer dolore izan diteque onen pare-
 ric? Obe litzaque mendiac aspian ni betico on-
 datzea. Castigu mota guciac betoz, Jauna, ni-
 gana, nic zu aserre icustea baño lenago. Eri-
 tasun, eta gaitz modu mundu gucian izan di-
 danac, eta munduaren caburaño izango dira-
 nac betoz nere gañera ta nic zu aserre icusi
 etzaitzadala. Demonioac asma alditzaquean tor-
 mentu, eta pena guciac betoz, zu nere contra
 aserre ez egoteagatic. Ay nere Jaincoa eta ne-
 re pecatuaquin aserrera zo zaitudala! O secu-
 lan eguin ezbanitu! O mundu guciaren aur-
 rean negarrez eta deadarrez deseguin banedi!
 O pecatuan lotan zauten cristavac: jaiqui las-
 ter, jaiqui zaitzte. Noiz artean viotz orren pi-
 su, itsu, gogorra izango dezute?

O norc mundu gucia arritzeco diña dan dea-
 dar bat eman lezaquean, eta San Juanen guisa
 esan: laster, guizonac, Jaincoaren aserretie
 igues laster. Nola igues etzoazte? Guizon aser-
 ratu bategandic iguesca zoazte: ta Jaungoico
 aserratua gandic ez? Orduan, bada, bere
 aserre guztiaz Juez justuac Aingueruai esango
 die. Nic seme au aci nuen eta gora jaso nuen
 eta onec gaizqui pagatu, eta despreciatu nau.
 O Jauna! Cein arrazoi andia daucazun: edo-
 latic uztazu negarrez urtutzen.

Aurrerago banua, eta aren beguiac su gar
 izugarritz beteac, ta aren itzac ezpata zorrotz
 alde gucietara erdiratzen dutenac dirudite. Ua

madaricatu ori, dio, Satanasequin, ta bere lagunaquin: ua nigandic betico infernura. Ay! Demonio, an diran guciac bereala erasotzen ditate iscambilla andiaz suz ta garrezco cateaquin lotu ta alde gucietatic nastutzen naute, eta beren erdian naramate. O cer viotzeco estura! Ay! Ay! Oteda bide edo erremedioric, ni etsai oyefatic libratzeco?

Al dedan becela belaunico jarri, eta Aingueru ia santuetara biurtzen naiz: ta negarrez urtutzen nere aingueru guardacoari, ta nere devocioco santuai deitzen diet: ea nere aingueru, ta santuac lagun zadazute: laster bitarteco irten zaitezte, bestela Demonioac banaramate: nigana laster, Jaincoagatic. Baña: orain ezda dembora, diote: ta nere Ainguernac esaten dit: ondo merecia daucazu castigu au, bada nere esanic eguin nai etzenduen. Zure lagun, zurequin beti nembillen: juicio, ta contu estu au aurrean nic zuri ipiñi ta zuc nericasoric ez. Nic Jaunaren paquera convidatu, ta zuc nai etzenduen: orra bada, secular izango ezdezu: alper da escatzea, pecatarien deseoa ezdira cumplituco. ¡O errespuestaren garratza!

SEIGARREN CONSIDERACIOA.

Estura onetan cer eguin aldezaquet? Ea Ama Virgīnagana biurtu nai det. Jaincoaren Ama, Virgīna, Andrea: Misericordiazco Ama, ta

chitez piadosa , ta Ama guciz gozoa. Bada cera peccatarien Ama : ona ni peccatari triste desdichadua : izan zaite nere Ama : zure misericordiaz usaezazu nizaz , ta etsai oyetatic libra nazazu. Baña ay ! Orra non aditzen dedan misericordiaric ezdala neretzat ta amaren oficioxic eguingo ezduela. O nere zori gaiztooa ! O nolaco Ama seculaeo galdu dedan ! Pecatuac eguitean , beste gaitzic ezbalitz ere , onelaco Ama galtzea baicic , au ezta asco peccatutic igues eguiteco ? Ta Ama nereac uzten ta desamparatzen banau , nor nizaz oroitu , eta lastimatuco da ?

Ay nere Jaungoicoa ! Ta nic au mereci det , ceren aren amorioa Ama guciena baño andiagoo izanic , demboraz ni aprovechatu ez naizan ! O emen desventura onen gañean nore negar leguiquean. Ea , ñere viotzeco barren barren dic Jesucristo gure Jaunari deitu nai diot : Nere Redentore , eña Jauna , misericordia nizaz. Acorda zaite , ni etsai oyetatic libratzearren , zure odola , eta vicia eman cenduela : orregatic bada Jauna , eta zure Aitari diozun amorioagatic piedadea nizaz. Baña esaten dit : orregatic beragatic , ceren ori gucia , eta demboran nic eman , eta baliatu nai etzenden. Quen ortic , etzaitut ezagutzen. Nola bada , Jauna : otseguinten ez nizun : Jauna , eta nere Jaincoa ? Confesatzen eta comulgatzen ez nintzan ? Bai , baña aoz ori esatea : Jauna , Jauna , asco ezta. Itz ederraz ni pagatzen ez naiz , ezpada viotze-

ticaco obraz , eta nere Aitaren vorondatea eraguiten dutenac. Confesio , eta comunioaz bear becela baliatu baciña , erremedioa cenduen.

Ay Jauna , arren misericordia nizaz. Esaten dit : misericordiaren atea zuretzat ichi zan. Orduan deabruac itsatsi , ta bereña becela naramante. Damu gorri gaiztoan joango naiz , ta itz saminñ ayetan pensatuco det : Ay ! erremedioaren atea ichia dago neretzat : eta ori betico ! Ta au Jesucristoren eguiac berac diola ! Ah ! Ceruac , ta lurrac lenago faltatuco dute Jaun onen itzac baño ! O ichiera beticga ! O eternidadeco desdicha ! Jesucristo len besoac zabalic ni artzeco cegoen , barcacioa niri aguindu cidan , eta bere odolaren costuan ceruco atea idiqui ciran. Ta ya secula guciraco neretzat ichia dagoela ! Ta au siduripena ezdala ezpada eguia bera ! Itzit , eta modurie ezta , onezaz anima batec iduquico duen sentimentua adierazotzeco. Aurrera igaro baño len bada , zuri deadar eguin nai dizut.

Beguirra , nere anima , beguirra ondo desventura onen andia. Milla bider ta gueyagotan sententia au mereci izan dezu. Ea demboraz valia zaite. Beguirra desdicha orretan aurrera gueyago erori etzaitecen. Obrac dira amore , ez itz onen calore. Obretara , bada , demborac dirauen artean : noiz artean datequean eztaquigu : estimatu ta aprovecha gaitean. Gaurtic biarco eguiteco andi au uztea , ondo izango

da? Bear bada batean , venturaz dembora izango det , batean uztea ondo izango da? Orrelaco gauza orrela artu? Ez orisse. Eternidade gucia orrela? Ez orisse. Bereala esan eta eguiñ. Bertatic asi gaitean : quen embarazo guciac : dana dala , quen : eta viciera berria , demboraz valiatu , nere vorondate galdua ucatu , eta deseguin , eta nere Jaincoarena gucian eguin nai det. O Jauna , ala zuri nai daquizula! Betor zure gracia , eta eracutsi zadazu zure bidea , Amen.

INFERNUCO TORMEN- TUEN GAÑEAN,

LENDABICICO CONSIDERACIOA.

Juicioco sentencia aditu , ta erremedio gabe cere burua icustean , eta lasterca demonioac biribillan infernura zaramazquitela : Ay nere anima cer pena sentitu dezu? Eta are gueyago ayec icustean , algaraz triunfalarien guisa dijoacela , eta zuri burlaz diotela : Ea , onezaz nai deguna eguin degu : guereaz irten guera : engañatu degu : Ah zori gaiztocoa ; secula gueie-

tan gure cabu izango aiz. Ta orrela nere be-
tico caltearen billa dabiltzan etsayai sinistu
bear diet nic? Ni galdu, ta farra ta algara e-
guin nai dutenai orrela sinistu bear diet nic?
Oriezaz fiatu bear det? Bada, orra cer pagua
emango didaten. Ay nere Jaungoicoa: ceñ lo
pisuan egon naicen eta nagoen, onelaco, eta
onembeste esairen artean.

Contu daguidan, bada, lasterca infernura
naramatela: ta ara allegatu baño len, beguiac
cerura jasotzen ditudala. Ay ene: cer galdu
dedan, eta cergatic! Ay anima, eta ceñ erraz
cerua alcantzatu eta Aingueruen lagun, eta
Jaincoaren alaba maite izan cindezquean, ta
orañ beguira nola, eta nora zoacen; onetan
ibai batera allegatcen cera: andic infernuco lei-
zondoa icusten da. Be artan beguiratuco det,
suz ta garrezco ibai andi que guciz izugarri
illun bat botatzen duena: an demonioa bera-
riazco erramienta arrigarriz, ni tormentatzeco
prestaturua. Baita contu eguingo det, Purgato-
rioco suac ere, ta an anima santa asco, tor-
mentu icaragarrietan icusten nagoela. Ay ta
norc luque an zuen suerte ori! Liburu eta pa-
per gucietan letra diran baño urte milloi ascoz
gueyago or egon bear banuque ere.

Emen erreparatu nai det, ascoz ere guchiago
dala, Jaincoac escatzen didana. Cergatic, bada,
bide ori artuco ez det, eta penitencia eguingo,
gorputza mortificatuaz, janean, edanean, itze-

guitean , beguiratzean, eta orrelaco gaucetan ?
 Demonioac gueyago largatzen ez didate an ;
 ez bada infernua dala nere betico toquia esanaz,
 botatzen naute an bera : eta errota arri bat
 cerutic icbasora indar guciaz botaco balitz be-
 cela , infernura tiratzen naute , diotela : jausida,
 jausida Babilonia andia , nere honra , sobervia ,
 eraqueria , andi nai , estimacio , erregalo eta
 gustoac bururic secular ezdute jasoco. Oyec
 dira aicezco torre nic nerequico eguin , edo ja-
 so nituenac ? Oyec nere trazac ? Onetara dira
 nere anditasun , ta erregaloac ? Ta au icusi , ta
 beti era batera vicico naiz ? Viciera ohea artuco
 ez det ? Cer eguiten , edo ceren beguira nago ?
 Au icusi ezquero , cer gaitz Jaunaren bidean
 izan diteque ? Cerzaz queja naiteque ? O nere
 Jaincoa ! Ceñ eereza naizan ; bada au icusi,
 eta deseguiten ez naiz. Lagun zadazu Jauna.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Golpe batean bada , deabruac su ayetan onda-
 tucó naute. An consideratucó det , nere gañean
 eun lanza gori daudela , ta bean ta alde gu-
 cietan beste aimbeste , eta ni gucien erdian. Su-
 bac berun , eta metal urtu guciac baño gueya-
 go erretzen du : eta emengo suac pintatuac di-
 ra aren aldean , ta ala nere burua , beguiac ,
 aoa , musuac , oñac , escuac eta gorputz gucia
 beguiratucó det , suteguitic goritu eta ateratzen

dedan burnia becela. Cer dolore , cer tormentu izango da ? Ay ! eta nore sufrituco du ? Es-cuan erortzen zadan gueldo , edo chingar bat ecin sufritu det : sugar beticoa nola eramango det ? Su alea , suzco botoi , edo lancetada bat eman bear bazat , orren bildurrac berac loa quentzen dit. Bada tormentu ayec nola arritzen ez naute ?

Eguia esatera , tormentu ori AVE MARIA esan arte sufritu bear balitz , ez gueyago : alaere munduco ondasun gucia gatic elitzaque inor izango tormentu orretan jarrico litzaqueanic. Nola ni orretara obligatu izan naiz , eta betico ? Ta ez reinoa gatic , ezpada aurqueria gatic , eta doaric , eta eternidade guztiraco ? Ay ta au jaquin , ta nola icaratzen ez naiz ? Evangelioco eguia au sinisten dedan becela , sinistu , eta gaitz orren andiac nola izutzen ez nau ? Jaquin ori gucia mereci izan dedala , eta barcatu zadan jaquin ez , eta onen seguru , eta etorrico ezdala cierto banengo bezala ? Ay eta oraindano co culpac barcatuac haneuzca ere , aurrera etorrico naizanez jaquin ! Ay bildurraren tristea !

Onequin batean pisa dezagun , illuntasun andi beti demonioac beguiz , eta alde gucieta-tic icusi bear gogorra. O illuntasun beticoa ! Baña ondo merecia , ceren begui oriec pecaturaco illumbea , Jaincoaren arguia baño nayago zuten. Cer ? Buru gabeco lan desonesta , edo ero utsai , Evangelioari baño lenago jarraitu

bear diet nic; ere pasio edo grina gaiztoac onela itsutu naute? Nola itsu buru gabeai jarraitu diet? Demonioen vistac cer tormentu icaraz betea emango du? Batetic aia itsusiac berez diralaco, ta bestetic eriotzaco gure etsai animae tormen-
tatzen dituztenac diralaco.

Ango deadar, ta garrasi triste andiaz beteac belarriai cer tormentua emango diote? Ango usai ustel quiratzesco ilgarriac: ango gusto samia garratzac: ta ango oñace, ta gorputz gaiztoco tormentu eia esanalac? O nola gucia erre, egosi, pregitu, eta dolorez errebeniatzen egongo naizan! Beguira bada ondo, su eta tormentu orietan nola egongo cian: ta queja ta garrasi samiaquin esango cenduen: Ay ene bada! Erretzen, iltzen ler eguiten det! Ay! ecin eraman det! Momentu bacoitza milloi bat urte eguiten zait! Eternidade gucian nola eramango det au? Noiz acabatuco da au? Inoiz ez. Noiz aliviatuco da? Inoiz ez. Noiz emendie irtengo naiz. Inoiz ez.

Ay! Norc emendie ateraco nau? Inorc ez. Erremedioric eztago? Ez. Norc consolatuco nau? Inorc ez. Norc nizaz lastimatuco da? Inorc ez. Consueloric ez dala: erremedio eta esperanzaric ezdala? Ez. Eta emendie eun milla urtera? Ez eta secula gucietan ere. Cer eguingo det bada? Erre, eta quiscaldu, arrabiatu, ta ill nai, ta ecin ill. Cer da au? Norgana biurtuco naiz? Eztago norgana. Ez ceruan, ta ez infernuan ondo nai

dizunic ondo icusi nai zaituanic ezdago , eta seculan ezda izango . ¡ O pena eta pena gucien azcarria !

Ta igaroco onen , edo guero uste diranen memoriac alivioa ematen badu infernuan orrec ere lecuric eztu . Aurrera oberic ez izango ta ez usteco da : ta lengo onaz acordatzeac tormentua gueitu , eta andituco du : ta orrela memoriac bere pena izango du , ceren atseguin eman dezaquean gauzaric gogoratueo etzayon . Vorondatea beti deseguingo da ceren gustoco gauzaric beñere eguingo ezduen ta beñere nai ezduena beti izango duen . Entendimentuac bere pena du , beti bere desdicha onetan pensatzen egon bearra , beti orren gañean , eta orren azpian egon bearra : campotic eta barreric beti tormentuz itoric . Onez guciaz gañera concienciaren ar gose viotzeco ura .

O ! eta au gucia icusi ta nola condenatuac jayo ciran eguna , jan zuten oguia , eta eguin zuten gucia madaricatuco duten ! Cer arrabia beren contra eduquico duten ! Eriotza deseatuco dute , baña etzaye emango . Guciac gorroto vician egongo dira , alcarrequin ta bacoitza bere buruarequin , ta albalute alcar ito ta bocaduca jango luquee , ta ori dicha anditzat artuco luquee . Ay Jauna , au cerda ? Gaitzic andientzat emen daucaguna , ceña dan eriotza , ta icaratzen duen illbearra , infernuan deseätzen da , ta gauza anditzat artuco litza-

que? Ta pecatu bategatic cristava orretara obligatzen da? Ta orregatic ere charro bat ur edatea baño errazago pecatzen du? Ay, Jauna, itza falta zait, burua falta zait desdicha au, bear becela pisatzeco!

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Cer ustedezu, nere anima? Infernuco tormentu beticoac cer diran sobre icusi, eta pisatu dituzula deritzazu? Bada jaquizu, esan dan gucia ayen aldean, ecerez dala. Ta ala, tormentu oriec cer diran, eguiaz, eta barrendic zuc eciñ ezagutuarren, cerbait obelo ezagutzeco, lengo lecu illun artara biur zaite, eta an cere buruari beguira zayozu pena icaragarri ayetan, batere consuelo, erremedio gabe, eta eternidade guciraco. Eta contu eguizu, nola bereala, eternidadea cer dan, pensatzen asico ceran: eta esango dezu: Ay! eta tormentu oyec, eciñ gueyago ala, onen pisuac dirala, beti iraun bear dute, eta beñere acabatu bear ezdute? Ez ta inoicere. Ichasoan ur tanta diran adiña urte igarota ere emen egon bear det? Bai. Aimbeste milla urte noiz igarocodira? Bada urte oriecguciac igaro, ta nere tormentuac, orduanche asitzen balira becela, izango dira, ta esperanza gabe, eta betico. Bai.

Ta eun milloi urtetic urtera, ichasotic ur tanta bat ateraco balitz, eta dana ichaso gucia

orrela agortu bear balitz : eta ori ez bein barric , ezpada ascotan , eta aimbeste bider , nola aire gucian lauso , edo atomo diran : alere milloi crie : acabatuco dira. Ta infernua acabatuco da? Ez. Orduanche asitzen balitz bécela izango da. Milla bider , eta milloi ascobider contu ori eguin bedi , eta orobat izango da? Bai. Ta orregatic ere infernucio tormentuac , eta eternidadea bere asieran , bere artan egongo da? Bai. Ta esan eta pensa alditequean dembora ori gucia , eta are gueyago bear balitz , nichasotic ur tanta bat ateratzeco , eta ur gucia orrela agortu bear balitz , eta au berau ascotan , orobat litzaque? Orobat. Contu eguin al guciac eguin eta ere? Bai.

Cer guingo det bada? Ecer ez : cer eguin eztago. Erremedio eta esperanzaric eztago? Infernu enetan beti? Tormentu oyetan beti? Eternidade gucian? Fiñ gabe , fiñ gabe , fiñ gabe? Beti emen erretzen , eta illgabe beti illtzen? Acabatu gabe beti acabatzen? Eternidade Gucian? O ! ; O cein laburra zan vicia , eta eternidadea cein lucea ! Jayo , ta ill gucia bat esan citequean. O munduco gauzac nola aice pisca bat eta vanidadea ciran ! Eta ni aiñ eroa , non eta jaquiñic infernucio tormentu oyetara anima cecartela , orregatic munduco atseguin laburren ondoren choratu eta nembillen? Eta orregatic , nondic honra , eta hacienda gueyago , birivillatuco nuen? Ango soberviac , ja-

quin nayac , ondasunac , eta atseguin loyac cer servitu didate ? Lecu desdichazco onetan sartzeco , ez bestetaco. Araguiaren frutuac oyec dira. Munduaren sariac oriec : eta deabruaren pagua eroentzat au da.

Ay ! Erregalo , eta gustoai batec ematea au da ! Ay ! eta cein laburra contentua , eta cein lucea tormentua ! Au icusi eta nor beregan sartzen edo biurtzen ezta ? Nore emengo gusto laburrac gatic , betico galdu naico du ? Ta cer eguin bear eztu batec , eternidadeco pena oyetatic igues eguiteagatic ? Are gueyago daquiela , milla bider bere aimeste pecatugatic ori mereci zuela. Argatic Santuen penitenciac , nequeac , aleguiñac aiñ andiac cirala , icaratu bear ez naute : ceren oriec etziran ecer infernuaren aldean , eta guchi gucia , gaitz onetatic escapatzearren Jaincoac arguia emancien , eternidadea cer dan icusteco. O nere Jauna ! Ori icusi , eta ondo ezagutzeco indazu gracia , eta seguru nere viciera ohea izango da :

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Obeto eguia au aditzeco , contu eguin nai det , esan diran urte oriec igaro dirala. Ay eta tormentuz , eta penaz cer ase , edo aspertua egongo naizan ! Berriro beguiratu nai det igaro

dana, eta etorquizuna, eta cein erremedio eta esperanza gabe nagoen. Onetatic cein erraz libra nindequean, eta nola nai eznuen badaquit. Ay au gucia nere culpaz daramat nic! Esan cidaten, eta casoric eguin eznuen! Ay cembait conseju on, eta ejemplo obe, cembait Jaincoaren mandatu, inspiracio, ta bildur santu bata bestearen gañean neri etorri, ta gucia largatzen nuen! Ay ta cergatic? Aurqueria, ta ece rez bategatic. Ta eguia da au? Nic dedala culpa! Ondo negoela pena oyetara sugetatu naitzala? Jaincoac deitu, ta ni gortu! O nere itsua, ta zoroa!

Jaincoaren deya iñoiz enzuten banuen, lar ga gueroco? Ay ori eguin det! Ori nic eguin det nere Jaincoarequin? Ay orain arrac jaten ta penaz deseguiten nola egon bear dedan! Ta ar bat beñere ilco eztana: eta ay bat beñere issilduco eztana! Ay ene dicha gabea! Nola arrazoi izango da Jaincoaren ispiracioai eranzutea? Oraindaño becela gortu, eta sortutzea ondo izango da? Biar, ta gueroco beti utziaz? Ay nere Jaun amorosoa! Ez arren, Jauna: orrelacoric eguin ezdezala? Bereala, orain, puntu onetan asi nai det. Ea Jauna, itz eguizu, enzungo zaitut. Zuc aguinda, zuc zucendu, ta nic jarraitu. Zuc esan, ta nic eguin. Eternidadeco desventura onetatic libratzeagatic, poeic, Jauna, joango naiz, zuc nai dezun bidetic.

BOSTCARREN CONSIDERACIOA.

Eguia esatera, nere anima contactu ditugun penac oyec andiac dira. Jaquizu, bada, oraindic, guciac baño andiago bat, eta gucién azcarria falta dala eta ori da calteric andiena. Pena au da, Jaincoa betico [galtzea, ta aren arpeguiric beñere secular ez icusi bearra. Ay nola zu aiñ urruti zauden, Jaungoicoa cer gauza dan jaquiteagatic, ala añ urruti zaude ori galtzea, cer pena dan jaquiteatic! Baña jaquizu, gucién artean andiena dala. Jaungoicoa galtzea, zureztat on gucia galtzea da. O ceñ on andia galdu dezun ta betico, ta honra eta atseguin ecerez batzuegatic! Baña nola aiñ ez jaquiña, ta itsua zauden, pena au berez cer dan jaquiteco, larga dezagun, itz batean esanaz beste tormentuac infernuan aiñ andiac badira, au gucién gañean, eta guciac baño gueyago, eta andiago dala.

SEIGARREN COSIDERACIOA.

Orain beguira ondo, aimbeste infernuan padecitzen daudela, eta aimbeste urte igaro, eta batere atsedén edo avioric gabe: penac beti betean, beti beren artan, eta eternidade gucian orrela egon bear dutela jaquin, eta orregatic ere, an daudenen animoac setaz gogor-

turic, ta beren gaitzean arrituric egongo dira, ortic atera nai gabe. Onelaco desdicharic izan diteque? Bada ala da; ta ala izango da, ta oneraco vorondateric ez dute secular izango. O Jaun guztiz ona! Zuri esquerrac fin gabe, ceren nere oneraco an nic ondo pensatececo lecua ematen didazun.

Demagun bada, infernuco carcela illun artan, misericordia edo barcacioco pregoi andibat eguiten dala, non esaten zayen guciai: Ea cer eguingo dezute, ta libratuco cerate? Ea cer vicimodu artuco dezute? Bada, munda batzuec biurtu bear dute, eta penitencia eguiteco berroquei urte emango zaizte. Jesus milla bider! Cer esan, ta cer eguingoluque? Ta zuc cer esan, ta cer eguingogo cenduque? O Jaun piadosoa! Ni Jauna, ni orietatic bat izan nadilla! Ni emendic irten nadilla. Nic Jauna, seguru, eta arrastaca bear balitz ere servituco zaitut. Nere dicha ta zure servitzea, guciz andia. Orduan Jauna, betoz nai badute nere gañera, diran neque eta gaitz mota guciac: betoz desonra, pobreza, eta pensa alditzquean beste desdicha guciac.

Orrez gañera, nic pocic eguingo det aguindu al ditequean penitenciaric gogorrena: eta izango naiz munduco humillena, ta gucien azpicoa. Orain bada, anima, esazu: Eternidadeco desdicha ori, ta ascotan, mereci izan ezdezu? Bai, Jaincoac echeden, libratu, eta dembora

au eman dizu. Atoz ona, bada: eta orduan seguru eguingo cenduquean eguiazco penitencia, eta viciera berria, cergatic orain eguingo ezdezu? Orduan gogotic artu, ta baliatuco ciñaquean becela, cergatic orain gogotic artu, eta baliatzen etzera? Orduan zure vicitza concertatu, eta zure pensamentu, itz, ta obrac ondo beguiratuco cinduzquean becela, cergatic orain concertatzen, ta beguiratzen ezdezu? Orduan gucien azpian egotera, eta neque, dolore, gaitz, eta desonrac eramatera animatuco ciñan becela, cergatic guztira orain animatzen etzera?

Ea bada, anima tristea! Zugana biur zaite, beguiac arguitu, eta gogotic eguizu. Asi be-reala-, bertatic asi. Ay nere Jainco baitca! Onelaco mesedea zue-neri eguin, eta esquer beltzecoa beti izango naiz? Asitzeco gogotic, nerretzat erremedioric ezdala, eta ori ezagutu, eta Jaincoari esquerrac obraquin eman bearrean, pecatua pecatuaren gañean eguin, ofenditu, eta gueyago aserrera zotzen dedala! Ceren beguira zaude, anima itsua? Erremedio gabeco sententia zure contra eman artean zaude? Orain guchi bat padecitzea, guero betico bano obe ezta? Nola cera orren gogorra? Onelaco golbeac, eta onelaco beneficioac biguntzen etzaituzte? Jauna, bitartean zu sartzen ezba-cera, consideracio guciaquin ere nic ecer balio ezdet. Burnizeo viotz au quendu, ta arren araguizeo bat indazu. Illa dagoena zuc pistu-

tzen ezbadazu, nola jaiquicoda? Ea, Jauna: Lazarori becela deadar andi bat eguidazu: Ea anima, zure pecatuen eriotzatic irten zaite. Illen artetic atera nazazu. Desdicha oyetatic atera nazazu. Ah, Jauna, sortua nago, eta illa becela: piztu eta viciera berrira alda nazazu: zure escuan dago nere vicia, eta on gucia.

ZAZPIGARREN CONSIDERACIOA.

Eternidade desdichazco ori icusi, ta orretan ez erortzeagatic cer eguin bear det nic? Gaitz aiñ andia da, non guizon batec bacarric conde-
natu bear balu ere, bildurrez icara egotea ar-
razoi litzaque, eta miseria orretan ez etorcea-
gatic azqueneco aleguiña eguitea. Cer izango
da bada, ez bat bacarric, ez bada aimbeste
milloi condenatzen dirala? Condenatcen dira-
nac, salbatzen diranac. baño gueyago dirala?
Jesucristoc esan zuen: Vicitzara, edo cerura da-
raman videa estua, eta ango atea chitichia dala,
eta guchic arquitcen dutela. O itz icaragarria!
Sentencia onec nor icaratzen eztu? Esan zuen
Cristoc berriz: eriotzara, edo infernura daraman
bidea zabala, eta ango atea andia zala, eta
asco bide onetatic dijoacela, eta ate onetatic
sartzen dirala.

Contuetara oraiñ: nondic nabil ni: vide
estu, edo lasayetic: ate zabal, edo estutic? E-
guia esatera, lasai ta zabaletic. Cer izango

da bada nizaz? ; O infernuco tormentuetan ez erortzarren, estutzea, ta bide estutic ibiltzea, cembait obeto dagoquit! Ea, ez asco, edo gucienac becela, ez bada guchiac, eta contatuac becela, vici bear det. Salvatu nai det? Bada erremedio gabe, eta gogotic au artu bear det. Ay! Millatatic bat, eta ez gueyago condenatu bear balitz ere, norc icara andia iduquico ez luque? Ay ni ote naiz ori? Orren suerte triste-coa? Nic ez det nai esan, salvatzen diranac baño, condenatzen diranac cembatez gueyago diran. Baña ay! Señale eta ejemplo tristeac dira!

S. Bernardoren vicitzan contatzen da, Santua illtzan demboran beste oguei eta amar milla iltzirala, eta bost anima salvatu cirala. S. Franciscoren historian contatzen da, Jaincoaren Misionero Bertoldo, vicio baten contra predicatzen cegoela, emacume vicio artzaz galduric cegoen bat, bertan illic gueratu sala: guciac aren anima gatic oracio eguin zuten: eta piztu eta beregan biurtu, eta esan zuen: iruroguei milla arequin batean ill cirala, eta lau, edo bost anima salvatu cirala: eta esan oi da, iru Purgatoriora, eta bat joan zala Cerrura. Espiritu Santuac dionac, jaquiñez: edo necioen numeroa infinito dala, neri icara ematen dit: ta orobat Jesucristoren esanac salvacioco videa guchic arkitzen dutela. Ta emendic cer atera bear det? Cer? Vicimodu, edo estadia artu ezbadet, bereala Jaunaren gracia-

requin, nere salvacioraco bearren dedan videa ciñez artu. Eta estadua arturic banago nere orri jarraitu, eta batera, eta bestera ibilli gabe, lan oni gogotic equin, egu-nero obeto vicitzeco.

ZORTZIGARREN CONSIDERACIOA.

Estacio bat, nere anima, emen daguigun, Infernuco animen lecu, egoera eta estacioa icusi dezu. Zuc ori bera erremedio eta esperanza gabe mereci izan dezu. Baña Jesus maiteac aimbeste nai izan dizu, non, zu libratzeagatic, bere odola, ta vicia gurutzean eman zuen. O Jesus, nere Jaungoico, gucia ontasunez betea! Misericordia paregabe au zor dizut? Bai. Ta nola pagatu dizut nic? Ay nere itsu, esquer beltzaren jabea! Zure contra biurtu, eta zure ofensac baicic equin ezdet! Orrez guztiaz ere aimbeste urtean echeden, eta besoac zabalac deitzen dit. Icusi, eta sufritu nau. Eta orregatic ere ni beticoa: eta Jaun au nere billa! Au cer da? Onela beti izango naiz, Jau-na? Ez, ez, nere Jainco laztana: ez gueyago pecaturic, ez zure ofensaric. O! eta norc, zure justu guciac becela, zu amatu cintzaquean.

Ea anima, soseguz estacio onetan gauden, eta igo zaite zure gañera. Zure aleguin gucien gañera, eta are gorago igo zaite, eta obraz ecin dezuna, edolaric vorondateaz eguizu. Ea

deseo vici eraguille bat, neurri gabe zure Jaungoicoa amatzeco, arrezazu. Ah! cer itsutazuna Jauna, zu ez amatzea? Ea anima nereagueryago, eta gueryago amaezazu: ez guchiaz contentatu, ez necatu, ez aspertu. Ea zure viotz ori zabaldu, eta amatu: gueryago ere lasaitu, eta Jaincoa amaezazu. Ay, nere Jauna! Guchi da, ecer ezda nere aleguin gucia. Santu, eta aingueru guciac atozte nere faltac betetcera. Virgiana nere Amandre, Jaincoaren ama maitea: zuc badaquizula bera amaten. Amaezazu ordu onean. Zuc cerorrec Jauna, nere deseoa ondoena cumplitzen dezu. Ama zaite bada, eta goza zaite: eta ni zure amorio orretan gozatcen naiz.

BEDERATZIGARREN CONSIDERACIOA.

Biurtu nai det berriz, nere pecatuaquin irabaci nuen estadura. Infernu ori nic ondo mereci nuen. Beste neque, gaitz, desonra, pena, eta miseriaz nola queja naiteque? Labe gori batean egotea mereci banu, eta cilicio bat ecartzean, tormentu ori trucatuco balidate, favore andia ez litzaque izango? Bada munduan izan alditequean gaitz, desonra, tormentu, ta nequeac nic infernuan mereci ta neucan lecu, ta estaduaren aldean cer dira? Eguiaz eerez. Orrela Jaincoac oi batean ni egotea nai badu ez det cer quejatu. Pobrezaz, dolopez, eta

lepraz betea icusten banaiz ere, ez det cer quejatu. Guciac banatu, zatitu, ta oñpean banarabilte ere, ez det cer quejatu: bada nic mereci- baño mesede andiago eguiten didate. ; O cein esquer andiac favore onegatic Jaincoari zor diozcan! ; Cer nic infernuan mereci nuen?

Au icusi, ondo pisatu, eta nor erregaloen faltaz, edo janari gaizqui guisatuaz: nor pobre, eta bearraz izanaiz, nor egun bateco osasunic ez izan naiz, nor desonra, eta beste onelacoaz queja diteque? Ez Jauna, ez: ona prest nago: prest guciraco nere biotza. Nequeac, doloreac, desonrac, eta afrentac betoz, eta zure ofensa gabe betoz. Baña, zu gabe Jauna, ni ecer ez naiz, lagun zadazu. Nic esan bai, eta eguin ez: itzetan bat: eta obretan bestea naiz. Milla, eta gueyago esquer ematen dizquitzut Jauna, ceren infernura bota ez nazun, beneficio soberano, edo gucien gañeco au beti nere viotzean josirie eduquico det: eta nere vici guztia, zuc laguntzen didazula, zu alabatzen, amatzen, eta servitzen izango da.

AMARGARREN CONSIDERACIOA.

Lurraren gañean vicidan edocein peccataric aibeste, nere Jaungoicoa zor bad zu, cer zorco dizu, infernua mereci zuela, zuc zure echera ecarri, eta zure adisquideen artean artu dezun peccatari batec? Nic betico tristeza infer-

nuan mereci nuen, eta zuc onembeste alegría eman didazu! Erremedio, eta esperanza gabe an egotea mereci nuen, eta zuc ceruaren aimbeste esperanza, eta prenda eman dizquidatzu? Nic tormetuetan erretcen egotea mereci nuen, eta zuc aimbeste consuelo viotzean ematen didazu? Nic deabruen esclavo betico izatea mereci nuen, eta zuc zure umen artean artzen nazu? Nic demonioen janari samiñac mereci nituen, eta zuc zure mayean artu, eta Aingueruen oguia ematen didazu? ¡O ceruco viciaren oguia, ta zu ceran guztia, ematen didazu, nere Jaun andia! ¡O nic mereci ez becela zuc eguin dezu! Bere burua, bere magestade dan gucia ematen didanac, cer emango ez dit.

¡O nere Jauna; eta misericordia onen andiagatic cer emango dizut nic! O cein berra, eta cein gozoa ceran! O cein gauza andiac nerequin eguin dituzun! Milla esquer, Jauna eta milla milloi bider esquer andiac zuri. O Jaun poderoso, eta Aita guciz ona! O nola nere traicio, eta deslealtasunaz aztu ceran! Ni seme galdua, eta Aita ona besoac zabaldu, ta neri laztan ematera: soñeco berri ederraz janci, eta semetzat artzera! O arzai ona! zure ardi galdu au infernucotsoac baceramaten, eta zu ondoren, eta billa joan eta zure dei, edo chistu gozoac otsoen artetic atera, eta zure sorbaldan artu cenduen. ¡Ah Jauna! Eguiaz zure costura, infernutic libratzeco, zu-

re sofiean salto au nic eman nuen ! Ta ardi
 chatar au zure gañean artu ta zure larre
 gozoetara ecarri, eta betico ceruetara era-
 mateco naucazu ! O Aitaric, eta arzairic onena !
 Aingueruac secula gucietan alaba zaitzatela.

AZQUEN JUICIOAREN GAÑEAN.

LENENGO CONSIDERACIOA.

Araco mundua acabatzeco zorian dagoen ar-
 tean, cer igaroco dan, eta cer gauzac icusico
 diran norc esango du? Ay nere Jaungoicoa !
 Zue bacarric daquizu bestec ez, noiz, eta no-
 la ori izango dan ! Mundu galdubearrari be-
 guira diozagun alde guztitic gose, eta izur-
 riaquin, guerra, eta eriotzaquin lurricara, eta
 ujolaquin estuan eta etsiric. Baña acaballaco
 doloreen asierac dira oyec. Gueroenean, be-
 guira aice bumbada izugarrien artean Jaincoa-
 ren aserrezco su vici illun batec diran guizon,
 abere, eta beste gauza guztia erre, eta auts
 beltz biurtzen ditu.

Contu eguizu orain, munduaren aldarte triste
 onetan zu bacarric guelditu cerala viciric : ta

estadu lastimoso orretan icusi , ta esaten diozula. O mundu dicha gabea! Zu cera Adanen semeac zoteraci, eta engañatu ciñituena? Zugatic aimbeste ezpata, auci, eta aserre: zugatic aimbeste ejercitu guerra vicietan alchatu, ta aimbeste eriotza izan ciran? Bai, zu cera. Baña ay nola ceunden, ta nola zauden! Esadazu: Non dira oraiñ, cer eguin ciran Erregue andi aimbeste neque, eta peligronequin zure gañean aguindu zuteñac? Non dira aberats eta poderoso zure ondasunac iduqui cituztenac? Non dira, codiciac bildu cituen cillar, urre ta arri preciosoac? Non zure Torre andi, Jaureguiac, Loretoqui eta Jardinañac? Non zure atseguin ta erregalo illcor eroac, beti vici bear bazuten becela aimbeste antsiac nai, ta birivillatzen cituztenac.

Ay nola gucia auts biurtu, ta quea becela deseguin, eta ondatu dan! Beste erregue zoroac, bere ejercitu andi gucia urte guchiren buruan deseguin eta acabatuco zala pensatu, eta negarrari eman bacion: munduco ejercitu, guizon eta gauza estimagarri gucien atzeneco castigu paregabe onec nor lantuz, ta lutoz beteco ez-tu? Baña nere viotzeco luto, ta negarrac nere culpen gañean izan bear dute! Munduaren azquen au jaquin, eta onela icusi ezqueño, lur-reco gloria, eta ondasun guciac nere escuan baneuzca ere, diranac oñperea bota bear nuque. Ecerez bat nic dedan gucia izanic: cer

desdicha da au , ori utzitzeco ere animoric ez det : eta ecerez orregatic , aibeste culpa eta ofensa Jaungoicoaren contra eguin det .

Ur tanta bat ichaso guziaren , edo pissca bat lur guciaren aldean cer da ? Nic dedan , eta vici gucian izan dezaquedan honra , estimacio , eta ondasun guciac , Erregue gucien poderio , honra eta ondasunaquin cerdu cer icusi ? Bada mundu au bere gauzaquin , daquinez auts pusca bat baicic ez bada , ta estimacio ori mereci badu , nola nere viotza casi ecer ez danari erantsitzen zayo ? Nola ori nai eta aibeste antsiaz billatzen det ? Nola nere aleguiñac ecerezqueria onen billa , eta ascotan nere anima galtzeco perellean , eguiten ditut ? O zoraqueriaren itsua .

Ea nere anima : auts pilla andi orretan aibeste neque costaricaco hacienda hillezazu : Zuri lenagocoac utzi cizuten echea , edo zuc ondorengoentzat jaso cenduena : zure gusto , edo atseguinñen lecuia ; zuc nayan cenduena : ea naspilla eragabe orretan arqui dezaquezun . Guciac nastu , ta deseguin ciran . Escuetan auts pusca bat arrezazu : bear bada len ori Coroa bat zan : non da aren edertasuna ? Bear bada bastoi bat zan : non da aren balentia ? Bear bada edertasun andi bat zan : nondo orain-ori , eta orren galac ? Ay gucia banidadea , aicea , utsa , eta autsa ! Eta izanditeque cristauric aiñ jaquiñez , edo necioric Jaincoaren ontasun , ta eder-

tasuna ecerezqueria oyecgatic galdu nai duenic? Ta oyetatic bat izan ez naiz ni, gusto billau batzuen truquean Jaincoaren leguea urratuaz? Ay Jauna! Cein itsua izan naizan! Au ondo ezagutzeco arren arguia indazu: orrela zugandic nere on gucia, secularn aparta ez nadin, Amen.

BIGARREN CONSIDERACIOA.

Nere belarrietan deritzat dagoela trompeta izugarri gucioi Jaincoaren juiciora deitzen diguna: araco trompeta San Geronimo bati viotzeco icara ematen ciona: au eremu batean, barau, penitencia, oracio, eta negarrez deseguiña cegoela. ; Ay ene bada! Nola bildurtzen ez naiz ni aimbeste culpa penitenciaric eguin gabe, dauzcadala? Elizaco pillareric sendoenac trompeta onen deya aditu, ta dardar icara daviltza, ta ni bildurtzeco aimbeste causa ditudala nago sorturic! O viotz edocein tentacioren aiceaz galtzen cerna, nola turmoi icaragarri au: piztu, eta jaiqui zaitezte illac, ta atozte juiciora, aditu ta ill otza gueratzen etzera? Jaun guciz poderosoaren pregoi onec cer icara orduan emangodit? Nola ovedituco diot; ta nondic jaiquico otenaiz?

Ay nere pecatuai beguiratzen badiet, infernuan egongo naiz, ta andic etorrico naiz; bada ara nere burua aimbeste bider bota det. Andic anima etorrico da, ara gorputzareguin biurtzeco, bien tormentuctara. Lurretic jaiquico

naiz, mundu guciaren aurrean acusatua, juzgatua, ta condenatua izateco guizonic infame billaenaquin. Jaiquico naiz, erremedio gabeco, eta eternidadeco condenacioaren sententia aditzeco. Au gucia culpa mortal bacoitza gatic mereci nuen, ta estadu orretan ill baintz, gucia eguingo zan? Nola bada aimbeste urtean orrela vici izan naiz? Nola aiñ erraz pecatuetara biurtu naiz? Nola viotzeco damu, ta eguiázco ta negarrezco penitencia eguiñaz, oriee borratu ez ditut?

O nere anima! Juicioco trompetaren soñuac orduan zu icaratzea nai ezpadezu, oraiñ aren otsa aditzen, ta ari obeditzen asi zaite. Illac jaiqui, dio, ta Juiciora atozte. Culpa pisuaz illa bazaude, eriotza orretatic piztutzea aguintzen dizu. Illac becela Jaincoaren deyac aditzen ezbadituzu, lotarqui pisu orretatic esnatzea aguintzen dizu. Aimbeste dembora bada, zure vicimodu ori zucentzeco, esaten dizula: zure viotzean golpeca otsez badago, peatuaren peligro, ta bide orietatic igues daguzula: desengañoaquin deadarca badagoquizu zure barreanean: zure lagunaren desgracian, eta ustecabeco beste adisquide, edo ezagunaren eriotzan, ori beguiz icusi, eta orregatic ere sortua becela, lo pisu orretan sarturic bazaude: Ea jaiqui, dio, ta zure juicioan zurequin gogotic sar zaite.

Ay nere Jaincoa! Ta cembait zuc, ni piztu,

ta jaiquierazotzeagatic eguin dezun , ta ni lotan cein arritu ta sortua egon naizan ! Cembait bider nere viotzeco bildur , arantza , aviso , liburu , ta predicadoreen deyaquin , otseguin didazu , eta ni orregatic zure favoreentzat betigorra ? Ay Jauna , ni ez galtzean , cer interes cenduan zuc ? Ni ez condenatzean , cer provechu cenduen zuc ? Ta aimbeste , ni baño culpa guchiagoz , condenatzen zuc utzi , eta ni ez galtzeco cer icusi cenduen nigan ? Aundia danizaz zuc izan dezun misericordia , ta chit andi lotsagarria nic zure contra iduqui dedan esquer gaizto itsusia . Ezagutzen , sentitzen , eta confesatzen det Jauna , orregatic zure escua indazu jaiqui nadin gogotic , eta zure juicioan iduquico dedan bildur santuan firme betico egon nadin , Amen .

IRUGARREN CONSIDERACIOA.

Juicioco trompeta aditu , eta Anima santa bat cerutic jaichico da , eta anima condenatu bat infernutic igoco da : orduco bien gorputzac egongo dira prestaturic . Baña ay ! Elcarren ants gabecoac ! Anima santac gorputza arquituco du , eta laster biurtuco du eguzquia berra baño arguiago , eta ederrago , gloriazco dote guciatz janci , ta apaindua : eta bere Ain-

gueru guardacoac esango dio : ea zorioneco anima , gorpuzt eder onetan sar zaite : au virtuteetan zure lagun ona izan zan , ta oraiñ zure dichetan ere izango da . Oyec dira begui lurrera beguira ceundenac , peligrozco edo cillegui etzan gauzaric ez icusteagatic : oyec ezpañac , iñoren gaizqui esan , edo ofensaz idiquitzen etziranac : oyec belarri murmuracio , ta beste itz gaiztoentzat ichiric ceneuzcanac : au buru , pensamentu santuac artzen cituena , oñ oyequin Elizara , eta obra onetara joaten ciñan : oyec zure escu bedeincatu pobrechoai limosna ematen ciotenac : auzure gorputza dembora batean barau , azote eta cilicioaquin zuc zatitzen cenduena .

Gauza oyec gogorrac ciran orduan ; baña , ó ceñ gozoac izango diran eternidade gucian ! O begui dichoso , ceruco edertasunac icusi bear dituzunac ! O belarri dichoso , Aingueruen musicac enzun bear dituztenac ! O ezpañ dichoso , Jaincoaren alabantzac cantatu bear dituztenac ! O gorputz chit zori onecoa lurreco gusto labur , billavac utziac gatic ceruco gustoz bete eta egon bear duena . Ea , anima santa , laster eguizu zure gorputzari laztan estu estu bat betico ematera . Bereala anima or sartu , eta argui eder gozoz beteco du , eguzquiac odei bat arguitu , ta edertzen duen guisa , eta cristal garbi bat eguzquia or sartzen , edo artzen dauean becela . O cer gloria !

LAUGARREN CONSIDERACIOA.

Baña Anima condenatu batec, ay cein itsusi izugarri bere gorputzã topatuco duen ! ; Cein nazcagarria ! Bere pecatu gucien artean ichusiena eguin zuen lecuan ; bear bada topatuco da : eta icusi , ta arrabiazco adia tristeaz esango dio : ay nere zori gaiztocoa ; au da , au gorputz galdua ceñean , eta ceñagatic añ ambeste pecatu eguin nituen ! Carcela illun , ciega illgarri onetan nere eriotza eternidadecoaren obi ustel onetan sartu bear det ! Ah gorputz madaricatu nere desdicha gucien asiera ! Ay or arturicaco atseguin labur , ta gusto loi , ta lotsagarriac cein garesti costa zaizquidan ! Ay ta infernucó mostruo oni gusto ematearren ceruco atseguin gozoac galdu , eta infernucó tormentuac irabaci , ta betico condenatu naizala .

O ! mundura biurtuco banintz nola beste moduz gorputz au tratatuco nuquean ! Nic abere bat becela eci , ta esclavo billau ori arrazoyari sujetatuco nioque . Pensamentu gaiztoai bideric ez idiquitzearren , begui oriec , bear balitz ateraco nizcaque : pecatuaren peligro , edo ocasioco echera ez biurtzearren , oñac ebaquico niozcaque : eremuetaco penitente guciac baño gogorquiago illeraci , edo mortificatuco nuque . Nic nola vici eracutsico nioque . Baña ay ! Nereac eguindu , ta erremedioric eztu ! Gorputz oni ,

adisquideari becela nai nion, ta orain ta betico nere etsairic andiena izangoda. Barau egun bat ez sufritzearren, zacur amorratuen infernucogosea eternidade gucian eduquico det. Culpaz Meza bat galduagatic, lotsaz arrastaca Juez aserrearen tribunalera joan bear det. O cein erraz au erremedia nezaquean! O cein dichazcoa orduco penitencia.

Onetan demonioac aserre, eta deadar andiaquin diote. Cer contu dira oriec, anima mardaricatua? Ceren beguira ago? Au, gorputz au dec, ire vicioquin eguñicaco ire betico eche ta toquia. Au itsusia badago ere, itsusigo ciran, ic or eguindaco pecatu loyac. Sar adi, ordu gaiztoan iretzat, lengo ire atseguintaco lecu onetan sar adi: au eternidadeco tormentuetan lagun izango dec.

Orduan anima gorputzean sartu, eta infernucosu gar izugarriac gorputz guztia barrena, berun urtu, edo burni goriaren guisa banatucodira. Suac eta chingarrac bereala saltatzen asico dira, beguetatic, ao, ta belarrietatic, eta quirats ustel baten guisa musuetatic sartucozayo. Puzoniazco sugue aserre, eta dra goi odolguiro batsuen guisa demonioac eldu, eta biribillan artu, eta gorputz ta anima orrela cateaturic, ya padecitzen duten sententia aditzera eramango dizute.

Ay anima galdu, au iracurten edo enzuten dezuna! Zure desdichaz pecatuan bazaude, no-

la cerurañoco deadarraquin Misericordia esca-
tzen ezdezu? Zure peligroa icusi eta nola arri-
tzen etzera? Ay nere Jaincoa! Gaitz oyec gu-
ciac nere gañera etorri ditezque: Bay, eta asco
aldiz ondo mereciac nituen: ta erremedio gabe
orietan egongo nitzan, baldin zuc Jauna, li-
bratu ezpaninduzu. Cerda, bada au, au cer da?
Nola Jaincoaren leguea pisutzat artueo dezu?
Nola zure griña gaiztoac ucatzea, gogor eguin-
go, zatzu? Nola erretiroa, oracio, isilic egotea
eta penitencia artuco ez dezu? Oyec, pena
ayen aldian, cer dira? Animo bada, eta gor-
putz au bertatic eci, zatitu, ta Jaunaren vo-
rondatea ecartzen asi nadin: eta ori pocic, des-
ventura ayetatic libratzearren. Naico det or-
duan: eguin dezadan oraiñ.

BOSTGARREN CONSIDERACIOA.

Oraindaño esan diran desdichaz gañera, an-
diagoric izango da? Ay eta cembraitez andiago,
eta arrigarriagoac! Guztien Juez soberanoa,
gu salvatzeco artu cituen llagaquin, eta guru-
tze Santua aurrean duela, aguertu da. O lla-
gac! O amorio nic añ guchi estimatuac! O sal-
vacioco gurutze, nic gaizqui ezagutu, eta ez
billatua! Zuc izaiñ bear cenduen nere erreme-
dioa, eta oraiñ izango cera nere condenacioa.
Emen da pauso icaragarria.

Aingueruai aguinduco die Cristoc, onac,

gaiztoen artetic aparta ditecela. Eta bada , gaiztoen artecoa izan naiz , apartatzean nola izango dan , consideratu nai det. Beguira ondo , nola condenatuen gende artetic bulla andiarequin , Jesucristo acusatu , condenatu ta illtzuen Judu , eta Gentillen gavilla andi bat ezquer aldera ateratzen duten : eta oriequin batean zu ere lasterca Juezaren aurrera zaramazquiten. Cer da au , deadar eguingo dezu , ta quejatuco cera : gende infame onequin bat eguiten nazute ? Bana carguac eguitean , zure quejaz lotsatuco cera icusiric zure culpa cembatez andiago dan. Judas saltzallearen falsia demonioac acusatuco dute , eta nola Jesus bere maisua ogueita amar dirugatic saldu zuen : ta zure contra deadar gueyago emango dute , ceren zuc , ez beñ ez bada ascotan , ta merqueago instante bateco gusto utsagatic bera saldu cenduen. Juduen gende itsua acusatuco dute , ceren barrabas gueyago , Jesus baño estimatu zuten : eta emen zure contra deadar eguingo dute : onec Jauna , ecertan iduqui etzinduen , eta zure eta beste etsai deabruai jarraitu cien. Jesucristoren contraco bur-laguilleac acusatuco dituzte , eta bereala zure contra biurtuco dira : onec ere zure legue , fede , sacramentuaz bere sacrilegioz burla e-guin zuen.

Infernucor berrero , Cristo gurutzean josi zutenac , acusatuco dituzte : ta indar andiagooz zure contra esango dute : onec bacequien jau-

na, Apostoloaren esana, eta pecatu mortal eguita, berriro zu crucificatzea zala; eta orregatic aisa eta ascotan pecatu andiac eguin cituena: ta au ondo jaquiñic, zu bere Jaincoa ciñala, eta Juez estua izango ciñala. Sinisten zuen, onen salvacioa gatic, odola, ta vicia eman cenduela; baña ecertan ori iduqui etzuen, zaeurbaten odola baño gueyago. Orra onen pagua. Ala onec castigu andiagoa mereci du, Judu ta gentillac baño: bada cerorrec esan cenduen becela, oyec etziequiten, cer eguiten zuten; baña onec bai: baciequien zu bere Jainco, Redentore, eta Jueza ofenditzen cindutela. Ay! Ay! Ay, cer infernucolotsa au! Madaricatu ayen lagun izan da, betor ayequin infernura.

SEIGARREN COSIDERACIOA.

Ay nere Jesus ona! Orduan nic cer esango det? Nere desdichen barcacioa escatucodet? Baña ezta ya ordua. Ama Virgiñaren amparora biurucodet? Baña onen piedadeen dembora acabatu zan. Nere Aingueru guardacoa gana? Baña ori nere vicitzaren testigu, eta salatzalle justua izango da. Cer esan edo cer eguingo det bada, guciac nere contra badira? Oy ene desdicha gabea! O pena erremedio gabea! Betoz Jauna, nere contra munduan diratequean gaitz, eta desdicha guciac, atzeneco desdicha artatic libra nadin.

Eta cer izango da , baldin puntu artan icusten badet nic buru gabe, eta zorotzat iduqui nuen pobrecho bat , Aingueruac escutic justu gucien, eta Santuricandienen artera daramatela? Ay, eta nola zuerteac trucatu ciran ! Burla nic ari eguin nion , eta orain berac neri, eguiten dit. Nic billautzat neucan, eta nere criadu servitzarien artean artuco eznuen, beguiratuco ere ez nion: ta orañ añ dichaz betea ceruco Principeen artean honratua da: ta ni munduco canalla billau gucien artean , suzco cateaz lotua. Ay ! Nor, edo ceñ da beste Santu andien artean eguzqui bat becela aiñ eder aguertzen dana? Urlia nere lagan , aide , edo adisquidea dirudi. Bai, eta berbera da. Au cerda, eta nola? Pauso charretan nerequin ibilli etzan? Pecatuetan, nere lagan izan etzan, eta onelaco berac eraguin etzidan? Bai eguia da. Baña guero gucien penitencia eguin zuen. Mundua utzi, eta Religioan sartu, eta vicitza santu bat eguin zuen. Eta coroa eder arc, eta alaco Santuen artean ura egoteac ori esan nai du.

Baña ni pecatu loyetan begui bietaraño sarturic, eta Jaincoaren deyentzat beti gorturic, era gabeco nere deseoen ondoren bildur gabe ibilli nintzan, juicioco egun au seculan izango ez bazan becela. Ay nere galdua ! Beraz eguiaren bidea utseguin , eta erremedio gabe betico galdua naiz. Acabera au orduan nere tormentua izango da ; baña orain izan diteque nere

erremedio gucia. Ea , bada cer eguiten det? Jaincoa servitzea nola gogotic artzen ez det? Ea , berac deitzen didan bidetic noan , munduco gauzac utzi , ta neque , eta arantzetic badere , Juicioco lotsa artatic libratzearren.

ZAZPIGARREN CONSIDERACIOA.

Azquenean , concienzien liburua idiqui , eta zure pecatu guciac aguertuco dira. Juezac badaquizqui : eta mundu guciac icusi bear ditu. Ascoc bear bada Santutzat , eta beren adisquidetzat iduqui cinduzten , zu Jaincoaren etsai , ta guizonen contra traidore bat ciñala. Ay zorro itsua ! Uste cenduen zure guezur , ta engañuac aztuco cirala? Orain direnac aguertuco dira. O cer lotsa , sentimentu eta pena , Confesore bati issil issilic esatera lotsa nintzana , gucien aurrean aguertzea ! Mendiac azpian artzea gaiztoac nayago luque , orrelaco desdicha icusi baño. Cergatic bada , eguin det orain , guero aimbeste lotsa emango didana?

Gucia jaquin bear da : ta ala emendic atera bear det , Jaunaren , eta mundu guciaren aurrean ecin aguertuco dan gauzaric ez eguita : ta oraindañocoaren eguiazco penitencia , lotsaric an izan ezdezadan. Onetaraco gauero esamiatu bear det , Jaunaren juicioan banengo becela , eta Aingueru , ta Santuen aurrean nere pensamentu , itz , eta obrac : ta egun artaco

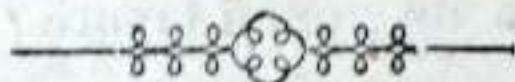
gucia contatzen balitz becela : lotsa emango dizun gauzaric bada, erremediatzeco : eta zurequin batean, Aingueru eta santuac, eta Jesucristo Juez dirala, O cembait gauza zure gustoco diranac, Cristoren gustoac izango ezdiran ! Ea bada, quendu, anima oriñ gucia ; quendu, dala guchi, dala asco, ceren Jaincoac nai ezduen. Deseo andiangoac artu, emendic aurrera Jaunaren vorondatea eguiñaz, berari beti contentu emateco,

Pauso azquenecoa betico sententia da. Gucien Juez soberanoac guztizco Magestade andiarequin au emango du, onen favore, ta gaiztoen contra. Ay cer izango da nizaz ? Nere obraquin oraiñ nai dedan sententia, orduan seguru emango zat. Onetaraco Juezac duen erregla Misericordiazco obrac izango dira.

Lenengo, escuietic dauden justu, ta santuai arpegui amorioz bete batequin, ta bere benedicio guciaquin ceruraco deitu, eta sententia gozoa emango die, ceren misericordiazco obra on asco, aren leguea gordetzeco eguin cituzten. Guero oyec cerura dijoacenean, ezquerrera biurtu, eta gaiztoai bere aserre, eta madari-cacio guciaquin condenacioco sententia emango die, ceren aren leguea gordetzeco misericordiazco obraric eguin etzuten, eta demonio guciac ondatuco dira betico. Ay ! Ay ! Ay ! Eta onac joango dira petico gloriara, eta gaiztoac betico infernura. Ay Jauna ! Betozen torme-

tuac , betico ayetatic libra nadin ! betor zure arguia , betor zure gracia , penitencia , vici berria , eta zure vorondatea ill arteraño daguidan , betico zu alabatzeco ceruco glorian. Amen.

Gure sedeco ejercicio santu oyen gañean iracurteco gaya , edo lecio espiritual pusca bat eguiteco ejemplo , ta dotriñaren batzuec ematea conveni dala deritzat. Arrazoi luce edo andi indarsu ascoc baño , bear bada euscaldunen viotzetan ejemploac errazago sartu , obeto josi , eta provechu gueyago equin edo ateraco dute.

EJERCICIOEN CIMENDU,

EDO ZURE

SALVACIOAREN GAÑECO EJEMPLOA.

Zure azquen dicha , edo dicha gucien coroa ; eta zue zure Jaungoicoa emen lurrean servitu eta amatu , eta guero Ceruan bera arpeguiz arpegui icusi eta betico gozatzea , Jaunaren ondasunac cembait nai duen ejemplo onetan icusico dezu.

Atenasco Obispo San Dionisio zorioneco , Ama Virgiña lurrean ezagutu zuena , ta San

Pablören Dicipulo estimatua da , San Carpo bere adisquideari aditu eta ejemplo au escriptu zuena , ta onen vicitzan era onetan contatzen da : eta Candiaco Obispo zala , dirudienez guertatu zan. San Carpo Artzai ona becela , bere ardien , edo bere contuco animen celo andiaz , bere ayec nondic Jesucristoren ceruco larre , edo bideetan ondo gobernatu , eta salvatucocituen , beti cebillen. Baña orra non gentil itsuen festa zoro batzuetan bere fiel , edo cristau maite bat gentil gaizto batec engañatu , eta bere ondoren eraman cion.

Araco Carpo Santuac desdicha au icusi zue-
nean , eta Jesus guciz maitearen gracia , ta amorezco bidetic ardi ori iguesca deabruaren ondoren joan citzayola , bere viotza lutoz bete , illundu , eta penaren penaz cer eguin , edo cer esan etzequien. Carpo bera aiñ santua , eta Jesusen adisquidea zan , non eguneroco meza esatera Jaunaren favore señalatuaren bat artu gabe beñere joaten etzan. Gau erdian oraciora jaiqui oizan. Baña gau artan peccatari bien contra chit aserre , eta samindua cegoen : eta celo gueyegui eta colera vician sartu , eta bestelaco oracioa eguiten jarri zan. Bere uste guciaz ceritzan , Jaincoa ala ofenditu zuenac , barcacioric mereci etzutela , eta Jaunari escatzen cion , ta chit gogotic , ceruco azote , edo su aserrezco ezpata batequin biai vicia quendu eta galdu citzala.

Bere aleguiñaz Santua onetan cegoen , eta

orra non gau erdian, lur icara andi bat bere guelan sentitu zuen: bereala eche gañetic, gucia idiquitzen palitz becela, argui andi bat eta San Estevani becela, ceruac erdiz erdi zabaldu eta Jesucristo gūre Jauna guztiz ederra, Aingueruen erdian bere gloria, eta edertasun gucian icusi zuen. Beguiac berontz giratu orduco ondogabeco leiza zulo chit belts izugarri bat icusi zuen: eta orren borde, edo esquiñan peccatari biac, ceñen contra Santua aserre cegoen, eta nola an bera erortzeco, eta erremedio gabe ondatzeco zorian biac neque, icerdi, eta eriotzaco antsietan icara gorriñan ceuden: zuloaren be artatic sugue arrigarrizco asco lasterca cetocela, eta beren aguin, eta buztanaquin, zuten indar guciac biac tiraca berontz ondatu nai cituztela: eta guizon batzuec ere gañetic bera bota nai cituztenac, zuloaren ertzean bacirala.

Araco San Carpo an icusi zuenean, poz andi bat artzen asi zan, cēren gentil, ta cristau ernegatu arc mereci zuten, pena artzen zutela, eta Jaingoaren honragatic laster biac erortzea nai zuquean, eta bere celoarequin guciari luce ceritzan. Eta Jesucristo an ez bacegoan becela, berac ere Santuac bultzaca, eta golpeca biac aleguiñaz bota, eta galdu nai cituquean. Orduan gora beguiac jaso, ta Santuac icusi zuen, nola Salvadore guciz beraa, peccatari ayen galdu bearra icusi, eta bere jar lecutic jaichitzen zan, eta bere escua eman, eta neque

eta peligro artatic libratzen cituen, eta ori be-
ra Aingueruac eguin zuten.

Misericordia andi ori eguin, eta Jesus gozoa
Santuagana biurtu, eta esan cion: Ea, Carpo,
ona emen naucazu; eta aurrera nere gañera
descargæezazu: ona, animac salvatzeagatic ber-
riz ere padecitzeco prest nago: eta inoren pe-
catu gabe ori izan albaledi atseguin andi bat
artuco nuque, eta pecatuac quentzeagatic eguin-
go nuque. Eta orrembeste Jaincoaren celo de-
zun ezquero, beguira ezazu ondo zuri ce-
conveniago zatzun: edo infernucio sugue, eta
pistia ayen artean leiza zulo illun icaragarri
artan egotea, edo zuro adisquide Aingueru
ederren artean Jaincoarequin betico egotea.

San Dionisioe dio, au gucia San Carporen
aotic, bidez cijoala, bere echean Santuac idu-
qui zuenean, entzun ciola. Ejemplo au berau
Demofilo ceritzan Monje bati escribitu cion,
Jesus guciz beraa, eta maitearen espiritua oni
eracusteco; eta bidez Santuac, onequin igaro
citzayona, contatzen du, eta Ejemplo edo gau-
za miragarria da.

Pecatari galdu famatu bat, Jaincoac bere mi-
sericordiaz beguiratu, eta beregana biurtu zan.
Eleizara joan, eta bere pecatuen erremedioa bi-
llatzeco, an cegoen Sacerdote baten onetan,
lotsa, damu, eguiazeco propositua, eta negar
andiaquin confesatzeco, ta absolucioa artzeco
iarri zan. Sacerdoteac bear becela, lastima an-

diaz artu zuen ; baña araco Demofiloc pecatari ori an icusi zuenean suac, eta garrac artu zuten ta Jaincoaren celo santua, colera vici neurri gaberá pasatu, eta lasterca biac ceuden Aldarean aldera joan, eta pecatari tristea golpeca, eta osticoca gaizqui esaca, eta lotsaturic Elizatic bota zuen, eta Sacerdoteari milla disparate aora cetozquionac esan ciozcan, ceren pecatari galdu ori bere oñetan aiñ gracia onean artu zuen : eta Aldareco gauza santuac ere pecatari arc loitu cituelaco, andic quendu, eta gorde cituen.

Bere celoaren azaña galant oyec eguin, ta ori gucia bere Obispo San Dionisio, bera Elizaco Ministro eguin zuenari, gauza anditzat escribitu cion. Baña San Dionisioc bere espiritu Apostolicoarequin erantzun eta chit claro Demofilori aditzera eman cion, onen celoá eragabea, juicio gabea, eta lotsa gabea izan zala, eta persona bi, edo Sacerdote, eta penitente estimatu, amatu, eta honratu bear cituenac, desonratu, ofenditu eta bere itz, eta obraquin colera gueyeguiáz gaizqui tratatu cituela.

Ejemplo oyetatic atera bear degun 1. Doctrina da, gure Jaungoico ongui nai, onguille, onguiro, edo benignoa ceñ Aita, eta ceñ suave amorosoa dan : ta Jaun andi, gure bearric ezduena izanic, animac cembait estimatzen dituen. Oyec Jesus onac bere Aita Eternoaren escutic bere contura artu cituen ezque-

ro, berarequin paqueac eguin arteraño cer amoriozco aleguiñac eguin etzituen, eta cer dolorezco tormentuac eriotzaraño eramán etzituen? Eta alere zure salvacioa bere viciaren costuan bazan ere pocie ta merque balitz becela erosi zuen. Zure anima ceñ joya preciatua dan, eta cembait balio duen, berac ondo ezagutzen du, eta ala aimesteraño amatzen, eta estimatzen du, non bear balitz, bere vicia berriz emateco prest dagoen.

O! Eta ceñ itsua izan bear duen, Jaincozco caudal onen precio, edo Jesucristoren odol, eta vicia bere anima gatic, aín pocie, ta aín ugari eman au icusi, eta ezagutzen ezduenac! Argatic fedeco argui au zuri quentzeco, edo zure anima ezagutu, eta estima ezdezazun, zure etsai deabru charrac aimeste aleguin eguiten du. Emen icusten, eta tratatzen diran lurreco gauza, edo guezurraquin zure erara erraz engañatzen zaitu: eta eguiaren arguia, eta consideracio zure salvacioraco bearren diranac zuri burutic quentzeco aín listoa davil alde gucietatic: viotzeco consideracio onenfaltac, zu, eta besteac galtzen zaituztela badaqui. Pensamentu au zure viotzean ondo josiezazu bada, eta ascotan esan. Ni salvatzeco Jaincoac cembait eguiten du? Eta ni condenatzeagatic deabruac cembait eguiten du? Eta viciara berri santu bat bereala zuc artzeco, ori erremedioa izango da.

Dotriña, edo lecioa da, celoa cer dan, eta

nola bear dan icustea. Amore santuaren laguna da celoa : edo amore bero eracequi eraguille bat. Celoa chit vici beroa danean coleraz baliatzen da , eta au bere neurri justuan danean , gauza andietaraco , caridade , ta celoaren socorru oida. Baña colera, morroi , edo mirabe atrebituegui baten guisa , echecoandre edo caridadeac aguintzen duen baño aurrerago gueyenean sartu, eta nabarbenquiro igarotzenda ; eta eñcu gueyegui artu, ta aguindutaco gauza on bat eguiteco gaitz asco eguin oiditu. Eta caridadeac paqueac eguitera sordedilla aguindu; eta colera urduriac ascori buruac autsi oi diozca. Gure grña gaizto , pasioac deristenac arrazoyaren arguiari beguiratu , eta jarraitu bearrean , atzera ori utzi, edo oquertu , eta aurrea artcen diote , eta neurri , edo eragabe berac gaitcera laster eta erraz igarotzen dira.

Gaitz edo ofensa bat eguin badizute , orri beguiratu orduco , bertan zure colera vicia jaiquitzen da , eta zure odola erazqui , eta irazaquitzen becela jartzenda. Baldin colera ori caridadeaz bereala moldatzen ezpadezu , puntuerro arrazoyaren contra , edo onec escatzen eta nai duen baño gueyago irazaquico da. Ori bere modura San Carpori , eta are gueyago demofilo nabarbenari guertatu citzayon.

Baña amorezco Maisu Jesus onac caridadezco legue , eta lecio ederra gucioi ematen digu, eta gure ira , edo abere ondo ecigabe beti gueren

gan deguna, nola arrazoyari sujetatu bear dan : gure arteco lagunen nequeac nola eramán bear diran : zutic , edo Jaincoaren grácian dagoenac erortzeco bildur izah bear duen , eta erori , ta galdu danari jaiqui , eta irabaci dedin , cer lastima onguiroaz escua eman , ta lagundu bear dion . Eta azquenic Jaincoaren Ministro celosoac cer amorezco viotz , eta paciencia lucea peccatari tristeac ondo artzeco , eta salvacioco videan sartu , eta zucentzeco bear duten .

PECATUEN GAÑECO EJEMPLOAC.

Oraingo , edo gure egunetaco lance , edo ejemplo icaragarri bi emen iracurri bear dituzu . Urte ascotan Erregueren Predicadore famatu , ta Misionero andi Aita Agustin Castejon , Madriden , ta lecu ascotan ascoc errespeto andiaz enzunac , ta estimacio igualaz ezagutuac , bere misioetaco lenengo liburuan biac contatzen dute onela .

Erri batera misio eguitera ninjoala , Jaun gazte , chit aberats , ta galai galant bati , lagun eguin bear cidala gogoac emancion , ta ala nerequin joan , ta Misioco Errian egon zan . Bere ustez caleac gustora paseatu , eta Errian bere bizarria galanta eracutsi nai zuen . Onetan cofesonariora etorri citzadan anima Jain-

coti, edo [virtute andico bat, ta bere con-
 encienciaco contua eman eta chit humill ta gar-
 biro esan cidan: Aita, nere erretiroan oracioan
 nagoela, galai edo Jaun campotar bat nere
 aurean icusi det: arean anima deabru guciac
 baño beltzago edo demonio itsusi icaragarri
 eguñie dago. Jaquin beza Aita, onelaco, eta
 alaco pecatu nazcagarri, ta onelaco culpaquin
 Jaincoaren desgracian, infernucio ichura izu-
 garri bat dagoela. Gucia entzun, ta Jauna-
 ren adisquide mandatari onie ecer esan ezbanio
 ere, gucia sinistu nion, ceren entzuna sinistra
 niozquean. Jaun ori cegoen echera Elizatic iga-
 ro nintzan, ta alacorie uste ezpazuen ere, bai-
 cie caletan bere burua guciai eracustea; guela
 batean sartu ta chit estu artu nuen. Bereala be-
 re anima nor zan ta nolacoa cegoen esan nion
 ta bere pecatuen ispillu arrigarria peguien aur-
 rean paratu nion. Galai ori turbatu ta icara jarri
 zan. Gucia eguia zala icusi, ta Jaincoaren amo-
 rezco avisoa zala bereala ezagutu zuen. Bere-
 gan sartu edo viurtu, ta vlotzeco damuz, eta
 eguiazco proposituaz bere pecatu guciaren confe-
 sio andibat ondo prestaturic misioan eguin zuen,
 eta bear becelaco viciera berri on bat aurre-
 raco artu zuen.

Ejemploa an bertan Aita Agustiñec onela con-
 tatzen du. Urte bete oraindic ezta lance icara-
 garri au nere beguiz icusi nuela, ta nere or-
 duco izu edo bildurrac orain ere badirau. Gui-

zon bi aserre chit andian sartu ciran, eta bata munduraco, arrazoya ceucala : bada onec culparic etzuela, besteac testimonio falso andi bat jaso, ta carcelan iduqui, ta bere zuen hacienda gucia galerazo cion. Triste onec Jaincoari beguiratu baguez, bere pecatuen castigua zala ezagutzen etzuen : ala gorrotoz itsutu, eta venganzaz bete, ta bestearen contra viurtu zan, edo obeto esango det, Jaincoaren, ta bere buruaren. Aita bada cer? Preso, eta galduric culpa gabe icusten bazan? Ori, edo bacoitzac berea, Jaincoaren legueaz, justiciaren aurrean escatzea, ondo da : baña gorrotoz benganza artzeco, Jaincoaren legueac nori escu emango dio?

San Pedro Martiri gloriosoa testimonio bategatit preso cegoela, bein oracioan Santo Cristo bati esan cion : Jauna, carcela onetan egoteco cer culpa det nic? Jesus onac eranzun cion : Pedro, eta gurutze onetan egoteco, nic cer culpa neucan ! O cer errespuesta ! Cer ejemplo, eta cer doctrina ! Zu pena eta aserretan Jesucristori ori galdetzen baciño, eta besteac ere bai ; nere contu, guchiago condenatuco liraqueala : eta ejemploco guizonac ori galdetu balio, bere gañean laster icusi zuen desdicha, icusico etzuen. Gueroenean, ez besteac oni barcacioric escatu, eta ez onec besteari barcatu cion. Eriotzaco gaitzac guezurtia artu, eta ill zan, eta icusi zanez, condenatu zan. Presoac jaquin zuenean, esan zuen : Cer? Eta gañera ori ere bai? Eta

neri barcacioric escatu gabe ill dala? Bada ez : deabruaren figuran infernutic badator ere , barcatu ez diot.

Arrigarrizeo gorrotoa ; baña ondo costa citzayona. Gau batean , au bere oyea cegoela , orra nun condenatu ori bere gañera ezarri citzayon , ta infernuc atzaparraquin ito nai izan zuen , Jesus , Jesus , tristeac esan , ta condena- tuac utzi , eta au bereala ondatu zan , baña er- di illa oyea guelditu zan. Lanie asco herida , ta tratu gaiztoetatic sendatzeco erremedioaquin erabilli zuen. Albait ere lenena bere ustez con- fesatu zan , ta ez bere contrarioari bacarric , bai eta aren aide , eta lagun guciai ere vio- tzetic barcatu cien. Ah ! Jaincoac nai duenean , cein erraz , eta cein laster onelaco guapoac eci- tzen , eta biguntzen daquien ! Baña , once onela barcatu ta ere , Jaunaren aserrea icusi zuen.

Bein batean condenatu ori , besteac esan zuen beçela , demonio beltz ichusi baten guisa , infernuc suac ta garrac ceriozcala , atzaparrac armaturic , adia illun izugarriac ematen cituela aguertu , ta bere oyea cegoen guizon tritea gana cijoan. Amabi urteco onen seme batec icusi , eta deadarrari eman cion : Aita , Aita ; ona demonioa , ona demonioa. Guizonac laster- ca an cituen Reliquiac artu , eta Jesus , Jesus , Maria , deadarrez esaten asizan , eta orrequin li- bratu zan. Baña seme gaissoai atzaparrada bi eman ciozcan , eta bizcar alde bata erre , edo

larraturic, eta bestea nere sotana au baño bel-
tzago utzi cion.

Condenatu ori echearen beco zulo batera arin
jachi, edo ondatu, eta alaco infernuco lantu,
deadar, eta garrasi samiñetan egun artan an
egondu zan: eta andrea, guizona, ta seme gai-
so ori caleetan illac becela cebitzan. Nerequin
irurac egondu ciran: mutilchoaren bizcar eri-
tua nere beguiz icusi nuen: ayen echera joan,
eta demonioa conjuratu nuen, eta lance triste,
eta desdicha icaragarri au certan gueratu dan
nic ezdaquin. Batà infernura condenatu zan,
bēsteac aimbeste munduan icusi zuen, ta Jain-
coac daqui cer izango dan. Eta ona aserre eta
gorrotoen pagua.

Emen icasi bear dezun lecioa da: Nola Jain-
coaren gracion dagoen, Anima Trinitate San-
tissimoaren Templo, eta ceruco vicia dan: ala
pecatuan dagoena demonioen ciega, deabruen
leiza zulo, ta Luciferren infernu vicia dala.
Nola anima justua ari lagun, eta corte Ain-
gueruac eguiten dioten, ala peccatori ari dea-
bruae alde guztitic, edo azpian artu, eta beti
jarraitzen diote. Nola Anima garbian Jesucris-
toc bere gozo, eta atseguin guciac dituen, eta
bere ari Jaincozco naieraz beguiratu, eta bere
viotzeco Esposa, edo alaba maitea becela beti
gordetzen duen; ala anima culpaz loitu ichu-
sian deabruac bere atsedem gabeco gorroto vi-
cia dauca, eta aren zai, edo ondoren peccatuz-

co cateaquin lotuaz bere esclava billau ori gor-
detzen , eta segurutzen beti dabill.

Jaunaren gracion dagoen Anima, nola ilco ba-
litz , lurreco nequeetatic ceruetaco glorieta-
rigoco litzaquean ; ala pecatuan dagoena ilco ba-
litz , puntu artan munduco dichetatic infernu-
co desdichetara jachico litzaque. O! Ta Jaun-
goicoac gure beguiac arguituco balitu , cem-
bait guizon , ta andre , campotic eder , edo ga-
lantac, ta ederqui janciac ; eta barrendic alaco
demonio beltz itsusi eguiñic : ta beste cembait
munduco beguietan pobrecho arlote , zatarrez
janci , edo estaliac , ta barrendic cerua baño
ederrago , eta gozoago diran Animac icusico
cinducque ! Ah mundu guezurtia , eta beti zo-
ro ichua !

Emen icasi beār dezun doñriña da , pecatua
cer dan icustea. Baña ay ! lurraren gañean
gauden artean , dan becela , pecatua cer dan
ezagutzen ezdegu ! Jaquizu bada , lurrean
izan ditequean gaitzic andiena dala pecatua
Jaincoarequico , munduarequico , ta zurequico
da gaitzic andiena , gaitz bacarra , gaitz uts
edo nasgabea , gaitz pare gabea , gaitz guciai
eraguiten diena , gaitz gucien azcarria : onen
aldean guztiac aztutcen dira ta gaitzaren icenic
ere mereci ez dute. Jaincoarequico da gaitzic
andiena , ta bacarra aren beguietan itsusiena ,
eta aren viotzarentzat nazcagarriena : eta nola
Jaungoicoa ontasuna bera dan , gucia ona , eta

on guztia : ala pecatua gaitza bera, eta gaitz gucia, eta gaiztotasun gucia da. Nola Jaungoicoa ontasun neurri gabea dan, ala pecatua gaiztotasun neurrigabea da.

Mundu guciarequico gaitzie andiena pecatua da : bada munduan izandu diran, eta izango diran gaitz guciac, culpa, culparen pena, eta calteac dira.

Zurequico, edo criatura bacoitzarequico gaitzie andiena da pecatua : pecatu mortal batec Luzbel, eta aimbeste Aingueru cerutic infernura arrastatu cituen. Pecatu mortal batec Adan gure Aita, bere ondorengo graciaquin Paraisotic bota zuen. Pecatu mortalac arrezquero aimbeste anima infernuetan ondatzen ditu betico.

Zue icasi bear dezun lecioa da, pecatu veniala cer dan jaquitea. Culpa veniala aiñ erraz eguiten dana, ariña, ta chiquia esan oida ; baña ondo beguiratzen bada, gaitz chiquia eta ariña ezta, baicie gaitz andia, eta pisua. Ceren Jaincoaren contraco nolere bait ofensa, eta agravioa dan. Eta au aditzeac, ta sinisteac, arritu, ta zurtu bear ezgaitu? Gure Jaincoaren fede vici, ta amore eguiazcoa baguendu, ala izango litzaque. Ceren Jaincoaren gracia, eta amore santua quentzen, edo iltzen ezpadu ere, baña epeltzen, argaltzen, eta iltzeco zori edo peligroan paratzen du anima. Ay! Nola gaitz chiquiac eri bat gaitz andietara, eta or-

tic eriotzara daramaten : ala culpa venial edo chiquiac andietara , eta anima betico galtzeco mortaletara , edo eriotzara daramate !

Ceren Jaincoaren socorru , eta favoreai eta bear bada zure salvacioraco bearren diranai bidea ichitzen dien : eta odei illun batzuen guisa , bitártean animari jartzen zaizcan ceruco arguiac viotzean sartu ezditecen. Ceren culpa veniala ain gauza icaragarria dan ; non da munduco gaitz guciac quentzea , edo erremediatzeagatic , eta ez mundu gucia salvatzeagatic ere culpa venial bat ecin eguin ditequean. ¡ O arrigarrizco gaitza , eta orregatic ere ain erraz , eta aimbezte bider eguiten dezuna ! Ceren izan diran Santu gucien virtute , gracia , eta meritu gūztiac , orien penitencia , oracio , limosna , eta obra on guztiac zure animan bacindu ere , eta orrela pecatu venial batean eriotzac artuco bacindu , ecin orrequin zure anima ceruan sartuco dan. O pecatu venial , etsai , erio , eta arerio infernua baño gaiztoagoa !

Azquenic orrelaco culpa chiqui bat gaitz cein esquerguea dan , Jaincoac emen lurrean orregatic eguin dituen castigu , ta penetan nolere bait icusten dezu. Lurrean ditezquean desdicha guciac munduaren gañera eracarteco asco , edo sobra da culpa venial bat. David Erreguearen vanidade bat aren erri gucia Jaincoac castigatze-co , ta galtzeco asco izan zan. Oza Levita , tes-

tamentuco Arca erortzera cijoanean, ceren escua arrimatu, Jaunac castigatu ta bertan bicia quendu cion. Errespeto guchirequin Arca orri beguiratu ciotelaco, berroquei ta amar milla Betsamita, edo gueyago beingoan ill otzac guelditu ciran. Eliseocari burla eguin ciotelaco, berroquei eta bi mutil artzac jan cituzten, ta onela dira fedeco beste castigu asco, culpa venialac ecarri dituztenac.

Oriec baño gueyago da, guc icusten ezdeguna, baño Jaincoac berac eguiten duena. Orrelaco culpa venial, edo ariñac gatic, ta ascotan bategatic, Purgatorioco su, ta gar icaragarrri, tormentu, ta penetan erretzen anima justu asco Jaincoac icustea, eta gucia azquene-co maravediraño pagatu artean aren Justicia aserreac ez barcatzea. Bai: ta bere anima maitte, viotzeco laztanac Jaincoac, Aita amorosoa izanic, ala dauzea: ta Santuac diotenez Purgatorioco su vici oriec, infernucoac becela, edo berez erdira guchiago dirauten artean. O aserre, eta gorroto paregabea! Baña ori gucia ezta Jaincoaren ontasun, ta misericordiaren faltaz, ezpada culpa ariñ orren gaiztotasun, eta gogortasunaren sobra gueyeguiaz. Bada cer? Culpa ariñ ori erraz eguiten dan falta chiqui bat ezta? Bai: eta orregatic beragatic, ori eguin gabe ariñ erraz cengoqueala, ta chit aisa culpa ori utzi cenezaqueala, ariñ aisa zure vorondatea ucatu, eta Jaincoarena eguin cenezaqueala,

orren erraz atseguin pisca zurearequin irtetea gatic, ecerezqueria batean. Jaincoa nolerebait agraviatu, eta ofenditzea; da beraren menosprecio icaragarri bat, ta orregatic ala pagatzen da. *Ni zure Jauna banaiz, nonda nere bildurra? Ni zure Aita banaiz, nere honra non da.*

O eriozco infernucó pecatuaren zazpi burudun sugue nazcagarria! Cembait aguincada animari puntuero zazpi aldetatic ematen diozca: dala soberbia, andi nai, ta vanidadea: dala lurreco intèrès, edo irabaci nayaz: dala invidia edo ecin gueideen ona icusiaz: dala ira, aserre ta gorrotoaz: dala gorputzeco atseguin loi eragabeaz: dala eragabeco jan, edan, lo gueyēguian, ta naguitasunean: dala mandamētuen contraeo beste pensamentu, itz, ta obra ascotan. Ta orieci erraz ucatu, edo utzi cinitzaqueala, venial edo ariñac diralaco, orren aisa zuc eguitea cer fede, cer legue, ta cer amorearen señaie dira?

ERIOZAREN GAÑECO EJEMPLOAC.

Gauza jaquiñagoric lurraren gañean ezta, erioztaren Ejemploac baño. Beguiz icusten diranac dirade. Alere Fedeac, edo Escritura Sagraduac contatzen digun bat iracurri edo enzun bear dezuz. S. Lucas Evangelistac beguizco testicu onac becela contatzen du S. Pabloren sermoi batean icusi zuena. Act. 20. Troide ceritzan erri bate-

ra Apostoloa joan zan , ta bereala gendedi andi bat bera icustera , eta aditzera etorri zan : ta biaramonean joan bear zuela aditu , ta aren ceruco. Dotriña entzuteagatic , gau artan arren predica cezala erregutu cioten. Argui asco irazqui , ta Apostoloa asi zan , eta luzaro egon zan , eta gucien atseguin , eta frutu andiaz gau erdiraño predicatu cien : eta cembait entzuna-go ambait zaleago , eta entzun nayago. Baño ona bertan munduco desengañoa.

Besteen artean Eütico ceritzan mutil bat Sermoya enzuten leyo batean cegoela , lo guciz pi-suac artu , eta Echearen irugarren vicitzatic , edo altutic buruz bera erori , ta bertan illic gueratu zan. Uste gabeco lance triste onec an ceuden guciai lastima andia eman cien , ta ez chiquiena San Pablori , ceña sermoya utci , eta isilic guelditu zan. San Crisostomoc dio emen , Apostoloa mututu , edo isildu zala , ceren , beste maisu famatu , bera baño guchiago etzannac , edo eriotzac itzeguin zuen.

Pro Doctore casus fuit. Munduaren Maisu , edo S. Pabloren ordean eracusten eriotza sartu zan , beguiz guciac icusteco , eta icasteco gure vicia nola , ta cer dan ; bada guisaseme bere edadearen lorean puntu batez lenago vicirie cegoena , bertan illic beguien aurrean eecusten. Ah cer ispillu arguia !

Erioaren contra ez urteac , ez indarrac , ez osasun , edo ondasunac ecer valio dut : arc

gucia era batera darama : guizona lotara joan, ta guchien uste duanean, illic beste munduan arkitzen da. Erioc bere tiroa puntu batean eguiten du. Munduco aldarte edo goraberac nola diran, Maisu andiac becela eriotzac eracusten du. Eütico gazte illic guelditu zanac isillic, baña aguitz an ceudenai predicatu cien nola lur-reco anditasun, atseguin, ta ondasunac bertan emen ondatzen diran : orien ondoren, orien billa ibiltzea, cer neque, eta vanidade utsa, edo zoraqueria andia dan : vici modu santu batean, dembora dezun artean, obra onaquin viciro presa ematea, ceruco ondasunac irabazteco ceññ conseju ona, eta gauza bearra dan.

San Pablo Predicadore andia zan : onen doctriña ceruracoa zan : onen arrazoi argui ederrac ceruco bidea eracusten zutenac ciran : onen itzac Jaincoaren amorean viotzac irazaquitzeo su gar gozoac ciran : onen mandatu eta avisoac Espiritu Santuarenac becela, gucientzat segu-ruac ciran, Baña alaere ceruco Doctore San Pablo, eriotzaren aurre, edo aldean isildu, edo mututu zan eta an ceudenentzat eriotzaren ser-moya asco edo obeago zala ceritzan. Zuc ere bada, cristauva onen avisoac artzen badituzu damuco etzatzu, eta ceruco bidea arkituco dezu.

Conseju andi an Eugenio Aita Santu, eta bere dicipulo maiteari ondo vicitzeo San Bernardoc eman cion. Zure obra gucietan, cion, considera zazu, zuc ere besteac becela ill bear

dezula, ta aguintari andien espiritua quentzen duen Jaunac, zure viotza governa dezala. Lau Aita Santu zure aurrecoac zure egunetan illic icusi dituzun: ta gauza ciertoa da dignidadean becela eriotzan ere jarraituco dizula. Ayec lurpetic cer dioten adizazu munduco gloriae cein laburrac diran, eta emengo anditasunac nolaco errematea duten. Guacia cein laster dijoan: eta zure azquena nolacoa izango dan. Pensamentu onec pecatuetatic libratu, ta ondo vicierazoco zaitu. Eriotzaren memoria au beraren contrapozoya da.

Esan degun gaztearen ejemplo triste, edo eriotza S. Lucasec dion becela izan zan. Baña gueroenean, dio nola S. Pablo Jesucristoren amorezco espirituz beteac, aren misericordiazco entraña gozo, ta onguiroac cituen, Sermoya utzi, ta Eutico illic cegoen lecura jachizan, ta aren gorputza here besoetan artu, ta laztan estu bat eman cion. Santuac orrequin batean piztu zuen, ta milagrozco vicia eman cion: eta San Lucasec dio, an ceuden guciae consuelo chit andia artu zutela. Eutico piztu au guizon eguin, luzaro vici, ta diote, San Juan Evangelistari jarraitu, Santu andi eguin eta gure Españian, Jesucristoren fedeagatic Martiri glorioso, San Eutico ill zala.

ERIoTZA ONAREN EJEMPLOAC.

Chit asco, eta ederrac A. Andradec, bere Graduetan dacartzi, eta gueyenac andic artu ditut. Perù Indietaco Erreinoan, eta Juli deritzan Erri batean Cristau familia bat bere virtuteagatic ceruco favore andiaquin señalatua izan zan. Gurasoac chit devotoac ciran, eta beren fede, ejemplo, eta obra onaquin, itzaquin baño ere obeto umeac aci cituzten. Jaincoaren vildur santu, eta dotriña, eta ondo vicitzeco, eta salvatzeco bear zutena chit ederqui esanaz viotzetan sartu cien. Berac munduraco pobreac, baña Jaincoarequico virtuteetan chit aberatsac ciran. Artzai, edo ganadu zai vici ciranac becela, orretan garbiro umeac ere oitu cituzten: oyec iru alaba ciran, ta Francisco ceritzan seme bat, cerutic emana becela araco eguiña.

Amasei urte citueneco, Jaincoaren ta bere Ama Santisimaren siervo devoto, virtuteetan chit aurreratu, ta amorioz betea cegoen, eta ceruac beretzat nai zuen. Ala eriotzaren gaitz andi batec eman cion, eta ori Jaunaren vorondateaz batean chit paciencia gozoaz ceraman. Iltzen zala ezagutu, eta bere viotz guztiaz Jaincoagana viurtu, ta Sacramentuac artzeco poeic prestatu zan. Gure Compañiaco Aita bere Confesore zuena deitu, ta confesio generala

chit ederqui eguin zuen; baña ondo erraz, eta laster: bada urte guchi, eta pecatu guchiago cituen: eta ceru bideraco Beatico Santu, edo bere Jabea bidezco janaritzat artu zuen. Gaitzac cordelac estutu, eta azquen Oleacioa ere eman cioten: ta Francisco gazte ori bere orduaren zai, Jaincoac nai zueneco, chit aleguere beraren escuetan cegoen.

Iru arreba bera baño zarragoac, eta virtuetetan bere antzecoac laguntzen cioten. Iltzeco zorian oyequin cegoela, Confesorea becelaco bat orra non guelan sartu zan; baña ceruco Ainguerua zan; bada cierto, Padrea Colegioan cegoen. Padrea becelaco ori galai chit eder birequin cetorren: oriee icusi, eta Francisco chit alaitu, eta gozatu zan. Ea Jaungoicoaren semea, anima zaite esan cion, Aingueru, eta Santuaquin ceruan laster icusico cera, bada zure obra onen saria emateco zure beguira daude. Onetan gaisoac, eta bere arrebac ceruco musica zoragarri bat aditu zuten, eta gueroago eta gozoago zan. Ateronzt beguiratu, eta orra non anda guztizco eder batzuetan Ama Virginiã, eta Serafiñen gañean bere devotoa consolatzerac cetorrela icusi zuten. Ordu bi nai baño lasterrago igaro ciranac visita oneciraundu zuen; ceruco Erreguiña, Aingueru cantari, ta oyen erregaloaquin, eta ayen veguietatic joan ciran. Eria eta arrebac ceruan baceuden becelavietzeco poz andiaz guelditu ciran.

Urrengo egunean , Aingueru bat etorri , eta arreba nagusiari esan cion : zure anaya laster emendic joango da , eta cerura eramateco Aingueru bi etorri dira . Ara beguira nondic eramango duten . Beguiac jaso ta orra non Escala gucizco arguitasun ederrez bete , guelatic ceruraño igotzen zan bat icusi zuen , eta atseguin andiaz bere anayari esan cion . Andic egun bira beren ejercicio santuetan ceudela Virginiã Santissima aguertu , ta Ama guciz gozoac becela , bacirudien bere seme maite ori ecin utzi zuela . Bere begui ederraz beguiratu , ta esan cion : Ea ene semechoa , gaitz ta neque oyec laster igaroco dira , ta zure saria glorian artzera etorrico cera . Nere semearen corteian emendic egun bira-echedetene dizut . Egun biac gloria vician becela , coloquio gozoetan igaro , ta Ama Virginiac esan cion orduan bere Ama maitea icusten cegoena becela , beraren besocetan anima eman , ta Aingueruac cerura betico eramãn zuten .

ONEN ARREBA BATEN EJEMPLOA.

Indietaco mutilcho dichoso au , entzun dezun becela , ceruetara igo zan . Baña familia devota arentzat Jaunaren misericordiac orrequin acabatu etziran , Franciscoc bere arrebacho bat escutic becela , bere ondoren cerura eramãn artean . Iru arrebetatic erdicoa , edo bigarre-

na anayarequin asi zan : biac elcarrequin ganaduac zaintzen , ta are gueyago devociozco ejercicioetan senide , ta lagun beti oi ciran. Doncella onec , gucia Jaincoarena izateco , ta Ama Virgiñari jarraitzeco bere virginidadea guztico voto andi batequin betico esqueñi edo consagratu cion , ta Indio chit desonesto abereen guisa vici ciranen artean arrosa eder garbi au arquitzen zan. Gure Jaincoac bere argui , graci eta doayac , aprobechatu nai duenari , ugari non ere nai ematen diozca.

Doncella au santa bat eguñic onela vici zan : egunero gueyago , eta obeago izateco , ascotan confesatu , eta comulgatu oizan : festa , danza , eta beste bulletatic igues Elizetara joan eta Ama Santisimaren escuetatic aren Semeari an viotz gucia ematen cion : ganadu zai , Jaincoaren , ta bere gurasoen vorondatea eguiteagatic campoetan cebillenean , Santuen ceruco dicha contemplatzen , glorian becela oi cebillen. Araco anai zori onecoa ara igo ta bere burua , ganaduen ondoren bacarric icusi zuenean , bere garbitasuna eciñ erraz gordeco zuelaco , ta peligro andien artean cegoalaco , bildur , ta quezca estu batec eman cion. Beste aldetic Jaincoaren amore añ beroa viotzean sartu citzayon , non da bere Jabe onari negar andiaquin erregutzen cion , arren bera ofenditzeco peligroetatic atera , eta bera beti seguru amatzeco cerura eraman cezala : bada bere Esposo

maitea , culpa venial batequin ere , ofenditu
baño lenago milla vicitza galdu nai cituela.

O gure Jaincoaren amore ondasunez betea!
Oracio onetan , anaya ill , eta bigarren egu-
nean cegoela , lo gozo batec artu zuen : eta
orra non bere Anai doatsua chitezco eder , glo-
riaz jancia aguertu , eta esan cion : nere arre-
ba maitea , consola zaite. Ea , Jaincoac zure
deseo on , ta oracioac entzun ditu , eta laster
ceruco glorian nere lagun izango cera. Berri
on oyequin chit pozaldi andia Doncellac artu
zuen , ta andie irugarren egunean iltzeco gai-
tzac eman cion. Gure Padre bere Confesorea
deitu , eta cer igaro citzayon , contatu cion.
Medicuac , deitu eta gaitza ezagutu etzuten ;
baña batac esan zuen : Jaincoac au cerura
eraman nai du ; ta engoñatu etzan. Egun ar-
tan bertan , Jesus bere Esposoa aguertu , eta
esan cion : Nere Esposa maitea : zu eramate-
co Ainguervac datoz : atoz nerequin. Au adi-
tu orduco lasterca jaiqui , eta Jesus bere Jabea-
ren ondoren uste guciaz cijoan : bere aizpa an
ceudena^o eldu cioten ; ta Doncellac bere es-
euetatic cerua quendu ciotelaco , negarrari
eman cion.

Colegioco Erretore Aita Pedro Vicente eria
icustera joan , ta gucia contatu , eta esan cion :
Biar egüerdi puntuan illico naiz. Bereala de-
vocio andiaz prestatu , eta Sacramentuac artu
cituen : ta bertatie Jesus , Maria , ta Santua-

quin, ceruan balitz becela, eta an betico iraungo duten coloquio gozoac eguiten asi zan. Esan zuen ordua allegatu, eta guela artan Aingueruen musica chit suabe bat aditu zan. Cantariac cioten: Cristoren esposa atoz, Jaunac zuretzat betico prestaturic daducan Coroa artzera. An ceudenac zoraturic becela ceuden: eta Animaren recomendacioa gure Padre bi esaten ceudela, sori oneco doncelac Jaunari bere espiritua eman cion, eta Aingueruac beren lagun maite, eta garbi estimatua becela cerura eramazuten.

Ejemplo oyetan icasi bear dezun lecioa da icustea, nola Jaincoaren gracia, persona, estada, dembora, ta lecu gucietan gure oneraco beti prest dagoen: heti guri deyez viotzeco atea idiqui, ta sartzeco lecu eman nai badiogu, Franciscoc, eta bere arreba gazteac eguin zuten becela. Cristau berriac ciran, eta alere cer fedea, cer Jaincoaren amorioa: cein laster icusi, eta cein firme gorde zuten Jaunaren vorondatea. Cembait bider Jaun amorosoac, berari jarraitzeco onelaco argui, aviso, eta ejemploaz zure viotzean deitu dizu, ta zu beti gorra, nagui ta legue gabea? Indio oyen viciera santaren aldean zurea icusi, ta lotsaizate; baña ez lotsatu inolaco moduz orien vicitza, ta ejemploac artzean: paquean vici, eta eriotza on batequin betico ayen lagun izan zaitean ceruco glorian.

ERIoTZA GAIZTOAREN EJEMPLOAC.

Esan degun Errian bertan guizon bat izandu zan Jaun baten illoba, eta gure Padreac gaztetatic contu andiaz aci zutena, oneraco jayoa becela zan, ta lagun on ejemplo, ta lecio onaquin, virtutean chit aurreratu zan. Onetan osaba illtzan, eta illobaren merituac Padreac icusi, ta osabaren oficio raco bera becelacoric etzala; aren lecuan Cacique eguitera logratu cioten. Araco gazte orrec aguintari, ta aberast bere burua icusi zuenean, piedadezco ejercicio, eta lengo devocioac utzi, eta infernuc pestee, edo lagun gaiztoai arrimatu, ta cristau onaren asieraz, ta Jaincoaren bildur santuaz aztu zan ta alperqueria, erregalo, ta vici modu char galdu bat artu zuen.

Pradrece aviso, eta conseju onic asco eman cioten; baña gucia alperrie: chit prestuez gogor eguin, eta ofensa andiaquin orien, ta Indio gaisoen contra lazqui biurtu zan, ta bere gaiztaqueric gatic justiciac ere castigatu zuen: baña obeto etzan. Potosira capitán cijoala, bere pecatuac gatic gaitz andi batec artu eta corde gabe ill otza becela erori zan. Bere lagun eta Indioen artean lasterca echera eramán, eta erremedioaquin beregan etorri zan. Ayetatic bati galdetu cion: zuriz janciricaco aurrean cetorren galai ura ea nor zan. Indioac ifior

etzecusten ; baña bere Aingueru goardacoa zan. Jaunac ori aguertu cion , beragana lengo viciera santuaz viurtu cedin. Gure Padre beti deitu cioten : confesa cedilla esan , eta aserretu, eta etzuela confesatu nai esan zuen.

Andic egun bira , Jaincoac bere piedadeaz icaragarrizco aviso bat eman cion. Berac adisquide batzuei contatu cion , Jaincoaren juicioan egon zala , eta bere ezagun asco contu zorrotz eta trance estuan icusi cituela , baña iñori ez esateco aguinda ciotela. Gauza oyec entzun , eta bere lengusu batec asco aleguin eguin zuen , bere pecatu , eta peligroac , Jainari berac eman bear cion bere vici galduaren conta estua adierazo , eta confesio andi bat eraguiteco. Baña aiñ ichua cegoen non da casoric eguin etzion : oraia ecin cion , orain ecin eguingo det : tristeza aundia daucat , ta nere escuan eztago.

Aitzequiaric izan etzezan , Jaunac lecu eman , eta onera pusca bat eman zuen. Baña animaz beguiratu , ta Jaincoagana biurtu bearrean bere adisquideac deitu , ardua ta musica eracarri , ta alegueratzeco , dantza ta ordiquerian ango usora asi ciran : berac aurreneco ontzia artu , ta brindatu nai cion ; baña aora eramán baño len ortzaz gora illa becela erori zan. Erremedioquin onetatic ere beregana zan. Confesorea lasterca eracarri , eta animatu zuen asco confesio on bat eguitera. Lau urte zan confesatu etzala.

Era ona zuela : bereala Jaunagana biur cedilla. Baña ecin det, ecin det, guciari eranzuten cion. Ay ecin det, eta tormentu gogorrac artu naute.

Pelea latz onetan iru egunean egondu zan. Lenenean cion : Ay nere desdicha ! Ay ! Infernuco su gorietan nago ! Bigarreanean : Ay ! Ur otz, edo guela, suac baño gueyago tormenta-tzen duenean nago ! Irugarrenean : Ay ! Ay ! Azote gogorraquin urratzen naute ! Norc bada, bere aideac esan cioten ? Padreac, esan zuen, eta are gueyago Aita Erretoreac ; ceren ayen esanae ondo artu bearrean, gaizqui esaca, eta modu ascotan ofenditu dituzun ! Orregatic ere oyec chic asco animatzen zuten ; baña alperrie. Batec Santo Cristoa beguietara eramán cion ; baña chistua bota, ta quendu zuen : eta gauza onac ez aditzea gatic belarriac tapatzen ci-tuen. Arequicoa icusi, eta Padreac Colegiora biurtu ciran : an oracioan jarri, eta anima gal-duarentzat Jaunari misericordia, eta Ama Vir-giñari bitarteco izan cedilla escatu cioten.

Eri tristeac baño misericordiazco Amac obeto enzun zituen : bada ordu artan Aingueruen Erre-guiña urrezco trono argui eder batean guisona-ri aguertu, ta onec esan zuen : Orraco Andre eder ori nor da, eta nori escatzen dago ? Inore ecer icusten etzuen, alere ciertotzat ezan cio-ten : Ori Ama Virgiña bere Semeari zure erre-medio, eta salvacioa escatzen diona da. O viotz arri eta altzaiduae baño gogorragoa ! Onelaco

etoreari, edo Ama gozoarequin nor bigunduco etzan? Bada tristea malmetitu etzan: eta Ama Virgiña ezcutatu, ta garrassi tristeaquin asi zan: Ay demonioac datoz! Ay banaramate! Deabru oriee quen itzatzute. Ay! Ay! Ta onetan illic guelditu zan. Aren betico desdicha obeto icusteco, ill jancia ematera cijoacela, infernuco bisaje chit itsusi icaragarriac eguiten asi zan: guciac arriturie, nola vici ala ill, eta condenatu zala, claro icusi zuten.

ANDRE BATEN ERIOTZA DESGRACIATUA.

Asiquira deritzan Erri batean guraso Jaincoaren bildur guchico batzuec vici ciran. Alaba bat beren antzecoa zuten. Gurasoac nolacoac umeac alacoac. Chit aisa: ardura gabe ta bere erara aci zuten. Libertade orrequin galdu, ta vicioetara eman zuen: pecatuetan bein jaiqui, bein erori cebillen, ta beti peligro andian. Jaincoac dotriña, sermoi, ta besteen ejemplo onaquin aviso asco eman cion, ta ez guchiago Aingueruaren argui vici, ta barrengo dei, ta conciencia leyalaren quezcaquin. Ortic bildur pusca bat artu ordueo aztutzen zan, alere animaco paquerie etzuen, eta jaincoac bere misericordiaz deitzen cion.

Onela bere pecatuen artean giraca cebillela, concienciaco arrac bein batean aibeste estutu zuen, non condenacioco bidea ceramala, eta

erremediatu bear zuela ezagutu zuen. Nai, ta naiez, edo nai ta bear, salvatuco bazan, confesio general on bat eguin, ta vici berria bear zala. Baña deabruac oitu nola, efraz engañatu zuen. Pecatuén cateac urratu, eta conciencia-co arantzac ateratzeco, Confesore on batequin nai zuen becela, tratatu bearrean, etsayac oriburutic quendu, ta cer igarotzen citzayon, eta cer asmo zuen, bere Aitari contatu cion. Deabruen oficioac onec eguin cituen, ta esan cion: contu oriec utci, eta aisago vici cedilla: Confesio general, eta beste gauzac guero eguingo cituela. Pecatuetan bada nasturic cegoela, atzeneco gaitzac oman cion, eta chit estuan jarri zan.

Confesorea bereala eracarri zan. Baña, ¡O gauza arrigarri, eta Jaungoicoaren castigugogor emen icusi zana! Osasunan nola ondo confesatu nai etzuen, ala eriotzan eguin zuen. Beste gauza gucietan erraz enzun, eta eranzun, aditu, eta itzeguiten zuen; baña confesa cedilla esan, eta gortu, sortu, mututu, eta itzic batere etzuen. Icaraturic ceuden guciac, eta are gueyago illtzeco zorian, edo erioarequin burruca cebillela esan zuenean: Infernucó basacatuén figuran demonioac icusten cituela, eta ito nai zutela. Orra ur bedeincatua bota, eta esaten cioten: emen demonioric eztago. Baña orduco presa eguin zuten. Ay! Ay! Infernucó suetan erretzen nago! Ay! Deabruac naramate. Ala iltzan, eta eramán zuten:

eta nescach onen gorputza erre edo tostatur, eta chit izugarria arquite zan. Eta orra penitencia, confesioa, eta viciara berria gueroco utciac cer pagua duen.

ERIOYZA GAIZTOAREN BESTE EJEMPLOAC

Espletoco Errian Robertoren lecioac dionez, dama bat bere erara, Jaincoaren bildur gabe aci, ta vici zan: Seguru ere alaba bacarra ta ala gaizqui oitua. Chiquitatie gala zale, apaingura, choralda utsa, ta bere edertasunaz chit pagatu, edo ezcondua: ta aiñ itsua non mundu guztia bere ondoren cerrayola uste zuen, edo ala nai zuquean. Jaincoaz ta bere animaz aztu, ta galac, galanteoac, ta libertadeac beste conturic etzuen, ta beti, eta gucian bereaz irten bear zuen. Jaincoac bere argui gozoaquin deitiaz bereganatzeco aviso asco eman ciozcan, bai ta bere concienciaco quezca arantzazccac ere; bañe oriee bere eroqueriaquin erraz ito, ta astu oi cituen: bere galayac baño, Jaincoa galdu nayago zuen.

Edadesren lorean, ta pecatuen artean cegoela, uste gabeco gaitz andi batec artu zuen, eta gueldica erio bat eguiñic, urtu, erquite, eta deseguiñic utzi zuen. Bere culpa guciac bereala erdian artu zuten, eta bere viotzean esaten cioten: zure lanac, zure obrac guera: zuc eguiñac guera: vician becela eriotzan zurequin

izango guera. ; O cer berri tristeac ! O cer viotzeco illuntasuna ! O cer trancea ! Quen quen ortic : campora demonioac : ur bedeincatua be-
tor : Ez , ez , diote deabruac , gu gure echean ,
gure toquian , gure infernuan gaude : beintzat
lecu , edo anima onetan vicitzan becela erio-
tzan , eta beti izango guera. Eri tristeac bere
atseguin loyen ardoa erreparo gabe edan zuen
eta eriotzan gucia beatzun samiñ , eta infernu-
co pozoi biurtu citzayon

Bere barrenean deabruen iduripen ta bisaje
aiñ izugarriac icusten cituen , non iñolaco mo-
duz eciñ sosegatu zan : gira batera , gira bes-
tera , ta alde gucietan larria ta icara : Ay
ama nerea ! Ay ! Infernucó doloreac artzen nau-
te : iltzen naiz iñ deabruac naramate. Ez ene
Alaba esan cion : ori erremedioa : ori Santo
Cristo au : onegana biur zaite. Beguiratzen
diot ; baña bera billatu eta amatu bearrean no-
la ofenditu dedan , consolatzen ez nau , aserre
dago : quen nere beguietatic. Baña ay ! Jesus
cruceficatuac ordu artian nola consolatuco zaitu :
baldin aren aranzac zure pensamentu zoro lo-
yac condenatzen badituzte : eta orobat aren es-
cu , eta oiñ iltzez josian zure escuca libre , eta
pauzo gaiztoac : aren viotz idiquiac , zure aren
irac , aserre , eta atseguin ichusiac : aren larru
gorrizco soñeco gabeac zure galac , eta era-
queriac : eta aren gorputz zuc urratua , zure
aren gustoen Juez izango bada ?

Santo Cristoa quendu , ta Amac esan cion :
 cerc consolatuco zaitu bada? Ama, sosegatu ba-
 naiz , gusto bat eman bear didazu? Cer bada?
 Nere galaric ederrena betor. Ah cer guraria !
 Cer illjanci berezcoa ! Bearric bazuen amaorrec
 ecarri , eta nola bere buruaz ecin baliatu zan,
 eta amac lagundu , eta jantzi zuen. Osasunan
 becela aleguiñaz edertu eta apaindu zan. Orain
 nere ispillua betor. An bere arpegui eder,
 urrezco ille ta edertasunaren ordean erio illun
 tritea icusi zuen. Ay au nere ichura ! Ta onec
 erremedioric ezduela? Beraz nere atseguinac
 joan dira : beraz illtzen naiz , ta nereac eguin
 du? Ez ene alaba ori ez esan. Jaincoari dei
 zayozu. Jaincoarequin cer det nic cer icusi?
 Nere adisquideac non cerate? Nere galayac atoz-
 te : ez ni utzi ; nere gustoac lagun zadazute :
 vician becela eriotzan ere zuena izan bear det.

Orduan bere viotzean ceuzcan pecatuac ar-
 peguira irten, eta desdicha gucien arrabia amor-
 ratu batec artu zuen , ta Jaincoa utzi , ta dea-
 bruai ots eguiten asi zan : demonioac non ce-
 rate : zuena naiz , atozte. Ea demonioa , nere
 anima betico ematen , eta aguintzen dizut. Eta
 au esatearequin batean ispillua erori eta illa
 gueratu zan , ta anima demonioac infernuan
 ondatu zuen. Eta orra cer dan emacume eroa ,
 eta alacoaren azqueneo gogo.

GORPUTZ ILLAREN EJEMPLOAC.

Chit gauza jaquiña da Alejandro Faiac conta-
tzen duena. Conde Jaun aundi bat besteac be-
cela iltzan, eta lurpean sartu zuten. Andic dem-
bora puscá batera aren ovia idiqui bear izan
zan: eta an arquitu ciranac arrituric icusi zu-
ten, Jaun orren arpeguian zapo guciz aundi
nazcagarri bat, beguiac, ta buru gucia jaten,
eta beste ar ichusi, eta pistia asco orobat ari
cirala, eta an ceudenac nazcatu, eta lasterca
igues joan ciran. Aren seme Conde galai gaz-
teac, cer igaro zan áditu eta bere beguiz ecus-
tera joan zan. Icusgarri triste ori bere aragui
ustel, zapo, ta arraquin ondo beguiratu, eta
Jaincoac aren viotza arguitu, eta esan zuen:
Ona cein ichuac gauden: ona certan gucratu
bear degun. Pistia ichusi oyec dira gure adis-
quide alaco costuan, eta aimbeste erregalore-
quin aci, eta guicentzen ditugunac: oyec gure
lagun, gurequin vici eta gorde, eta oi bigu-
ñetan iduquitzen ditugunac. O! cer zoraque-
ria da au?

Ez, ez beintzan oraindaño becela. Obedegu
gorputz au, eta oriec batean, barau, ta pe-
nitenciaz orain illerazo, guri burla guero eguin,
eta onela jan ez gaitzaten. Jaincoaren aviso,
eta desengaño au viotzean artu, bere eche,
eta ondazunac bertan utzi, ta Cristori pobrea

jarraitzeko, ezcutatu, eta andie igues eguin zuen. Erromara igaro, eta Confesore santu bat, artu ta Jaincoaren bildur, ta amorez irazaqui, ta viciera santu bat asi zuen: ta bere janari pobrea irabazteco icazquin eguin zan. Luzaro Jaincoa servitu, eta egun batean bere icatza saltzera errira cijoala, gaitz andi batec artu, ta chit paciencia andiaz eraman zuen; ederqui ceruraco prestaturic bere anima Jaincoari eman cion.

Punta artañ Erromaco campana guciac berez ill ots tristea banatu zuten. Aita Santua, eta gendeac arrituric, cer ote zan, edo nor ill zan. Orduan dichosoaren confesoreac gucia contactu cien, ta iltzan Jaun andia nor ta nolacoa zan. Jaincoac ala nai, ta condearen echeco soldaduaren billa len ibilli ciranac, Erroman arkitzen ciran, eta beren Principe jabearen gorputz santua veneracio, ta consuelo andiaz bere Errira eraman zuten. Ta orra mundua utcitzea munduan ere nola Jaunac gloriaz pagatzen duen.

Gure San Francisco Borja andiari Emperatriz Doña Isabelen gorputza Granadara eraman, eta entregatzeko caja idiqui zanean eraguin cion mudanza, ejemplo jaquiña da. Arpegui ura añ trucatua, eta aiñ, ta onen itsusi nazcagarria aguertu zan non emperatriz arena zala, esatera iñor ere atrebitu etzan. Aiñ usai, ta quirats gaiztoa bota zuen, ce guciac len ba-

ño len andic igues eguin zuten. Borja Santua bacarric gueratu zan.

An cegoen gorputza norena izan zan, ta nolacoa cegoen pensatzen jarri zan, eta cion: arpegui onen lengo edertasuna non da? Usteldu, eta arrez betea dago. Onen lengo beguiratzeco magesta de errespctoz guciac betetzen cituena non da! Orain bere obligatuenac ere utzi, eta igues joan dira. O munduco vanidadea! Desengaño onec Borja Jaincoagana eracarri, mundua oñpean utzi, eta cerua billatzera animatu zuen: eta ilco citzayon Jaunic aurrera ez seruitzeco propositu firmea artu zuen ta orretatic santu andia eguin zan.

Zori oneco Conde, eta Marques oyec biac beguiz, eta obretan icusi, eta icasi zuten, S. Agustinequin Santuac diotena: pecatuetatic libratzeco, deabruen tentacio, munduaren guezur, eta araguiaren palaguac vencilzeco obibatcan edo gorputz illaren consideracioan, fedeaz sartzea baño erremedio oberic eztala. Soseguz an pensa ezazu cer, nor, ta nola dagoen. Munduco anditasun, ondasun, ta edertasunac emen non dira? Gorputz onen balentia, eta bizarriac cer eguin du? Orren echeco, soñeco, mayeco, oyeco erregaloac non dira? Ona certan paratu diran. Or ez daucazu arrac, ta ezurrac, lur ustel, ta ubela, autsa, ta utsa, atsa ta quiratsa baño. Orretan zu ere laster biurtuco cera: ondo pensa ezazu eta buruco,

edo almoada onen gañean beti lo eguizu: ta lurreco atseguin, ta pecatuen ganac edo ga-leac quenduco zaizquitzu: banidadeac utzi, ta eguia billatuco dezu: lurretic deseguin, ta cerua betico izango dezu.

JUICIOAREN GAÑECO EJEMPLOAC.

Bi modutan au zuretzat izango da. Bata Jaincoarequin zure artean bacarric, edo zurequico Juicio bacar, ta particularra deritzana. Beste ta Jaincoaren, ta mundu guciaren aurrean, zurequin mundu guztiarequico Juicio universal deritzana. Bata iltzen ceran puntuan; bestea azquen juicioco egunean. Aita andradec dacartzien Juicio bien Ejemploac bata bestea-ren ondoren icusico dituzu.

Cuzco deritzan Indietaco Erri jaquiñean guizon aberats, eta obligacio andietaco bat izan zan; baña cristau legueric eztzuen: icena bai, baña obraric etzuen. Deabruac eta munduac engañatu eta pecatuetan begui bietaraño sarturic cegoen. Jaunaren bildurra galdu, eta confesioco erremedio aiñ bearra ta aiñ erraza utzi, ta oguei ta amar urtean confesatu gabe vici zan. Jaincoaren ontasunac, ta bere conciencia leyalac aviso asco emanagatic, enzun bai, baña eranzun ez eguiten zuen, ta betico oiturac, ta elsayaren tentacioac azpian ceucaten. Garizuma etorri, ta confesio

on batequin animen erremedioa billatzen, eta Elizaz cumplitzen besteac icusi, ta berac guciac baño bearrago zuela ezagutzen zuen. Alere aimbeste urteco pecatuen cargac errenditu ta icarac confesatzeco animoa quentzen cion. Ah tritea! cer arantza gogorraquin yicico zan! Atzeneco miseria onetan, Jaunaren misericordiac lagundu cion.

Gau batean loric pisuenean, gau erdian ceztala, gauza berri, eta izugarri ba igaro citzayon. Bere adisquide bat errico beste gendendi andi batequin, bere beguien aurretic calea barrena, chit lasterca, ta estuan eijoacela icusituen. Adisquideari, nora zoaz, esan cion. eta onec gucien icenean erantzun cion: Jaincoaren Juiciora goaz, ta zuc galdü ta Erri au gucia zugatic ondatzea nai ezpadezu, atoz laster gurequin. Aiñ gogotic, eta aiñ viciro au esan cion, non bereala ta ariñ juiciora besteai jarraitzen asi zan ta oriequin joan zan. Erri artan plaza gure Colegioaren aurrean dago: ta ara allegatu orduco, Cristo gure Jauna bere Magestade guciarequin, ta Aingueruac alde guztitic, eta Ama Santissima, pecatarien bitartecoa bere ondoan icusi cituen. Beco aldetic demonio izugarri asco, eta aserreac, pecatarien contra cargu andiac eguiteco chit prest ceudela. Errico guciai Jesu-Cristoren odol preciosoaz, edo Sacramentu, dotriña, eta justuen ejemploaz cargu estuac, eta bacoitzari banaca

orobat eguiten citza ~~vozcan~~. Araco gure guizon-
na contuetara deitu zutenean : Ay cer larria !
Demonioac bereala , besteac becela , eta gue-
yago , eta estuago acusatzen eta cargu andiac
eguiten asi ciran : eta oguei ta amar urtean Jau-
naren etsai eguiñic , confesatu gabe , eta ceruco
avisoai erantzun gabe , onelaco , eta alaco peca-
tuetan nola egonduzan guciac banaca esanaz.

Edoceñec daqui guizon triste galdua , ta e-
guiaz Jaunaren beguietan ala acusatu au cer
infernucio bildur , eta ansietan arquiteco zan.
Ta are gueyaco here aurretic beste asco pecatu
guchiago , eta chiquiagoac gatic Tribunal jus-
tu , ta estu artan betico infernura cijoacela icu-
siric. Eriozco icerdi , ta naigabe esanal guciac
baño andiagoen artean , bere burua galdutzat,
eta beste erremedio gabe icusi , eta lasterca
pecatarien Ama Santisimagan beguiac biurtu,
eta aren oñetan bere burua bota zuen trance-
ric estuenac escatzen zuen becela , erregutu
cion , arren bere mantupean artzezala ; eta viotz
guztitic itza ematen ciola , bere seme maitea
seculan gueyago ez ofenditzeco , eta beraren
amorio , eta devocio andi batequin , eguiazco pe-
nitencia , ta vicitza santu bat aurrera eguiteco.

Bere misericordiazco beguiaz Ama maiteac
beguiratu cion , eta penitencia cion becela ,
eguiteco lecuabere semeagandic alcanzatu cion :
ta Colegio artaco Operario Apostolico celo an-
dico Aita Martin Campos , Ama Virgiñac berac

beguien aurrean ipiñi, eta señalatu cion, ta arequin confesa cedilla, ta aren esanac eguin citzala, aguindu cion. Guizon au bere vicitza gaiztoan gure Colegioan guchi sartu oi zan, eta Aita Martin ezagutzen etzuen. Baña Ama Santisimac aiñ biciro eracutsi cion, non biaramonean icusi orduco, bereala ezagutu zuen.

Juicio arrigarri ori onetan acabatu, eta beragan biurtu zan; baña icerditan aiñ urtu edo deseguiña, ece, oraindic ere Tribunal artan cegoela cirudien. Bere ebecoai lasterca otseguin, eta cein igaroa cegoen icusi zuten, eta guciai oracio eguiten laguntcea escatu cien, eta gau nequezco artatic ondo irteteco gracia, Ama Virgiñari biotz guztitic esca ciozatela. Ala eguin zan: eta egün sentian, damuz urturi-caco bere viotza Ama santisimaren escuetatic Jesus onari eman, eta ondo ariñ Colegiora joan zan. Aita Martin bereala ezagutu zuen, eta ceruco mandatu bat arentzat cecarrela esan cion: ori aditu ta bere confesio andia asi zuen; baña damuaren damuz itzac baño negar malcoac gueyago ciran. Bere culpac deabruac Juicioan becela, are confesioan esan cituen.

Aita Martinec chit animatu, eta berac Ama Virgiñari Tribunalean aguindu cion biciera santu bateguiteco berotu zuen. Ala cumplitu zuen, eta ejemplo guciz andiac errian eman cituen: len peçatari galdua, guero Cristau chit Jaincozcoa icusi zan. Bere ejemplo santu

eta consejuaquin bere familia aiñ ederqui gobernatu izan zuen, non erri gucia maravillaturic ceucan. Propositu eta vicitza santuan, ill arteraño firme iraun zuen; Jaincoaren Juicio aserre, eta ango bere contu estua icusi, eta gogoan seculaco sartu citzayona becela. Zuc ere, Iracurlea, Ama Virgiñaz baliatu, eta arc becela, bertatic penitencia eguizu, eta Juicioan contu ona emateco, arc becela viciera berria arrezazu.

BESTE EJEMPLOA.

Juicioco egunaren memoria fede viciaren arguitan icusi, eta pensatzea mundu gucia icarra corrian sartzeco diña da. Ez peccatariac baccaric, bai ta diran, ta izango diran justuenac ere egun triste, edo egun illunaren memoriac bildur andiaz beteco ditu. Jaunaren beguietan santu, eta justua zan Job; alaere anciña ta aiñ urrutitic juicioco ordu izugarri ta contu estua icusi, ta gucia icara aiñ andiac artu zuen, non eta cion: orduco zure aserre, eta nere contua igaro artean Jauna, nor infernuan estali eta gorderic legoquean! Baña ez egun artaco Juicioa, eguiatz bertan izango dan becela, ezpada pintaturic icusiac berac, peccatari andiac, ta esan diteque, Reino oso bat seculaco icaratu, eta Jaincoaren fede, eta leguera ecarri zuen.

Ala ejemplo , eta conversio au maravilla an-
ditzat arrazoyaz Baronio Cardenalac contatzen
digu. Bulgariaco Erregue , Bulgario gentil ,
edo Jaincoaren fede gabeco guizona , eta berez
chit cruel , aserre , ta gogorra zan. Aren men-
de , edo escuetara , Jaincoac ala nai , eta Metro-
dio ceritzan Monge bat etorri zan : eta au Pin-
tore chit famatua zan. Bulgarioc ori jaquin
zuenean , bere jauregui , edo Palacioa apain-
tzeco , Pintura , eta Imagiña asco eguin eitzala
aguindu cion ; eta Erregue ori nola aiñ bra-
boa , eta icara emallea zan , pensa alditequean
gauzaric icaragarriena , eta guciac arrituco
cituen bat pinta cezala esan cion. Era eder
Jaincoac emanicaco onezaz Metodio chit ondo
baliatu zan.

Erregue gueyenean oi cegoen salaric galan-
tenean. Jaincoac lagundu , eta altzuen vici-
sunic egoquienaz Juicioco egun , edo gau ica-
ragarria pintatu , eta bere leuan paratu zuen.
An juicioraco Jesucristoren etorrera , viciac ,
eta illac Evangelioan berac dion becela juzga-
tzeco icusten zan. An Jaunaren Magestade ,
eta poderiozco Tribunala. An Aingueru eder
eta Santu guciac gloriaz janciric icusi , edo goi
aldera ; eta ezquer edo beco aldera , suz , eta
garrez beteric deabru , eta condenatu beltz
ichusi guciac. Au gucia Josafateco ibar zaba-
lean icusten zan : ta goyan gloria vicia , eta
bean infernu goria.

Araco Bulgarioc seculan ez icusi, ez aditu eta gogoratu ere etzitzayon pintura berri ori beguiz icusi zuenean, beregandic irten, eta corde gabe, edo mututuric luzaro egondu zan. Beñ, eta berriz beguiratu, eta gueroago, eta icara andiago zuen: eta viotz aiñ gogorduna izanic ere, esan al baño larri, eta bildur gogorragoac seculaco Erregue ori artu zuen. Pusca bat beregandu zanean Metodio Mongeari galdetu cion: Pinturaco trance arrigarri ura ea cer zan; orduan arc Erregueari gucia banaca esplicatuaz, gure fedeco misterioac chit ederqui aguertu, ta adierazo ciozcan. Jaun andi ura, edo Cristo nor zan: nola gu salvatzeco Jaincoa guizon eguin zan, eta beste articulo eta pausoac: nola ceura igo zan, eta guero, an icusten zuen becela, juiciora etorrico zan, eta onai, araco goyen cecuzan gloria, eta gaiztoai beco tormentu icaragarri ayec emango ciezen.

Gure legue santu, ta garbiaren maravillac aditu, eta Jaincoaren graciac viotza arguitu, eta Bulgarioc ezagutu zuen abereen guisa vici izandu zala; eta trucaturic gucia Metodiori esan cion: Jaincoagana viurtu, fede santua artu, ta salvatu nai zuela. Dembora onetan Sergio II.º Aita Santu, eta Miguel III.º Emperadore ciran. Bereala biai escribitu, eta erregutu cien, berari eta bere Reino guciari gure fede, ta legue santua eracusteco bear ciran Pré-

dicadore , eta Maisuac , arren biraldu citzatela. Biaquin adisquide andia eguin zan , ta Batayo santuan, Emperadorearen devocioz Miguel icena artu zuen : eta fedearquin vicioac utzi , ta vici modu santu bat asi zuen : eta Erregue poderoso gogor batetic Cristoren servitzari humil pocic eguin zan. Bere gende gentil ichu asco bere contra jaiqui citzayozcan ; baña Jaincoaren favore andiaquin , cristau guchi baciran ere gentillen contra lazqui peleatu , eta diranac sujetatu cituen. Guero Jaincoac paquea eman cion , eta Jesucristoren fedea Reino gucian zabaldu zan. Ona pintura batetic cer maravillac icusi ciran.

INFERNUCO PENEN GAÑECO EJEMPLOAC.

Juicioarequin batean infernucO tormentuac Egemplo ascotan arkitzen dira , eta zuc ere ala icusico dituzu. Capuchinoen Religio santuco historian contatzen da , Fr. Miguel de Napoles predicadore Apostolico , eta animen celo andico Ministro señalatu bat izandu zala : bere virtute , sermoi , eta ejemploaquin anima asco cerra bialdu , eta bere saria artzeco , edo iltzeco zorian cegoela beste munduan cer igarotzen zan icustera Jaincoac eraman zuen. Religiosoac iltzen laguntzen ciotela , iHa becela , edo asnase gabe luzaro gueratu zan. Beregana cerbait birtu zauean , an ceudenac guciz admiratu ci-

ran : bada lecu batera beguira arritua becela
 cecusten , ta noicean bein bere barren barrene-
 tic suspirio chit izugarriac ateratzen cituen :
 ta luzaro mutua becela cegoen. Aita Guardia-
 nac , cer otezan , edo ain luzaro cer icusi zuen
 jaquiteco , Jaincoaren icenean esan cezala ,
 aguindu cion. Icen santu artzaz animatu , eta
 beste mundutic cetorrenac becela eranzun cion.

¡ Ay Aita ! ¿ Cer igaro eta cer icusi dedan ,
 norc esan ? Jaungoicoac gure oneraco eramán ,
 ta sentidu humano , edo emengoac baño gora-
 go , altuago , eta ezcutuago dauden gauza an-
 diac icusi ditut. Norc esan al ? Cer pauso , cer
 lance , eta trance miragarriac ! Cer eta nolaco
 eguiac , baño gure esan al guciai ascoz eragui-
 ten dienac ! Jaunac aguindu , eta izugarrizco
 jornada , edo infernu , purgatorio , eta cerura-
 ñoco errom ria bat eguindet. Infernua anima
 condenatuac , eta orien tormentuac icusi ditut.
 Neguan elur lumac , eta udaco jasaric andie-
 nean euri tantac becela , animac infernura eror-
 tzen ciran , eta deabruac beren tormentuetan
 bertan ondatzen cituzten. Ibai beltz andi , suz ,
 eta garrezco berun , edo metal urtuaz beteri-
 caco putzuac icusi ditut , eta anima tristeac ne-
 gar , eta deadar andiaz , eta inciriaz gora , eta
 bera , negar malco goriac darieztela , eta alde
 gucitic domonioac perseguitzen dituztela.

An sugue , cirau , zapo , armiama , dragoi ,
 ta pistia mota guciac , izugarrizco ichurac , a-

guinca , eta atzaparca animac puscetzen bece-
 la. Aimbeste aldetic elur zulo chit otz , eta izo-
 tzez bete ta beñere urtzen ez diranac : an pu-
 tzu , osiñ edo cinguirra gelatuetan animac bere
 arrabiaz , eta garrasiz : an zacur amorratuen
 guisaco gose , ta egarri ito , edo iltzerañocoac,
 baña beñere acabatzen ez diranac ; an illunta-
 sun beltz , beti gau erdi , suaz eta queaz , atsez,
 ta quiratsez betea. An Jaincoa beti icusi naya
 ta iñoiz ere ez icusi bear gogorra : ta ortic be-
 tico gucien , ta bacoitzaren mađaricacio , eta
 batac bestea eciñ icusia , eta beti icusi bear-
 ra , eta beste pena , eta naigabe mota guciac
 ta esan al baño andiagoac. Baña gucietan
 oriec berdiñ ezdira ; baicic pecatuac cembait ,
 ta nola tormemuac ambait , eta ala. Andic pur-
 gatoriora Jaincoac eraman ninduen : ta nic icu-
 si dedanez infernuco tormentuac , edo ayen
 antzeco an ere ciraden. An cerura bear duten
 anima autesiac su gar bicizeo ibai , carobi,
 edo labe corietan , besteac , elur zulo gela-
 tuetan , eta beste tormentu andietan cebil-
 tzan : besteac Jaincoa icusteco zale , gogo , ta
 ansiarco pena gogorretan erretzen , eta egosten
 becela Jaincoaren justiciac aguintzen zuen be-
 cela. Bana onen penac , infernucoac becela be-
 tico ez dira ; baicic beren culpen loyac gar-
 bitu , ta pagatu arteraño. Esperanza onec chit
 arintzen diezte. Emen animac Aingueruac ani-
 matzen dituzte ; baña condenatuac demonioac

beti persegui ta tormentatzen dituzte. Aimbete
 infernura erortzen icusi arren, purgatoria
 bat, edo bi erori ciran. Emendic cerura igo
 ninduten. Ango gloria cerdan, eta an cer icu-
 si nuen, norc esan dezaque? Erri andi, cerua
 bera, arri precioso, urre argui ederrez eguiña,
 emengo gauza ichusien antzic ez duena. An ecin
 contatu alaco Ainguerudi, eta Santudi, guciac
 beren gloria berezcoaz janciac, alegria, paque
 contentu, eta aseguñez beteac. Ango an-
 ditasun, ondasun, ta edertasunac: angos musi-
 ca canta berri, eta Jaunaren betico alaban-
 zac. Nola emengo meritoac, ala angos sariac.
 An gure A. Serafico S. Francisco humilla,
 corte, edo jauregui artaco andien artean goi
 goyen icusi det, ta berago gure anai lagun
 on asco, penitenciaco zacu onetan emen Jau-
 na servitu zutenac. Gu viciera humil santu ba-
 tera animatzeco gauza andiac Jaincoac eracu-
 tsu dizquit: ta aren mandatu au zuei eman, eta
 ni ara noa, ta zuen oracioaquin lagun zada-
 zute. Au esan, eta Jaunari bere anima eman
 cion: eta len lasterca videz icusi zuen gloria
 betico gozatzerac Cerura joan zan.

BESTE RJEMPLOA.

Orien errematean, gucienc coroa becela, Don-
 cella bati igaro citzayon, lecio andico Ejem-
 plo bat contatu bear dizut. Au gazteric ume

zurtza, edo Aita, eta Ama ill, eta bacarra, noblea, averatsa, eta Jaincoaren doai, edo prenda andietacoa guelditu zan. Cristau on bat zan, gurasoac igualac onetan izan ez baciran ere. Aita, Jaincoaren adisquidea, eta ala beraren escutic gaitz, edo neque, eta egun on bat etzuela, trabajuz bete, eta erregalatua izan zan: orien artean pacienciarequin beste munduco coroa irabaci, ondo ill, eta cerura joan zan. Ama berriz bitartean bere burua munduari eman, eta Jaunaren bildur gabeco viciera char batean eriotzac arrapatu zuen.

Eheco ejemplo oyec Doncellac bere beguie-tan izan cituen: eta bera, nola escontzeco ascoc billatzen zuen, ur biren artean becela, duda andian arquitzēn zan. Amaren vicierac mundurontz: Aitaren ejemploac cerurontz, eta Jaincoagana viotza tiratzen cioten. Ama Virginiaren devocio chitezcoa zuen Doncellac: eta dudatic ir. eteco eta bere animaren salvacioraco cer conveni citzayon acertatzeco, bere afecto guciarquin escatu cion, arren bitarteco ona becela, ceruco argui vici bat Jaincoagandic alcanza ciozala. Ama Santisimac oracioa aditu cion, eta bere alaba maitea ceruco bidean seguratzeco, berac becela lagundu cion: eta orretaraco aren gurasoen beste munduco suertea, eta nola ceuden arguiro icusi er. zo cion.

Beiñ batean bada, bere ansia estuenean Ama Virginiari encomendatzen cegoela loac artu

zuen, eta maravilla andiac icustera Jaincoac eraman zuen: Erri edo Corte andi zabal, eta guztizeo eder bat, era eta alde gucietara chit zoragarria eragutsi cion eta an ceuden guciac coroatu, eta gloriaz milla marabilletara janciac, Aingueruen canta, eta musica suabeaz, contentuz, ta atseguñez beteac. Doatsu oyetatic bat bere Aita zan: icusi orduco ezagutu ta lasterca lantz gozo bat ematera cijoan. Ez ene alaba ez: oraindic mereci ez dezu. Au ceruco gloria da: virtuteen saria da; eta viotz guciac Jesucristori jarraitzen diotenai ematen zaye: gurutze, eta nequeen artean or aren vorondatea eguiñaz irabazten da. Gloria au gozatzeagatic, cer eguin edo eraman bear ezta? Aitari beguira pocic, eta beti egon nai zuquean.

Baña beingoan Aingueru batec beste lecu urruti batera eraman zuen. An bazter illun triste izugarri, eta guciz nazcagarri batean, edo infernuan arquite zan: quea, sua, garra, negarra, deadarra, eta inciria lastimagarriac baicic an etzan. Beste an ceudenen artean bere Ama zori gaiztocoa icusi zuen. Baña nola? Buruco illeac beste aibeste demoniozco sugue cituela, dragoi, eta zacur amorratuen guisa beguiac, belarria, mingañ, escu, bular, eta gorputz guztia aguinca, eta atzaparca puscatzen cituela. Arritu eta corde gabe alaba gueratu, eta nai, eta nai ez beguira cegoquion.

Amac orduan esan cion: Ay ene alaba!

Ona nere pecatuen , eta vici modu galduaren pagua cer dan!! Beste oyec , eta ni orco gure libertade , atseguin loi , eta culpac onetara gaituzte. O atseguin labor betico atsacabeac ondoren dituztenac ! O gusto cital , eta aimbeste nequeren costuan or billatutaco contentuac , eta emen betico gure tormentuac ! O lurreco vanidade zoro , eta guezur utsac , eta emen eguiazco arantza pena garratzez beteac ! Eta onec erremedioric eztuela ! Madaricatua izan dedilla jayo nintzan eguna , or jan nuen oguia : nere galac , adisquideac , aseguñac , ta gucia mardarica dedilla. Onetan demonioac alabaren beguetatic infernucó leiza zuloetan seculaco ondatu zuten.

Doncella icusi-citaen gauzaquin aiñ arritua gueratu zan , non eta egun asco igaro eta ere , bera igaroa becela luzaro ecertaco etzegoen , eta emengo gancetan itzie eguiten etzuen. Jau-naren graciaz sosegatu zanean , viotza truca-turic , eta Ama Virginiñaren escuetatic Jaincoari bereala , ta betico emateco prest arquite zan. Icusi , eta icasi zuen lecioaz , mundu gucia ceruagatic largatzeco , eta Jesus maitea bere Esposo bacartzat artzeco propositu andi bat eguin zuen. Limosna andietan bere ondasunac pobreai eman , ta bera pobre humill Jesus pobre humillarequin Gurutzean josi , eta beti vicitze-co , Conventu batean sartu zan. Vicitza berri ceruco bat virtute gucien ejercicioaquin an asi

eta acabatu zuen. Ama Virgiñaren guztizco devocio ta amorio gozoa beti bere viotzean josi-ric ceucan, ta berari cembait ceruco favore zor ciozcan esquer oneco alaba maiteac becela, bere amore leyalaren señaie andiaquin vici gucian eracusi zuen. Ta ona doncella onec infernutic libratceco, ta cerua irabazteco, cer suer-te ederra ta cer parte segurua artu zuen. Zuc ere onela bertatic Cristau viciera berri bat, zure estaduco virtuteen ejercicioetan, ta Ama Santisimaren eguiazeo devocioa viotzean aritzatzu, bera, eta bere Semea emen servitu, eta amatu, ta beti icusi, eta gozatzeco ceruco glorian, Amen.

Ejercicio gucien frutua da vicitza ona, paquezco eriotza, eta ceruco gloria. Baña nola Aita San Ignacioren erregla dan, Lenengo Astean Gloriaren consideracioric ez ematea, nic ere ala orain Gloriaco Ejercicioric eman ez ditut. Jaincoac bere amorezco ontasun guciaz zu, eta ni betico ara, beti bera alabatzera, zucen eraman gaitzala, Amen.

ERIoTZA GAIZTO, ETA ONAREN

Ejemploac.

Celo andico Misionero bat inauteriaco arratsalde batean eriotza gaizto, eta uste gabecoa predicatzen asi zan, eta esan zuen: bear bada

zuetatic bat biar autsa artzera allegatuco ezda, edo lenago illico da: ala ezda cer fiatu, eta ez ordu batean ere pecatuan cer egon. Guizon bat, chit estadu gaiztoan luzaro vici zana enzuten cegoen: eta Sermoya acabatu, eta aren pauso charren, eta peligroaren berri ondo cequien lagun bat esaten asi eitzayon: ala fede, adisquidea, eguia andi, eta bearrac Predicadoreac esan bai dizquigula: badaquizu guizona, infernucoc locaitz, eta peligroan urliarequin zaudela: beguira ondo, ta aviso onequin bide gaizto ori utzi, ta Jaincoa gana eriotzadatorren baño len viur zaite. Baña guizon galduac, Predicadorearen, ta bere adisquide onaren esanac ecertan etzeucatziela: Quen ortic esan cion: oyerio bada, Jaincoaren misericordia andia dezu: Predicadoreac gu icaralzeagatic orrelacoac esaten dituzte. Baña orren laster, eta bereala illico ez alguera. Orain iltzeco, ondo ez nagoela badaquit; baña ara aste santuan andre au utzico det, eta confesio on bat eguin, eta salvatu uste det.

Onela laguna utci; eta echera joan zan: eta orra non gau erdian, bere andre, edo demonioa orren ondoan cegoela: ¡Ay! ¿Au cer da? Argui bat urlia, laster ecartzu. Lasterca arguiarequin biurtu zaneco, guelan sartzean: Ay estu illun bat entzun zuen: Adio urlia: eta sartu, eta odoletan irabiaturic illa arquite zuen. Eta aren anima? Orra puntu batean,

andre, edo deabru baten aldetic infernucogucien ondora. Orain zure vicitza gaiztoan fia zaitetz zu: etzerala bereala ilco: guero Jaincoagana biurtuco cerala: arc ere ori cion, baña biurtu etzan, eta pecatuan illzan: arc erremedioric eztu, zuc bai. Zure erremedioa da penitencia bereala eguitea, vici modu berri santu bat bertatic asitzea, ura becela uste gabe, eta gaizqui ill etzaitean.

Eta orain eguia oyec aditzen, cembait daude pecatu mortalean, ura cegoen becela: cembait ardura gabe, eta alacoric ezbalitz becela, aren guisa: burla eguin, eta gueroco utzi naidute? Cembait pecatuan ura becela, lo eguitera aisa joango dira? Cembait gau onetan, ura orduan becela, infernucogucio illati izango dira? O ondoren icaragarriac, baña eguiac! Arc, orain zuc becela etzion, guertatucogucio etzizayola? Orra, bada, nola guertatu citzayon. Pecatu mortalean zaude, ura becela? Bada demonioen leiza zulo, edo toquia cerade. Norc daqui ari orduan becela, gau onetan zuri anima ateraco dizuten, Cristoc Evangelioan dion guisa: Jaincoac permiti ezdezala, baña zuri nai ezdaquizula. Ara vici santuaren saria, ta eriotza guciz gozoaren

Ejemploa. Au escribitzen delan eguna da Jesucristo ceruetara igo zan egun guciz alegrea, edo aren Acencio miragarriaren eguna: Eta Acencio eguneco lecuan bertan ejemplo zora

garri au guertatu zan : eta ala Acencioco aurre-
neco Sermoyan, edo gaur becela San Bernar-
dino guciz cevotoac contatzen du. Jaun guciz
noble, ta bere viciera santuaz are prestuago
bat izan zan, ta bere demboran egunero, ta
Jesucristoren amorioz beteago: obraquin vio-
tzeco amorio santua obeto eracusteco devocioz-
co erromeria bat eguitea pensatu zuen. Bear
ciran gauzac prestatu, ta bere errespetoari on-
do cegozquion lagunac artu, eta Jaun virtuo-
so ori Jerusalem, ta Erri santuetaraco viajean
jarri, ta Ontci batean sartu zan. Jaungoicoa
legorrian becela, ichasoan bere viotzean, nola
ceucan, are Ontcia gobernatu, eta Jesucristoc
gure salvacioco Misterioac obratu cituen lecu,
edo Palestinara chit ondo allegatu zan. Au Jau-
nari esquerrac eman, eta bere devociozco pau-
soen ejercicioa obeto asitzeco, bereala, eta
lenengo piedade, eta amorio guciaz confesatu,
eta comulgatu, ta prestatu zan. Nazaret deri-
tzan Erri dichosotic bere visita asi zuen. Emen
gure Peregrino dovotoa, munduan secular eguin
dan obra, ta milagroric andiena, bere fede,
eta amorioaz pensatzen jarri zan : ta nola Jaun-
goicoac, Aingueru San Gabriel mandatari bial-
du ta Maria Virgiñari berri onac eman, eta
Jaincoaren semea gure araguiz janci eta aren sa-
bel garbian guizon eguin, edo Espiritu Santua-
ren graciaz Encarnacioco Misterioa obratu nai
izan zuen : eta Ama Virgiñaren bayezcoarequin

Jesucristo aur chiqui, ta Jaungoico andiaren sortze, edo Concepcio adoragarria eguin zuen.

Pensamentu onetan bere viotza ceruco arguiaz berotu, ta Jaun devoto onec gure Jaincoaren ondo gabeco ontasuna adoratzan zuen, eta gu pecatutic libratzeagatic guizon eguin, eta gure salvacioco misterio gucien asiera, eta gure osasunaren, eta jaquintasunaren arbolaren zori oneco sustraya nola zan: eta lur-rean au aldatu ezquero, Jesucristoren beste pauso, maravilla, pasio ta eriotza, berez becelaco Encarnacioco arbola onen frutuac cirala.

Andic Belengo Portalechora igaro zan: eta ecin erraz esan diteque, gure Erromes devotoac an igaro cituen ceruco gauzac: negar gozoz an viotza deseguiten citzayon, Jesus Aurcho gozoac an eguin cituen negarrac icusiric: batean siascan trosatu, ta etziñic, bestean bere Ama Virgiña maitearen besoetan beguiratzen cion, eta bere animaco milla musu, eta laztan aren oiñ sagraduai eman, eta Jaincozco Aur Jesus bere gañean iduqui zuen lurra, eta autsa bere negarraquin naste milliscatzen zuen.

Belendic, ondo aspertu gabe Betaniara joan zan: eta an Jesucristo Jordango ibayan eranci, eta San Juan Bautistaren escutic batayatzan bere fede arguiaz icusi, eta gure Peregrinoa ere eranci, eta Jordanen sartu zan: an bere burua garbitu, ta ur artatic edan zuen: Jesucristo, eta aren gañean usoaren figuran Es-

piritu Santua bacirudien becela, ta Aita Eternoaren deya: *Au da nere Seme chitez maitea, ceñean nere atsequiña dedan, aditzen bazuen becela.*

Betaniatic Eremura jarraitu cion: eta an Salvadoreari beguiratzen cion berroquei gau, ta eguneco barau aundia ateratzen, eta Satanasen tentacioac garaitzen, eta guero nola Ainguernac janari miragarriac sevitzen, edo ematen ciozcaten. Andic Taborco mendi altura igo zan; eta an Jesus bere gloria, ta edertasun arguiari icusi, eta adoratu zuen. Emen dic Jesus bere maisuaren ondoren Sion, atzeneco afaria eguin zuen lecura joan zan. Bere animaco beguiatz Jesus belaunico bere Dicipuluai oñac garbitzen hūmildadez, eta amorioz beterie ceritzan icusten cegoela, eta guero viotzeco nayera, edo cariño guciaren alarde eguiten, eta Eucaristiciaco Sacramentuan bere burua, edo Jaincozco gorputza ematen.

Andic Gesemanico baratza edo hortura jarraitu cion, ta bere viotza amorez, ta dolozco negarretan urtu eitzayon, Jesus amorosoa gure pecatuac gatic odolezco icerditan, antsiaz beterie cijoala beguiratu eta icusi zuenean. Guero preso artu, lotu, eta Jerusalena eramantzutenean, aren ondoren dicipulo ona becela, Pauso gucietan ibilli zan. Viotzeco pena gogor estuaz alde gucietara nola arrastaca ceramantzen bere barreñean beguiratzen cion: Anás,

Caifas , Pilatos ta Herodosen aurrean azotetz , arantzaz , chistuz eta burlaz heteric , Erri guztia Barrabas baño guchiagotan artu , eta eriotza eman nai ciola ; azquenic sententia Pilatosec eman , eta gure pecaluen carga pisua gurutzean artu , ascotan auspez eroniaz cijoala , nola Ama Virgíña bere Ama maitea dolorez gucia josirie topatu zuen.

Devociozco procesio triste onetan Calvario-co mendira igo zan , ta an gurutzean iltze gogorraquin josirie gure eguiazco vicitza , edo vicitzaren frutua arbolá artan icusten , edo contemplatzen jarri zan. Jaincoaren gorputz sagraduari , eta aren odolezco iturriari beguiratzen cien. Ama Virgíña gana viurtu , ta aren viotz ederra ezpata zorrotzaz josirie , eta penaz , eta lutoz heteric icusi , eta gure Peregrinoari berea puscatzen citzayon. Semeagana berriz biurtzen zan , eta zazpi Itzac onen aotic aditzen citnen , eta orietan eracutsi cigun amorio paregabea bere viotzean sentitzen zuen : iltzeco trancean , ta gueroenean burua macurtu : ta illic icusi zuen. Il ezquero lanzada eman ciotenean , guilza batequin idiqui eta becela , Jesusen viotz amorosoa icusi zuen : eta gurutzetic jaichi , eta Ama maitearen ecin esan alaco pena , eta nola obi berri batean Semearen gorputza sartu zuten.

Guero Erromesa ara joan zan , eta beguiac iturri bi eguiñic , eta viotza pena gozoz dese-

guiñie obian sartu zan , eta bere Maisuarequin an josi zan. Irugarren egunean berarequin piztu zan , eta Emausco Dicipuloaquin , eta beste igaro ciran gauzac icusi cituen. Berroguei garren egunean , Salvadorearequin Oliveco mendira igo zan ta nola Jesusen Acencioa lecu orietan izan zan , aren oiñ sagraduen señaleac icusi cituen , eta amorio irazaqui batequin viotza erretzen citzayola , milla bider negar , eta suspirioz deseguiñaz , ayen gañera erortzen zan. Guero bere Jaincozco amorio guciaren indar , eta aleguiñac puntu batean becela viotzera beregandu , eta bildu , eta besoac Cerura jaso eta , ¡ O Jesus ! esan zuen : O nere Jesus gozoa ! Ya lurrean , non zu billatu , nora zuri jarraitu ez daquit Jauna , O Jesus maitea ! O Jesus nere amorē , eta nere on gucia ! Nere , ta zure viotz oni arren emayozu , zuri oraiñ cerura jarraitzea ! Itz oyequin aiñ ta onen tiro andia amorioac viotzean eguin cion , non golpe artan bertan , eta beingoan bere anima Cerura bialdu cion , betico an bere amore ederra icusi eta gozatzerá.

Bere lagun eta criaduac zori oneco amatzalle au illa becela erortzen icusi zutenean , accidente edo uste gabe onequin , Medicu bati lasterca otsegin cioten , eta onec icusi , eta illa eegoela esan zuen. Eta obeto juicioa eguiteco , cerc ala guizon ori ill ote zuen , aren viciera , umore , osasuna , ejercicio , eta orrelacoaz gal-

detu zuen : ta esan ciojen , Peregrino ori chitez Jaun andi , berez manua , suabea , beraa , ona , eta gozoa zala , eta ejercicio santuetan , ta are gueyago Jaincoaren amorean chit irazaqui , eta ardore andicoa. Bada aĩn seguru , Medicuac esanzuen , gueyeguizco amore orrec viotza erdiratu , ta vicia quendu dio : eta beguiz eguia au icusteco , sayetsa idiquierazo , eta amorezco viotz bizarro ori erdi bi eguiñic , ta JESUS NERE AMOREA , escribituric beregan ceucala arquite zan. Ta orra amorioac , beste causa gabe , anima ura Cerura bialtzeco , eriotza onaren officioa nola eguin zuen.

Santu asco amorioac enela acabatu ditu. Serafin humano , edo lurrean ceruco amorioac beste guizon , eta Jesucristoren antz , edo imagiña vicia , Jesusen llagac artu ezquero , San Francisco eguin zuena , lurrean osta vici zan eta amorioac beti Ceruan vicitzeco iltzuen.

Virgiña Santa Juliana , San Alejoren illoba , iltzeco cegoela , ecin argalez Comunioa artu , eta Sacerdotearen escuetatic Ostia joan eta Santuaren viotzera amorioac eramán , eta amore santuac ill zuen.

Virgiña Santa Clara Montefalcori amorioac viotza erdi bi eguin , eta gaur icusten dan becela , Trinidad guciz Santuaren , eta Jesusgure amorearen Pasioco señaie , edo insignia ederraz bete zuen.

DEMBORA ONDO PASATZECO , BESTE
Consideracio Santuac.

Necazariac ondo iltzeco , eta salvatzeco , beste andi ascoc baño cer eguin guchiago dute , edo aisago daude. Eguia onen testigu ona da , ala vicitzan , nola eriotzan , San Isidro Achurlaria , Santa Maria de la Cabeza , bere emazte , Aldareetan Elizac ipiñi duenarequin. Oyec Madriden beren bear , eta nequeaquin , beren nagusia , eta are obeto Jaungoicoa servitzen Corteco andi , eta Erregue asco baño quezca , ta peligro guchiagorequin , vici , ta ill ciran , icusico dezun becela.

Baña Emperadore edo munduaren Aguintari esan oi diranen historiac esaten digutena gogora ecarri , ta eguiac balio bear badu errazqui esango degu , oriec baño desgraciatuagoric , sortu ta jayo eztala : orien viciera arrastatu , sosegu gabe , eta zori gaiztoeoc pareric eztu , eta orien eriotza mota tristeac ecia lastima gabe iracurri ditezque. Gaur Emperadore andi , eta biar esclavo villau icusten ciran. Eta orregatic ere : O mundu zoro ichusia ! Ori beguiz icusi eta ere Aguintari orrela izan nai zutenac baciran gaur Emperadore batari bere soldadu batec chit cruelqui vicia quendu , ta erallea bera Emperadore eguiten zan , edo zuten ; baña oni biyaramonean beste batec anima atera-

tzen cion , eta onela cijoacen , eta bata bestea-
ren ondoren , asco infernuetara juan ciran.

Eguia da , oyec gentill ichu , edo abere ,
Jaincoaren fede , eta guizonen legue gabe , or-
rela vici eta ill ciran. Nungo necazaricho pres-
tu garbiac bere viciera , nequezcoa bada ere
ayenarequin truatuco luque? Nore ayen aguin-
te , edo asiera eroa ayen azquen gaiztoarequin
naico luque? Baña goacen Jaincoaren gende,
edo pueblo maite , edo escogituari ondo begui-
ratzera. Oyen Erregueac Jaincoaren legue ja-
quin , eta milagro aundiaquin cequitena , ceu-
caten : eta orrez batean viciera santu bat eguin,
eta salvatu bear zuten. Baña Erregue orietatic
cembait ondo vici , eta ondo ill ciran.

¡ O contu larri , eta arrigarria ! Esçritura
Santutic ateratzen deguna , iru Reino izan ci-
rala. Bata amabi Tribu , edo gendeena , bestea
Judaico , eta bestea Isràelco Erregueena. Le-
nengoan , Saul aurreneco Erreguea condenatu
zan. Davit salvatu zan , eta Salomenez , cer
eguin , zan ez daquigu. Judaico Erregueac ,
bost salvatu , eta amairu condenatu ciran :
eta beste biac nora ciran eztaquigu. Isràelco
Erregueac izan ciran emeretzi , eta emeretziac
direnac condenatu ciran. Eta Erreguiñac ? ¡ O
berri illun tristea ! O zori gaiztoco andreac !
Milla Erreguiña , edo ascoz gueyago fedeco li-
buru santuac contatzen dituzte ; baña gucieta-
tic **alasse** bacar bat Jaincoarenic , aleric santa-

ric , batere salvatu zanic. Escritura sagraduac
contatzen ezdu? 3 *Reg.* 11

Orain bada : gure euscaldun pobrechoen artean , alaco Erregue norc izan naico luque ? Iñor ere ez. Egun guchico Aguintari emen , eta deabruen esclavo betico infernuan. Eta emengo andre onen artean alaco dicha gabeco Erreguiña ceñec izan naico luque ? Batec ere ez. Egun batzuetan beren gurari era gabeac cumplitu emen , eta guero betico tormentuac infernuan nai , eta nai ez sufritu. Gure guizon prestu , eta andre garbiac beren pobrezan , Jaincoaren leguea beren viotzetan gorde , paquean vici , eta ill , eta guero seculaco descansu , eta glorian , San Isidro , eta Santa Maria bere emastearen lagun izan nayago dute.

SAN ISIDRO , ETA SANTA MARIA.

Senar emazte Santu oyec beren bear , neque , eta icerdiaquin , baña ceruan becela , chit paquez , eta Jaincoaren , eta beren arteco amorio andico vici izan ciran. Iban de Vargas , eta beste Madrideo Jaun biren lurrac Isidro bere contura artu , eta erabilli cituen , baña bere artu emanetan beti zucen , leyal , viotz , eta escu garbiaquin. Eta au da necazari onen virtute señalatu , eta Cristau arteraco chitez bearra. Nagusi biaquin maravilla andi asco. Isidrori

guertatu, eta igaro citzayozcan. Baña favore oriee Jaincoa gandie merecitzeco.

Isidro goicean goiz jaiqui, eta Elizac visitatera, Mezac entzutera, eta Ama Virgiñari encomendatzera beti joaten zan. An Jaincoa adoratu, eta esquerrac eman, eta bere viotz gucia edo pensamentu, itz, obra, eta nequeac ofrecitzen ciozcan. Eta zuc ere necazari ona au goicero bearrera baño len, beti viotzetic: Nere Jesucristo Jauna, oracio edo Contriciozco actoa esanaz, eguin bear dezu. Santuac guero Meza bat, bi, edo gueyago devocio andiaz icusi, eta adoratzen cituen: eta Ama Virgiñari erregutzen cion. Zuc ere Nere Jesucristo Jauna esan, ta egun artaraco propositu firme bat eguin, eta iru Ave Maria, zu, eta zure echeaco Ama Virgiñari encomendatuaz esan itzatzu: eta zure espirita, intencio, eta gogoaz meza gucietan presente baceunde becela, Jauna adora zazu.

Jaungoicoarequin onela soseguz, devocio, eta amorio guciaz goicero cumplitu, eta bere bearrera Isidro joaten zan. Baña, ó gure Jaincoaren contu, edo providencia, eta favoreac! Jaquiñez batzuec Santuaren nagusiarri esan cioten Isidro bearrie eguiten etzuela: eta orra Isidro Jaunarequin Elizan cegoen artean, onen nagusiac languille obrac, edo Aingueruac beren idi uztarri zuri galantaquin pocie soroan bear eguiten, arrituric icusi cituen: eta andie aurrera Isidro gueyago estimatu izan zuen.

Orra Jaincoaren saria mundu onetan ere justuac nola artzen duten. Bitartean aren emazte Santa Maria, echeço gauzai cobru eman, eta senarra becela obra onetan, Ama Virgiñaren, eta Santuen hermitac garbitzen, apaintzen, eta arguia ipintzen ibilli oi zan.

Baña nola ecin icusia, eta guezurra munduan ain sobra dan salatzaile guezurtiac, San Isidro bere nagusiaquin becela, Santa Maria ere bere senarrarequin gaizqui ipiñi nai izan zuten. Baña Santuac eguia beguiz icusi, eta salatzaileai eracusteco, oyequin beguira cegoela, mirari andi bat igaro zan: Santac bere devociora cijoala, ibaya pasatu bear zuen: orretaraco cianatu zan, ta beste zubi gabe bere mantilla urtan vota, eta aren gañean, alaco ibairic ezbalitz becela, arguia, eta olio charroa escuan cituela igaro zan. Milagro au peguiz icusi, eta guciac Jaincoa alabatu, eta Santari paquean betico utzi cioten.

San Isidro bere icerdizco pobrea bazan ere, Santa Maria bere emazteari, larumbat, edo zapatu gucietan, Ama Virgiñaren icenean, eta amorioz, lapicoa pobreentzat eraguiten cion. Aiñ fede vicia, eta aiñ confianza andia Jaungoicoari bere obretan eracusten cion, nola Santuaren viotz garbi, eta inocenteac maravilla ascotan aguertu zuen: Zorroarequin errortara cijoala, campo, eta vide, gucia elurrez betea icusi, eta uso, eta chorichoac goseac ill-

tzen, eta Jaincoari janaria escatzen: eta Isidroren viotz beraac ori ecin eramán, eta elurra quendu, bidea garbitu, eta convidatzen cituen: atozte, chorichoac, atozte: orizute jaten, eta garia ugari bota, eta esaten cien: Jaungoicoac emanten duenean, gucientzat ematendu: eta errotara orrela joan, eta Santuaren zorra beti belea arquitzen zan.

Santu onen fede vici au ondo icusi zan, eta milagro andiaquin. Bein batean campoan ceudela, nagusiari egarri andi batec eman, eta Isidrori esan cion. Orduan santuac bere aculliaz lurrari golpe bat eman, eta esan cion: Bada Jauna, *Jaincoac nai zuenian emen ura bazan*: eta bereala iturri eder bat sortu zan, eta nagusi orree edan zuen: eta gaurco egunean ere, ascoren osasuneraco badirau, eta San Isidroren iturria deritza.

Beste batean, garia garbitu, eta nagusiari berea alde batera Santuac emancion. Urri, edo guchizeo nagusiac eritzan bereari, ta guchia-go ote zan, esan cion: Orra bada Jauna, Isidroac: nere partea ere eramazu, eta lastoa neri indazu. Ala eguin zan; baña Santuac lastoa berriz aizatn, eta len baño ere gari gueyago atera zuen. Onelaco beste milagro andi asco Santuac, ~~bere~~ fede, eta Jauna n confianzaz eguin cituen.

San Isidroren gari ereitea miragarria zan: Alea escuetan artu, eta era onetan esaten zuen:

Jauna , zure icenean : Au zuretzat , edo primicia , eta amarrenentzat , eta ereiten zuen : Beste au Jauna , nagusiarequin guretzat : Beste au chingurri , eta chorientzat. Modu onetan erein , eta beti chit asco , eta ugari izaten zuen.

Pobreaki, bera podrea bazan ere , bere janaria ere eman nai cien. Bein batean Elizaco festan luzaro egon , ta cofradiaco bazcari-ra berandu joan , eta bere janaria gorde cioten. Santuac bidean topatu cituen pobreac berequin eramán cituen. An ceuden lagunac cioten : ¿ Bere combidatuquin au cer dator ? Isidro , zuretzat baicic ez dago. Zaute paquean , esan cien Santuac : Jaincoac emango duenaz , eta zuec gorde dezutenaz , contentu guera gu : mayean jarri cirañ , eta Jau goicoac janaria gueitu , eta guciae milagrozeo bazcaria galanqui jan zuten.

Santuaren nagusiac alaba bacar estimatu bat zuen , eta ori ill , eta chit penaz beteac arquitezen ciran. Isidro bere jabeai cien amorioa gatic , Jaincoari orien consueloraco alabaren vicitza escatu cion , eta fede andiaz alaba ori uquitu , eta vicirie jaiqui zan. San Isidro , eta Santa Mariac seme bat izan zuten , eta mutilcho ori uste gabeen putzu andi batera erori , eta ito zan. Isidro campotic echera zanean , emaztea desgracia orrequin chit triste arquite zuen : biac belaunico jarri eta Jau-nari semearen vicia escatu cioten , eta bereala

gorputzeraño ura aci , eta seme ori viciric Aita San Isidro escutic artu zuen.

Onelaco maravilla andi asco Santuac vici zala , eta ill , edo cerura ezquero Jaincoaren gloriaraco , eta ascoren oneraco eguin izan ditu : ta pobre zori oneco aberats au paquean vici , eta cerura juateco , Elizacoac chitezco devocio andiaz artu , eta prestatu zan : eta bere echecoai Jaincoaren bildur , ta amore santua , eta aren legue , eta vorondatea beren viotzetan betico encargatu , eta soseguz , eta ceruco paquean Jaunari bere espiritua eman cion : eta guero gure Aita San Ignacio , San Francisco Javier , San Felipe Neri , eta Ama Santa Tere sarequin egun batean diçha pare gabeaz canonizatu izan zan. O cer lau Santu , gure Españiacoac egun artan aguertu ciran.

Eriaquin egon oi diran cristabac , beste jolas gaizto , edo peligrozcoac alde batera utzi , eta onela platica , eta ceruco conversacioac eguin bear dituzte : eta orrelacoac dira Santuen vicitza , eta egemplo oyec.

Eta achurlari Santu au onela icusi , ta norc Gure Jaungoicoari milla esquer on , eta alabanza andiac emango ez diozca ? O Jauna , eta zure Santuetan cein miragarria , eta zure obretan cein Santua ceran ! San Isidroren viciera santu , eta onen obra on gucietan au ondo daquit. ; O necazari prestu au enzun , eta Jaungoi-

coaren aurrean eguiazco honra nai dezuna ! Viotz garbi, fede vici, eta vorondate leyal battec Jaunaren beguietan, eta estimacioan cembait balio dezaquean, Achurlári santu onetan ondo claro daquizu ! Eta Davit santuac dionez: nola mundu zoroac ez becela provecha bat lartetic jaso, ta nequezco bat simaur artetic atera, eta bere gloriaco Principe, edo Santu andien artean paratzen daquien *Ps. 112.*

Onen antzecoa orain lurrean, eta guero ceruan zu izateco, nere guizona, ceraco ispillu eder onetan ondo beguira zaitte. Zure vicieran nic esan al baño gueyago eguiequi cer quendu eta cer ipiñi izango dezu: eta au bear becela eguiten badezu nic nai dedan adiña zori oneco, Santuaren-guisa zu izango cera. Neque, eta icerdizco Santu oai bere obra, eta pausoe-tan jarrai zayozu: eta nere contu, Jaungoicoa seguru zure favore izango dezula, eta Aingueruac pocie zuri, Santuari becela, zure bearretan lagunduco dizutela.

Ay bada Aita, esango didazu; gue ere Aingueru eder oyec becelaco morroi, edo languille batzuec baguindu, gure aldapa gogor oyen gora beetan neque guchiago eramán, ta icerdi ere guchiago emango guenduque ! ez orisse: ez, ene semea, Jaincoac gucientzat dio: *in sudore vultus tui vesceris pane. Gen. 3.* Batzuec batera, besteac bestera, guztioac nequez vici bear degula. Jaunaren sententia da: Zure ar-

peguico icerdian zure ogui, edo arto pusca jango dezula.

Eguia da, zure oneraco bear balitz, Jaincoac biraldu, eta Aingueruac bearrera pocic etorrico liraqueala. Baña cer? Orduan San Isidro Elizara becela, zu tabernara zucen, edo oquer joango ciñaque. Alper nagui andia eguin, eta galduco ciñaque. Ez, Jauna. Jaincoac orrembat baño gueyago nai dizu: ta bearra zuc galanqui eguitea nai du: San Isidroren dicha becela, zurea ere onetan dago. Orain andreen-tzat ere beren lecio, dotriña, eta ceruco ejemploa.

SANTA MARIA ANDRE ONEN ISPILLUA.

San Isidro guizonentzat becela, onen emazte Santa Maria eche-co-andretzat izan zan. Gure Jaungoicoac bere Elizaco campo zabalean; Santa Maria ceruco lore ederra becela ipiñi zuen, edo tesoro andi campo orretan, ezcutatua becela gorde izan zuen. Santa onec, loreac becela bere vicieran ceruco usai gozoa eman zuen: eta tesoro gordeac becela virtute gucien ondasun andiac agueritu cituen. Jaungoicoac bere doai, edo gracia, bacoitzari dagozquion era artan ematea dituela, dio San Pablo: *Divisiones gratiarum sunt. 1. Cor. 12.* eta Jesucristoc berac dio: *In domo patris mei mansiones multe sunt. Joan. 14.* Ceruco Corte, edo palacioan jarlecu asco dira: estadu ta vicimodu gucie-

tan santuac dira: eta andre ezconduac, eta Santa Maria becela, pobrechoac ere santac ez izateco aitzakiaric ez dute.

Santa andi onen Jaungoicoarequico fede aiñ aundi, eta vicia, esperanza aiñ firme, ta segurua, eta are gueyago aren viotzeco Jaungoicozco amorio santu irazaquia, nore ondo esan dezaque? Bere fede, ta confianzarequin aimbeste maravilla eguin cituen: ta bere amorio andiac bere viciera pobrean aimbeste obra on gucien ejemploraco, eraguin ciozcan.

Santa esentatu bnen humildadea cembait zan, Jaungoicoac berac daqui: viotz humill onen sustrai barrengoa aiñ segurua ondatua izan ez bali t, alaco cerurañoco virtuteac andiac irten, e lo aguertuco etziran, eta Jaincoac alaco favore, ta erregaloac eguingo etziozcan. Emendic aren obediencia guztizco ura bere senar San Isidrori, aguintzen cion gucia an Jaincoari becela beguiratu, eta obeditzeco. Bere burutzat guizon santua artu zuen, edo Jaincoac emancion: ala beste vorondate, eta juicioric, bere senarrarena baicie Santac etzuen. Emendic dichazco eche pobre artaco, eta ezcondu santu oyen arteco ceruco paque, edo lurreco gloria vici ura. Emendic obra onac eguiteco Santaren etzi guciac baño gozoago zan devocio ura.

San Isidroac aguindu, eta larumbat, edo zapatu gucietan, Ama Virgiñaren honran, ta icenean, pobreentzat eguin oi zuten aparteco

tupia edo eltzea : ¿Cer bere viotzeco devocioz-coaz Santa Mariac eguingo zuen? Ori jaquiña da. Orregatic bein batean diote, pobrechoai beren lapicoa partitu ezquero, Jesucristo pobrearen tragean bere Ama Virgiñaren zopac jatera becela etorri zala. Limosna escatu zuen : eta Santac gucia eman bazuen ere, tupia icustera joan, eta betea arquite zuen, eta Jaungoicoari, ta beste etorri ciran pobrechoai poeic gucia herrero eman cien.

San Isidro eta Santa Mariac misericordia beren viotzetan ceucaten, eta Escritura sagraduac, edo Tobias Santuac ciona: *Aberatsa baccera, edo asco Jaincoac eman badizu, ugari emazu : eta guchi badezu, aldeguna gogotic emateaz precia zaite.* Jesucristoren Evangelioco sententia ondo gordetzeco bacequiten, eta juicio egunean Misericordiazco obretatic Jau-nac mundua, eta bacoitza juzgatuco duela. Beren pobrezan alzuten baño ere, limosna gueryago ematen zuten : eta milagro andiac Jau-nac orretaraco eguiten ciren.

Anai arrebat becela garbiro, eta aparteco vicitza eguiteco biac conciertoa eguin zuten : eta Santa Maria oracioan, eta obra onetan gucia Jaincoari, ta Ama Virgiñari eman citzayon. Madriden aldean Caraquiz ceritzan erricho batean gueratu zan, eta Ama Virginiaren hermita bat bere contura artu zuen : eta arrezquero Santa Maria de la Cabeza hermitari deritza :

ara joateco zan ibayac, legua bian zubiric etzuen : ta ara, ta onera igarotzeco Santac bere mantilla bota, ciñatu, eta aren gañean, bear zanean ibaya, alacoric ez balitz becela, pasatzen zuen.

Bein batean orrela Isidro bere emaztearequin ur gañean cijoacela, Ama Virgiña etorri, ta berac becela, poliqui beste aldera biac eramantituen. Eta legorrean belaunico biac jarri, eta Jaincoari, eta bere Ama maiteari esquerrac eman ciozcaten. Viotza ceruan zuela Santa Maria bere gandic campora, edo arro-baturic campo, eta hermitaco bidean oracioan ibilli oi zan. Alde ayetaco artzai, eta ume zayac Isidrori contu eman, eta andre gaizqui, edo pauso gaiztoetan cebillela salatu zuten. Bacequien Santurac bere emazte onaren berri. Baña nola bigarren aldian ere Santa acusatu zuten, salatzalleac desengañatzeco berequin eramantituen. Santa Maria, oitu nola bere argui, eta olioarequin oracioan etorri, ta ciñatu, mantilla ibayean bota, eta aren gañear aisa pasatzen, eta pisatzen, an ceuden guciac arrituric icusi zuten : eta Santua chit contentu, eta santa bere paquean gueratu zan : eta santatzat, gueroago, ta gueyago iduqui zuten.

▶ Santa, pobre dichaz bete au beti paquear vici, eta paquean ill, ta cerura zan. Baña ceruan, lurrean baño ere gueyago San Isidro bere guizonari dion amorio, errespeto, eta hon-

ra Santac cerutic jachirie ondo bein batean eracusi zuen. San Isidro Canonizatzeo cebiltzanean, orretaraco diru pusca bat emateo promesa Madridco andre aberats batec eguin zuen. Baña nola eguiten, edo cumplitzen etzuen, Santa Maria aguertu citzayen, eta andre orri Santac esan cionarequin bildurtu zan, eta bereala promesa cumplitu zuen. Guero Madriden pintaturic cegoen Sta Maria icusi zuenean bereala, esan zuen andreac : Ausse da cerutic aguertu citzadan Santa.

Oyee, eta onelaco beste gauza on, ta Santuen ejemploac eri, edo iltzeco daudenen aurrean contatu bear dira : onelacoac consolatzen, fedea piztutzen, eta ceruraco esperanza, ta gogoa ematen dute. Guizon, eta andre pobrechoac, eta zuen nequeaz garbiro vici ceratenac : anima zaitzte exemplo, eta milagro oyequin : zuezaz Jaincoac daucan contu beticoa, edo bere Providencia amorosoa oyetan eracusten du : eta bere viotzeco amorioaz zuei nola beguiratzen dizuten, eta nola Aita maitteac becela gobernatzen zaituzten ondo claro icusten dezute.

Munduo Erregue, eta aberats andi asco baño ere gueyago zuec consola zaitzte : bada orra orrelaco Erregue, ta lurreco aberats andi nai guciac alde batera utzi, eta gure Españiaco Gorte chit andico Patroi San Isidro Achurlari pobrecho bat egundu : eta gure Erregue, eta

Erreguiña andiac, eta Mundu biren Jabe, edo lurraren gañean diran Erregue, eta Jaunic andienac Isidro, eta bere emaztearen oñetan, edo aurrean belaunico pocie jartzen dira, Jaincoac Santuetan ezagutu, eta adoratzan, eta beren plegarietan onen bitartecotzat artzen dituzte. ; O gure Jaungoicoaren poderio, ta jaquintasuna ! Madridco Corteco Patroi necazarri, edo achurlari bat ; eta Francian Pariseo Corteco Patrona edo Matrona Santa Genovesa Ardatzalle edo Gorulari bat eguin cituen ! ; O cer Jaun nagusi edo Jabe ona, ondo servitzen badezute, pobreac dezuten.

GURE NECAZARIEN ERIOTZAREN GAÑEAN

beste Consideracio bat,

Jaungoicoa alabatzeco ganza da, oyec nola iltzen diran icustea. Ascoc beintzat, San Isidroren guisa, dieha aundia date : eta Jaunaren misericordia nolerebait arguiago oyetan aguertzen da. Nola guri jaten, edo jatecoa ematearren, guizagajoac uda, eta negu, neque, eta icerdien azpian beti dabiltzan : eta beren vici nai, ta vici bearraren quezca, bildurra, eta arrastaca baicic ez duten : ala viciera garbi orren saria, orien eriotza datorrenean, quezca, eta bildur gabe, oriec aisago iltzea dala, icusten da. Gure Jaincoac, Aita ona becela, daqui oyec beste asco becela, munduco artu eman,

cuestio , edo peligroetan , beren vician nastu ez dirala : eta ala eriotzan bere Aingueruaquin amparatzen ditu , eta deabru char tentatzalleai oyen buruco aldera joaten usten ezdie. *Ara nola.*

Sacerdote Jaun batec mesedez beiñ escatu ciran , agure gaisso bat caridadez confesatu bear nuela , ta berac aren echera eraman ninduen. Guizon orrec , ez bereala iltzeco , baña erre-
medio gabeco gaitza ceucan : eun da iru urte gañean cituen. Confesio general edo vici luce orretacoa eguin nai zuen. Bada , cer uste de-
zu ? Ordu erdi bat ozta eguin nuen , aren con-
fesio andi ori bere gustora eguiten eta orren
laster , eta aisa contuac ajustatu , ta Aingueru
baten guisa , edo choricho bat becela chit ale-
guere gueratu zan , eta uste zuen bertatic ce-
ruan cegoela.

Aita : ¿Ori nola izango zan ? Nie esango di-
zut. Eun da iru urte orietatic , urte bacar ba-
tean Jaun nere adisquide bat gazte zale servitu
zuen , eta gañeraco urte lucetan beste artu e-
manic izan etzuen. Beti achurlari , eta bear
eguiñaz garbiro bere arto pusca irabaci pobre-
zan jan , ta beti contentu zan ; Eta aren ar-
peguia icusi bacendu , arrituco ciñan : aiñ alai,
eta colore vici ederraquin cegoen , nola oguei
urtecoa cirudien , edo galai gazte bat becela.

Onela vici , ta ill etzan , Ama Santa Teresac
bere vicitzaco liburuan contatzen duen Gaz-
telaco Necazaria. Au ere bere demboran bear

eguiñaz pobrezan contentu vici zan : baña aren alabearrez , guchien uste zuenean , campo , edo soroan lurpean gordericaco diru andi , edo tesoro bat arqutu zuen . Bere ori echera isillic eraman , ta cer eguin etzequien : non baño non obeto gordeco otezuen , quezca eta bildurra baicic etzuen : eta len pobre aleguere zana , guero aberats triste eguin zan . Gau eta egun sustoz heteric bere diruan beti pensatzen , alaco naigabe , eta penac eman cioten , non viotza illundu , eta ez jan , eta ez lan , beste gaitz bague ori ori eguin , erqutu , deseguin ta ill zan .

Emendic , zuc necazaria , edo onetan Jaincoaren Aitazco Providencia , edo gobernua icusi bear dezu : ta sinistu , edo ondo jaquin , ondasunac , edo pobreza zuri ematea Jaunarentzat gucia bat , edo berdin dala , eta berac zuzaz obeto beguiratzen duela . Aita da , eta Aita gucien onena : aren antzecoia izan zaite . Batzuei ondasunac ematen diezte , misericordia , eta limosna , Jaungoicoaren icenean eguin eta orrela beren pecatuac pagatu , eta cerua bide orretatic irabaci dezaten .

Besteai bearra , pobreza , edo ondasunen falta Aita onac becela ematen die , beren bearras vici , eta salvatzeco . Batari becela besteari diru , edo ondasunac ematea , Jaincoarentzat berdin da , eta ecer costatzen etzayo . Baña ah ! Bere doayac partitzean , berac obeto daqui cer eguiten duen : eta icusten du , zu ascorequin

condenatuco , eta guchirequin salvatuco ceral-
la. San Agustiñec ederqui , berac becela , dio-
na : obe da guchiren bear zu izatea , ecen ,
ez zuc asco iduquitzea. Eta nic orain diot : gu-
re dicha eztagoela guchi , edo asco iduquitzean ;
ezpada Jaunaren vorondatea gucian eguitean.

Au ondo eguiteco , seguruan jocatu , eta ce-
ruan ondasun andiac irabazteco , bitartecoaz
baliatu bear degu : esan nai det , Ama Virgi-
ña , eta Santuaz. Eri bat , orrela luzaro dagoe-
nean , consolatzeco , eta dembora provechuz ,
eta gozotoro-pasatzeco , cer gauza obeagoric ,
Errosario] santua baño? Onen iru partetatic
bat ondo errezatzea , Ama Virgiña guez san-
tari lorezco coroa eder bat presentatzea da. Ba-
ña afaldu baño len , loac iñor tentá ez dezan ,
eta chit soseguz , eta mereci duen devocioaz ,
Errosarico indulgencia andiac irabazteco , er-
rezatu bear da. Lenago ondo ciñatu , Contri-
ciozco actua eguin , eta guero Jaincoaren eta
bere Ama Santisimarequin itzeguiten duenean
becela , batec esan , ta besteac erantzun.

Jaincoagatic bada , eta Ama Virgiñaren vio-
tzeco gozo , pena , eta gloria , errosario san-
tuan gorderic ditugunac gatic , erregutzen di-
zutet , nere cristau , eta Ama Virgiñaren u-
meac , arren emendic aurrera ceruco devocio-
ric ederren au , errosario Santua , soseguz ,
eta devocioz erreza dezazutela : eta ez *mar mar*
mar , beste lurreco gauzac becela , ez presaz ,

nastuaz, edo gucia trabucatu, eta naspilla bat eguiñaz.

Tolosaco Santa Marian Oficio divinoac, eta Elizaco gauzac, nola ceruco antzera, chit ederqui, eta Magestade bere diñacoaz eguiten beti icusi ditudan, ala, eta chit consuelo andiaz icusi nuen, Errosario santua Ama Virginiari ofrecitzen. Sacerdoteac beti Pater nosterra, eta Ave Maria errezatzen du, eta beti gendiac erantzuten du, Santa Maria. Eta Aldareac, edo beste devocioac eguiten, ori bera erri gucietan oida. Echeetan beintzant, nerequico batec beti Aita gurea, eta Ave Maria esan ondo, eta besteac beti eranzutea, obeto deritzat, ala devocioraco, eta ez trabucatzeco, nola contua zucenago iduquitzeco.

San José guciz doatsua, San Miguel eta Aingueru guardacoa zure iceneco, egun artaco, eta beste Santuac bitartecotzat artu bear dituzu. Baña errezo lucez ez beñere cargatu, presaca, itotzen, eta gaizqui eguiteco. Obeda, diote Santuac, Ave Maria bat devocioz, eta ongui, eta ez asco gaizqui zuc errezatzea. Ara ejemplo ederra.

Ama Virginiaren devociozco alaba maite Religiosa batec amabost Misterioen, edo errosario osoa egunero errezatzeco devocioa zuen. Baña nola beste oficio, eta eguiteco asco echian cituen, ascotan lasterca errosarioa, eta ez bera zan reverenciaz, errezatzen zuen. Beñ batean

orrela eegoela , Ama Virgíña , ceruco Erreguí-
ña ederra , consolatzera etorri , eta amore aun-
diaz esan cion : ez ene alaba : ez ori orrela
eguin . Obeda , eta obedienciazco zure lan , edo
eguitecoac ongui , Jaunaren vorondatea dalaco
eguin itzatzu : eta neri contentu emateco e-
gunero soseguz , ta devocioz nere errosarioaren
parte bat erreza ezazu , eta neri gusto eman-
go didazu .

Guciz miragarria da , gure Aita San Ignacioc
bere ejercicioetan , laugarren astearen azque-
nean , Pater noster , eta Ave Mariaren gañean
oracio eguiteco eracusten dituen ceruco mo-
duac ; eta itz bacoitzaren gañean cer pausa ,
devocio , eta espiritu andiarequin eguiten zuen .
Gauza ciertsa da , Eriac eta orien an dauden
Lagunac oracio oyec viotzeco sosegu , eta de-
vocioaz errezatuaz , dembora obeto , ta erraza-
go pasatu , ta animen provechu andiago atera-
co dutela .

Zure echean , eta zure oyea zaudela ere ,
Ave Maria , eta Salve bacoitza errezatzeagatic
Indulgencia , edo egun ascotaco barcacioa
noiz nai , ta beti irabacico dezu . Orobat JESUS
edo MARIA esaten dan bacoitzean burua macur-
tu , edo devocioaz beratcean indulgenciac ira-
bazten dituzu : eta onelaco Jaunaren ¹²⁵ acia an-
di aiñ erraz edoceñec irabaci ditza ueanac ,
arrazoyago da zuc , Eria , ez galtzea . *Ap. Viva
de Indulg. fn.*

AMA VIRGIÑAREN DEVOCIOA.

Gure necazari onen artean beren Parroquie-
taraco amorio , eta devocio andia jaquiña da,
eta campotar guciac ori icusi , eta milagrotzat
becela contat en dute , ta ez bacarric Meza na-
gusia , eta Vesperetara joatea , ezpada Virgi-
ña Ama Santaren Errosario , eta Aldareac er-
rezatzera. Fede , eta devocioaren señaie andia
da au : eta argatic mundúco beste Erreino ,
eta Provincia ascotan baño , gure oyetan Par-
roquietaco Eliza gauzac ederquiago , eta piedad-
de , eta devocio andiangoaz eguiten dira.

Au escribitzen dedan eguna Ama Virgiñaren
CONCEPCIO , edo SORTZE guciz garbiaren eguna
da , eta gure Provincian berezquirozco egun
señalataa. Ama Virgiñaren Misterio, Fes-
ta , eta devocio gucien asiera gozoa da : ala
gure Provinciac bere amparo , Ama , eta Pa-
trona chit maitearen eguna becela celebratzen
du : eta zori oneco bazter onetan jayotzen di-
ranac , amorio eta devociozco gure Ama gu-
ciz Santaren marca onequin jayo , eta titi edo
bular gozo onequin acitzen dira.

Orregatic Confesore celodunac aimbeste , eta
ain ederqui beren onetara datocenai Ama Vir-
giñaren Concepcioaren devocioa ta onen reve-
rencian , beren anima , eta gorputzac garbiro
gordetzeco iru Ave Maria egunero errezatzea

encargatzen die. Ala maisú Avilac, ala gure misioneroac guciai eracustén, eta beti aguintzen die.

Baña Ama Virgiñari gusto chit andia, eman, eta bere Concepcio garbiaren honrarequin zure irabaci andi bat erraz izan nai badezu, goicean jaiqui, eta bereala Jaincoari esquerrac eman, eta zure anima, pensamentu, itz, eta obrac Ama Virgiñaren escuetatic ofrecitu, eta iru Ave Mariac errezatu bear dituzu, Trinidadé gucié Santuaren alabánzan, esanaz: *Aitaren, Semcaren, eta Espiritu Santuaren ice-nean, iru Ave Maria oyee, gaur, eta beti peccatic gorde nazan: paquezeo vicitza bat, ta erioiza on bat bere gracion eman dizadan. Eguar-dian beste iru Ave Maria orrela, eta beste iru arratsian Ama Virgiñari erreza zayozeátzu.*

Ascoc, Maisu Avilac cion becela, Ama Virgiñari esaten, eta escatzen diote onela. *Nere Ama Virgiña, zure Concepcio garbia gatic, ta zure garbitasun ederra gatic tentacio gucietan ampara nazazu, eta gorputz, eta animan gar-biro gorde nazazu.*

Mola Virgiña amaren festa gucien sustraya aren Concepcio garbia dan, ala beraren Doloréa, ta Angustiac aren Misterioen atzeneco pausoa becela dira. Badaqui berac on'lo, cein anciñaco amorio, eta devocioa gure gendeen viotzetan Ama Virgiñaren Doloretan au dan: bere **Semcaren** vicitzan, eta eriotzan, gure

Pecatua gatic igaro cituen zazpi Doloretaco, eta gurutzearen oñean bere viotzeco Seme Jesus maitearen ondoan, arean agonian, eta bera iltzen, eta illic icusi, eta bere besoetan artu zueneco bere anima josi cion ez bata zorrotzaren, eta orduco penen memoria, eta devocio andia da.

Gure Aita San Ignacioc au ondo eracutsi cigun; Bada Ama Virgiñaren escuetatic bere viotza Jaincoari eman cion ezquero, viotz orren gañean Doloretaco Virgiña, edo Angustien Imagiña beti Santuac berequin ecarri zuen: eta Aita Araoz bere Aideai despedidan ori eman, ta esan cion, favore asco, eta aundiac orrezaz eguin ciozcala. Argatic San Ignacioren viotzeco Ama Virgiña ori Zaragozaco gure Elizan devocio andiaz veneratzen da.

Azpeitico Erri noble dichazco onetan beste ascotan becela, Ama Virgiñaren devocio au, norc daqui noizcoa dan: bada Loyolaco eche santu onetaco oratorio zar, edo anciñacoa ere Angustien, eta doloretzeco, eta Piedadezeco Amarena zan, eta oraiñ ere da: eta arrazoi andiarequin guciai, ala osasunean nola gaitz gucietan, Confesore Jaunac chit ondo eguiten dute Ama Virgiñarea puzo, eta Misterio orien devocioa consejatzean, eta Ama maiteonen Angustia, eta pena memoria gure pecatuen viotzeco damu aundiaz, gure eguitea baño gauza gozoagoric arean viotz santuarentzat ez da: ta

aren Doloreetan: gure gaitzen eta penen consue-
loa arquituco degu. Gorainci oyec Ama Vir-
giñaren icenean eriac consolatzeco eramau
bear dira.

Orain atzeneco orduan quezca , eta lanic an-
diena emango duten gauzaren batzuen gañean,
aviso bearrenac eman bear ditugu.

ERIOZAN NORC BILDUR IZAN BEAR DUEN.

Gure jendeen artean batzuec beren jabe dira :
beren buru , edo personen contua baicic ez du-
tenac : eta azquen ordu artan oyec cer eguin,
edo quezca guchiago oi dute : ala ondo illtze-
co obeto daude.

Viciara bi , edo persona mota bi dira , ala
vician, nola eriotzan cer eguin gueyago dute-
nac. Aita : ¿Oriecc cein dira ? Echecco buru, eta
Errico Jaun izan diranac. Esan nai det, gura-
so eta nagusiac, Alcate , eta beste orrelacoac.
Eta orietatic asitzen guerala , gure necaza-
ri prestu asco beren errietan Alcate , Er-
regidore , eta errico guraso , edo nagusi be-
cela oi dira. Oyec obligatuac daude , eta ez ba-
carric erriaren artu eman , edo errentén ga-
ñean contu iduqui , eta ondo oriecc artu , edo
ematera ; ezpada, eta are gueyago Jaincoaren
leguea errian ondo gorde erazotzera : lenengo
berac ejemplo ona emanaz ; ta guero errian ,
edo erricoetan diran animen condenacioeo, mur-

muracio , edo escandalo , eta pecatuen bide ,
ocasio , eta peligroac celo andiaz quenduaz .

Jaincoac bai , eta bestec ez daqui , errico
festetan , plaza , edo baztarretan , tabernaco
edanean , jocu luce , eta jolasetan , echeraco
desoretan , gabezco libertade , eta deabruen is-
cambilletan , cer pecatu icaragarriac eguiten di-
ran . Eta gaitz oyen sustraya , eta oriec ez eba-
quitzea , edo ez erremediatzea , ta gucien cul-
paric andiena , chit ascotan Justiciaco Jaunae
dute . Baña oyec , Jaincoaren ordeco Ministro
fielac becela , ejemplo ona eman bearrean ;
jocuan , edaten , eta desoretaraño egotean ,
aurrenecoac , eta gaiztoenac berac badira , cer
izango da ? Errico buruac orrela badabiltza , bes-
te ondorengoac nola ibillico dira ? Guiza se-
me , eta mutill gāzteac ori icusi , eta cer ica-
sico dute ? Nola errespetoa iduquico zaye , be-
rac beren buruai galtzen badiote ?

Gure Provincia guciz nobleac , orrelaco Jain-
coaren ofensa andiac , ta Justiciaren lotsa , eta
bildurra galduric icusi , eta gabezco , eta her-
mitetaco festa eragabeac condenatu , eta quen-
du ditu , eta arrazoi andiarequin . Baña asco
Alcatec , Jaincoaren , Obispo Jaunaren , eta
Provinciaren legue justuai bear becela begui-
ratu ez , eta bear dan valore , ta animoaz
artu gabez , festa eragabeac eraguin , edo era-
guiten larga ta cer calteac icusten dira ? ¿ Eta
icusten ez diranac non dira ? Ah ! Oriec are

gueyago , eta andiago dira ! Gucien Juezac gu-
cia daqui : eta Alcate , eta Ministroac contu
emango diote.

Gauza ciertoa da , Jaincoac , Ama Virgiñac ,
eta Santuac Elizaco festac fedeaz eguitea nai
dutela. Baña deabruac , eta aren bandoco ,
edo lagun diranac , festa oriezaz baliatu , eta
Santuen aitzaquian (;Eta au cristau artean
norc sinistu lezaque?) fede , eta lotsa gabe ,
Jaincoaren ofensa nazcagarriac , eta Santuen
desonra ichusiac nai edo eracartzen dituzte.
Eta orietan jocu-luce debecatu , Idi tratu falsiaz-
co , tabernaco trampa , ordiqueria , torpeza ,
animen , eta errien calte jaquiñen contu Jain-
coari norc emango dio ? Alcate edo errien gu-
raso nagui , ta zori gaiztocoac. O cer contu
estua , cer juicio , ta Justicia gogorra oyei be-
guira dagoquien ! Jaincoaren justiciaco minis-
tro izateco ezta asco bera artzea : bear da ori
jaso ta zucen gucian erabiltzea.

ORAIN GURASOEN OBLIGACIOEN GAÑEAN.

Oyec gorputzeco alimentu bearra umeai ema-
teco becela , eta are gueyago animetacoa ema-
teco dute obligacio aundia. Lenengo oriec on-
do aci , eta ecitzeco ejemplo ona , ta bigai rena,
dotriña ona eman bear die. Dotriñan , fedezco
gauza , eta bear diran oracioac ondo eracus-
teaz gañera aditzen da , Jaincoaren leguea on-

do gordetzeco bear diran pauso onetan , bildur santu , eta usuario onetaco bidea eracustea , eta pecatuen peligro , eta lagun , edo encontru gaiztoetatic aparterazotzea : aditzen da], Sacramentuen usuera , edo ascotan confesatzea : dotriña icastera , Sermoyac entzutera bialtzea , eta berai ondo dagozquien lagun Cristau onetara joatea : goiz echera etortzea , gaizqui eguiteco , eta esateco mañac , birau , eta maldicio , jocu luce , eta ibillera gaiztoen griñaric ez artzeco , edo utzierazotzeco , eta beren vorondate eragabe , eta maña aldi gaiztoac ucatzeco : eta onela chiquitatic gucia Jaincoaren bildurra , errespeto , eta amorioa orien viotzetan sartzea. Onelaco gauza , ta dotriña guciz bearren gañean , abereen guisa , asco guraso baldan , lasayegui izan diranac : ah! ceñ estu , eta larri erioztan arquituco diran ! Araco amatzar ero gattetan gaizqui eciaç , ta arin , ta lasai oituac bere alaba zoroari aisa lajatzen dio , festetan , ta erromerietan ibiltzen : ta norequin ? Sobra daquizute : lagun gaizto , nesca , ta mutil galduquin. ¿Eta guero ? Cer pecatuac ? Cer calteac ? ¿Cer negarrac ? ¿Eta oraiñ , au escribitzen dedan demboran , negu alderontz zuen eche barrumbean bertan , necazarien zori oneco , edo gaiztoeneco arta zuriquetan , gurasoen culpaz , cer contuac , cer jolasac , cer triscac , cer libertade eragabeac ? Eta azquenic mutil deabruac arguia itzali , edo atzendu , eta ara-

guiaren lujuriaco infernuco suac, eta garrac irazaquitzen dira. ; A guraso ez fede, eta ez legueco galdu bearrac! ; Cer infernuco vicia eriotzan!

Eta Confesore celosoac orrelaco Amari bere oneraco cerbait esaten badio: aleric malmetitu gabe, eta alacoric ez balitz becela, eranzuten dio: ; Ay bada Jauna! ; Cer nai du? Gazteac izan ero oriec: eta malicia gabeco zoroa nere alaba. Baña gu ere orrela izandu guiñan ta ezcondu guiñan. Ona deabruzco errespuesta. Ala gaizqui ama zar ichua. Ceren zu galdu ta pecatuz bete ta ezcondu ciñan: zure alaba tris-tea ere orrela ezcontzea nai dezu? Ah Ama Otso ta Artzac baño zure alabarentzat gogor-ragoa! ; Ta deabruac eguindaco ezcontza ori nolacoa irtengo, eta izango da? Deabruzco, eta infernucoa. Argatic, alaba gaizqui ezcondu, eta echera biurtu, esan oida. Alaco vicierac icusten dira.

Cimenduco lenengo arria deabruac ipintzen duen echea, noreña, eta nolacoa izango da? Ya daqui edocēñec: deabruarena, eta deabruzco echea. Bada zuen, eta orrelacoen ezcontzac ori bera. Cer erremedio bada Aita? Gurasoac nai badute, au erraza da. Arto zuriqueta, gari edo arto jorra, eta beste orrelaco gazteen lanetan, zuen alaba, edo nescachac bacarric ez fiatu: zuequin, eta aurrera auzocoac aparte bialdu mugonez, edo eraman, eta mutillae

gueroago aparte dijoacela: orien jolas, pauso, edo bideetan, zuec errespetoaz beti egotea, erremedio seguroa izango da.

Fede guchico, eta buru gabeco Ama ascoc libertade gueyeguiaz, errespeto, eta bildur gabe, alabac nai dituzten maña gucietan acitzen dituzte: eta gaizqui eciaac becela, beren zartzeraco arrimo on guero izan bearrean, gurasoen tormentu gogor izan oi dira. Chiquitatic itz edo icen gaiztoac esaten berac eracusten die umeai, eta guero usadio ori quentzen erraz ezta.

Bular edo titia artzen daudenetic ardora oitutzen dituzte: ta Vizcayan ezpañac busti, ta emen ezpanchoac busti, eta mama gossoa da esanaz, ardoa ematen die, eta guero? Ay ama choroac! Orrelaco gabe ere, alafede ez bildur; zuen alabac edaten icasico dute, eta acitzean, guiza artean ere, oyec adiña, eta oyec becin lazqui, eta galanqui, alabacho orieac ucalondua goratzen icasi eta jaquingo dute. Ara nere Ama Santa Monicari cer igaro citzayon, ta San Agustin bere semeac Amaren aotic nola contatzen duen,

Orretaco jaquin bear dezu Monica guraso chit prestu, ta Cristau onen umea becela Jaincoaren bildurrean aci izan zala: chiquitatic bera cettorren Jaincotia, modesta, ta chit devociora emana. Elizara bere nayera zuen, ta icustecoa omen zan bere bazterrean ondo jarri,

eta cer fede , eta reverenciaz gueldi gueldi egon oi zan. Onela nai nuque nic gure gazteac, eta andre guciac , Elizan , batera , eta bestera ibilli gabe , ondo lecu batean jarri , bein ondo ciñatu , eta beguiac lurrean , edo ichiric devocioz egotea. Monicacho dembora artatic betico viotz beraa , eta limosnari andia zan , eta pobreaki bere janaria ere eman oi cien.

Monicaren Aitac , aurra zuenetic Emacume contuzco , chit on estimatu bat ceucan cchean ; ta bera ondo aci zuenari becela , Monicaren aciera ona aguindu cion : Santaren Ama Cristoren cierva zan , dio S. Agustiñec : baña eda-deco nescach on au chit asco alabatzen du. Onec Monicari aurqueria guciac quendu , eta gurariac ucatzen ciozcan : berearequin irteten utzitzen etzion , eta gauza chiquietan ere bere vorondatea ausitzen cion , eta Jaincoarena eguitera sayatzen zuen. Monicac jatorduz campora egarriac itotzen cegoela esanagatic ere ura , ucatzen cion.

Ara esaten cion : gogoac ematean aurrac , orain ura nai zute , ceren ardoric ez dezuten : baña ezcondu eta guero Echeoandre , ta ardoaren jabe ceratenean edatera oituco cerate , ceren gurariac indar andia duen. Monicachoc au aditzen zuen , ta orregatic ere ardoa edatera nola eguin zan Agustiñi berac esan cion. Nola , aur vici ecertaco edo ascotacoa , eta don-

cellacho beguiratua zan , gurasoac nescamea-
requin , edo bacarric ardo esque biraltzen zu-
ten , ta Monicac jostatzen becela , charroan ar-
doa artu baño len , churrut bat artzen zuen ,
ez gueyago , ceren ardo zale etzan : lenengoan
gustoric artzen etzion , eta bere vicitasun eta
jaquin nayac , malicia gabe , eraguiten cion .

Baña mama gossoa zan , eta uste edo senti
gabe , Monicacho oitu zan , ta guero ontzi,
edo baso chiqui bat betea eratera eguin
zan ; ta onela zaletu , ta ardoaren deseo era
gabea sartu citzayola , dio Santac . ¡ Ah
cembait gazteri au bera egunero vicio itsusi
onetan , ta beste libertade , ta maña gaiztoe-
tan , senti gabe erantsi edo guertätzen zayo !
Non zan orduan guiltzera zar ¡juiciozco Moni-
ca ondo asitzen zuena ? Ay Jauna , dio emen
San Agustinec ! Ori , ta Aita , eta Ama begui-
ra etzeuden , baña zu bai ! Eta zure ontasu-
nac Monicari erremedioa eman cion .

Eheco mirabe , edo nescacha gazte batec
Monicaren aurqueria onen berri bacequien ;
baña nola asco nai cioten , aurra gurasoac asti,
edo zati etzezaten bildurrez , issilic estaltzen
zuen . Alaco batean guchien uste zanean , or-
ra non Monica , eta nescach ori aserratu ciran ,
eta onec bere zuan itz batetic bestera Monica-
ri besteen aurrean esan cion : Quen ortic , ordi
char ori , eta moscortzeco ardoa eraten dezu-
na . Onela bere charqueriarequin arpeguian

eman , eta desonratu zuenean , aiñ lotsa , eta pena andia Monicac artu zuen , non bere vicico ardoa ala edatea utzi zuen.

Ah Jauna , azquenean dio San Agustinec. Zuc obeto eguin cenduen : bada bataren gaitzetic bestearen ona ; eta nescacharen aserretic Monicaren paquea ateratzen duen ! eta au gucia beste gauza on ascorequin Ama Santa Monicac Agustini , eta nere Santuac bere confesioetan guri contatzen digu , gure culpac ondo confesatzen , eta erremediatzen guc icasteco.

Eta cembait Monica chiqui onelaco griña , eta miñaz beteac , basarri orietan , eta ez guchia-go caleetan ote dira ? Andi echeetan peligro gueyago , eta are andiago oi da . Deabru charraren estalqui bat faltaco ez da , ume chiqui gaitz gabecoen orrelaco lanac estali , eta gaizqui acico dituena . Eta guero ? Erac dacarrenean , mama gossora eguin , eta Monicaren guisa , ardora oitutzen dira , eta ori senti , edo uste gabe . Eta cembait bider gaitz eguin , eta beguichoetan igarri , ta besoetan artu , ta esaten die : Enechoa , au cer da : Atoz ona nere aurra galdua zaude , gaitzac eraguin dizu : otsoac jan zaitu . Ta aurra issilic oyaren gainean bota , eta catua igaro , eta lar idiqui artean , an dagoela .

Ah guiltcerac ! Ah gurasoac non cerate ? Eta orrelaco alabachoa Monica becela lotsatu , eta erremediatzen ez bada chiquitan , guero

aci ta ezcondú, eta ardoaren jabé danean cer izango da? Orduan honreric, eta lotsaric gabe, ascoren deshonra, eta lotsarequin erale galant ichusi bat izango da.

Beguirá ondo gurasoac zuen alabachoen ta ceren animaz, norequin, ta nola aci, ta oituzten diran. Bear ez diran gauza asco zuetatic icasten dituzte: beguirá cer esaten edo eguiten dezuten orien aurrean, ta nola: umeac gucia zuen guisa eguin nai dute, eta gaitza, ona baño, lasterrago, eta errazago erantzico zaye. Zuen aurrean baño, eheco ondorengoan artean are peligro gueyago dute: orien jolas, jocu, ibillera, ta esaera libertadesco loyetan, Jaincoac bai, eta bestec ezdaqui, cer mañac, cer siñuac, cer contu, itz, eta platica desonestoac, icusi, entzun, ta icasten dituzten: lenengoan gaitz gabe, inocencian; bañaguero beguiac gaitzeraco idiqui, eta maliciaz. Erremedio guztiz andia gurasoac, ta zuen alabac ez bacarric, edo lagun gaiztoaquin fia-tzea: oyec intencio gaiztoric ez iduqui arren, deabruac beti du intencio gaiztoa.

Oraiñ Ezconduen paqueraco Dotriña.

EZCONDUEN JAINCOZCO VICIERA.

Gure necazariac, eta ez guchiago aberats, edo andi echeetaco Ezconduac, Jaincoa ondo servitzeco bearren duten asiera da fede vicico

Jaunaren bildur santua beren viotzetan ondo jositzea. Au da dicha gucien sustraya. Ceruco sustrai onetatic, Ezcontzeco Sacramentuac ematen duen bien arteco paque, eta amorio santua, berez becela, sortu, ta jayoco da. Jesucristoc bere atzeneco Sermoyan, Testamentuan becela utzi cigun ceruco ondasunic andiena, paque eder au da. Ezconduen echea paque onequin ceru vicia, eta paque gabe infernu vicia da.

Amorezco paque onec murru sendo baten guisa munduco neque guciac paciencia, eta meritoaz eramateco, bear dan indarra ematen du. Baña paque eder gozo onen contra infernu guztia armatu, eta jaiqui oi da: deabru charra ezconduen paquezco viciera ecin icusiric, eta iraz beteric, ori deseguin, nastu, eta inquietatzeco aleguñaquin asitzen da. Eta Jaincoaren vorondatez bear becela, eta zucen ezcondu diranaquin Satanasec au eguiten badu: araco oquer eta bide gaizto edo pecatuetatic, ondo beguiratu gabe, edo gaizqui ezcontzen diranaquin cer eguingo ez dezu? Ta lurreco zuen honra, hacienda, eta atseguñac paqueric ez bada certaco dira? Emen, ta an infernuraco. Ay Aita, dio beste andreac: gure echean ori sobra icusten da. ¿Cergatic bada? Aita, len paquean oi guñan; baña gure guizona plaza guizon eguin zaigu, eta arrezquero paquea cer dan ez daquigu, edo gure echetic igas

eguin du , eta gaiztoenac ayenatu du. Gure guizonac , dio besteac , jocuari , eta tabernari eman dio : duena eta ez duena ondatu , alperqueriari eder iritzi , eta echea galdu du : ez umeen conturic , eta ez ecer , eta desoran datorrenean guerra vicia.

Ene andre ona : ori sinisten dizut , eta er-ruqui zaitut. Ezcondu bear , eta orra norequin eguin ciñan. Zure guizonac jocuari , eta tabernari emazteari baño gueyago nai diola : esango dezu. ; Baña infernucó viciera orren culpa nore du? Guizonac duela diozu zuc : baña are bacarric eztu : zuc ere izango dezu.

¡ Ay Aita ! Èta ceñ eguia andia dan ori , dio emen guizonac. Gure berri balequi berriz eta biarretan esango luque. Sobra ene seme , eta nai baño gueyago daquigu. Aita , gure andreac infernucó sugue char baten mingaiñ , edo mistoa baño zorrotzago du : arri ertzac ere erdira litzaque ; maratilla ascatzean , arenac eguin du : ecin arequin vici diteque , eta echea infernubat eguiten du.

Eguia da nere guizona , eta andre batzuec orrelacoac dira ; baña zuc ere orretan errua badezu. Cristau cintzoa bacera , sufritu , eta isillie larga bear diozu. Badaquizu andre tristeac beste arma , eta ezpatarie bere miaren punta zorrotza baicic eztuela. Zuc buruac becela , juicio , eta paciencia bear dezu : alacoan ez jaramon , eta igues eguin : badezu , bear ba-

da, cergatic isillie egon : eheco paqueac ori escatzen du. Andreari Jaincoac aguintzen dizunez zuc zor diozu paquezco ta pacienciazco amorioa : ta andreac zuri, bere buruari becela bildur santu, ta errespetozco amorioa zor dizu : onela ezconduen ceruco biciera zucentzen da.

Baña gure guizona edan samar, edo gaizac eraguiña datorrenean, ambat golpeca asico da. ¡ Ah goapoa ! Orrelacoai esaten nien nic. [Chit balientea cera : zu becelacoac moroac iltzera. ¡ Ah lotsarie eta bururie ez dezun guizona ! Golpeca andrea zatitu : desonra, eta gaitz, edo calte andietaco tranceren batean emaztea oneraco castigatu bear danean ere, ori modu onean eguin bear da, eta ez abereen guisa. Bestela norc, zoro eguin, eta eraguin batec ezpada, bere corputza golpeca zatitzen du. Adan munduaren lenengo Aitac cion, eta Jesucristoc bere Evangelioan dio, emaztea eta zu ezcontzaco Sacramentuaren graziaz batceratela : orrela zuc andrea zatitzean, cere buru edo gorputza zatitzen, edo banatzen dezu. ¿ Eta cer eraqueri andiagoric, ori zuc eguitea baño ?

Paciencia nere andre ona ; paciencia : eta guizona ala datorrenean, Jaincoaz arma zaitte, ta lasterca nere ascotaco erremedio segurua arrezazu. Aita : ¿ Cer erremedio da ori ? Ara : zoaz ariñ sulla, edo erradara, eta laster charrotic aoa bete-ur garbi arrezazu : eta ceru-

eo reliquia becela aoan bota gabe, iduqui za-
zu, eta nere contu, paque ederrean, eta gol-
peetati seguru egongo cerala. Misioetan asco-
tan eman dedan ceruco erremedioa da au; ta
arrezquero Autore jaquintsu andi bitan dotriña,
eta conseju au emanic arquite det.

Au eguiten badezu, damuco etzatzu, eta
paque gozoa izango dezu. Contu eta isilic zau-
de, albazaude; bestela zureac eta gueyago ar-
tu, eta zure sayetsac neurritzen, beste reli-
quia edo gorosti maquilla arin ibillico da,
ta odola, ta negarra dariozula egongo cera.
Mingaña arin erabilliac frutu ori oi dacar.
Baña arrazoyarequin baño, ejemploarequin do-
triña au zure buruan obeto sartuco da. Ara bada.

Ama Santa Monica gozoaren ejemplo chit
eder, San Agustín nere Santuac contatzen due-
na. Jaincoaren bide, eta virtute andian San-
ta bere gurasoac aci zuten. Monicac doncella
garbi berez izan nai zuquean; baña bere dem-
bora onean, Jaincoaren borondatea eta gura-
soena eguiteagatic, ezcontzera sugetatu zan,
eta Patricio ceritzan, eta munduraco Guizon
noblea zan batequin gurasoac ezcondu zuten:
uso bat Monica, eta otso bat zan Patricio. Jain-
coaren bideac mingarriac dira. Guizon ori etzan
Cristaba, ezpada Gentil fede, eta legue baguea:
eta berez artz, edo leoi bat baño gogorragea.

Orregatic ere Monicaren gracia, doai, ta
virtuteac alacoac ciran, non da gurutze pisu

ori. ta neque guciac arintzen cituen. Gucien gañean sentitzen zuen pena zan, Patricio bere guizona Gentil, eta ez Cristau izatea: baña Monicaren oracio, eta negarrac beti ciran indar andiagoac: eta Jaincoari bere Fede, eta Legue santura senarra ecarri ciozala, ta casto, edo garbiago eguin cezala beti erregutzen cion. Icusi zan Santaren milagroa: onen negar, eta oracioac, onen virtute, eta ejemploac alacoac ciran, non gueroenean Patricio bateatu, Cristau on eguin, eta Jaincoarentzat irabaci zuen. Jaunaren gracia, bere emazteagatic eguin ciona ondo ezagutu, eta ondo pagatu cion; bada aurrera santa chit estimatu, eta onen gustoa gucian eguin zuen.

O! emazte on baten virtuteac cer milagro andiac eguiten dituen! ; O Jaunaren paciencia humill, eta viotz garbi, biguñ, fedez, ta amorezcoac Santuetan eguiten, eta eraguiten dituen maravillac! ; Usoa eta mirua, edo ardia, eta otsoa len mai batean, eta plater batetic jaten icustea cer zan? ; Eta mirua uso, eta otsoa ardi, edo bildots biurtzea, cer da milagroric andiena baicic? Bada Monica, eta Patriciogan ori icusi zan.

Milagro au Santac nola eguin zuen, bere San Agustiñec contatzen digu: Ezcondu zane tic bere senarrari, Jaincoac emandaco buruari becela, errespeto guciac beguiratzen cion: echeco gaucetan obeditu, eta bere Jauna be-

cela servitzen zuen , eta ori erantzuqui , eta contra esatetic gabe. Guizona aserre , edo colera vician cegoenean , Monica isillic arria becela , eta erausi gabe beti egoten zan : eta araco soseguan , eta beregan viurtzen zanean humildade , eta modestia andiaz Santac arrazoya , eta contu ematen cion. Guizonaren agravioac paciencian , itz bat atera gabe sufritzen cituen , eta ecetzic beñere ematen etzion : itzaquin baño ejemploquin gueyago erantzuten cion : eta beti Jaincoagana biurtu , eta Patricioren salvacioa escatzen cion.

Beste echeoandre , edo Matrona bere adisquide Santac arrituric ceuzcan , ceren bere vician senarraren quejaric , edo onen contraco itz bat aditzen etzioten. Lagun oyec baciequiten ondo Patricioren berri , eta ceñ latza , eta garratza zan ; eta orregatic ere Monica gaizqui tratatu , edo guizonac escurie ezarri cio-la , iñore ere aditu etzuen ; eta ala zan. Beste andre oriec negarrez Santa gana etorri oi ciran , beren neque , eta desdichac contatzera , eta beren arpeguietaco golpeen señale , eta eridac eracustera. Guciac Patricio ceñ gogorra zan baciequiten , baño nola Monicac aiñ ondo arequin jardun , ta acertatzen zuen , etziequiten. Santac orduan bere vicimodu , ta guizonarequico , esan degun tratamentu ta itzeguiteco bere lecio , ta conseju onac ematen ciezten. Acorda citecela , ezcondu ciran puntutic

senarra beren burutzat artu zutela oni obeditzeco, ta bera serbitu ta amatzeco itzaquin baño obra onaquin obeto ori eguiten zala: erriertac, ta ateleac utzi, ta isillic sufritu bear zala. Andre ezcondua izatea ori zala. Guizon gogor gozacaitz aserrera bide ematen zuenac baño, aren contra modu gaiztoan viurtzen zan andreac erru, edo culpa guchiago etzuela.

Senarra bere Jabe, edo Jauntzat artu ezque-ro andreac argatic iñoiz ere gaitzie esan bear etzuela, baicic Jaincoari erregutu, gucia ondo eramateco: ta orrequin paquean vicico dirala. Santac berac eguiten zuen, eta ematen cituen aviso santuac artzen cituztenac chit ondo, ta contentuz arquitzen ciran, baña ori eguiten, etzutenac ondo pagatzen zuten.

Santa Monicac, erraña gazte zala amaguiarrebarèquin, mirabe cizañeracgatic asco icusi zuen: Satanas charrac, echea inquietatu nai zuen. Baña Monicaren oracio, paciencia, eta ejemplo santuac gucia erremediatu zuen, eta amaguiarrebac deabruaren guezurrae, eta erraña Santaren virtuteac ondo ezagutu, eta mirabe dollorrae castigatu cituen, eta andic aur-rera Patricioe, eta amac Santac chit estimatu zuten.

Oyec dira Santa Monicaren conseju, eta ejemploac: eta ezconduen ispillua au da. Santaren viciera ta obrae Jesucristoren ta San Pabloren dotriñae dira. Eliza santa bere espo-

sa maitea Cristoc amatu zuen becela, bere emaztea Senarrac amatu bear du, dio San Pabloc: ta Eliza santac Cristo bere Esposari dion legue, eta amorioa senarrari emazteac iduqui bear dio. Senar on bat Jaincoaren escutic bere lagun duen andreac, ceruco dicha andi bat du, ta arrastaca badere, errazqui, eta pocic servi dezaque. Emazte on bat ceruac emanic duen guizonac, Jaincoaren favore, eta erre-galo andi bat du, eta joya precioso bat becela estimatu, ta amatu beardu. Oriec berehumeac fedez, eta amore onez, Jaunaren leguean aci, ta eciaz salvatuco dira.

Ori eguiten ez dutenen vicia nolacoa oi da? Andre batec guizon nagui, joculari, edale edo tabernarequin amancebatu bat baldin badu, cer martirio gogorragoric? Jaunaren egunic andienetan gabaz mugonez bere aurchoac oye-ra zucendu, ta bere errezoac eguiten, eta pacienciaz senar galdu, eta eche ondagarri aren beguira icustea, cer da? Ay tristea! Eta erreca zuloen batean ordiric, asco bezala, ito dedin bildurrez cembait andre, ta cembait bider arquitzen dira? Eta viciric badator echean infernu vicia. Onelaco guizonac Jaincoari cer contu emango diote? Nola salvatu uste dute. Confesore Jaunac beren celo guciarequin demboraz onelacoac irabaci, eta Jaincoarentzat erremediatu bear dituzte.

Bada cer, guizon prestu batec emazte bal-

dan, alper, itzontzi, edo itz jario bat badu, ta orien ondoren beste maña charrac dituena? ; Ay guizon dichagabea! Galdua cera. Eche guztia irauli, eta zu saldu, galdu, eta ondutuco zaitu. Matrimonioan guizon, eta andrea (jaquiña da) guciac dute beren gurutzea: orrequin Jesucristori jarraitzean dago orien zoriona. Baña orrelaco andreco doacabea duenac pisuago du bere gurutzea, ceren duen gurutze buru gabea. Orrec paciencia andia, eta Jaincoari erregutzea, beste erremedioric eztu: berac onera dezaque: ala nai daquiola.

Anciñaco gurasoen artean Abraan, Isaac, eta Jacob beren emaste Sara, Rebeca, eta Raguel, estimatuaquin Escritura Sagraduac berariz alabatzen ditu: guciac Jaincoaren adisquide andiac, eta lurreco ondasunetan, on asco eguiteco, chit aberatsae ciran.

Abraan chit zarra, eta Sara laroquei eta amar urtecoa zala, milagrozco, Jaincoaren bendicio gucien Seme Isaac ceruac eman, eta Aita, eta Ama, Aingueruac esan cien becela, zorionecoac eguin cituen.

Isaac Santua, Rebeca Virgiña guciz modesta- requin ezcondu zan, eta Esau, ta Jacob, seme bi batetan eguin cituen. Isaac, eta Rebecaren Erraña Raguel famatu, Jacob Santuaren, ondo costaricaco Emaztea izan zan: oni seme bi, José castoa, eta Benjamin gozoa Jaincoac eman ciozcan, eta bigarrena eguitetie Ama ill zan.

Oyen prendac, ta edertasuna Escritura Santuac asco aditzen ditu: edertasuna, azaleco gauza becela, autsa, eta utsa zan, eta orienana ere auts, eta uts biurtu zan. Edertasunac eztu balio: dio Espiritu Santuac: andre Jaincoaren bildurtasuna duena, alabatua izango da. Au zuten iru echeoandre oyec. Sara Abraan bere senarrari cion errespetoa gatic: Rebeca bere modestia andiagatic, eta Raguel senarraren amorioagatic: eta irurac beren virtuteagatic historia Sagraduac andiscatzen ditu.

Job Santuac bere Emazte, eta familia andi, zazpi seme, eta iru alabarequin, cer Jaunaren bildur, cer concierto, eta era ederrarequin, aiñ garbiro vici izan zan? Cer munduco aldar-te, edo gora berac? Bada chit aberats eta chit pobre icusi zan. Obra on andiac ascori eguin, eta guero bacar pobre desamparatua icusi zan. Orregatic ere beti santu: azquenic Jaincoac ondo probatu, eta bere bendicioz bete, eta chit aberats, eta zarra, bere umeen umeac laugarren belauneraño, ondo icusirie, zori onecoa ill zan.

Tobias, Aita semeac, icen bateco Santu biac orobat. Job santua becela probatua Aita, eta paciencia miragarriaren, eta misericordiazco obra santuetan gau, eta egun jardun zuena. Guraso, eta ezcondu Santuen ispillu, ta ejemplo Jaincoac eguiña, San Rafael Ainguerua gaudie zazpi cerueo favore, andi artu cituen, ta

berac contatzen ditu. Ana bere emaztearequin chit santuro vici zan. Raguel ceritzan aide bat zuen : au ere Ana bere emaztearequin aberats vici zana , oyen alaba bacar Sara santarequin Tobias semea , San Rafael mandatari zala , ezcondu , eta Tobias , ta Ana bere gurasoen dotriña ceruco vicitza ederra eguin zuten : oyec ill , eta bien honrac eguin eta Sara bere andrearequin , onen gurasoetara biurtu zan. Raguel ta Ana ill ezquero , berac becelaco gendedi , ta gucia santuen casta , Jaincoaren bidean , icusi ciran. Ta gauza arrigarria da : Tobias , onec bere illoben illobac , edo bostgarren belaun edo generacionaño icusi cituen.

Oyen , ta beste onelaco Fedeaac esate dizquingun , Ezcondu santuen artean ere beren falta , eracaitz , ta naigabeac baciran : baña pacien-
 ciaz elcar sufritu , eta paqueratzen ciran. Zuen pacien-
 cian Ezconduac , Cristoc dionez , paquean
 zuen animac iduquico dituzute. Elcar ondo
 eramán , eta sufritzen badezute , Jaincoaren
 leguea osoro cumplitu , edo gordeco dezute ,
 San Pablorequin esaten dizuten.

GORPUTZA NOLA AMATU BEAR DAN.

Jaincoaren bildur , eta amore Santua duenac Jaincoagan , ta Jaincoagatic bere burua amatu bear du. Bildur santu orreguin San Pabloc eguiten zuena guc eguin bear degu. Corintoco

gendeai esaten die : Nere gorputza eci , ta zaitzen det , ta Jaincoa servitzera sugetatzen det. Jaunaren justiciac ori aguintzen du , eta gorputzac bere culpa , usadio , edo griña gaiztoaquin , aren contra errebelatzen danean ori escatzen du. Penitencia , edo sentiduen mortificacioa deritzan virtute au beti da chit bearra. Alere onetan utseguin nai ezpadezu , ez cere buruaz gobernatu , baicie Confesore jaquinsu celo oneco batez.

Beste gañeracoan eguiazco Jaungoicoaren amoreac gure gorputzac estimatu , ta amatzera , ta zoguiro edo discrecioaz ondo tratatzera obligatzen gaitu. San Agustin baten edo S. Pabloren dotriña da au. I. Gorputza amatu bear degu ceren vici gueran artean obra onac eguiteco orren bearra degun. II. Ceren gorputzac gure personaren parte danez animaren lagun ceruco glorian betico izan bear duen.

III. Cristavac bere gorputza amatu bear du gure Salvadore , Jainco , eta Guizon eguiazcoaren antz , edo imagiña vicia dalaco. Erronda , edo tronco batetic datoz Cristoren gorputza , eta gureac : gure aragui , eta odol eguinzan , ta ala beraren aidetasuna degu gure señide nagusia , eta gure burua Cristo da. Eta are gueyago gure gorputza errespeto andia-goaz beguiratu , ta chit garbiro gorde bear degu , cere n Aldareco Sacramentu adoragarrian aidetasun ori bera berriro , eta ederquia-

go lotu , eta estutzen dan. Bateo santuan ori
asitzen da : Beste Sacramentuetan berrituzen ,
eta sendatzen da. Baña Comunio sagraduan
bere gorputz , odol , anima , eta Jaincotasuna
dan gucia , Jesus maiteac guri emanic ez nola
nai bere aide , baicic berequin bat eguiten gai-
tu. ; O amorezco aidetasun , eta adisquideta-
sun pare gabe laztanena!

Orain Jaincoari gurequico onembeste , eta
onelaco favoreac eraguin diozcan amore au gu-
cia icusi , ta gure viotzari cer aguindu , eta
eraguin bear ez dio ! Nola edo certaraño gue-
yeguizco amore onec obligatzen , estutzen , eta
empeñatzen ezgaitu ? Ah ! Jaincozco amore
eder , puru , edo naigabe onec zure dicha
du bere atseguin edo saria ! Onec escatzen
dizuna da , bera zue ondo ezagutu , eta zure
viotzeco esquer onaquin Jaunari gloria gucia
ematea : eta aren nayera , edo cariño eraguin
au ondo pisatu , eta animan zure salvacioraco
josi , eta beti iduquitzeco.

Jainco onelaco enameñaren erregaloz ecin
guyago ala hetericaco cristava : mereci dezun
diña cerori estimatzeco Apostoloarequin esaten
dizut : beguira ondo noren eta nolaco burua-
ren miembroa ceran ? Jesucristorena cera : zu-
re gorputza onen parte , edo pusca da : ala
emendic aurrera errespeto geyagorequin , eta
garbiroago ori gorde ezazu. Jesucristo gure
buruaren miembro dan zure gorputz ori nola

pecatuaz deabruaren servitzari, edo esclave eguin alditeque? ¡ O cer tratu ichusi eragabea !

Zure gorputza Espiritu santuaren eserlecu edo ontzia da, eta zure viotzean bere graciaz isuri ta bere amorez or vici da edo vici nai du. Nola bada Espiritu Santua zugandic campora bota, eta Demonioa zugan artcera atrevi alzaitezque? ¡ O infernucio trucada beltz Ceruac berac arritzen dituen!

Zure gorputza Trinitade guciz santu, Aita, Seme, ta Espiritu Santuaren temblo Sagrario, eta echea da: bada Jaungoicoa Comunioan viotz orretan artzen dezu. Nola bada zure jabea bere echetic atera, ¡ eta Satanás, edo Lucifer zure etsairic andienari or ostatu ematera atrevi alzaitezque? O zure fede ill otz nazcagarriena! Viciago eta beroago zan indietaco cristau berrien fede miragarria.

Aita Acostan contatzen du, oyec bateatu, ta lenengo comunioa artzeco dicha zutenean ^{ta} amorio aiñ andiaz Jaincoa artzen zutela, non da ^{sinovencia} ceuden, eta cioten: bere Jaungoicoa Comunioan bein artzen zuen gorputzac, ya gueyago peccaturic ecin eguin cezaqueala. Cristau zarra, eta ascotan comulgatzen cerana, non dezu zue onelaco fedea? ¡ Zure gorputza nola estimatu, eta gorde dezu?

Azquenic zure gorputza izan alditequean costu, ta precioric andienean, edo bere odol preciosoaz Cristoc beretzat erosi, ta irabacia

da : gorputz orretan Jaincoa zue beti iduqui, ta glorificatzeco eguiña da; gorputz ta anima zu aren antzera santu izateco, eta Comunio santuaren virtutez, azquen juicioan Cristoren guisa piztu, edo anima, eta gorputz rezucitatu, eta gloriaz janciric berarequin ceruan beti vici zaitean. Non bada fede eta lotsa gabe abereen guisa, edo oriec baño loyago eta ichusiago gorputz ori eguitera zu atrevitzen cera?

Au gucia Evangelioa ta S. Pabloren dotriña da : ta ceruco lecio onetatic zue icasi bear dezu, zure gorputza Sacramentuetan Jaincoari consagratu, ta emana becela estimatu, eta beti garbi iduquitzea : zure pensamentu, itz ta obrac, ceran ta eguiten dezun gucia Jesucristoren antzera neurri santu, eta erregla justu onetan eguitea : zure beguiac, mingaiñ, edo aoa, escuac, viotza, zure barrena ta campoa, janean, edanean, jancian, itzeguitean, ibilli, edo egotean, nola nai, zure sentiduaz usatu, edo valiatu bear dezunean : fede viciatz viotz ori gora jaso : eta barren, eta campotic Jesucristo guciatz janci zaite, eta aren guisa, aren intencioaz zure obra, eta lan guciac Jaincoarenac becela, beraren honraraco eguin bear dituzu.

Naiz jatea, naiz edatea dala, edo beste edoeciñ bear, Jaincoaren gloriaco aren vorondatea eguitea gatic ta aren icenean gucia zucentzen, eta zure viotzeco intencioa goratzen ba-

dezu, S. Pabloc dion becela, gucian Jaincoari gusto eman, ta ceru andi, edo gloria asco irabazten dezu. Errespeto onegatic, jateco, edateco, jazteco, erazteco, ibiltzeco, egoteco, itzeguiteco modu justu ta era onean zure modestia gucian eracutsi bear dezu: ta ori, naiz iñoren aurrean, naiz bacarric zaudela, bada Apostoloac dionez, Jaincoa zure aldean dezu, eta beguira dagoquizu. Beguira cristava, Jaungoicoa gucian dagoala beguira. Etzaude bacarric beguira, Aingueru santua beguira dago.

Orain beste miraria. Lurreco abere loi guciac baño loyago ta nazcagarriago zure gorputza izanic: eta gueyegui zuc erregalatzen dezun lurpeco ar ciquin quiratsen janari erregalatu izango dan, ta gucien oinpeco autsbiurtuco dan gorputz orretan Jaungoicoac eman, eta gorde dizu. Baña cer? Munduan dan joyaric ederren ta preciatuena: zure anima bere antzera eguiña: ori aren gracion dagoela icusico baguenduque, orren edertasunaz gucioc arritu, edo atseguinez zoratuco guñaque. Ea bada, fede onezaz anima zaite. Lurrac jango dituen begui oriequin, orain modestia gordetzen badezu, Jesucristo, Ama Virgiña, ta Santuac seculaco glorian icusico dituzu: orrela beste sentiduac, escuac, mingaña, eta gorputz ori estimatu, eta garbiro gordetzen badezu, guztoz, erregaloz betea, eta gloriazco soñeco ederrez jancia ceruan Jaincoarequin beti egou,

eta gozatuco eera. Jaunari ala nai daquiola :
berac nai du, zuc eguiaz nai bear dezu.

USADIO GAIZTOAC QUENTZECO BIDE,
edo Doctrina.

Gaizqui eguiteco, edo esateco, juramentu, birau, edo orrelaco usadio, ta costumbre charrac uste gabe, eta chit erraz echeetan sartu oi dira: gurasoac chit contuz ez badabiltza gazteai bata, edo besteagandic laster erantzico zayeste: eta senti gabe bein orietara eguin ezquero, ecin erremediatu dirala, beren escuan ez daucatela, esango dute. Baña escusa, eta eciñ orrec Jaincoarequico ez du balio. Dan oitura, edo usadioric charrena, eta zarrena izanarren ere, Jaunaren gracia, eta zure equinarenquin escuaz becela quendu diteque. Aita: orren erraz? Bai, eta seguru, zuc urrengo erreglac ondo artu, eta gordeaz.

I. Da: guraso, nagusi, edo eheco andreac, ez itzetan, eta ez obretan orrelaco usadio gaiztoric, berac ez artzea; baicic beren ehecoai ejemplo ona gucian ematea. Juramentu, maldicio, errierta, eta aserreric ez dan echean, ume ta mirabeac orrelaco izcuntzaric ecin icasico dute: eta orobat da beste eragabeco libertade, joco, jolas, izquierda, ta ibillera desonesto, ordiqueria, eta onelacoetan. Guraso, ta echeburuac, zuec Jaincoaren lecuan ispillu

bat edo Jaungoico ordeco viciac becela cerate echecoentzat: oyec zuetan daquiten, edo enzuten dutena, esan eta eguingo dute. Beguira bada ondo Jaincoari cer contu eman bear diozuten.

II. Baldin alde gaizto, lagun charretatic alaco usadio oquer, edo izcunde eragaberie zure ume, edo mirabeai erantzi bear bazaye, bereala escuac erremediora. Esan nai det, orrelaco oquerrie eguiten; edo esaten duen bacoitsean, bertatic pena bat ezarri: gosari edo afaria quendu, belaunico contriciozco acto bat, eta gucien aurrean lurrari muñ eraguin. Orrelaco legue, edo pena bat ipiñi, eta gorde eraguiten badezu, orren bildur, eta Jaunaren graciarequin nere contu zure ume, edo mirabe ori seguru erremediatico dala.

Beste edoceñec, edo cerorrec dezun oitura zar, edo zure condenacioco usadio ori sustrayetic ebaqui edo ateratzeco, ceruco Medicu, eta erremedioa bear dezu. Eta ori cein da? Confesore jaquinsu celo andico bat. Animaco gaitz bacoitzari cer erremedio, eta culpa bacoitzari cer pena dagoquion, orrec ondo daqui. Gaitz guciac era batera sendatzen ez dira. Ceruco botican, lurrecoetan baño, erremedio gueyago, eta obeagoac dira. Zure gaitzac cer bear, edo escatzen duen Ceruco Medicu, edo confesore celo dunac daqui.

Erremedioa onec emango dizu, eta ori zue gogoz artzen badezu seguru curatu, sendatu,

eta salvatuco cera. Au gucia ejemplo gracioso batec obeto eracutsi, eta [zure bear dezun erremedioa emango dizu.

Erregue guizon Capitan aberats bat Confesore cinto, ta celoso patequin confesatzen bein batean jarri zan. Beste culpen artean esan cion nola gaizqui esaca, ta maldicio chit asco eguin cituen. Confesoreac [galdetu cion: eta cembait dembora da, oitura ori dezula? Asco Aita, anciñaco costumbre zarra det. Ambait gaiztoago, esancion: azturac dacar erraztura. Ta ori quentzeco, cer penitencia edo erremedio eguin dituzu? aguindu dizquidaten errezoac beti eguin ditut, Aita. Eta besteric ez? Ez Aita.

Errezoac berez gauza onac dira; baño animaco gaitzen batzuentzat ez dira asco: eta ascotan beste erremedio portitzagoac, eta gaitzari egoquiacoac bear dira. Zu, ene seme, demdora orretan gucian, eta igaroco Confesioetan, enmienda gabe, gaizqui ibilli cera, eta erremedioen faltaz, condenacioco peligro aundian zure anima iduqui dezu. Confesoreac onela chit paciencia andi, eta era onean Capitan ori artu, eta salvatzeco eguin bear zuena chit ederqui eracutsi cion.

Orduan soldaduac, Aita, esan cion: arrazoi andia dauca, eta Jaincoari, eta berorri esquerac, nere animaren peligroa orain icusten, eta ezagutzen det: salvatu nai det, ta orre-

taraco videa artu bear det. Bada eguiazco penitencia zuc eguitea, beste bide, eta erremedioric eztago. Aguin beza bada Aita, ta penitencia ori eman beguit. Baña araco ezurrac ausitzeco azote, cilicio, barau, edo gauza gogorric, ez arren neri aguindu, ceren soldadua banaiz ere, arma orietara eguiña ez nago.

Ez, esan cion Confesore zoguiac: animaco gaitzac curatzeco, eta ezurric ausi gabeco erremedioac ceruco botican badira. Gorputzeco penitencia, diciplina, cilicio, ta barau, oye-co gogortasun, limosna, eta viotzeco oracioa Jaunari eguitea, pecatuen barcaciocaco chit gauza onac dira. Baña zure barrengo libertade gueyegui, ta era gabeco lasaitasun ori autsi, eta ucatzea zuc bear dezu. Arma oyequin Soldadu guapoac becela, zuc peleatu, eta venzutu bear dezu. Onela gure guizona chit berotu, eta penitenciaren zaletu zan.

Bada ona ni, Aita: Soldadu prestuaren itza, Erreguerena balitz becela ematen diot: nai duena eguin beza. Ea bada, anima salvatzeagatic, eguingo dezu nere esana? Bai, Aita: Aguintaria naiz; baña orain berori da nere aguintari: aguin beza, eta aguintzen didana eguitea, nic aguintzen diot. Onela prestatu zueneco Confesoreac icusi zuen, nola Jaun orrec, len oi ciran urre fiñezco botoi eder batzuec soñecoan cecartzien, eta berequico esan zuen: Ago bada: maldicioac eguiteco gogoa nic quenduco

diat oraingoan. Nic beatza ondo lotu, pecatuen eatea urratu eta anima ori seculaco libratuco det.

Ara bada! : zu salvatzeo, beguira ondo, ez maldicioric bota. Ez, Aita. Eta botatzen badezu contu : ezurric autsi gabe, zue ondo pagatuco dezu. Bai, Aita. Ara : gueyago eguiten badezu, maldicio bacoitzagatic penitencian lenengo topatzen dezun pobreaki orraco botoi orietatic bat eman bear diozu. Au entzun, eta Capitan ori arrituric guelditu zan : Adio nere botoyac, esan, eta farrari eman cion. Aita cer aguintzen dit? Galdua naiz : adio nere botoi ederrac : ale bat ezta gueratuco : diranac laster joango dira.

Alaere guizon prestuaren itza eman diot, eta botoyac galdu ta badaere, cumplituco det. Onela Confesioa bucatu, Comulgatu, eta bere devocioac eguin, eta nere Capitan ori eijeon echera. Eta orra non, uste gabe, calean pobrecho trinquin, edo erren bat topatu zuen. Pauso estua zan, ta erri andietan oi dana, calea chit ciquiña : ta nola pobre ori urgunca pausotic laster quentzen etzan, Capitanac bere ausardia, ta colera vician besotic artu ta : quen adi ortic milla añenecorequin, maldicioa eguin cion. Aotic irten orduco contura zan. Ay nere dicha gabea ! Nic cer eguin det? Adio nere botoi galanta ! Bai, nic esan nuen eta onenac egundu. Jauna lenena zure icenean : ta esan ta eguin : botoya bertan atera, ta po-

breari tori Jaincoaren icenean eman cion. Bere bajeen bacijoan, eta berequico onela bagoaz, cion, nere botoi guciac laster dijoaz emendic. Bere ayei beguiratu, eta damu zuen aiñ erraz galduaz: eta besteac galdu bearrac viotzean chit miñ ematen cion. Baña cer uste dezu cristava? Cembait galdu cituela? Orra bada: ori izandu zan botoya, eta erremedio aiñ cerucoa, non da botoiric gueyago secular galdu etzuen, ceren contuz ibilli, eta maldicioric bere vician bota etzuen. Beingoaz bético gogoa erraz quendu citzayon, ta obeto joan citzayon.

Eta orra cristava, ejemplo onetan icusi, ta animaco gaitz guztiaç aisa, nai badezu, erremediatzeco lecio segurua icusi dezu. Jocalaria, eralea, juramentu, eta maldicio guillea, eta onelaco, edo beste costumbrea zar anciñacoac, edocean modutan, dituzuna, zure aitzaquia, edo escusac Jaincoaren aurrean ezdizute balio, ta ezta cer neri ezan, ecin dezula, zure escuan ez daucazula. Vorondate ona, eta eguiazco gogoa badezu: Jaunaren graciaç batean, orrequin eguin, eta equin, eta guztia eguiña dago.

Baldin Confesore jaquinsu zoguiaren esana gogotic artu, eta eguiten badezu, guztian erremediatuco cera. Culpa bacoitza gatic ondo dagoquizun pena emango dizu. Batari urren-go Jayegunean ez jocura, edo tabernara joatea: besteari ez onelaco lecu, edo echetan sar-

tzea , edo urliarequin bacarric ez egotea : eta orren penan gosaria , edo chocolatea , edo tabaco belarra , edo autsa , egun batean largatzea : ez ardo , eta ez ur , egarri izanagatic , arratsalde batean edan gabe egotea , ordu erdi batean belaunico , zutic , edo eserita descansu galantean , baña iñora moguitu gabe , Errosario bat , eta beste berrogei eta hamar Acto contriciozco devocioz , ta viotzetic Ama Virgiñaren icenean , Jaincoari ofrecitzea , eta orrelacoac .

Barauric necazari gajoai ondo ez dagoque , barauric asco dute beren nequea , eta ez ondo jatea : oyei errezo luceric ez dagoque : bost Aldareac , ta beren Errosario Contriciozco actoac , eta berriz ascotan confesatzea : onela beste bide , eta erremedio asco dira . Jaincoaren ordeco Maisu , eta Medicu , Confesore onac zuri eracusteco , eta bear danean emateco , ondo daquizqui . Zuc bearren dezuna da , ez zure vorondatea ; ezpada arena gucian eguitea : zurea ucatu , eta Confesoreari jarraitu : zure vorondateac galdu zaitu : Jaincoarenac bereztan irabaci , eta salvatuco zaitu , Amen .

AITA SAN IGNACIORI

BEDERATZI URRUNA.

*Beste devocioetan becela onetan ere egun oyetan
avisoleta erregla jaquiñac dira. Santuaren Aldare
aurrean jarri, edo fede vici batez Santua zu
entzuteco consideratu zure aurrean, ta
ciñatu, ta Nere Jesu-Cristo Jauna &
esan, ta guero:*

EGUNEROCO ORACIOA.

Aita San Ignacio gloriosa, Jesusen Compañiaren Fundadorea, ta nere Aita maitea: baldin Jaincoaren gloriaraco, zure honraraco, ta nere provechuraco bada nic alcantzatzea Bederatzi urren onetaco escatzen dedan gracia, alcanza zadazu Jauna gandic, ta ezperen nere escari au zucenezazu, ta nere pensamentu, itz, ta obra guciac zure viotzeco deseo guztira, ceña beti zan Jaungoicoaren gloriaric andiena.

LENENGO EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona, zure Fedeco Misterio sagraduac errebelatu cinduena, ta obra on gucien, ta salvacioaren Ceruco sustraya becelagure viotzetan jositzea nai dezuna. Nic ofretcen dizut, Aita San Ignacioren birtute gucien artean, aren Fede argui, ta vicia, ceñaz, Liburu Santu guciac galduco baciran ere, diran zure Misterio guciac Santuac sinistucocituen, ta mundu guztiari zure Fede, ta leguera eracutsi naicion. Arren indazu, Jauna, zure Legueco gauzac ondo jaquin, ta sinisteco, ta obeto gordetzeco bear dedan gracia, eta Bederatziurren onetan escatzen dizudana, zure gloriaraco, Santuaren honraraco, ta nere oneraco baldin bada. Amen.

Emen, Trinitade guciz Santari Aita San Ignacioc cion amorioaren reverencian, iru Pater noster, iru Ave Maria, ta Gloria, errczatzen dira: eta guero

EGUNEROCO ORACIOA.

Aita San Ignacio, Santu Andia, Jesus Ceruco Erregueac bere Compañiaren Capitan eguin cinduena, ta cargu onec escatzen dituen Aingueru gucien virtuteaz bere gloriaraco, bear zan bezala janci, ta apaindu cinduena. Chit

atseguin det, nere Santu maitea, zure anima-
co virtute, esan al baño andiagoen edertasun,
ta gloriáz, ta deseaten det, mundu guciac
zu ondo ezagutu, ta amatzea. Ta orregatic,
arren alcanza zadazu Jaunagandic, zure vir-
tuteai jarraitzeko, ta zuc becela, Jaincoaren
leguea, nere estaduan ondo gordetzeko gracia:
zu bitarteco zaitudala, Ama Virgiñaren am-
paroan, ta Jesus guciz gozoaren viotzean, be-
rae nai duenean eriotza on bat legratzeko: ta
Bederatziurren onetan escatzen dizudan favo-
rea, Jaincoaren gloriaric audieneraco baldin
bada. Amen.

EMEN FEDE, TA CONFIANZA ALDEZUN

*andienaz San'ñari, nai dezuna, [escaza-
yozu: ta guero esan:*

EGUNEROCO SANTUAREN ORACIOA.

Nare Jaungoico guciz misericordioso, eta ema-
llea. Bada ni naizan, ta dedan guztia zuga-
ndic det: esquer onecoa nolere bait izan naidet:
eta Aita San Ignacioc bere viotzean, ta aoan
beti ceucan ofrenda onequin, zuc eman dida-
zun gucia biurtu, ta zuri consagratu nai dizut:
*Yrrezazu bada Jauna, nere libertadea, nere me-
uoria, entendimentu, ta vorondatea. Nic de-
dan, ta naizan guztia, zure Magestadea gan-
dic artu det: guztia nere Jauna, zure voron-*

dateari biurtzen ta consagratzen diot , onec gauza gucietan zucendu , ta goberna nazan. Zure betico amorioa , zure graciarequin indazu , Janna : eta onequin bacarric aberat. ta contentu nago ta besteren bearric ez det.

Oracio laburcho au Aita San Ignacioc eguin oizuen , ta besteai eraguiten cien ; eta Consagraci oso actu andi bat da , Jaincoari dan gucia batec emateco , ta ehit provechu andicoa.

Aña. *Similabo eum viro sapienti , qui edificavit domum suam supra petram.*

Ÿ. *Amavit eum Dominus , & ornavit eum.*

R. *Stolam gloriæ induit eum.*

Deus , qui ad maiorem tui Nominis gloriam propagandam novo per Beatum Ignatium Subsidio militatem Ecclesiam roborasti : concede , ut eius auxilio , & imitatione certantes in terris , coronari eum ipso mereamur in Cælis.

Bigarren egunean , ta besteetan orobat gucia eguiten da , ezpada bigarren Oracioa , eta da urrengoetatic bat.

BIGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona , zure esperanza zure adisquideai munduco ondasun guciac , ta eceren falta gabe , bearzuten gucia . promestu , ta aguindu ciñieztana. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioren virtute gucien artean , aren

Esperanza gucizco firme , zugan ceucana , ce-
 ña , munduco persecucioric andienetan aren
 viotzeco aingura segurua beti izan zan. Ar-
 ren indazu , Jauna , nere salvacioaren Es-
 peranza andi bat , zure gracion ondo eguiñi-
 caco nere obra onetan seguratua , ta nere esta-
 duan , zu obeto servitzeco , bear ditudan on-
 dasunac ; eta Bederatziurren onetan escatzen
 dizudan gracia , zure gloriaraco , Santuaren
 honraraco , ta nere oneraco baldin bada.
 Amen.

IRUGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona , zure Amorio santua gu-
 cioi aimeste aguindu ciñiguna , zure manda-
 menturic andien , ta bearrena bezala , Zu gu-
 re viotz , ta anima , ta indar guztiaz amatze-
 co. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioren
 virtute gucien artean , aren zurequico amorio
 chitez irazaquia , Serafin baten guisan Santua
 erretzen zuena , ta Cerura joatea baño ere ,
 Zu obeto servitzea nayerazo ciona. Arren in-
 dazu , Jauna , zure amorio santu orren chingar
 bat , Zu nere viotz guztitic , ta gauza gucien
 gañean oraiñ , ta beti amatzeco , eta Bederat-
 ziuurren onetan escatzen dizudana , zure gloria-
 raco , Santuaren honraco , ta nere oneraco bal-
 din bada. Amen.

LAUGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona, gure lagun urcoen caridade, ta amorioa zure Escolaco dicipulo, ta adisquideen señale ciertoa becela, eman, ta aguindu diguzuna, ta zureac nor diran, onetan ezagungo dala, diozuna. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioren virtute gucien artean, aren Caridade guztiz bero, ta andia, munduco guciac zure amoriozco garretan erretzen icusi nai cituena, animac salvatzeco aimbeste eguin, ta sufritzen zuela. Arren indazu Jauna, Santuaren antzeco caridade eguijazcoa, nere itz, eta egemploaz, animen salvacioraco aleguin gucia zure amorioz eguiteco: eta Bederatziurren onetan escatzen dizudan favorea, zure gloria, Santuaren honra, ta nere oneraco baldin bada. Amen.

BOSTGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona, zure paciencian, dotriña, ta ejemploetan, vicitza onetaco trabajuetan, zure Gurutze Santaren, ta gure Ceruracõ bide errealã becela eracutsi ciñiguna. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioren virtute gucien artean, aren Paciencia miragarria, zure amorioz aimbeste carcela, catea, ta persecucio aiñ pocic eramateco, non ta cion

mundu guciac cituen cateac baño gueyago zugatic eraman nai cituela. Arren indazu, Jauna, zure espiritu, ta indarra, nere vicitzaco zuc nai dituzun neque, ta pena, pobreza, ta gurutzeac ondo eramateco, oriequin zure ondoren, ceruco escala bat eguin dezadan; eta Bederatziurren onetan escatzen dizudan mesedea, zure gloriaraco, Santuaren honraraco, ta nere oneraco baldin bada. Amen.

SEIGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona, zure amorioz, Oracioaren Ceruco Ejercicioa zure vicitzan eracutsi ciñiguna, lurrean gue ceruco vicia eguiteco, eta andic bear degun gueia erregutuaz eracartzeco. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioren virtute gucien artean, aren Ceruco, ta betico Oracioaren Ejercicio, zugandic aiñ ederqui icasi, ta mundu guciari eracutsi ciona Arren indazu, Jauna, gauzaric onen, ta bearren au, ceña dan, Zu viotzeco erreguaz billatzea, ta arquitzea, ta Zuri beti, bear dedana Oracioan ondo escatzea, ta Bederatziurren onetan deseaten dedana, zure gloriaraco, Santuaren honraraco, ta nere oneraco baldin bada. Amen.

ZAZPIGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona , zure vicico pauso , ta eriotzaco pena , ta tormentuetan , nere peccatuen penitencia eguiten , ta nere bicioac mortificazten eracutsi ciñidana. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioren virtute gucien artean, aren arrigarrizco penitencia , ta pasio guciai guerra vicia eguiteco espiritu , ta valentia. Arren indazu Jauna , nere culpa andiai dagoquien eguiazco penitencia eguiteco espiritua , ta zure graziaz nere vicioac mortificatu , ta erremediatzeco bear dedan indarra , eta Bederatzi urren onetan escatzen dizudana , zure gloriaraco , Santuaren honraraco , ta nere oneraco baldin bada. Amen.

ZORTZIGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona , munduan jayo ciñanetic Gurutzean ill arteraño Obediencia mundu guciari eracutsi ciñiona. Nic ofrecitzen dizut Aita San Ignacioran virtute gucien artean aren Obediencia aiñ guztizcoa , non ta bere burua , ta bere Compañia gucia zure Erromaco Vicarioan Consagratu cizun , Obediencia gucian , ta beti zure vorondatea obeto eguiteco. Arren indazu Jauna , nic ori bera , Santuac becela eguiteco , bear dedan espiritua ,

ta nere burua ucatu , ta zure vorondate gozoa eguiteco gracia , baita ere bederatziurren onetan escatzen dedana , zure gloriaraco , Santuaren honraraco , ta nere oneraco baldin bada. Amen.

BEDERATZIGARREN EGUNECO ORACIOA.

Nere Jesus guciz ona , zure Ama guciz Santa, San Juan Dicipulo maiteari encomendatu , ta zure , ta gure amaric onena , honratzen , seruitzen , ta amatzen eracutsi ciñiguna. Nic ofrezitzen dizut Aita San Ignacioren virtute gucien artean aren viotz guztico Ama Virgiña zure Amarequico devocio , ta amorio paregabea , ceñarequin Egercicioac escribitzeco Ceruco Maestra au mereci izan zuen. Arren indazu , Jauna , zure Amaren eguiazco devocio , ta amorio , Ceruco escogituen señale dana , nic Zu , ta bera oraiñ , ta beti viotz guztitic amatzeco , ta Bederatziurren onetan escatzen dizudana , zure gloriaraco , Santuaren honraraco ta nere oneraco baldin bada. Amen.

FIN.

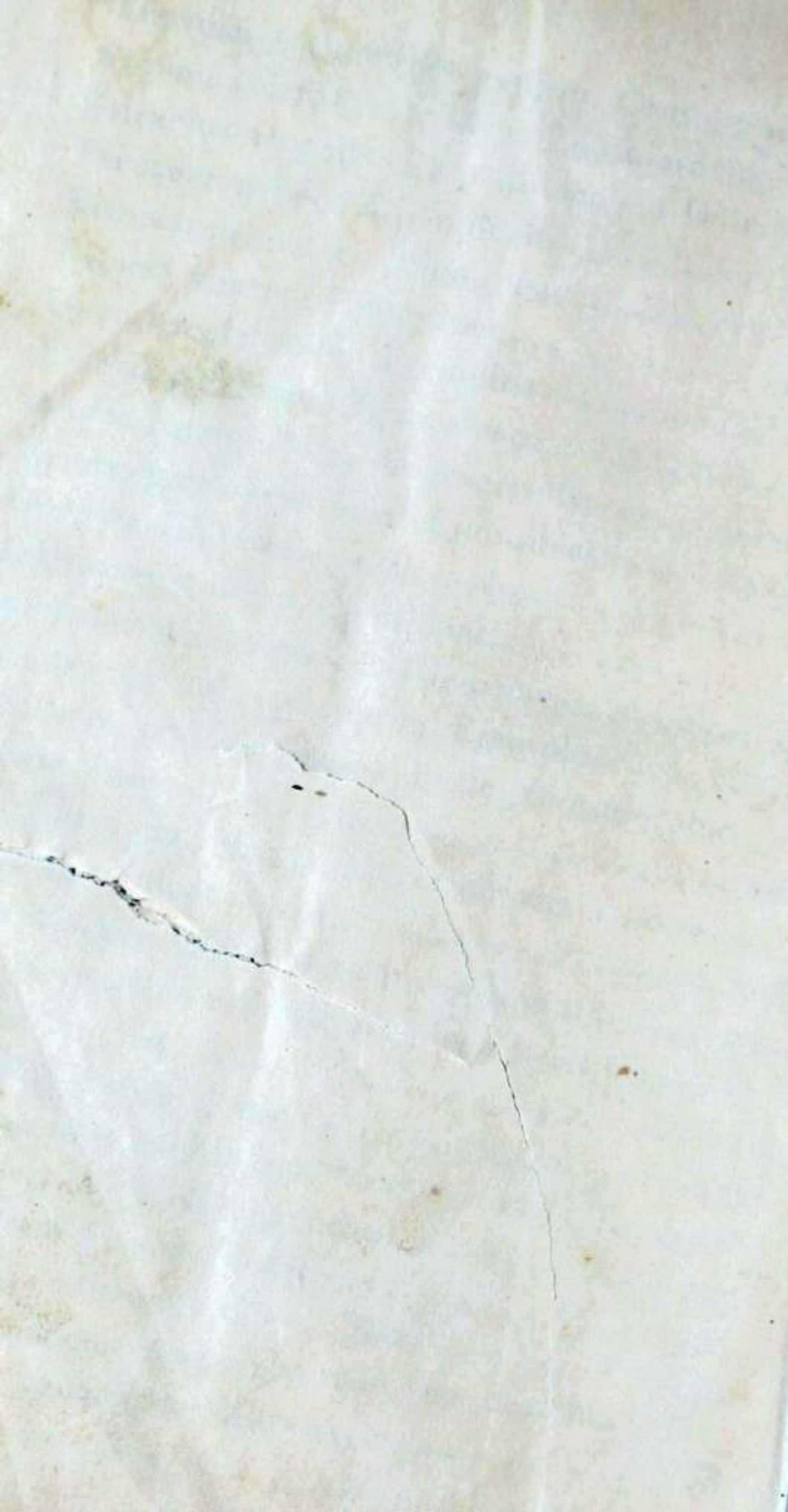
LIBURU ONEN

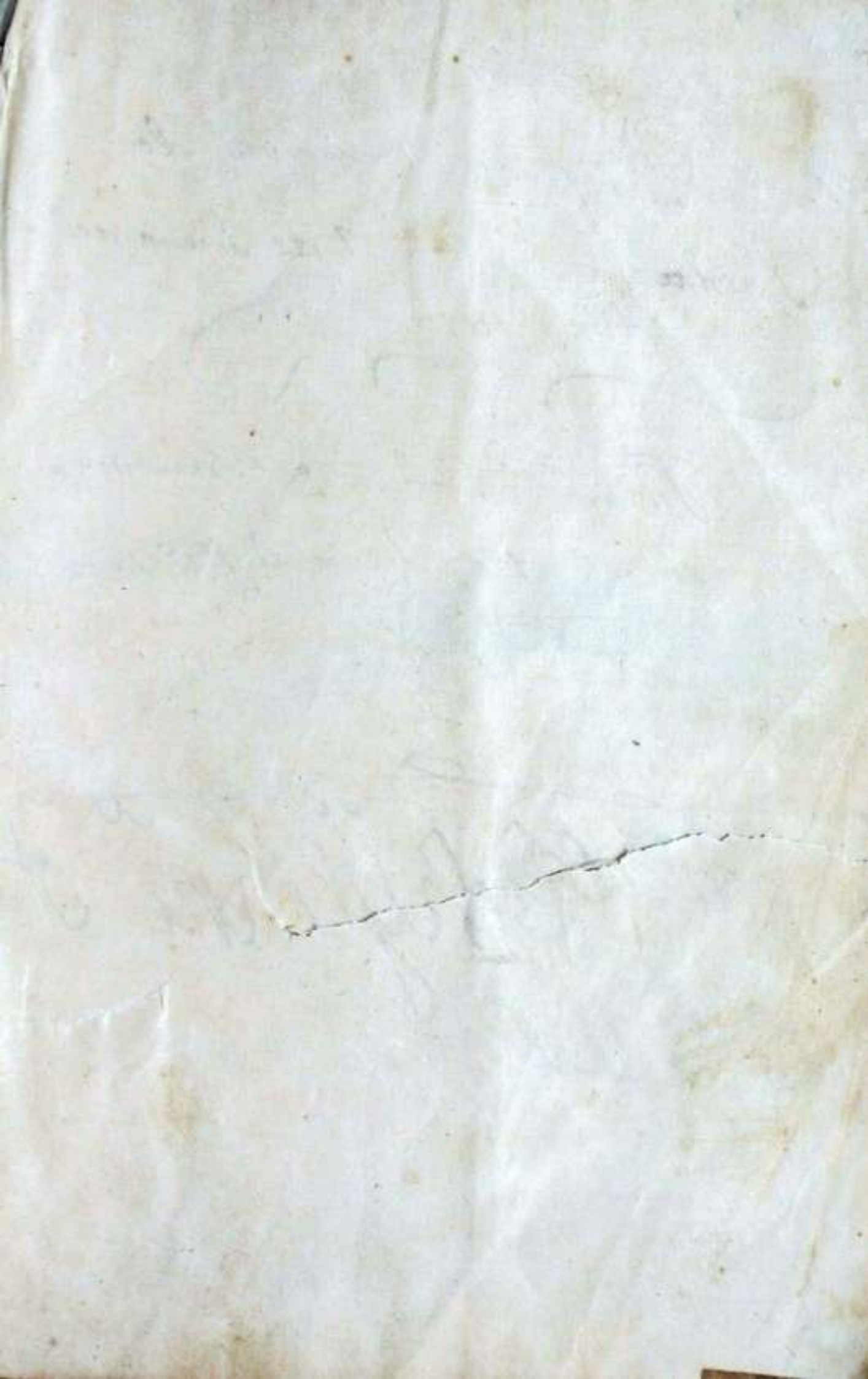
ARQUIVIDEA EDO INDICEA.

	<i>Pagin.</i>
S ACERDOTE Jaun , eta Irucurleari.....	3
Irucurleari Jesucristoren gracia.....	8
Jaungoicoac guizona certaraco eguin zuen : edo zure fiñ aizquenecoaren gañean , Consi- deracio , eta afectoac.....	13
Pecatuaren gañean Consideracioac.....	27
Pecatua berez cer dan.....	27
Jesus Crucificatuari Afectoac.....	36
Pecatua beren calteen : edo Aingueruen pe- catua eta castigua.....	47
Adan gure Aitaren pecatua , eta castigua....	54
Bacoitzaren pecatuen gañean Consideracioac.	60
Ama Virgiñari , Jesucristori , eta Aita Eter- noari Coloquioac.....	69
Ama Virgiñari Oracioa.....	70
Jesucristo gure Jaunari Oracioa.....	72
Aita Eternoari Coloquio , edo Oracioa.....	73
Eriotzaren gañean Consideracioac	75
Ama Virgiñari Coloquioa.....	89
Demhoraren gañean Consideracioa.....	90
Gorputz illaren gañean Gonsideracioac.....	92
Bacoitzaren Juicioaren gañean Consideracioac.	95

Infernucó tormentuen gañean, Consideracioac	108
Azquen Juicioaren gañean Consideracioac...	127
Salvacioaren gañean Ejemploac eta Dotriña..	142
Pecatuen gañeco Ejemploac.....	149
Eriotzaren gañeco Ejemploac.....	158
Eriotza onaren Ejemploac.....	162
Onen arreba baten Ejemploa.....	164
Eriotza gaiztoaren Ejemploac.....	168
Andre baten eriotza desgraciatuba.....	171
Eriotza gaiztoaren beste Ejemploac.....	173
Gorputz illaren beste Ejemploac.....	176
Juicioaren gañeco Ejemploac.....	179
Infernucó penen gañeco Ejemploac.....	186
Eriotza gaizto, eta onaren Ejemploac.....	193
Dembora ondo pasatzeco, beste Consideracio	
Santubac	202
San Isidro eta, Santa Mariaren vicitza ona,	
eta Ejemploac.....	204
Santa Maria, Andre onaren ispillua.....	211
Gure Necazarien eriotzaren gañean beste Con-	
sideracio bat.....	216
Ama Virgiñaren devocioa.....	222
Eriotzan norc bildur izan bear duen.....	225
Gurasoen obligacioen gañean.....	227
Ezconduen Jaincozco viciera.....	234
Gorputza nola amatu bear dan.....	248
Usadio gaiztoac quentzeco vide eta dotriña..	250
Aita San Ignacioren Novena.....	258

I-AS

7.27

F

Sirve para Concepcion de
Gardiazabal, en 2.ª 9, de Junio del
Año, 1899.

Fran.^{co} Javier de Grastorza,
en 2.ª 9 de Junio de 1899.

Abogado de la Real Audiencia de
9/9. 1899

un-
mus

1029
31

Surve para Concension
de Sargidial
de Haldwin

~~Surve para~~

Concension
de Gardiga

San Grande

Buenos Aires

Gar

Gramática
Castellana

Gobierno de la
Provincia de
Murcia

